திருவானைக்காப் புராணம்

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்

PREFACE.

THIS is a classic Tamil Purana held in great esteem by all Tamil scholars. The author is an eminent scholar who lived in the latter half of the eighteenth century and a perusal of his life-sketch which appears in this volume will show the great esteem in which he was held by his contemporaries. He was a voluminous author and has written several poems, especialy Puranams. This Purana speaks of the greatness of Tiruvanaikoil, otherwise known as Jambukesvaram, one of the greatest of Siva temples in Southern India. The diety in this temple is known as the *Aplinga* or the *linga* of water, on account of the tradition that the goddess there formed the *lingam* out of water. Even now we find water ever surrounding the diety. The origin of the temple, its greatness and its legends are all described in full in this Purana and the prose summary given in the begining would supply a deal of interesting information. This temple was in a much neglected state and Mr. S. R. M. C. T. Ramaswamy Chettiar, a prominent Nattukkottai Chettiar, exerted his best to resuscitate it. The estimated cost of rebuilding the temple was about twenty lakhs of Rupees but Mr. Ramaswamy Chettiar and his father worked hard without in any way being discouraged. The Chetty community responded with their usual generosity in the matter of building temples, but still the brunt of the burden lay on the shoulders of the father and son who nobly and cheerfully undertook it. The old dilapidated buildings were completety demolished and in their place rose a most lovely edifice with sufficient light and air. The dieties were left undisturbed and the

Sanctum Sanctorum was built as of old. The Kumbhabhishekam was celebrated in a very grand style at a cost of over a lakh of Rupees and His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri graced the occasion by his presence. His Holiness Sri Sankaracharya of Kumbakonam also was there. The presence of such holy personages added a halo of sanctity to the occasion. Mr. Ramaswamy Chettiar, as a member of his community built the grand temple; as a very pious person himself invited these holy personages for the Kumbhabhishekam and had it celebrated in the most religious style; and as a lover of literature himself suggested the printing and publication of this Purana. The pictures that appear in this volume were all taken after the Kumbhabhishekam and hence represent the new buildings. In conclusion I am specially indebted to Pandit M. V. Ramanujachariar of Kumbhakonam for his excellent summary of the work in prose given herein.

T.K. Balasubrahmanyam

விஷயஸூசிகை.

கச்சியப்பமுனிவர் சரித்திரம் I

திருவானைக்காமான்மியம் i

திருவானைக்காபுராணம்:

- கடவுள்வாழ்த்து 1
- அவையடக்கம் 4
- திருநாட்டுச்சிறப்பு 5
- திருநகரச்சிறப்பு 20
- நைமிசப்படலம் 35
- புராணவரலாற்றுப்படலம் 39
- ஸ்தலவிசேஷப்படலம் 45
- தீர்த்தவிசேஷப்படலம் 51
- ஸ்நானவிதிப்படலம் 59
- மூர்த்திவிசேஷப்படலம் 65
- சம்புமுனிதவம்புரிபடலம் 69
- அகிலாண்டநாயகியாராதனைப்படலம் ... 76
- வரங்கொள்படலம் 89
- ஞானோபதேசப்படலம் 92
- திருவிழாப்படலம் 97
- நீலவிண்டுவீச்சரப்படலம் 102
- பராசரன்வழிபடுபடலம் 109
- திருமால்வழிபடுபடலம் 115
- ஹாரஞ்சாத்துபடலம் 120
- கஜாரண்யப்படலம் 127
- கோச்செங்கணார்வழிபடுபடலம் 135
- கௌதமப்படலம் 167
- குபேரன்வழிபடுபடலம் 180
- திருநீற்றுத்திருமதிற்படலம் 183
- அமுதலிங்கேசாருண்முறைசெய்தபடலம் ... 186

செய்யுள் அகராதி 189

கச்சியப்பமுனிவர் சரித்திரம்.

இந்நூலாசிரியர் பெயர் கச்சியப்ப முனிவர். சான்றோருடைத்தாய தொண்டைமண்டலததிலே சிவபெருமான்றன் பூஜாதி விசேடத்தால் மேன்மையெய்திய தணிகைத் திருப்பதியிலே காஞ்சிபுரத்துப்பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே அபிஷிக்தர்மரபிலேதோன்றி இம்மஹான் நம்தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பினைத தந்தனர். சிறுவயதிற்றானே கல்வி நலந்தெரிநது பின்னர் உலக நடவடிக்கையும் இயற்கையந்தேவியின் சீருமுணர்ந்த பின்னரே உண்மையான கல்வியுடையவராவோம் என்ற எண்ணத்தினால் பல ஸ்தலங்களையுங் கண்டு தமிழ்மகள் தங்கி வசிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச பரமபரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை யடைந்து அங்கே ஞானபானுவாய்ச் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசித்து அவர் தம் அருளையடைந்ததனோடும், அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்திலெழுநதருளியிருநதபின் வேலப்பதேசிகரை யடுத்தனர் நம் ஆசிரியர். இவரிடத்திற்றானே சைவஸந்யாஸமும் சிவதீக்ஷையும் பெற்றனர்.

தீக்ஷா குரவரின் ஆஞ்ஞையைச சிரசாவகித்து முக்களாலிங்கர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம பெற்றுப்பின்னர்ச் சிவஞானசுவாமிகள் என்ற பெயர்விளக்கங்கொண்ட சித்தாந்தசைவசிவ ஞானபோத திராவிட மஹாபாஷ்ய கர்த்தராய் எழுந்தருளியிராநின்றவரிடம் தமிழ்க்கலைபயின்ற மஹானுபாவர் இவர். உரையாசிரியருள் தலைநின்ற நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகராதியரோடு ஒருங்கு எண்ணத்தக்க பெருமைவாய்ந்த சிவஞான முனிவரிடம் தமிழ் பயின்றவர் என்றதனானே நம் ஆசிரியரின் கல்வித் திறமையை விளம்புதலும் வேண்டுமோ?

மேலும் இவருடன் கல்விபயின்ற இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரக்கவிராயர் ஆதியருடைய பெயரைக்கேட்டவுடனே இவரது கல்வியறிவு எத்துணைத்து என்று வியப்புறவேண்டியதே. நம் ஆசிரியா உடன் பயின்ற மாணாக்கருள் மணியென விளங்கினமையினன்றோ ஆராய்ச்சியுணர்வுடைய ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் தாமியற்றிய காஞ்சிபுராணக் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பற்றி நடந்த விவாதத்தையடக்க வாண்டு அனுப்பினர். ஆசிரியரும் தம் சொலவன்மையினாலும் புத்திக் கூர்மையினாலும் வாழ்த்துப்பாடல்களின் நிலைப்பற்றிச் சிதாந்தஞ் செய்தருளினர்.

"நா நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யா நலத்துள்ளது மன்று" என்றும்

"உய்த்துணர்த்துஞ்—சொல், வன்மையின்றெனி னென்னுமஃதுடைத்தேற், பொன்மலர்நாற்றமுடைத்து" என்றுஞ்சிறப்பித்தோதிய பாக்களுக்கு இவர் ஒருமேன்மையான இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தனா. இவரது வாக்குவல்லபத்தையும் பிரசங்க சாதுரியத்தையும் புகழாதார் எவருமிலர். இவர் செய்த நூல்களை யாராயுநர் செய்யுளியற்றுவதிற் கைதேர்ந்தவர் என்றும் விரைவிற்பாடுஞ் சக்தியுடையவரென் றுமுணர்வார். காலம் இடங்கட்குத் தக்கபடி நவீனமான யுக்திகள் தாமாகவே இவரது செய்யுள்களிலமைந்து கிடக்கும். இவர் முதற் கணியற்றிய திருவாணைக்காப் புராணம் தமிழிலக்கியங்களுட்டலை நின்ற சிலவற்றுளொன்றெனற்கு யாம் பின்னிடைய வேண்டியதில்லை.

தற்காலத்திற் றன்னயமே பாராட்டிப் பிறர்க்குச் சிறிதும பயனபடாமலிருக்கும் சிலவித்துவான்களைப்போலாது நம்தமிழ்மொழியை விளக்கஞ்செய்த விசாகப் பெருமாளையர் சரவணப் பெருமாளையர் ஆகிய இருவர்க்கும் பிதாவாகிய கந்தப்பையர்க்கு ஆசிரியராவர் நம முனிவர். சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் முதலிய புறச்சமயிகளாலியற்றப்பட்ட காவியங்களையே போதிக்கவேண்டிவருகிறதேயென்று வருந்திப் பஞ்சகாவியங்களினைப் போன்ற சிறப்புவாய்ந்த திருத்தணிகைப்புராணத்தைத் தம் மாணக்கர்வேண்டுகோளிற் கியைந்து இயற்றித் தந்தனர். இத்தணிகைப் புராணம் சிந்தாமணிக்கு ஒத்த பெருமை வாய்த்ததெனப் பின் வரும் பாடலாற்றெளியலாகும்.

"கருவினின் மழவிற் கற்கு காலையிற் பருவ மாறிற்
பெருகிய பொழுதி னேயிற் பிரிவினிற் பகையி னீட்டும்
பொருள் வயின் வேட்ட தெய்தாப் புன்மையின் முதுமைதன்னின
மருவிய திழப்பிற் சாவின் வன்றுயர் மனிதர்க்குண்டோ."

என்றற் றொடக்கதத மூன்று நான்கு பாடல்களில் சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம்,

"பொன்னும வெள்ளியும் புணர்ந்தென வயிற்றகம பொருந்தி
மின்னு மொக்குளு மென நனி வீயினும் வீயும
பின்னை வெண்ணெயிற் றிரண்டபின பிழைக்கவும் பெறுமே"

என்றற் றொடக்கத்திய எழு பாடல்களின் சாதுரிய மமைந்திருக் கின்றமை வியப்புறததக்கதே. மற்றும் சீவகசிநதாமணியின் சந்தமும் வனப்பும் அமைத்துத் தணிகைப்புராணத்தை யியற்றினர். நம் ஆசிரியர் தன் மாணக்கரிடம் மிகவும் அன்புடையவர் என்பதைத்தெரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் கந்தப்பையர் குன்மநோயிற்றுன்பட்டபொழுது தணிகையாற்றுப் படையைப்பாடி அவர்நோயை நீக்கினர். பாடலினல் நோயொழிதல் என்பது சிறந்த மேலோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய தென்பதை ஆய்ந்துணர்ந்து அறியலாம்

நம் ஆசிரியர் சென்னையைச் சார்ந்தபொழுது விநாயகபுராணம் பாடினர். அதனையரங்கேற்றுகையில் ஐயாப்பிள்ளை என்ற ஒரு மஹான் தாம் பாடிய புராணத்தை இதென்ன இராமாயணமாவென் றிகழ்ந்து பேசியதற்காகக் கம்பராமாயணத்தின் முதலாறு செய்யுளில் நூறு குற்றம் ஏற்றினர். இதைக் கண்ட பிரபுவுந் தலைகுனிந்து நம புலவர் பெருமானுக்கு பரிசிலுமளித்துச் சென்றனர். இவர் தம் கல்வி யாற்றலே யாற்றல்.

நம் புலவரது காலம், இவர் ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகள்காலம் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. சிவஞான சுவாமிகள் கி பி. 1783-ஆம ஆண்டு விசுவாவசு வருடத்தில் தேகவியோகமாயினர். ஆகவே நம் ஆசிரியர் இருந்தகாலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என் பதிலோர் ஐயப்பாடுமில்லை. சாலிவாகன சகாப்தம் 1712க்குச் சரி யான சாதாரண வருஷம் சித்திரைமாசத்தில், கச்சியப்பமுனிவர் பரி பூரணதசையை யடைந்ததாகவுந் தெரியவருகிறது.

நம்புலவர்பெருமான் இயற்றிய நூல்களாவன:—

1. திருவானைக்காப்புராணம்
2. பூவாளூர்ப்புராணம்.
3. பேரூர்ப்புராணம்.
4. திருத்தணிகைப்புராணம்.
5. தணிகையாற்றுப்படை.
6. திருத்தணிகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
7. விநாயகபுராணம்.
8. காஞ்சிபுராணம் (இரண்டாங்காண்டம்).
9. கச்சி யானந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது.
10. கச்சி யானந்தருத்திரேசர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.
11. பஞ்சாக்கரவந்தாதி.
12. சென்னைவிநாயகர்பிள்ளைத் தமிழ்.

இவர் செய்த பாடல்களின் நாமங்கள் பின்வரும் பாட்டானும் விளங்கும்.

"வேற்காரச செவ்வேண் மருவுந்தணிகை மான்மியந் தமிழில் விளங்கசசெய்தான்
பாற்கவ புராண மெழிற் றிருவானைக்கா வேறு ஞ் சீர்பதிப் புராணம்
நாற்கயிலை சூழ் பேரூர்ப் புராணமொடு திருக்காஞ்சி நகர்ப்புராணம்
ஏற்க வடமொழி பெயர்த்த கச்சியப்ப முனிவனிருங்கவிஞரேறே."

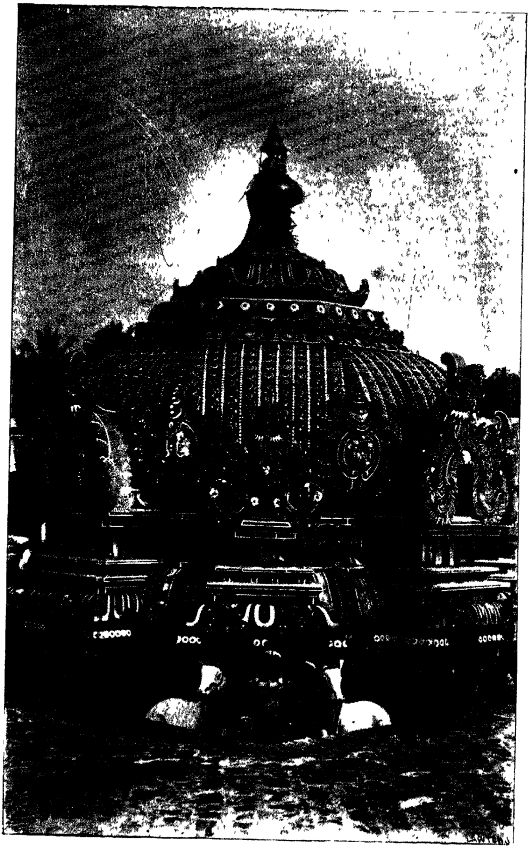

ஸ்ரீ அக்ஷாண்டேச்வர்கோவில் விமானம்.

உ

பரமபதி துணை.

திருவாணைக்கா மான்மியம்.

திருவிளங்கிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் இன்றியமையாத மேகங்களைத் தருதற்குக் காரணமாகிய யாகமே வடிவமாக விளங்குவது நைமிசாரணியமென்னும் புண்ணிய க்ஷேத்திரம். அங்கேயுள்ள மகரிஷிகள் சரீரமுழுதும் வெண்மையான விபூதியணிந்து விளங்குகின்ற தோற்றமானது, அவர்கள் வேள்வியின்கண் தேவர்களுக்கு அவிர்ப்பாகத்தைக் கொடுத்தலாலுண்டாகிற பெரும்புகழானது தம்மையும் சூழ்ந்துகொண்டு பிரகாசிக்கிற அழகை விளக்குகின்றது. அவர்கள், ஆத்திமாலையணிந்த பரசிவனுடைய கண்மணியையே அணியாகத் தரித்துக்கொண்டிருந்ததானது, அவர்களுக்கு உலகத்தில் வேறு பற்றில்லாதிருந்ததை விளக்கியது. அவ்விடத்தில் சிங்கம், யானை, மான், புலி முதலிய விலங்கினங்கள் தம் பகை நீங்கி இடங்கடோறும் தங்கியிருப்பது, எம்பிரானுடைய திருவடி நீழலைத் தாங்களும் அடையவேண்டி ஐம்பொறிகளையடக்கித் தவஞ்செய்வனபோல் விளங்கியது. பரமசிவனுக்கு அர்ச்சனை செய்து நீக்கப்பட்ட நிர்மாலியங்கள் வெயிலின்கண் வாடிக்கிடந்ததானது, மன்மதனால் விடுக்கப்பெற்ற ஐங்கணைகள் அவ்விடத்து வசிக்கும் மாதவரிடத்தில் அணுகுதற்கஞ்சித் துன்பத்தோடு வருந்துஞ் செயலை ஒத்தது. சில தவசிகள் மான்குட்டிகளைத் தம் கையினால்

நைமிசப்படலம்.

தடவிப் பசும்புல்கொடுத்து ஆதரிக்கும் தன்மையானது, மானேந்திய பரமசிவனுடைய சாரூப்பியத்தைத் தாங்களடையும்போது, தம் கையிலே ஏந்தப்படுமென்று எண்ணி அன்புபாராட்டி வளர்த்ததை ஒத்தது. சொல்லியதைச் சொல்லியபடியே சொல்லும் கிளிப் பிள்ளைகள்போலப் பிராமணச்சிறுவர் ஆசிரியர் சொல்லியதைச் சொல்லியபடியே வேதாத்தியயனம் செய்கின்ற சப்தமானது ஒரு பக்கம் நிரம்பியிருந்தது. அந்தணர்கள் வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிச் சிறந்த வேள்விகளை வளர்த்தல் ஓர் சார் நிகழும். சிவபூசையை விதிப்படியாற்றி, அக்கினிகாரியங்களைச் செய்து, மிக்க அன்போடு செய்யப்படும் அதிதிபூசை மற்றோர்பால் நிகழும். இன்ன தன்மையையுடையதான நைமிசாரணியத்தின்கண் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழும் அன்புடையவரும் பதினெண்புராணங்களையும் ஐயந்திரிபிலலாமல் உணர்ந்தவருமான சூதமாமுனிவர் எழுந்தருளினார். அவர் அவ்வனத்தின் வனப்பைக்கண்டு மனத்தின்கண் வியப்படைந்தனர். அங்கு வசித்த தபோதனரெல்லாம் அவர் வருகையையறிந்து எதிர்சென்று, "தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளப்பெற்றமையால் நாங்கள் உய்ந்தோம், உய்ந்தோம்," என்று கூறி, மிக்க செல்வத்தைக்கண்ட தரித்திரரைப்போல ஆவலோடு செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து, ஆசனம் அளித்து அதன்கண் இருக்கச்செய்து, குற்றமில்லாத நட்போடு பொருந்திய சில வார்த்தைகள் சொல்வாராயினர். "முனிசிரேஷ்டரே! கற்பகவிருக்ஷமும்,காமதேனுவும்,சிந்தாமணியும், சங்கநிதி, பதுமநிதிகளுமாகிய ஐந்தும் வறியவரிடத்தில் தாமே எளிதில் வந்தாற்போலத் தேவரீர் அன்போடு இங்கு எழுந்தருளினமையின் கடவுளது அருளானது அடியேங்களிடத்திற் சார்வதற்குச் சந்தேகமில்லை. பாவங்களையெல்லாம் போக்கும் பதினெண்புராணங்களையும் குற்றமறத் தெளிந்த தேவரீருக்கு அடைவதற்கு அருமையானது யாது? தேவரீரிடத்து ஒன்று கேட்கவேண்டுமென்ற ஆசையையுடையோம். எங்களுடைய வாஞ்சை முற்றும்படி தேவரீர் அருளோடு விடையளித்தல்வேண்டும். எங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்லுகின்றோம், கேட்டருள்வீராக. இப்பூலோகத்தில் தீர்த்தங்களுள் புண்ணியமான தீர்த்தமும், மூர்த்திகளுள் உத்தமமாகியமூர்த்தியும், க்ஷேத்திரங்களுள் சிறந்ததாகிய க்ஷேத்திரமும், எவ்விடத்திலேனும் ஒருங்கு சேர்ந்திருக்குமாயின் அதை உரைத்தருளவேண்டும்," என்று சொல்லி வணங்கினர். தவவலிமை மிக்க சௌனகாதி முனிவர்கள், இங்ஙனம் கேட்டலும், சூதமாமுனிவர், சிவபெருமா

னுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துச் சித்தசுத்தி யடைந்து உலகு முய்யுமபடி சொல்லத்தொடங்கினர் "தேவர்களும்விரும்பும்படியான தவத்திற்சிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் என்னை வினவியதாகிய தலம் தீர்த்தம், மூர்த்தி மூன்றிலும் சிறந்ததாகிய திவ்யக்ஷேத்திரம, திருவானைக்காவென்று சொலலப்படுவது. பூலோகத்தில் அதினிலும சிறநத தலம வேறொனறில்லை. இதனை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லச் சநதேகமிலலாமல நீங்கள தெரிநதுகொள்ளுங்கள். நீஙகள் அருந்தவப்பேறு வாய்நத அந்தணர்களாகையாலே, திருவானைக் காவினது மேனமையை உங்களுககுச் சொலலுகிறேன். இது பரம சிவன் உமாதேவியாருக்கும நநதியெம்பெருமானுக்கும் திருவாய் மலாநதருளியதாகும" என்று கூற, அதைககேடட அறிவிற்சிறநத முனிவர்கள், அச்சூதமாமுனிவருடைய திருவடிகளிலமீட்டும நமஸ் கரிதது, "பரமசிவன் பாாவதிதேவியாருக்கும் திருநநதிதேவருக்கும திருவாய்மலாநதருளியபடி, தேவரீா அடியேஙகளுக்கு அருளிச செய்யவேண்டு" மென்று பிராாத்திததாாகள். சூதமாமுனிவர் இத தன்மையையுடையதான புணணிய தலத்தின் மான்மியததைச் சொல்லததொடங்கினர்.

"அஞ்ஞானத்தைப்போக்கும் இவ்விஷயமானது, பாதமபுராண ததின் மத்தியிற் சொல்லபபட்டிருக்கிறது. நான் இதனை வரன் முறையாக உமக்குச் சொல்வேன் நீங்கள் மனம்பொருந்திக் கேட் பீராக" வென்று சூதபுராணிகர் பக்தியோடு தமது குருவினுடைய திருவடிகளைத் தியானிததுச் சொலலத்தொடஙகினர்.

உலகம் யாவையும் ஒடுங்கும அவ்வூழிக்காலத்தும தனக்கோரழி வின்றி நிலைபெற்று விளஙகுவதான கைலையங்கிரியானது, தன்னை வணங்கினவர்களுக்கு இநதிரன் முதலிய தேவர்கள பதஙகளையும் திருமால் பிரமனுதியோர் பதஙகளையும, மற்றை யெல்லா வளஙகளை யும் அளிப்பது. அநத வெள்ளியங்கிரியினது மகிமை யைச சொல்லுவது எளிதன்று. இப்படிப்பட்டதான

புராணவரலாறு.

கைலாசகிரியின்கண் இரததின மயமான ஆயிரம் கால்களையுடைய அழகிய மண்டபம் ஒன்றுண்டு. அதன்முன் சூரியன், தன்முன் மின்மினியை ஒப்பான். அம்மண்டபத்தின்கண் பைம்பொன்மாலரி யணையொன்று விளங்கியது. அதன்மீது கண்ணுதற்பெருமான் உமாதேவியாரோடு திருவோலக்கமாக எழுநதருளியிருந்தனர். இரு மருங்கிலும வெண்சாமரங்கள் சுழற்றபபட்டன. சாந்தாற்றிகள்

குளிர்மென் காற்றை எழுப்பின. வெண்சங்கங்கள் முழங்கின. முழு மதிபோன்ற வெண்கொற்றக்குடைகள உயர்த்தப்பெற்றன. பண்ணிசைப்போர் பல இனிய கீதங்களைப்பாடினர். கின்னரர்களும் நாரதாதியரும் வீணையிற பண்களை வாசித்தனர். மெல்லிய இடையினையுடைய பெண்கள சதிமுறை பிறழாது நடித்தனர். வானவர பூமழை பெய்தனர். அடியவர் மொழிந்த தோத்திரங்கள முழங்கின. திருமால், பிரமன், இந்திரன், விண்ணோர் முனிவரராகிய யாவரும் தோத்திரங்களைச் செய்து, தாங்கள் வேண்டியவரங்களை வேண்டியபடியே பெற்று மீண்டனர். இப்படி யாவருக்கும் அனுக்கிரகித்து எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்து, ஒரு நாள், சிவபெருமான் விநாயகமூர்த்தியோடும குமாரக்கடவுளோடும விளையாடிக்கொண்டு சந்தோஷமாக எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது நந்தியெம்பெருமான் இறைவனது சரணகமலங்களில பணிந்தெழுந்து கை குவித்து நின்று,

> "பண்ணவாக கரியாய் போற்றி பக்தருக கெளியாய் போற்றி
> தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்தரு டலைவா போற்றி
> கண்ணிய வடியா ருள்ளக் கருத்தினை முடிப்பாய போற்றி
> புண்ணிய முதலே போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி."

என்று நாவாரத் துதித்து, "வேண்டியவர் வேண்டியபடியே யாவையும் அடையும்படி அருள் சுரந்தளிக்கும் முக்கட்பெருமானே? எனனைக் குழந்தையைப்போலக் காத்தருளும புண்ணிய மூர்த்தி? தேவரீரிடத்து ஒன்றுகேட்க விரும்பினேன். அது யாதெனில், தேவரீர் உமாதேவியாரோடு மிக மகிழ்ந்து உறையுந்தலங்களுள் மேலான தலமும், மேம்பட்டு விளங்கும தீர்த்தமும், மேலான மூர்த்தியும் ஒருங்குவாய்ந்த சிறந்த தலம பூவுலகின்கண் எங்கேயுள்ளது; அதைக் கேட்க விரும்பினேன; திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டும்; இறைவனே! அதுவும, இன்றுகாறும ஒருவருக்கும் சொல்லபபடாததாகிய பரம இரகசியமுள்ளதாகவும் இருத்தல்வேண்டும்" என்று இரந்து பல நயமொழிகள் கூறி மீட்டு மலரடியில வணங்கினார். இங்ஙனம் நிகழுங்காலத்தில் அகில லோகங்களையும் ஈன்றளித்த தாயாகிய பார்வதி தேவியும், மேகலாபரணங்கள் சத்திக்கவும, பாதங்களில் அணிந்த சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், மென்மலர்ப பூமாலைகளையணிந்த கூந்தலிலுள்ள சுரும்புகள் ஆரவாரிக்கவும, விரைவிலெழுந்து, நாயகர் அடியிற்றாழ்ந்து, புன்முறுவலோடு இனிமையாகச் சில வசனங்களைக் கூறுவாளாயினள். "உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தன் வயப்

படுதலனறிததான் ஒரு பொருளிலும வயபபடுதலில்லையென்பதை யாவரும் தெளியும்படி அழல்கின்ற விடததைக கையிலேநதி யுண்டு கறைக்கண்டனுன பரமனே! பூரணனே! புராண! போற்றி, போற்றி; எம்பெருமானே! உலகுமுய்யும்படி நந்தீசர் வினவிய பொருளை அடியேனும் அறிநதுகொள்ள மிக விருமபினேன்; இதுவுமன்றி, அடியேனுள்ளத்தில் ஓர் ஐயம நிகழ்கின்றது. அதைக்கேட்டருளும்; பரந்த உலகங்களையெல்லாம படைததளிதது அழிபபவரும தேவரீரே; தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலிய யாவரும யாகாதிகளைச செய்து வழிபட்டு வரஙகளைத தநதருளவேணடுமென்று யாசிககும் பெருமையுடையீரும் தேவரீரே; பஞசபூதஙகளும அவற்றின குணஙகளுமாகியும், விரும்பினோ விருமபிய பலனுகியும, ஆருயிராகியும, உயிர்க்குயிராகியும் விளஙகும இறைவனும தேவரீரே” யென்று பலமுறைகளும முறையிட்டுப புகழும விமலனே! உமககு வேறு தலைவனுமில்லை; நீர் விருமபி யடையும் பயனுமில்லை; இஙஙனமாக, தேவரீர் யோகத்தைச்செய்யுமிஃது என்ன வியபபு; இநத இரண்டு விஷயங்களையும தேவரீா எங்களுககு நிச்சயமாகத திருவாய் மலர்நதருளல்வேண்டு” மென்று பிரார்ததிததாள். இஙஙனம யாசிதத உமாதேவியாரையும திருநந்தி தேவரையும் நோக்கிப் பெருஙகருணைத திறத்தினல் புனனகைசெய்து, நீஙகள் விருமபிககேட்ட குற்றமற்ற விஷயஙகளைச் சொலலுவோம; நீஙகள சாவதானத்துடன் கேளுங்கள” என்று சொல்லத தொடங்கினர்.

“பரம இரகசியமான தலமும் தீர்ததமும் இம்மை மறுமை வீடுகளைததநதருளும மூாததியுமாகிய மூன்றும சிறந்ததான ஒரு க்ஷேத்திரம் அளவிடக்கூடாத வளஙகளையுடைய சோழநாட்டில காவிரியின கரையிலுளளது. அததலம், அழகாகவும் மிகமேலானதாகவும் விளங்கும். அத்தலததிறகு ஞான க்ஷேததிரமென்று ஒரு பெயருண்டு. இதனை நீஙகள் தெரிநதுகொள்ளுங்கள். மெல்லிய இடையினையுடையவளே! நீ அத்தலததை யடைந்து அருநதவததைச் செய்வாய். யாம் அவ்விடதது வநது பல அரிய விஷயங்களைச் சொல்லுவோம்” என்றனர். பரமசிவன் இஙஙனங்கூற, அதைக்கேட்ட அவவிருவர்களும, எமபெருமானே! யாஙகள எளிதினுய்நதோம்; இனி அவற்றின பெருமைகளையும் அடியேஙகட்கு அருள் செய்யவேண்டு” மென்று நயந்து பிரார்ததிக்க, தேவர்களுக்குமரிய சிவபெருமான் சநதோஷத்துடன் உரைக்கத தொடங்கினர்.

தேவ தேவனாகிய சிவபிரான, உமாதேவியாரும் திருநந்தி தேவரும் கேட்குமபடி தலவிசேஷததை அமுத தாரைபோல அருளசெயவாராயினர். "பரிமளங்கமழும கூநதலினையுடைய மடநதையே! ஓ! நநதி! சொலலுவோம, கேளும; எக்காலததும எவரும் பணியும்படி நாம இனிது எழுந்தருளியிருநது சிவஞானததைப பிரகாசிப்பித்தலால ஞானதலம எனப்படும ஓர் தலம் பூலோகததின்கண் உள்ளது; கிணி கிணி சததிக்கும் பாதத்தையுடைய பெண்ணே, திருமாலும், நான்முகனும, திக்குபபாலகர்களும், நவக்கிரஹஙகளும, நக்ஷததிரஙகளும், ஸபதமருததுககளும், அஷ்டவசுககளும், ஏகாதசருததிரரும, துவாதசாதித்தியரும், தபோதனர்களும், ஏனையோரும ஐமபொறியடக்கி, மனததை ஒருவழிப்படுத்தி, அங்கே வசிததனர். யாம, அருள்கூர்ந்து அவர்களுக்குப் பிரசனனமாகி நலல பதவிகளையும, திரிகாலஞானததையும், சிவஞானத்தையும் அளிததனம. அவர்கள அவற்றைப்பெற்று, அங்கே இக்காலத்தும் வசிககின்றனர். அவர்கள் இருநது அருநதவம புரிந்து பேறுபெற்ற பலதீர்த்தஙகள் அங்கே உள்ளன. அவற்றில் விதிபபடி ஸ்நாநம் செய்பவர்கள், இங்கே சொலலிய பலன்களையெல்லாம அடையககடவரென்று வரங்களும அளிததனம. கஙகையானவள் அநத க்ஷேததிரததில தவமசெய்து திங்களும, கொன்றைமாலையும், அரவுநதரிதத நமது சடாமகுடததில தங்கப்பெற்றனள். மாதவர்கள் வணங்கும அநத க்ஷேததிரததில காவிரியானவள் கடுந்தவஞ்செய்து கஙகையினும மிக்க புண்ணியத்தைத தருமபேற்றை யடைந்தனள். மலர்மாலை யணிநத பெண்ணே! இனனும கேட்பாயாக; மேருமலையின்கண்ணுள்ள மானஸமடுவானது புகழ்மிக்க ஞானதலததிலிருநது தவமாற்றி அன்னப்பறவைகளும் பொன்மயமான தாமரைமலர்களும் தன்னிடததுத தங்கும் பேற்றை அடைந்தது. அதன் நீர்பபெருக்கே சரயுமாநதியாகப் பெருகி ஓடுகின்றது. அது சார்ந்தோர்க்கு வறுமைப்பிணியைப் போக்கி நற்கதியைக்கொடுக்கும. அகஸ்தியமுனிவர் வசிக்கின்ற பொதியமலையினின்றும் பெருகி அளவுபடாத வரஙகளை எவர்க்கும் அளிக்கும தாமிரபரணியானது இநத க்ஷேத்திரததில் தவஞ்செய்தே தன்னிடதது முததுக்குவியலகளுண்டாகுமபடி வரம் எய்தியது. கோமுக மலையினின்றும் வரும் கோமதிநதியும், கோதாவரிநதியும், சந்திரபாகைநதியும், நருமதைநதியும, பூமி அந்தரிக்ஷம சுவர்க்கம் என்று சொல்லப்பட்ட மூவுலகங்களிலுமுள்ள ஏனைததீர்த்தங்களும், இந்த க்ஷேத்திரததில் தவஞசெய்தே

தலவிசேஷம.

தம்மிடத்து ஸ்நாநம் செய்பவர்களுடைய பாவங்களும் தம்முடைய பாவங்களும் பறந்தோடும்படியான பலவரங்களைப்பெற்று அங்கங்கே விளங்குவனவாயின. இரத்தினங்கள் நிரம்பிய ஸப்தஸாகரங்களும் அந்தப்புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தின்கண் தடாகவடிவமாய அங்கங்கே மேன்மையுற்று விளங்குகின்றன. அங்குள்ள பலதீர்த்தங்களுள்ளும் சந்திரன் முதலியோர் பெயரால் வழங்கும் சிலதீர்த்தங்கள் விசேஷமுடையனவாம். அஃது அப்புக்ஷேத்திரமாதலின் (அப்பு=ஜலம்) அப்புவின் மயமான எப்படிப்பட்ட தீர்த்தங்களும் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் இனிது தங்கும். வாள்போலும் கண்ணையுடைய பெண்ணே, சிறந்த தலத்தின் மகிமையை இன்னும் சொல்லுவேன், கேள். முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணிய விசேஷத்தால் அங்கே பிறந்தவர்க்கும் வசித்தவர்க்கும் இறந்தவர்க்கும் எல்லா நோய்களும் நீங்கிவிடும். அவர்களுக்கு மறுபிறவி உண்டாவதில்லை இது சத்தியம். பாவங்களும், அவற்றைச் செய்பவர்களும், ஆசைமிகுதியுடைய வீணரும் அத்தலத்தைச் சாரார். அந்த க்ஷேத்திரமானது, விதிப்படி தவஞ்செய்யும் முனிவர்க்கும், யோகியர்க்கும் வசிக்குமிடமாக விளங்குகின்றது. மெய்ம்முழுதும் வெண்ணீறு அணிந்து பரிசுத்தமான ருத்திராக்ஷமாலை தரித்து, பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துப் பூசை செய்பவர்க்கு அவ்வளம்பதியானது சிறந்த தானமாகும். மணங்கமழும் மாலையணிந்த நங்காய்! உயர்ந்த மேருமலையும், கைலயங்கிரியும், மந்தரமலையும், ஸ்ரீ காசியும், கேதார க்ஷேத்திரமும், எல்லாப்பயன்களையும் அளிக்கவல்ல ஞானக்ஷேத்திரத்திலும் சிறந்தனவென்று சொல்லப்படா. அத்தலத்திற்பேசப்படும் வார்த்தைகளெல்லாம் வேத மந்திரங்களேயாம்; எண்ணும் எண்ணங்கள் யாவும் சிறந்த நிஷ்டையேயாம்; அவ்விடத்து நிற்றல், நடத்தல் முதலிய யாவும் யோகத்தின் அங்கங்களேயாம்; அத்தலத்தின்கண் உண்ணலும் உண்பித்தலும் விரும்பிக்கொடுத்தலும் விரைந்தேற்றலும் ஆகிய எல்லாத்தொழில்களும் சிவதருமங்களேயாம். ஞானதலத்திற் பிறந்து புல்லரிசிக்கூழை உண்பவன், வேறு தலங்களில் அறுசுவையினையுமுடைய நால்வகையாய உணவுகளைப் பெரியோர்களுக்கு உண்பித்தலால் உண்டாகும் பயனிலும் எண்மடங்கு அதிகமான பயனைப்பெறுவனென்றால், அத்தலத்துப் பிறருக்கு உணவளித்தலால் உண்டாகும் பெரும்பயன் சொல்லும்பான்மையதோ? இந்திரனாகவும், குபேரனாகவும், உலகமெல்லாம் புரக்கும் அரசனாகவும் சிறப்புற்றிருப்பதிலும், ஞானதலத்து வசித்து யோகிகளுடைய மனைகளில் பிச்சை புகுந்து உயிர்வாழ்தல் மேலானதாகும்.

கற்பகநாட்டின்கண் அமுததத்தையுண்டு அரம்பையருடைய இன்ப நுகர்ந்து சுகித்திருத்தலினும், வேறு தலங்களில் பலவகைப் போகங்களும் பொருந்த இன்புற்று வாழ்தலினும், ஞானதலத்தின் கண் ஒருதினம் பட்டினியிருந்து வசிப்பதனால் பெறும் சுகம் மேலானதாகும். மகா பாதகங்களைத் தினந்தோறும் புரிந்து வழுவினோர்களும், முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயனால ஞானதலத்திற் சென்று வசிக்கப்பெறுவரேல், மலம், மாயை, கன்மமென்னு மூன்றும் வேரோடும் நசிக்க வீடு சேருவார்கள். வஸ்திரங்களையும், எண்ணெயையும், கன்னியர்களையும், விக்கிரயஞ்செய்தேனும், இன்னும் எத்தகைய இழிதொழில்களைப் புரிந்தேனும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல், அன்னோர் அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்னும நாற்பெரும் பயன்களையும பெறுவரென்றால், ஏனையவாபெறும சிறப்பைச் சொலல முடியுமோ. திருமாலின் சகோதரியே! பன்றி, வலம்புரி, மயில, நாய், கழுதை, காக்கை முதலியவற்றைக்கொன்று தசைகளைத் தின்று உழலும் புலையராயினும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல் தேவர்களுக்குள் சிறப்புற்று வாழ்வார்கள். இளமையும, செல்வமும, யாக்கையும் நிலையாவென்றறிந்த விவேகிகள் இளமையாதிகள் உள்ளபோதே ஞானதலத்தில் வசித்து அகமகிழ்ந்து அறமாதி நான்கையும் சம்பாதித்துக்கொள்வரேயன்றி, வேறு தலத்திற்குச் செலல ஒருநாளும் நினையார்கள். கணிகையராயினும, பக்தியினாலேனும, பொருளீட்டுங்காரணத்தாலேனும், விநோதத்தாலேனும, ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல், தவந்தான முதலான நலவினை செய்தலாலுண்டாகும் பயனையடைவார்கள். வழிநடையிற் செலவோர் அவ்விடத்து ஓரிரவு தங்குவராயின, அவர்கள சொர்க்கத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். ஞானக்ஷேத்திரத்தை எதிர்நோக்கி வணங்கினோரையும், கைதொழுதோரையும, அவர்கள் செய்த தீவினைகள் எதிர்நோக்கி யடிவணங்கி யகலும் வாசனைமிகுந்த பொழில்கள் சூழ்ந்த ஞானதலத்தின் எல்லையினைக்கடவாதவர்கள், எந்தவிழிகுலத்திற் பிறந்தவராயினும், அவர்கள் வசிக்குமிடங்களில் இலட்சுமியானவள் நீங்காமல் நிலைபெற்று வாழ்வள். அறிவுடையோர், தவநதானம விரதம் வேள்வி ஆச்சிரம ஒழுக்கம் முதலிய தருமங்களையெல்லாம் ஞானதலத்திலிருந்தே செய்யவிரும்புவர். வேறுதலத்திற் செய்வோமென்று மறந்துமெண்ணார்கள். இந்த ஞானதலமானது தவநதானங்களைச் செய்வோர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய நாற்பெரும்பயனையும் விரைந்தளிக்கும்; அஷ்டமகா சித்திகளையும் விரைவிற் கொடுக்கும்; சொர்க்காதி

போகங்களையும் எளிதிலடைவிக்கும்; வீட்டையுமுதவும். இத தனமையதான தலம பூவுலகில் எங்குமில்லை. மூர்க்கனைப்பிறர்க்குத துன்பமே செய்துகொண்டு திரியும மூடனானாலும், மேலான ஞான தலத்தில் என்றும் வசிக்கும் பண்புடையனானால் எமக்கு இனியனாவன். அஃதெவ்வாறெனில், கடலவிடமும் அம்புலியுமே தக்க சாட்சியாகும்; இந்த உண்மையை நீ அறிநதுகொள்வாய். ஞானதலததில வசிக்கமுடியாமல் அயல தேசத்தில் வசிபபோர்கள், சிறநத குலத்திற் பிறந்த பிராமணரையும் பெரியோர்களையும அத்தலத்தில வசிக்கும்படி செய்வார்களானால், தாமே வசிததிலால அடையும பயனையடைவாாகள். அநத ஞானக்ஷேத்திரத்தை, ஜம்புகேசுவரமென்றும, கஜாரணியக்ஷேத்திரமெனறும சொலலுவர். இப்பெயர்கள் மூன்றுமே, மலம இரண்டையும நீக்கித் தவசிகளுச்சரிக்கும் மூன்றக்ஷரங்களின் மேன்மையையுடையனவாகி, ஜபிப்போர்க்கு எல்லாப் பயனையும் தருவனவாம. மலபரிபாகம பிறநது, சததிநிபாதம பதிந்து, இருவினையொபபு வாய்ந்த பக்குவிகளுக்கல்லாமல், சுதத பஞ்சாக்ஷரத்தைப பெரியோர் சொல்லார். மைக்கருங்கண் உமைமாதே! மேற்கூறிய மூன்றுபெயர்களும யாவருக்கும் சொலலப்படுமாகையால், தக்க சிவஞானத்தை யளித்து வீட்டினையுமடைவிக்கும் அம்மூன்று திருப்பெயாகளையும் பக்தியோடு ஒருமுறை சொன்னாலும் இடர், பாவம், பொய், நோய் முதலானவெல்லாம் விடைபெற்று நீங்கும். எத்தகைய போகங்களும் எதிரே நிற்குமென்றால், அநத உததமங்களாகிய பெயர்களை யெவர்தாம உரையார். எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றெடுத்த பெண்ணணங்கே! பெருமபயனடைய விருமபுவோர், ஞானதலத்தின் கண்ணே வசிக்கக்கடவர்; அது பொருந்தாதாயின், அத்தலப்பெயரை ஓதக்கடவர்; அதுவும கூடாதாயின், அப்பெயர்களைப்பிறா சொலலவாயினும் கேட்கக்கடவர். பக்தியோடு கேட்டவர்களும் மூவகைப்பாதகங்களினீங்கி மேலான ஞானத்தையடைந்து எமதடியிற் புகுநதிருப்பா இஃதுண்மை; அடைந்தோர்க்கெல்லாம் அஞ்ஞானமாகியவிருள் நீங்கும்படி மெய்ஞ்ஞான சூரியன் உதித்து நெஞ்சாகிய மலர்க்கமலம விரியச்செய்யும் அத்தலத்தின் பெருமைகளையெல்லாம் எடுததுச்சொல்லப்புகுநதால் காலம்போதாது. ஆகையால், தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுவோம். ஸாவதானத்துடன் கேட்பாயாக.

முல்லையரும்பையொத்த முறுவலினையுடைய பெண்ணணங்கே! ஞானக்ஷேத்திரததின்கணுள்ள தீர்த்தங்களின் மகிமையைச் சொல்

னுவோம், கேட்பாயாக. ஞானதலத்தெல்லையெல்லாம் அலங்கரித்தாற்போலக் கல்லெனவொலிக்கும் அலைகளையுடைய பல தீர்த்தங்கள்

தீர்த்தவிசேஷம்.

விளங்காநிற்கும்; அவை, நாற்புறத்தும் செழுமணிகளாலாய படிகளையுடையன. திங்களைப்போலக் குளிர்ந்து, அடியார்களுடைய சிந்தைபோலத் தெளிர்ந்து, எல்லாப் பற்றுக்களும் அற்றுப் பிக்ஷையெடுத்துண்ணும் முற்றததுறந்த பெரியோர்களுடைய உள்ளம்போல மேன்மையுற்று, கருமபினிரசம்போல மிக்க சுவையினையுடையனவாய், மூன்றுலோகங்களுக்கும் எல்லா மங்களங்களையும் தருவனவாக அத்தீர்த்தங்கள் விளங்கின. பல துன்பங்களால் அலைப்புண்டும் சிற்றின்ப வாஞ்சையினுல் இல்லறத்தினின்றும் நீங்காதாரைப்போல, அன்னப்பறவைகளும், கம்புளும், சக்கரவாகங்களும், அலைகளாலலைப்புண்டும் கயல்மீன் விருப்பினுலே, அத்தீர்த்தங்களில் நீங்காதனவாய் வசிக்கும. புனல் நிறைந்த தீர்த்தங்களின் கரைகளிலெல்லாம் பல மலர்களையுடைய நந்தனவனங்கள் உள்ளன. அவ்விடங்களில் தவங்களைச் செய்பவரும், பரயோகம் பயிற்றுவோரும், அவர்க்கு வேண்டும் பணிகள் செய்பவரும், பலருள்ளனர். இப்படிப்பட்ட தீர்த்தங்களுள் யாதானும் ஒரு தீர்த்தத்தில் மூழ்கினோர், முற்பிறப்பிற்செய்த பெரும்பாவங்களும், இப்பிறப்பிற்செய்த பாவங்களும் நீங்கித்தம் இனத்தாரோடும் வேண்டும் வரங்களையெல்லாம் பெறுவர். அவைகளுள் ஒரு தீர்ததமே பிசாசு, பிரமஹத்தி, பிரமராக்ஷசு, அச்சத்தை விளைக்கும் பெரும்பூதம், துஷ்டதெய்வம் ஆகிய இவையெல்லாம தன்னிடத்தில் ஸ்நாநம் செய்தோர்க்குப் போக்குமென்பது நிச்சயம். தீர்த்தம் ஒவ்வொன்றே குட்டநோய், தொழுநோய், முயலகநோய், குன்மம், சூலை, வாதநோய், காசம், நேத்திரநோய், தலைநோய் முதலான நோய்களைத்தீர்க்கும். பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய உமையே! பிரமகத்தியாதி பாவங்களையும் பிறதீவினைகளையும ஒரு தீர்த்தமானது போக்குமென்பது திண்ணம். ஈன்றாள், புதல்வி, உடன் பிறந்தாள் முதலியோரைப் புணர்ந்த தீவினையையும் ஒரு தீர்த்தம் போக்கும். ஒழுக்கம், அறிவு, தவம், தானம், சீல முதலியவற்றையொரு தீர்ததமளிக்கும். கல்வி, அழகு, ஆயுள், வலிமை, ஊக்கமுதலியவற்றை ஒரு தீர்த்தமளிக்கும். அங்குள்ள ஒரு தீர்த்தத்தின்கண், ஒருவர் ஸ்நாநஞ்செய்தால், புத்திரரும், அவர் வழிப்புத்திரரும், அவர்வழியிற் புத்திரரும் உண்டாவர். மூவேழு தலைமுறையிலுள்ளாரும் நரகத்துன்பத்தினின்று நீங்குவர். அவர்கள் குலம், உலகில் நீடூழி வாழ்ந்திருக்கும். பிதிர்

தேவதைகள் திருபதியுடையவராவர். அப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில், ஆசாரத்தோடு ஒன்பதுமுறை ஸ்நானஞ்செய்பவரே யல்லாமல், ஆ சௌச நிவர்த்திக்கும், வெயிலின் வெப்பம் நீங்குதற்கும், அழுக்கைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்கும் ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களும், பெரும் பயனடைவார்கள். கரையினின்றும் வழுக்கித் தண்ணீரில் விழுந்தாலும், அத்தீர்த்தத்தைக் கையால் எடுத்துப்பருகினாலும், அலை வீசிய நீர்த்துளி மெய்யிற்பட்டாலும், அவர்களுக்கு நற்கதியுண்டாகும். தீர்த்ததினழகைக் கண்ணுற் பார்த்தவர்களும் தீர்த்தமிருக்குந் திசையைக் கேட்டோரும், தீர்த்ததது வசிக்கும் மீன்முதலிய ஜந்துக் களும், தீர்த்தத்தில் வளரும விருக்ஷங்களும், எல்லாக்குற்றங்களும் நீங்கி உயர்பதவியை யடைவார். இது நிசசயமானது. சிறியநெற் றியையுடைய பெண்ணே! கேட்பாயாக. இவ்வாறுயர்ந்த தீர்த்தத் தருகுசென்று தவம் முதலிய செய்யினும், பலதானங்களைச் செய்யினும், பிதிர்களுக்குச் செய்யும் கடன்களைச் செய்யினும், அவற்றின் பயனை எவராலுஞ் சொல்லமுடியாது".

இஙஙனம் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியதைக் கேட்ட உமாதேவியார், மிக்க உவகையடைநது; வணங்கி நின்று, துதித்து, "என் நாதனே! அளவில்லாமல் நெருங்கிய அந்தப் பலதீர்ததங்களு ள்ளும சில தீர்த்தங்கள் மிகச் சிறந்தனவென்று திருவாய்மலர்ந்தரு ளினீர்; அண்ணலே! அந்தத தீர்ததங்களின் பெயர்களையும் அவற்றில் ஸ்நானஞ்செயதவர்களையும், அவைகளில் ஸ்நானம் செய்யும் விதிக ளையும், ஆடவேண்டுங் காலத்தையும், ஜபிக்கும் மந்திரத்தையும், எய் தும் பயனையும், அவற்றைக் காப்போரையும், அவற்றிற்குரியதேவதை களையும், கொடுக்கவேண்டுந தானங்களையும், தேவரீர் உரைத்தருள வேண்டும். தேவரீரையன்றி, அநதத் தீர்த்தங்களினது மகிமையை உள்ளவாறுரைக்க வல்லவர் யாவர்? அடியேன் பிரார்த்திக்கின்றேன்" என்று மனங்கனிந்து வாஞ்சையாய் பின்னையும் வணங்கிக் கைகட்டி வாய் புதைத்து நின்றனள். பரமசிவன் உமாதேவியாரின் மனவிருப் பத்தைக்கண்டு, "மாதராய்! ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்களின் மகிமையைத் தெரிநதுகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஊக்கமுனக்கு மிகுதியாகவுள்ள து; அப்படியே அவற்றைச் சொல்லுவோம்; தெரிந்துகொள்ளுவா யாக" வென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

"பிரமதீர்த்தம், இந்திரபுஷ்கரணி, சம்புபுஷ்கரணி, இராமதீர்த் தம், ஸ்ரீமத்தீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம், அகத்தியதீர்த்தம், சோமதீர் த்தம், சூரியதீர்த்தம், இவை மிகச்சிறந்த தீர்த்தங்களாம் என்று

தெரிந்துகொள்ளுவாய்; பிரமதேவன் முன்னொருகாலத்தில், அழகிற் சிறந்தவொரு பெண்ணைப் படைத்தனன். அதிரூபவதியான அப்பெண்ணானவள் தன் எதிரில் வந்து நிற்க, மேகத்தைக் கண்ட சாதகப் பறவைபோல, ஆசையானது தூண்டினமையால், நான்முகன் அவள் நலந்துய்த்தனன். அத்தீயவொழுக்கத்தினால் அவன் படைப்புத் தொழிலை மறந்தான். அவனால் படைக்கப்பட்டோர், நரை, திரை மூப்பு, அகாலமரண முதலியவற்றை யடைந்தனர். அப்படிப்பட்ட தவறு நேர்ந்ததைக்கண்டு, மனம் நடுங்கி, அருந்தவத்தாலென்னை யடைந்தான். மேகலாபரணங்களை யணிந்தவளே! யாம் அந்நான்முகனுக்கு இரங்கி மகாமகிமைபொருந்திய பஞ்சாக்ஷரத்தை அவனுக்குபதேசித்தனுப்பினோம். அவன் விடைபெற்றுச் சென்று தான் பரிசுத்தனாகும்பொருட்டு ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்தான்; அந்த க்ஷேத்திரத்தின் வளங்களையெல்லாம் கண்டு, அதிசயித்து, அங்குள்ள வொரு தீர்த்தத்தில் பக்தியோடு விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தெழுந்தனன். மெய்ம்முழுதும் விபூதியணிந்து, ருத்திராக்ஷமாலையை மந்திர பூர்வமாகத் தரித்து, மந்திரங்களுள் சிறந்ததாகிய பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசித்தனன் ஐம்பொறிகளையும்வென்று, ஆங்குள்ள சிவலிங்கப்பெருமானை வழிபட்டுப் புத்திரியைக்கூடின பாவம் நீங்கிச் சிருஷ்டித்தொழிலையும் பெற்றனன். வளைகளையணிந்த கையையுடைய மாதே! அந்தத் தீர்த்தமானது *பிரமதீர்த்தமென்று* பெயர் பெற்றது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்தோர் புத்திரியாதியரை இச்சித்த பாவங்களெல்லாம் நீங்கப்பெறுவர். கற்பகநாட்டுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் பெயரையுடைய வொருவனைக் கொன்றனன். அந்தப் பிரமகத்தியானது அவனைப்பிடித்து வருத்தியலைத்தது. அவன் வலிமையெல்லா நீங்கி, விரைந்துசென்று, ஞானப்பதியை அடைந்தனன்; நம் சன்னிதியை யடையவேண்டி மேற்றிசைக் கண்ணே வந்தான்; வந்தபொழுது, அங்கேயொரு தடாகத்தைக் கண்டு உவந்து அதில் ஸ்நானஞ்செய்தான். அந்தத் தீர்த்தத்தின் கரையில் நம்மைப் பூசித்துத்தன் பாவத்தினின்றும் நீங்கிச்சென்று முன்போலவே தன்னரசாட்சியை யடைந்தனன். தேமொழியே! அஃது, அன்றுதொட்டு *இந்திரதீர்த்தம்* என்று பெயர் பெற்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தோர்க்கும் பஞ்சமா பாதகங்களும் பறந்தோடும். தவத்திற் சிறந்த சம்புமுனியென்னுமொருவர் நம் சன்னிதிக்கு அக்கினி திக்கிலேயுள்ள வொரு தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்

துச சஙகரநாதப பெயரினையுடைய நமது அருட்குறியைக காதல பெருகப் பூசிதது, நமது தன்மையினை யடைநதனர். ஆதலால், அதற்கு அன்றுமுதல சமபுதீர்த்தமென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோர் பெரும்பாதகங்களினீங்கிப புத்திமுத்திகளைப் பெறுவா. இராமன, இராவணனை வதஞ்செய்து, சீதையோடும் மீண்டு நமது சன்னிதியின மேறபக்கத்துள்ள வொரு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அதன் கரைமேல நீலவிண்டுநாதரைப் பிரதிட்டைப்பண்ணிப பூசிததான் அநதத தீர்த்தம் இராமதீரதத மென்னும்பெயர் பூண்டது. அது பிரமகததியாதி பாவஙகளையும ஒழிக்கும. அதில விபீஷணனும் பக்தியோடு ஸ்நானஞசெய்து பாவங் களினீங்கி நமது திருவடிகளைப் பூசிததுச்சென்று இலஙகையில அர சாட்சி செய்தான. நமது கோயிலினுள் நமக்கருகே சிற்றாறலாக ஒரு தீர்ததமுள்ளது. அந்தத தீரததமானது இனிமேலுன்பெயரினு ல் ஸ்ரீமத் தீர்த்தமெனனும பெயரோடு விளங்கும். அதில் நீராடு வோர்க்கு உண்டாகும் பயன இவவளவெனறு தேவர்களாலுஞ்சொ ல்லவரிதாகும். முனனொரு காலதது, அக்கினிதேவன், வருணனு டைய மனைவியைக்கண்டு அவளுடைய வடிவழகில் மயங்கி மனவலி யிழநது, அவளைக்கூடி யின்புற்றான. பிறன் மனைவியைக் கூடிய பாவத்தால் அவனுடைய சுவர்ணவீரியமொழிநது, மிக்க வலியும் ஒளியுநீங்க, அவன் துணுககுறறு அஞ்சி, விரைநது சென்று ஞான தலததை யடைநதான; அடைநது, நம சன்னிதிக்குத தென்கிழக்கு மூலையிலுள்ள வொரு தீரததததை எதிர்கண்டு மனமகிழ்நது அதிலே ஸ்நானமசெய்து, நம்மை முறைப்படி பூசித்தனன். நாம் அவன் வழிபாட்டிற்கிரஙகி, அருளசுரநது, ஊாததுவ வீரியமும, வலிமையும தேஜசும், அழகும, வரங்களும அளிததோம. அவன் அவைகளைப் பெற்றுச சென்று முன்போலத தேவதைகளுடைய அவிப்பாகத் தை வகிப்பானாயினன். மிக்க பிரகாசததையுடைய அக்கினிதேவன் ஸ்நானஞ்செய்து வரம்பெற்றமையால், அதற்கு அக்கினிதீர்த்தமென ப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. அதில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தோர், பிறர் மனைவியைக் கூடிய பாவங்களினீங்குவர்; தேகவலியில்லார், அவ்வலிமையை யடைவார்; தேககாநதியிலலார், அதனைப் பெறுவர்; பாக்கியமில்லாதார், சகல பாக்கியங்களையும் பெறுவர். உமாதேவி யே! பருவதராஜன் உன்னை எமக்கு அளித்தபொழுது, தேவர் முத லாயினோர் இமயமலைச் சாரலில் ஒருங்குகூடி யிருந்தமையால், தென் திசையுயர்ந்து வடதிசை தாழ்நதது; அநதச்சமயததில் நாம அகத்

வரே! அடியார்களுக்கு அருளைச்செய்யும் வைரவக்கடவுளே! உம்மைப்பணிந்தேன்; அடியேன், சிவதீர்த்தங்களில் நீராட வந்தேன். தேவரீர் உமது ஒப்பில்லாத பெருங்கருணையால் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்து, அந்தச் சந்நிதியினின்றும் அக்கினித்திக்கிற்சென்று, பிரமதீர்த்தத்தின் கரையிலே வளர்கின்ற தேமாமரத்தை அன்போடு வணங்கி, அதைக்கையால் தொட்டுப் பிரமதேவனாகிய ரிஷியைத் தியானித்துச் சங்கரநாத மந்திரத்தை நமவந்தம் படக் கையில் ஜபமாலையைக் கொண்டு அங்குள்ளவர்கள் காதில் கேட்கும்படி விளங்க ஜபித்து, அந்தத் தீர்த்தத்துக்குக் காவலாகிய கணங்களுக்குத் தலைவனான புஷ்பதந்தனை அன்போடு வணங்கி, அரையளவு ஜலத்திலிறங்கி, மண்ணைப்பார்த்து, பாவம், நோய் முதலான அரிஷ்டங்களெல்லாம் நீங்கவும் எல்லா நன்மைகளுண்டாகவும் நீ செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, மண்ணைச் சரீரத்தில் பூசி, நீரில் மூழ்கி, அம்மண்ணைக் கழுவி, மேற்கூறிய பஞ்சகவ்வியங்களில் கோசலம் முதலானவைகளைத் தனித்தனி ஆடி ஸ்நானஞ் செய்து, எழுதளிர்களாலும் ஜலத்தைத் தோய்த்துப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினால் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு, கரையேறி, உடம்பின் நீரைத்துடைத்து, தேவரிஷி பிதிர் தர்ப்பணங்களை விதிப்படி கையாற்செய்து, பிதிரர்களுக்குத் திருப்தியை விளைவிக்கும் இந்தத்திலதர்ப்பணத்தால் பரமசிவன் மகிழ்வடைந்து எனக்கு இவ்வுலகத்து நீண்ட ஆயுளைத்தருக வென்று உறுதியான பக்தியோடு திலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். மற்றைத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்தற்குமிதுவே விதியாகும். அவைகளுக்குரிய விருக்ஷம், இருஷி, காவலர், தெய்வம், தானப்பொருள், மந்திரம், இவை வெவ்வேறாகும் அவற்றைச் சொல்லுவோம். ஓ பார்வதியே! இந்திரதீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம் தென்னை; இருஷி இந்திரன்; மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் தெய்வம்; கும்போதரன் காப்போன்; வேதத்திலவல்ல பிராமணர்க்குப் பசுவின் நெய்யைத் தக்ஷிணையோடு கொடுப்பது தானமாகும். 'யானையை யுரித்த மேருவில்லியாகிய பரமசிவனுடைய வீரியமாய் அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்யும் இந்த நெய்யின் தானத்தினாலே, அச்சிவபெருமான் பிரீதியடையக்கடவன்' என்று ஜபித்தல் மந்திரமாகும். சம்பு தீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம் நாவல்; வசிஷ்டன் இருஷி; மயேச்சுவரன் தேவன்; சுனந்தர் காப்போர்; தானப்பொருள் கோதுமை; வேதாந்தி ஏற்போனாகும். 'இனிமையையுடையதும் தேவர்க்கெல்லாம் உணவுமாகிய இக்கோதுமையால், மலங்களையெல்லாம் போக்கும் பூதேசனு

கிய பரமசிவன் திருப்தியடையக்கடவ' னென்று உச்சரித்தல மந்திரமாகும். இராம தீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம் இலுப்பை; இராமன் இருஷி; நீலஹரீசுவரர் தெய்வம; வீரபத்திரன் காபபோன; பிரமமவித்தான பிராமணனுக்கு வெல்லத்தைக் கொடுத்தல தானம்; 'சுவையுடையதும் சிவபத்திச்சுவையைக் கொடுப்பதுமான இந்தக்கருப்பங்கட்டி தானத்தாலே, சங்கரன எக்காலத்தும பிரீதனாகைக்கடவ' னென்பது மந்திரமாகும் ஸ்ரீமத்தீர்த்தத்தின பக்கத்துள்ள விருக்ஷம் நாவல; கார்க்கியா இருஷி; அமுமேசன் தெய்வம்; சுதந்தன் காபபோன்; சிவலிங்கத்தை நமது பக்தனுக்குக் கொடுத்தல தானமாகும்; 'இச்சிவலிங்கதானத்தால, ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன திருப்தியுற்று முத்தியளிக்கக் கடவ'னென்று ஜபித்தல் மந்திரமாகும. அக்கினி தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயுள்ள விருக்ஷம புளி; இருஷி அக்கினி; தெய்வம் கிரிசானுரேசுசு என்னும சிவன; கருபன் காபபோன; ஏழையுங் குடும்பியுமான பிராமணனுக்கு நெல்லைக் கொடுத்தல தானமாகும்; 'எல்லாருக்கும் உணவாகி இன்பத்தைத்தரும இந்த நெல்லின் தானத்தால அமுமேசன் திருப்தியடைவானாக' வென்பது மந்திரம. அகஸ்திய தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயுள்ள விருக்ஷம பலா; அகஸ்தியர் இருஷி; அகிலாண்டவல்லியென்று சொல்லப்பெறும் நீயே தெய்வம; சுருதகீர்த்தி காபபோன; சிறந்த வித்வானுக்கு வெள்ளை வஸ்திரத்தைக் கொடுத்தல தானமாகும்; 'சீதம, வெப்பம இரண்டையும நீக்குவதான இந்த வஸ்திர தானத்தினுல், தேவர்களெல்லாரும் திருப்தியடையக்கடவர்' என்பது மந்திரம. சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்துள்ள விருக்ஷம புன்னை; சந்திரன் இருஷி; அவனே தெய்வமும; புஷ்கரன், புஷ்கராக்ஷன், குமுதன ஆகிய மூவரும காவலர்; யாகஞ்செய்வோர்க்குப பொன்னைக்கொடுத்தல தானமாகும; 'உலகுக்கெல்லாம ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதான இந்தச சுவர்ண தானத்தாலே, பரமசிவனுடைய உவகையானது வளர்க'வெனபது மந்திரம. சூரியதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலேயுள்ள விருக்ஷம் வில்வம்; இருஷி பிருகு; தெய்வம் சூரியன்; வைரவன் காவலன; சிவபத்தியிற் சிறந்தவருக்கு இரத்தினத்தைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'இந்த இரத்தின தானத்தால், பிரபாகரனென்னும் பெயரையுடைய சூரியன் திருப்தியடைக' வென்பது மந்திரம். விருக்ஷ முதலான பேதங்களையெல்லாம தனித்தனியே சொன்னேம். பசுங்கொம்புபோன்றவளே! ஒன்பது தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி நீராடுவோர, நமது திருக்கோயிற் சன்னிதியில் வணங்கி மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி நின்று, 'மந்திர முதலானவை

களில் வரும் குற்றங்களைப் பொறுத்து முன்னே சொன்ன நவதீர்த்தங்களிலாடிய பயன்களையெல்லாம் எங்களுக்கு ஈந்தருள்க' வென்று அன்போடு பிரார்த்தித்து. மூன்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, ஐந்து முறை கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்து, ஒரு பக்கத்திலிருந்து மூலமந்திரத்தையும் திரியம்பக மந்திரத்தையும் நூற்றெட்டு முறை ஜபித்து, உன்னுடைய ஆலயத்திற்சென்று, உன்னை வணங்கி, தியானத்தோடு நான்கு முறை பிரதக்ஷிணம் செய்து, ஐந்துமுறை நமஸ்கரித்து, அவ்விடத்து மந்திரங்களை வேண்டியவளவு ஜபிக்கவேண்டும். பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய மடந்தையே! அந்தப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஆடும் விதியைச் சொன்னோம்." என்று பரமசிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அதைக்கேட்ட உமாதேவி பின்வருமாறு சொல்லுவாளாயினாள்.

கரிய கண்டத்தையுடையவனே! கற்றைச்சடையாய்! கைலாசபதியே! அரிஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கி இஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுப்பனவான ஒன்பது தீர்த்தங்களும் ஞானதலத்திருக்கும்போது ஆன்மகோடிகள் பல நரகங்களிற் புகுந்து வருந்துங்குற்றம் யாது? புழுக்கள் நெளியவும், இரத்தம் ஒழுகவும், பலவித நோய்களால் துன்பப்படுவதும் யாது? தளர்ந்த மனத்துடன் வீடுகள்தோறும் ஐயம்புகுந்தும் கிடைக்காமையினாலே துயரப்பெருங்கடலில் முழுகிக் கஷ்டப்படுவதேன்? மனைவி மக்களை இழந்தும், செல்வங்களை இழந்தும், கண்செவி இவற்றை இழந்தும், தெளிவையுண்டாக்கும் வித்தைகளை இழந்தும், பலகோடி உயிர்கள் துன்பத்தில் அழுந்துவது என்னே? வெண்ணெய் கையிலிருக்கையில், நெய்க்கு வருந்தும் வீணர்களைப்போல, ஞானதலத்தில் பெருமையையுடைய அனேக தீர்த்தங்களிருக்கையில், அவற்றிலமுழுகாமல், செல்லக்கூடாத கொடுங்காட்டிற்சேர்ந்து, ஆகாராதிகளை விடுத்துச் செயற்கரிய பெருந்தவங்களைச் சிலர் செய்யும் இஃது என்ன வியப்பு?" என்று பருவதராஜன புத்திரியாகிய உமாதேவியார் கேட்க, மேருவில்லியாகிய பரமசிவன குளிரக்கடாக்ஷித்து, பின்வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர் "பார்வதியே! பொறிகளைவென்ற நந்தியும் கௌதமனும் ததீசிருஷியும் முற்காலத்துச் சபித்திருக்கிறார்கள். வேதவொழுக்கம், தவம், தானம், சத்தியம், பொறுமை முதலிய தருமமார்க்கத்தில் யாவரும் மனத்தைச் செலுத்தமாட்டார்கள். சிலரே முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயனால் சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுகின்றார்கள் என்பது திண்ணம். முன்னைத்தவத்தால் ஞானதலத்தில் முறைப்படி வசிப்போரும்

புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வோரும் அங்கே நம்மைத் தரிசிப்போரும் மறுபடி பிறப்பினையடையார்; மற்றுந் துன்பங்களையும் அடையமாட்டார்கள்; சொல்லிய பயன்களையெல்லாம் நீங்காமல் எய்தி, நமது திருவடியின்கீழ் அமர்வர்: இது சத்தியமாகும். தல மகிமையும் தீர்த்த விசேடமும் அதிகரிக்கும்படி அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியின் மேன்மையை இனி விளங்க எடுத்துக் கூறுவோம்.

ஓ, பார்வதி! உலகத்திலுள்ள மனிதர்களைக் காட்டிலும் தேவர்கள் உயர்ந்தவர்; அவர்களில் பிரமன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் திருமால் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் ஆறுமுகன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் ஐங்கரன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் நீ உயர்ந்தவள்; முன் சொல்லிய முறைப்படி அவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்ட மூர்த்திகள் ஒன்றிலொன்று மேன்மையுடையனவாம். ஆகையால் உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கம் எவ்வகை இலிங்கங்களுக்கும் மேலானதாகும். உலகத்தில் இடர்களெல்லாம் நீங்கும்படி நீ அறமாதிகளைக் கருதிப் பூசித்த இலிங்கங்களைக் காட்டிலும், ஞானத்தையடையும்படி உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கம் மிகவும் மேலானதாம். உத்தம குணத்தோர் பலர் தவங்கள் செய்து, மெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்து, முத்திபெற்ற தலமாகிய ஞானக்ஷேத்திரத்தின்கண் நீ உன் கைம்மலரால் தீம்புனலைத் திரட்டிப் பூசித்த சிவலிங்கமானது நாவல் மரத்தின்கீழ் எவ்வகை வரங்களையும் அளித்து விளங்குவதாகும். ஞானத்தையளிக்கும் தீர்த்தங்களால் சூழப்பெற்று, ஞானத்தை மிகுதியாக அளிக்கும் க்ஷேத்திரத்தில், ஞானத்தை மிகுதியாக அளிக்கும் இலிங்கங்கள் பல. அவைகளுள், நின் கைம்மலரால் தாபிக்கப்பட்ட இலிங்கமானது மிகவும் மேலானதென்பதில் சந்தேகம் யாதுளது; எமக்கு உலகத்திலுள்ள அன்பைக்காட்டிலும் நின்னிடத்துள்ள அன்பு பெரிதாயினாற்போல, உலகத்து நாம் நிலவி வாழுகின்ற சிவலிங்கங்களிலிருந்து செய்யும் அனுக்கிரகத்திலும், ஞானதலத்தில் நின்னால் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கத்திலிருந்து செய்யும் அனுக்கிரகம் மிகப்பெரிதாம். வாள்போலும் கண்ணிணையுடைய உமையே! துடையின்மீது இருக்கச்செய்தும், மேனியில் ஒற்றுமை கொண்டும், என்றும் உன்னைவிட்டு யாம் பிரியாதவாறுபோல, ஞானக்ஷேத்திரத்தின்கண் உன்னால் பத்தியோடு ஆராதிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கத்தில் யாம் என்றும் பிரியாது வீற்றிருப்போம். அமுதமென்று சொல்லப்படும் ஜலத்தினால் திரட்டியமைக்கப்பெற்றமையினாலும்,

மூர்த்திவிசேஷம்

வழிபடுபவர் நித்தியமெய்தி அமுதராதலினாலும், ஆன்மாக்களிடத் துண்டாகும் எமமையறியும் அறிவானது, அழிதலில்லாமையாலும், அமுதலிங்கமெனனும் பெயர் வழங்கும். அப்படிப்பட்டதாகிய பரம இரகசியமான அருப பெரும்பொருளையுடைய பெயரை ஒருதரம் நினைத்தாலும், நாவினாலுரைத்தாலும் சித்தியாகாத பெரும்போகம் எவ்வுலகத்துமில்லை. எப்படிப்பட்ட அரிஷ்டங்களும நீங்காதன வில்லை. நானகுவகை முத்தியுள் அடையப்படாதனவுமில்லை. தேவ ர்கள கறபகமலரைச் சொரிந்து ஏத்தும் அமுதலிங்கத்தை அன் போடு ஒருதரம் பார்த்த கண், வறுமையினால் துன்புறறுப் பொருளை விரும்பி வேறு ஒருவரையும் பாராது; அமுதலிங்கத்தின் பெயரைக் கேட்டவருடைய காதுகள், வறிஞர்கள் சொல்லும் குறைகளைக் கேளா; பிரகாசம பொருந்திய அமுதலிங்கததைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தவருடைய கால்கள, இப்பிறப்பில் ஒரு பொருளை விரும்பி ஒருவரிடத்தும செல்லமாட்டா; மறுபிறபபுண்டாயின் திரும்பப் பூமியின்மேல வைக்கப்படா; அமுதலிங்கததை அஞ்சலித்த கைகள், ஒருவரை 'நாதனே கொடுக்கவேண்டு' மெனறு ஏற்கமாட்டா. மகா பாதகஙகளைச் செய்தவராயினும, அமுதலிங்கததைப பத்தியுடன பணிந்தால், அவாகள் செய்ததீவினையெல்லாம் எரிவாய்பபட்ட பஞ்சு போலத் தீயும். ஞானதலததுளள அமுதலிங்க தெரிசனமானது, செலவம, கலவி, தவம், தானமுதலியவற்றால் போககமுடியாத ஆண வத்தையும, உயிரை மாய்க்கும மாயைகளையும இருவினைகளையும பரிதிமுன் இருள்போல நீக்கும ஞான க்ஷேத்திரத்திலுளள அமுதலிங்கமெனனும் பேரோடு ஜனனமரண நோயைபபோக்குவ தான மருநதை, மனமொழி மெய்களால் வணஙகுவோரிடத்துப், பொன முதலானவற்றாலுண்டாகும் துன்பமாகிய சிறுநோய்கள் என்ன செய்யும். நக்ஷத்திரஙகளும், கிரகங்களும், இராசிகளும் வக் கிரித்துத் துனபஞ்செய்யுமாயினும் அமுதலிங்கததை வழிபடுவோர்க் கு அவறறாலுண்டாகும் தீங்குகளில்லையாகும். இதுவே ஊழிக்கால மோ வெனறு மேகஙகள வருஷித்தாலும, வெப்பமுண்டாம்படி மழை மாறினாலும், பகைவேநதர் வருததுங்காலம் அடுத்திடினும், அமுதலிங்கத்தைத துதிப்போர், 'இவையென்ன செய்யு' மென்று இறுமாநதிருப்பர். திருப்பாற்கடலில் கடைநதெடுத்த அமுதத்தை யுண்டோர், தேவராயினும், மனிதராயினும், நித்ததன்மையடைவர்; அதுபோல 'விதிப்படி நீராடுவோர், அசுத்தியுடையோராயினும் சுத்தி யுடையோராயினும இருவரும பரிசுத்தத் தனமையடைவர். அப

படியே உயர்குலத்துப் பிறந்தவரானாலும், இழிகுலத்துப் பிறந்தவரானாலும், மலமுடையவரானாலும், மலநீங்கியவரானாலும், அமுதலிங்கத்தையடைந்து வணங்கினால், இவ்விருதிறத்தோரும், மோக்ஷமடையும் விஷயத்தில் ஒரு தன்மையரே யாவர். பைத்தியங்கொண்ட உள்ளத்தினையுடைய ஒருவர் விஷத்தை யுண்ணும்போது சுவைமிக்க தேவாமிர்தத்தைக் கலந்துண்பாராயின், அவர்களுக்கு உன்மத்தத்தோடு விஷவேகமும் நீங்க, வலிமையுண்டாகும்; அதுபோல, ஒருவர் நாடகக் கணிகையை விரும்பிச் செல்வராயினும், அடியார் மனவிருளைப் போக்கும் தீபமாகிய அமுதலிங்க மணியைத் தொழுவரேல், அவருக்குச் சஞ்சிதமும் பிராரத்தமும், ஆகாமியமுமாகிய வினைகளெல்லாம் தொலைந்துபோம். குற்றமற்றவனே! சமீபத்திலிருப்பவரானாலும், தூரத்திலிருப்பவரானாலும் அமுதலிங்கத்தைத் தரிசிப்போமென்று மனத்திலே நினைப்பாராயின், அவர்கள் பாவத்தை யெழுதிய கணக்கோலையைச் சித்திரகுப்தன் கிழித்தெறிவான். ஞானக்ஷேத்திரத்தில் அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசிக்கும் விருப்பத்துடன் பூமியில் ஏழடி நடப்பாராயின், அவர்கள் முன்னேழுபிறப்பிற் செய்த பாவமெல்லாம் நசிக்கும். அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் அமுதலிங்கத்தின் திருமுடியின்மேல் ஒரு சங்கு தீர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தோர், வேறு மூர்த்திகளுக்குக் கருப்பஞ்சாறு, தயிர், பால், நெய், தேன் முதலியவைகளைக் கோடி மடாவினளவாக அபிஷேகஞ்செய்த பயனைப்பெறுவர். சம்புமூலத்தில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானை ஒருகையளவு நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தோர், இவ்வளவு பெரும்பயன்களை யடைவரென்றால், ஆவின்பால் முதலியவற்றால் அபிஷேகஞ்செய்தோரடையும் பெருமையைத் தேவர்களினும் சொல்லவல்லவர் யாவர்? சம்புமூலத்தில் விரும்பியெழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திக்கு நறுமணமுள்ள மலரொன்றை அன்பால் மனங்கனிந்து சாத்துவாரானால், தாமரை மலரில் வசிக்கும் பேற்றையடைவர். சங்கமொன்றைக் கொடுப்பரேல், தம்முடைய கையில் சங்கத்தையேந்தி உலகத்தைக் காக்கும் பதத்தைப்பெறுவர் நாவல் மூலத்தில் எழுந்தருளிய அமுதலிங்கத்தின் சன்னிதியடைந்து சரியையாதி நான்கு பணிகளையும் அனுட்டித்தோர், சாலோகமுதலிய நால்வகை முத்தியினையும் அடைவர். அறமுதல நான்கினையும் சிறிதும் சிரமமில்லாமல் எளிதில் அடைய விரும்புவோரெல்லாம், சம்புமூலப்பெருமானைப் பூசைக்குரிய பொருள்களால் மிகுந்தபக்தியோடும் பூசிக்கக் கடவ"ரென்று மூர்த்தி விசேடத்தைப் பரமசிவன் விளங்கவெடுத்

துலோர்த்தனர். பார்வதிதேவியானவள், மனத்தின்கண் பெருமகிழ்ச்சி பொங்க வணங்கிநின்று "நாதா! அவ்விடத்து நாவல் மரமொன்று உளதென்று கூறினீர். அதன் பெருமையைக் கேட்கவிரும்பினேன்; கிருபைகூர்ந்து திருவாய் மலர்ந்தருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள். இங்ஙனம் உமாதேவியார் பிரார்த்தித்தலோடும், சிவபெருமான் புன்னகைசெய்து, சம்புவிருக்ஷத்தின் வரலாற்றைக் கருணையோடும் கூறத்தொடங்கினர்.

புன்னை, வில்வம், மகிழ், பலா, சந்தனம், அகில், அரசு, சண்பகம், மூங்கில், அசோகம், தென்னை, கடம்பு, குருந்தம், ஆச்சா, குங்குமமுதலான பலவிருக்ஷங்களடர்ந்த சோலைசூழ்ந்த ஞானமோக்ஷத்திரத்தினிடையில் ஒரு நாவன பரசசோலை உண்டு. அச்சோலையின்கண்
சம்புமுனிவா தவம தேவர்களாலும் அளவிட்டறிய முடியாத பெரு
புரிந்தது மையினையுடைய மோக்ஷத்தை விரும்பினவனாகிய
சம்புமுனிவனென்னும் ஒருதவசி மனத்தைத்தன் வசப்படுத்தி அருந்தவம் இயற்றினான். விபூதியைத்தரித்து, அக்கமாலை பூண்டு, சடாதாரியாய், எம்மையே தியானித்து, மெய்த்தவம் செய்த அம்முனிவன் முன்னே, வெண்ணாவற் பழம் ஒன்று வீழ்ந்தது. அதற்குமுன் பார்த்திராத திவ்யமான அப்பழத்தைக்கண்டதும், ஆச்சரியமடைந்து, மிக்க ஒளியையுடையதும் சிறந்ததும் ஊறுகின்ற சுவையையுடையதுமான இதை யாம் உண்ணல் தகாது என்று நினைத்து அப்பழத்தைக் கரத்தால் எடுத்து, அழகிய கைலையங்கிரியை யடைந்து, நம்மை மிகப்புகழ்ந்து பாடி, "இறைவனே! திருவருள் வைத்து இக்கனியை அமுதுசெய்க" வென்று நம் கரத்தில் ஈந்தனன். நாம், தீஞ்சுவையுடைய அப்பழத்தை உண்டு அதன் விதையைப் பக்கத்தே உமிழ்ந்தனம். அதைப்பார்த்திருந்த தவசிரேஷ்டன் மனத்தில் உவகைகொண்டு அதை விரைந்து எடுத்து விழுங்கினன். தக்கார்க்கீந்தபொருள் தினையளவாயினும் பனையளவாமாறு போலத், தவசியின் வயிற்றில் தங்கிய அவ்விதையானது கணப்பொழுதில் முளைத்தெழுந்தோங்கியது. அச்சம்புமுனியின் தவம் வளர்ந்தாற்போல அந்நாவலானது, அவனுடைய சிரம்வெடிக்கத் தேவர் நாட்டினையும் நிழல்செய்து, எட்டுத்திக்குகளும் நிரம்பத் தளிர்த்து வளர்ந்து தழைத்தது. கற்பகத்தருவின் தருக்கைப் போக்குவமென்று அதனை யுத்தத்திற்கு அழைப்பதுபோல, நாவல் விருக்ஷத்தின் கிளைகளிலிருந்து பக்ஷிகள் சத்தித்தன. மேலோங்கிவளர்ந்து சாய்ந்த மெல்லிய மரக்கிளைகளில் தங்கிய தூக்கணங்குருவியின் கூடுகள், விராட்புருஷனுடைய திருமேனியில

மயிர்க்கால்கடோறும் தங்கிய அண்டங்களைப்போல் விளங்கின நமது வாயின் நீரினால் நனைந்த விதையே, குற்றம் நீங்கிய பெருந்தவத்தை யுடைய முனிவனது சரீரத்தில் முளைத்தலால் அம்மரத்தின் நிழலில் தேவர் முதலியோரும் விரும்பித்தவஞ்செய்வாராயினர். அம்மரத்தின் தளிர்களைக் கையாற்பரிசித்தாலும், நிழலிற் றங்கினாலும், மெல்லிய மலர்களை மோந்தாலும், கண்ணாற் றரிசித்தாலும், பெயரைக் காதினால் கேட்டாலும், அதன் கனியையுண்டாலும், தீயனவெல்லாம் நீங்க, நன்மையுண்டாகும். வேதங்களே மூலமாகவும், உபநிடதப்பொருளே பராரையாகவும், ஆகமங்களே பணைகளாகவும், சரியை கிரியை யோகங்கள் கிளைகளும் வளாரும் இணருமாகவும், ஐந்துஞானங்களும் அரும்பு மலர் காய் கனி கனியின் இரசமாகவும், விளங்கும் நாவல் மரமானது, ஆன்மாக்களின் பாவங்களையெல்லாம் போக்குவதாகும். வெண்ணாவலின் வளர்ச்சியைக் கண்ட செழுந்தவ முனிவர்கள் ஆனந்த நடனஞ்செய்தனர். தேவர் மலர்களைச் சிந்தினர். மரங்களும் மதுமழை பொழிந்தன. சம்புமாமுனிவன், இத்தகுதியை நோக்கி, ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினான். இந்நாவலின் நீழலே இப்பூவுலகில் தவஞ்செய்தற்கு மேலான தானமென்றெண்ணித் தவஞ்செய்தனன். அவன், அங்ஙனந் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், பல தேவர்களும், முனிவர்களும், கணாதிபர்களும், அந்நிழலினிடத்து விரும்பித் தவஞ்செய்து வாழ்ந்தனர். இப்படிச் சிலகாலம் சென்றது. பின்னர் ஓர் நாள் அத்தவசிரேஷ்டன் வந்து, நஞ்சந்நிதியில் வணங்கி, "தலைவனே! தேவரீர் இனி இந்நிழலின்கண் வசிக்கவேண்டு" மென்று வேண்டினன். நாம் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, "நீ முன்கனி வீழ்ந்த இடத்துச்சென்று தவம்புரிந்திருப்பாய்; நாம் அவ்விடத்து வந்து நீ விரும்பியபடி உறைவோம்" என்று பணித்தனம். திசைகளிலெல்லாம்புகழ்விளங்கிய அம்முனிவன்நமது அருளைப்பெற்று ஞானக்ஷேத்திரத்தையடைய விரும்பிப் புறப்பட்டனன். அவன், பூமியில் நடந்து செல்லும்போது, கண்டோரெல்லாம் கிளைகளையுடைய ஒரு மரமானது நடந்து செல்கின்றதென்று சந்தேகமுற்று அற்புதமடைந்தனர். சமீபித்துச்சென்று பார்த்த மனிதர்கள், கைமுதலிய உறுப்புக்களும் இலைகிளைகள் முதலியனவும் பொருந்திய இப்பிறவி எழுவகைத் தோற்றத்துமில்லை; இதுவும் சிவபெருமான் திருவிளையாட்டோவென்று வியப்படைந்தார்கள். நல்லோர்கள் செய்த நல்வினைப்பயனை அவர்களை அடுத்தவரும் அடைதல்போலச் சம்புமுனிவனைச் சூழ்ந்துசென்ற முனிவர்களும், தகிக்கின்ற சூரிய

வெப்பத்தை மாற்றிச்சென்றனர். மார்க்கத்தில் எதிர்ப்பட்ட பல தலங்களைத் தரிசித்து, மெல்லமெல்ல நடந்துபோய்க், காவிரியின்வட பக்கத்துள்ள ஞானக்ஷேத்திரத்தைக் குறுகி, முன்புபழம் விழுந்த இடத்தை வளர்கின்ற காதலோடுந்தொழுது, அவ்விடத்தையடைந்தனன் சூரியன் வெதுப்புகின்ற வேனிற்காலத்தில் அக்கினிமத்தியினின்றும், தொகுதியான மேகங்கள் எழுந்து நீரைப்பொழிகின்ற கார்காலமுதலிய நான்கு பருவத்தும் நீரிடை நின்றும், அரியதவத்தைச செய்து தன்னுடைய மனத்தை எமது அடிகளில நிறுத்தினன். கந்தமூலபலங்களையும, சருகையும, நீரையும், காற்றையும் உண்டும் சில பகல் அவைகளை நீக்கியும், அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றனன். அவனுடைய விழிகள் எதிர்சென்று நின்றவரையும் பாரா; உடல் பரிசத்தை அறியாது; செவிகள் ஒலியைகேளா; நாசி நாற்றத்தை யுணராது; இங்ஙனம அவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், முன்னரே அங்கு வந்து தவம் செய்துகொண்டிருந்த பிரமன், முனியின் சிரசில ஓங்கிநின்ற வெண்ணாவன் மரத்தையும், அருந்தவஞ்செய்யும முனிவனுடைய மாட்சிமையையுங்கண்டு, விம்மிதமடைந்து, அவனுடன் அளவளாவி நட்புக்கொண்டிருக்கின்றான். ஆருயிர்த்தொகைகள் இருண்மலம் நீங்கி, எமது அடிநிழலில்தங்கும்படி வந்ததாகிய அந்த நாவல் விருக்ஷத்தின் வரலாற்றைச் சொன்னோம். நீ அவ்விடத்தை யடைவாயாகவென்று பரமசிவன் உமாதேவியாருக்கருள் செய்தனன். அப்பொழுது உத்தமகுணத்தாலே உயர்ந்தவராகிய திருநந்திதேவர், வணங்கி, "திங்கள் சூடிய செஞ்சடைக்கடவுளே! உமது திருவுருவினின்றும நீங்காத உமாதேவியார் உம்மைவிட்டுப் பிரிதற்கு நேர்ந்தகாரணம யாதோ? கேட்க விரும்புகின்றேன்; அருள்செய்யவேண்டு" மென்று பிரார்த்தித்தனர். சிவபெருமான் அவரை நோக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். "சம்புமுனிவர் ஞானக்ஷேத்திரத்திலிருந்த பின்னர், உலகமெல்லாம் சிற்றின்பவழியிலே ஒழுகியது. ஆன்மாக்கள் உய்யும்வண்ணம், நாம் யோகத்திலிருந்தோம். இளமையும், கற்பும் இணையில்லாத அழகுமபொருந்தி, அன்போடு நமது இடம பிரியாத இப்பெண்ணரசியை நோக்காமல் அளவில் காலம் யோகத்தில் அமர்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது இவள் நம்மை நோக்கி அருகிலிருந்த கணநாதர்கள் பார்த்திருப்பப் பரிகாசமாகச் சிரித்திட்டாள். "இதனால் உண்டாகிய தீவினை நீங்கும்படி நம்மைப்பிரிந்து மனம்வருந்தி இருப்பா"யென்று சாபங்கொடுத்தோம். இவள் அம்மொழியைக்கேட்டு வெய்துயிர்த்து நடுநடுங்கிக்

கண்ணீர்பெருக்கி, மெய்வாடிப் பணிந்து சொல்லத் தொடங்கினள். "அடியவர் செய்த குற்றம் ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் கருணையனே! பரமேட்டி! நின் சரண் போற்றி; அடியேன் பேதைமையாலும் உரிமையாலும் பிழை செய்தேன்; ஆகலால் அடியேனை அன்னியரைப் போலப் புறக்கணித்து அருந்துயரத்து ஆழ்கும்படி போக்குதல் அழகன்று; தேவரீர் பொறுத்தருள்க; பொறுத்தருள்க;

"தண்டாளப் புனற்பொய்கை தணந்தமலாத் தாமரைபோல்
விண்டலத்துக் கதிவழுவி வீழ்ந்தபெருங் கடவுள்போல
கொண்டல்பொழி மழையொழிந்த குளிர்பண்ணைப் பசும்பயிர்போல்
அண்டர்தொழு மடிகளையா னகன்றிருத்த லழகேயோ

உயிர்நீத்த வுடம்பென்ன வுணர்வொழிந்த வுயிரென்ன
மயிர்நீத்த மரனென்ன மணிநீத்த பணியென்னப்
பயிர்நீத்த சூலென்னப் பகனீத்த தினமென்னச்
செயிர்நீத்த வடிகளையான் றீர்ந்திருத்த லழகேயோ.

புலனுகரப் பொறியேபோற் பூணணியா மடவார்போ
லலரணியா நீர்நிலைபோ லாயிணையா மகவேபோற்
பலனவிளையா நிலமேபோற் பண்ணுறாப் பாடல்போல்
நிலவுமடி களையடியே னீத்திருத்த லழகேயோ.

கொம்பரிலா விளங்கொடிபோற் கொழுங்கணிலாத் திருமுகம்போல்
வெம்பரிசி லாப்படைபோல் விரகினரில் லாவவைபோல்
பம்புமுயிர்க் குயிராகிப் பசுபதியாய்க் கணவனுமா
மெம்பெருமா னையுமடியே னிகந்திருத்த லழகேயோ."

என்று, ஆற்றமுடியாத பெருந்துயரத்தால் வருந்தி, வாடி அவசமுற்றனள். நாம் அவளது துன்பத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி "பெண்ணே! வருந்துதலையொழிவாயாகவென்று தேற்றி, சிலகாலம் எம்மைப் பிரிந்து, ஞானக்ஷேத்திரத்தில் வசித்து அருந்தவஞ்செய்து நம்மை ஆவர்த்தோறும் பூசிப்பாய், பின்பு நாம் அங்குவந்து உனக்கு அருள் செய்வோமென்று சொல்லிய அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கவலை சிறிது நீங்கித் தோத்திரங்களைச் சொல்லிப், பிழைசெய்ததனாலுண்டாகிய நாணினோடு மணிவாய் திறந்து பின்வருமாறு சொல்லத் துணிந்தனள். "தேவதேவனே! இந்திராதிதேவர்களும், விஞ்சையர் கின்னரர் கிம்புருடர்களும், கணநாதரும், துறவிகளுமாகிய யாவரும் வாசஞ்செய்து இருமைப்பயன்களையும் பெறும்படியான பெருமையை யுடையது இக்கைலாயமலையல்லது வேறில்லையே; அதுமாத்திரமன்றி, உலகத்துள்ளோர் யாவரும், மனத்தின்கண் அன்புடையராய்த் துதி பாடியும், திசைநோக்கித் தொழுதும், தியானித்தும், பயனடைவது இக்கைலாயமல்லது வேறில்லையே; ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத

இறைவனே! எல்லாத்தலங்களும் நீர் எழுந்தருளியதனாலன்றோ உயர்வடைவது; இக்கைலாயமலையோ தேவரீர் ஒருபொழுதும் நீங்காமல் எழுந்தருளியிருப்பது; இப்படிப்பட்ட சிறப்பினையுடைய கைலையங்கிரியை நீங்கி, ஞானத்தலத்துக்குச் செல்லும்படி அருள்செய்தது தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுள்ள வெறுப்பினாலென்றே எண்ணி என் மனம் அஞ்சுகின்றது. அடியேன், அறியாது செய்தபிழை நீங்கும்படி பிராயச்சித்தமாக அருந்தவத்தையும் நின்பூசனையையும் இம்மலையில் வசித்தே நெடுங்காலம் விதிப்படி செய்வேன். இந்த என் விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்தருள்க"வென்று நீங்காத அன்போடும் பணிந்து உரைத்தனள். இவ்வாறு கூறிய பார்வதியைப்பார்த்து நாத, "சுந்தரி! கைலாயவரையின்கண் பலநாள் செய்த தவமெல்லாம் ஞானதலத்திடை நாழிகையொன்றிற் பலித்திடும்; அதுவுமன்றி அவ்விடத்து உனக்கு ஞானத்தையும் உபதேசிக்கக் கருதினேம்; ஞானத்தைத் தருதற்குரிய சிறந்த தலங்கள் வேறுள்ளனவாயினும், ஞானக்ஷேத்திரமெனனும் பெயரைத் தனக்கேயுரியதாகக் கொண்ட அந்த க்ஷேத்திரமே நற்பயனடைவதற்குரிய சிறந்த தலமாகும். ஆங்குச்சென்று தவஞ்செய்தற்கு ஏற்றகாலம் இதுவன்று; அது வருங்காலும் இங்கே உறைவாய்" என்று முன்னே சொன்னேம். அங்கே செல்லுதற்கு இதுவே தக்க சமயமாக நேர்ந்தது. இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வா"யென்று சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு அருள்செய்தனர். நந்தியெம்பெருமான், பரமசிவனுடைய அருளைத் தாங்கி ஞானதலத்தைத் தியானித்து எழுந்தருளி இருந்தனர். இப்பால் பார்வதிதேவியார் திரிபுரத்தைத் தீக்குஇரையாக்கிய மேருவில்லினர் இட்ட சாபத்தைப் போக்கவும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடையவும் சிவபூசை செய்யத் திருவுளம் பற்றினள்.

பார்வதிதேவி, கைலாசபதியாகிய பரமசிவனை வணங்கி, "பூதேசா! அடியேன், ஞானதலத்துக்குச் செல்ல ஒருப்பட்டேன்; தேவரீர் விடையளிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, அகிலகாரணராகிய பரமசிவன், "மடவாய்! ஒப்பற்ற சிறப்புக்களோடு செல்வாய்; அஞ்சாதே: யாம் அவண் வருவோம்" என்றனர். அவள் சிவ

அகிலாண்டநாயகி பூசித்தது.

பெருமான் திருவடிகளைத் திரும்பவும் வணங்கி விடைபெற்றுக் கோயிற் கடைவாயிலெய்த, சிவபெருமான் ஆஜ்ஞைப்படி, திருநந்திதேவர், படைகளோடு முன்செல்லும்படி, பூதகணத்தலைவர்க்கு உத்தரவளித்தனர். கணநாதர் சிலர் அஞ்சத்தக்க சீற்றத்தோடு பெருந்திரளாகக் கூடினார்கள். திருமால

முதலிய தேவர்கள் நெருங்கி வணங்கினர். சயை, விசயை முதலிய தோழியர் பக்கத்தே சூழ்ந்துசென்றார்கள். பேரிகைகள் முழங்கின. சங்கங்கள் சத்தித்தன. இனிய கீதங்கள் செவிகளுக்கு விருந்து செய்தன. வேதமுழக்கம் மேம்பாடுற்றது. மாதர்கள் நடனஞ்செய்தார்கள். பிச்சமும், குடையும், ஆலவட்டமும், சாந்தாற்றியும் நெருங்கின. வெண்ணிறமான கவரிகள் துள்ளின. துவசங்களின் கூட்டங்கள் ஆகாயவெளியை மறைத்தன. குறுகுறுநடந்துசெல்லும் குறளும் சிந்தும் முந்திச்செல்லவும் ஆணுடை தரித்துச்செல்லும் மாதர் வாளையேந்தி நெருங்கவும், பேடியர் பக்கத்தே நெருங்கிச் சூழவும், கிளிமுதலிய பறவைகளையுடைய கூடுகளைக் கையிலேந்திச் சில மாதர் மருங்கே துதித்துச் செல்லவும், மறைப்பணியாளர்கள் நெருங்கிச்செல்லவும், மாணிக்க விமானத்திலேறி இறைவனைத் தியானித்துக்கொண்டு விரைவிற் சென்றனள். மார்க்கத்தில் ஆங்காங்குள்ள தலங்களில் இறைவனை வழிபட்டு, ஆங்காங்கு வந்து வணங்கிய அறிஞர்களுக்கு அருள்செய்து சென்று, ஞானக்ஷேத்திரமானது நெடுந்தூரத்தில் தோற்றுவதைக் கண்டார்கள். காண்டலும், பூமியிலிறங்கிப் பாங்கிமார் கொணர்ந்து கொடுத்த புஷ்பத்தைத் தனது செங்கையால் வாங்கித் தூவி கண்ணினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பெருக நமஸ்கரித்துப் பண் நிறைந்த துதிகளைச் செய்துகொண்டு மெல்லமெல்ல நடந்து சென்றனள். ஞானக்ஷேத்திரத்தின் எல்லையாகிய ஐந்துகுரோச அளவையும் பிரதக்ஷிணமாகச் சென்று, காவிரி தீர்த்தத்தில் முறைப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, பின்பு உடன்சென்ற சேனைகளை ஆங்காங்கு நிறுத்தவேண்டிய முறைப்படி நிறுத்திச்சென்றனள். சென்றவள், அந்தக் க்ஷேத்திரத்தில் முத்துக்களும், வைரமும், பொன்னும் கிடந்து பிரகாசிப்பதையும், பசும்பொழில்களில் மேகங்கள் தங்கிக் காசசித்தலையும், தென்றல் வந்து உலாவுவதையும், கூட்டமாகிய குயில்களும், பூவைகளும், கிளிகளும், வண்டுகளும் இசைபாட மயில்கள் சிறைவிரித்து நடனமாடுதலையும், மலர்களில் வண்டுகள் குடைந்து பாடுதலையும் கண்டனள். வெண்ணாவல் மரத்தின் கனிகள் சிந்தி உடைந்து அதின் சாறு ஒழுகியோடுவதும் அம்மரத்தில் நிறம் பொருந்திய கனிகள் விளங்குவதுமாகிய விப்படிப்பட்ட பல வளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்றனள். அங்கிருந்த முனிவர்கள், இந்த ஞான பூமியிலிருந்து தவஞ்செய்த பயன் பெற்றேமென்று அன்பு அதிகரிக்க எதிரே சென்று கைத்தலங் கூப்பித்தாழ்ந்தார்கள். பார்வதிதேவியும் தன் தோழியாகிய சுநந்தையைப் பார்த்து, “நாம

பரமசிவனைப் பிரிந்தோமாயினும், ஒப்பில்லாத இந்தத் தலத்தை யடைந்தமையால், நீங்காத மகிழ்ச்சியைப் பெற்றோம்" என்றாள். முன்னமே அங்குச்சென்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிரமன் அன்னையின் வரவினையறிந்து விரைந்துசென்று பணிந்து, விதிப்படி பூசனைசெய்து உமாதேவியைக் கேசாதி பாதம் துதித்து வணங்கி "அமுதமே! நின்னை யிங்குத் தரிசிக்கப்பெற்றேன்; யானே பெருந் தவஞ்செய்தேன்; யான்செய்த தவமும் வேள்வியும் பலித்தன; இனி யெனக்கொரு குறையுமுண்டோ? வேதாகமங்களாலும், தேவர்களாலும், திருமாலாலும், அறியப்படாத நீ இவ்வாறு எளிவந்த திது என்னே, மொழியாய்" என்று துதித்துக் குறையாத அன்போடு வினவிநின்ற நான்முகனைப் பார்த்து, உமாதேவி பின்வருமாறு கூறினள். "கமலமலர்மேவிய கடவுளே! கைலாசபதியாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி நான் ஒரு ஐயுற்ற பொருளை வினவினேன்; இறைவன், ஞானதலத்தை யடைந்து தவஞ்செய்வாய். யாம் அங்குவந்து இனிது விளக்குவோம் என்று கூறி விடுத்தமையால் இங்கு வந்தேன்" என்றனள். அப்படிச் சொல்லுகையில், யோகத்திலிருந்த சம்புமாமுனிவர் உணர்ந்து எழுந்து போற்றி வணங்க, அவருக்கு அருள்செய்து, பின்னர் பரமசிவனுடைய ஆஜ்ஞைப்படி பூசைக்குத்தொடங்கி, பக்கத்தில் நின்ற பரிஜனங்களைப் பார்த்து, சிவபூசைக்குரிய பொருளையெல்லாம் விரைவில் கொணருமபடி நியமித்துத் தான் காவிரியிலும் நவதீர்த்தங்களிலும் சென்று சிந்தை மகிழ நீராடினள். மணிக்கலன்களும், வாசனைக்கலவைகளும், பூம்பட்டுக்களும், அணியாளாய், வெள்ளாடையுடுத்து, திருநீறும் அக்கமாலையும் திருமேனிமுழுதுமணிந்தனள். அகத்திய தீர்த்தத்தின் முன்னிருந்து, இறைவி தவத்தினை யெய்தினாள். பரிஜனத்தேவர்கள் பூசைக்குரிய பொருள்களையெல்லாம் ஞானக்ஷேத்திரத்தில் நிரப்பினர். சம்புமூலத்தின்கண் பரமசிவன் கோயில்கொண்ட முறையினையறிந்து விண்ணுலகிலுள்ள தச்சர்கள், மதில்களும், மாடங்களும், பூங்கோயில்களும், மலர்க்காவனங்களும், அழகுபெற நிருமித்தார்கள். சிலர் நீராடி மலர்களையாய்ந்து வேறுவேறு அமைத்து வைத்தனர். சிலர் பலவகை மாலைகளைச் சேர்த்து வைத்தார்கள். சிலர் சந்தனக்குழம்பைக் கஸ்தூரி முதலிய வாசனைப்பொருள்களைச் சேர்த்துச் சால்களில் பெய்து நிரைத்தார்கள். சிலர் அபிஷேகத்துக்குரிய பொருள்களைச் சேர்த்தார்கள். சிலர் நைவேத்தியத்துக்குரிய நால்வகையுண்டிகளையும் பொற்பாத்திரங்களில் துகிலால் மூடித்தொகுத்தார்கள்.

பூதகணங்கள் பலவகை வாத்தியங்களை முழக்கின. யாவரும் இவ்வகைப்பணிகளைச் செய்ய, அம்பிகை யெழுந்து ஆருயிர்த்தோழியர் கடலைப்போல் சூழ்ந்து செல்லவும், தேவர் பூமாரி பொழியவும், பிரம தீர்த்தத்தின் பக்கத்தே சென்றனள். பிரமதேவனையழைத்து "ஒப்பற்றவனே! யான் பூசிப்பதற்கு ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தருவாயாக" வென்றனள். கேட்ட சதுமுகன், வணங்கி, "அகிலலோகங்களையும் பெற்ற வுன்னாலறியப்படாத பொருள்களுமுண்டோ? எல்லா முணர்ந்த வுனக்குச்சொல்லுவதென்னே? எல்லாம் ஐம்பெரும் பூதங்களாலேயே நிகழ்வன. உனக்கு விருப்பம் செல்லுமாறு அப்பூத மைந்தனுள் ஒன்றினால் இயற்றுவாயாக" வென்றனன். அதைக் கேட்ட அம்பிகை இன்பச்சுவையை உதவுகிறமுதத்தின் தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி பூசிப்பவளாகையால், சுவையையத்தருவதாகிய ஜலத்தைக்கொண்டு சிவலிங்கம் நிருமிக்க நினைத்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினைச் சார்ந்தாள். எங்கும் நிறைந்த பூரணமாகிய அந்தத் தாணுவின் சரணங்களைத் தியானித்து, தீர்த்தத்தையே திரட்டி யொளிமிக்க இலிங்கமாகச் செய்து தாபித்தனள். மங்கலவாத்தியங்கள் ஆர்ப்ப, மாதர்கள் கீதம்பாட, முனிவர்கள் ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள். சங்கரி, சம்புமுனியை யழைத்து அச்சிவலிங்கத்திற்கு நிழல்செய்யும்படி பணித்து, தீர்த்தங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய வெண்ணி, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பெருகும்படி தியானித்தனள். உமையவளுக்குப் பரமசிவனிடத்துண்டாகிய பக்தி பெருகுவது போல, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பெருகிவந்தன. அதற்கு ஸ்ரீமத்தீர்த்தமென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்த ஸ்ரீமத்தீர்த்தத்தையும் யானைகளின்மேற்கொண்டு வந்த மற்றைத் தீர்த்தங்களையும் சுகந்தங்களும் மலர்களும் பெய்தமைத்துப் பூசித்து, ஆகமவிதியால் அபிஷேகஞ்செய்து மெல்லிய வஸ்திரத்தால் திருவுருவின் ஈரம்புலர்த்தி, அரைநாணுங் கோவணமும் பட்டும் சாத்தி, சந்தணக்காப்பணிந்து அதன் மீது விபூதியைப்பூசி, திருவாபரணங்களும் மாலைகளும் வேறுவேறு எடுத்து அலங்கரித்தனள். அறுசுவை கொழிக்கும் நால்வகையுண்டிகளையும் நிவேதனஞ்செய்து, தாம்பூலமளித்து, பலவகைத் தீபங்களும் முறைப்படி சுழற்றி, குடைமுதலிய உபசாரங்களனைத்துஞ் செய்து வாத்தியங்களைக் கோஷிக்கச்செய்து, ஊர்வசிமுதலிய தேவமாதர்களை நடனஞ்செய்வித்தனள். இவ்வாறு தினந்தினம் காலங்கள் தோறும் பூசை செய்துகொண்டு ஒழுகுநாட்களில் ஒருநாள், பூசை முடிந்தபிறகு, தான் இறைவனைப் பிரிந்த முறைமையை நினைந்

து வெய்துயிர்த்து, புளகமுற்றுத் துதிப்பாளாயினள்.

“கலங்கிப் புலவோர் பெரிதுங் குலையக் கறுவுந் தகுவோர் குலவாழ்க் கையுறும்
வலங்கொள் புரமூன் றமொருங் கவிய மாயப் படைதொட் டமலர்க் கரனே
துலங்குங் கிரணப் பனிமா மதியோன் றொடர்சா பமறத் தவமுஞ் செறிவித்
திலங்கும் புகழ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே.

விண்ணூ டுநெடும் புவியுந் துயர வெள்ளிக் கிரியைப் பெயர்வித் திடுவோன்
கண்ணூர் முகமும் புயமுஞ் சிரமுங் கடிதா கநெரித் தருள்கால் விரலோய்
புண்ணூ டியவார் குலிசப் படையோன் புகாவண் கொலைபோக விவரங் களபல
வெண்ணூ தருஞ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே.”

என்று கரைந்து கரைந்து உருகி இடைதள்ளாடவும, விழியினின்றும புனல்சோரவும, கைகள் சிரமேற்குவியவும், புளகங்களுண்டாகவும், சோகமடைந்தாள்; சிவபெருமான் விரைந்து வெள்விடைமேல் பிரசன்னமாயினர்.

பூதகணம புடைசூழப் புத்தேளிர் பொழிகின்ற
சீதமலர் வெளிதூர்ப்பத் திசைமுழுது மிசைதேங்க
வேதமுனி வாரபழிச்ச மெய்யன்பர் குதுகலிப்ப
நாதரினி தருள்காட்சி நயனமலர்ந் தெதிர்கண்டாள்

தம்பிரான் எதிர் தோன்றலும், அங்கமனைத்தும் பூரித்தனள். அகிலாண்டநாயகி விரைந்து திருவடிகளில வணங்கி ஒருபாலநிற்ப, பரமசிவன் கிருபாநோக்கமளித்து, பெருங்கருணையினால, விரும்பிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுமபடி பணித்தனர். எல்லாவுயிர்களுக்குந் தலைவனாகிய பரமசிவனையே தனக்குத் தலைவனாகக் கொண்டவம்மை, நாயகருடைய திருவருளை நோக்கி எல்லாவுலகங்களுமுய்யும்படியாகச் சில வரங்களைக் கேட்பாளாயினள்

“தேவதைகள் தொழுது ஏத்தும எமபெருமானே! தேவரீர் இந்தலத்தில் கொண்டருளியிருக்கும் அமுதேசனென்னும் திருநாமத்தைக் கேட்டவர்கள், சாலோகபதவியையும், அமுதேசனென்னும அருட்குறியைத் தரிசித்தவர்கள் சாமீபபதவியையும, தியானத்தோடு தரிசித்தவர்கள் சாரூப பதவியையும, அதைப்பூசித்தவர்கள் தேவரீர் உமாதேவியாருடைய திருவடிக்கீழ்மாறாத சாயுச்சிய பதவியையுமடைக. பெருமானே! ஒருநாளைப பூசைக்குரிய பொருள்களையுதவினோர், இம்மையிலே விரும்பிய போகங்களையெல்லாமனுபவித்து, சிவலோகத்தில் நெடுங்காலம் உறைந்து நினைத்தவை யெல்லாம் கிடைக்கப்பெற்றுத் திருவருளில் சேர்க; இந்த ஸ்ரீமத தீர்த்தத்தைப பார்த்தாலும், தொட்டாலும, நீர்வேட்கையால் குடித்

உமாதேவியார் வரம்பெற்றது.

தாலும், ஊர்வனவாகிய பிராணிகளும முத்திநிலையைப்பெறுக. தீர்த்தத்தின் பெயரைக் கூறினோரும் எல்லா நலங்களையும பெற்று முக்தியைச்சேர்க. ஸ்ரீமந்தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயிருந்து தவஞ்செய்தோர்க்கு எல்லையில்லாத பயனுண்டாகுக. ஒரு பசுவைப் பிராமணனுக்கு விரும்பிக்கொடுத்தவர்க்கு அசுவமேதஞ்செய்த பயனுண்டாகுக. திலதானஞ்செய்தவர்க்கு எல்லாபபாவமும நீங்குக. சுவர்ணதானஞ்செய்தோர் சூரியமண்டலத்தில் வாழ்க. ஆசசியதானஞ்செய்தோர்க்கு அக்கினிட்டோமத்தின் பயனுறுக. வஸ்திரதானங்கொடுப்போர், தீர்க்காயுளையும், செல்வத்தையும அடைந்து, இறுதியில் வருணபதத்தை அடைக. தானியதானஞ்செய்வோர், எல்லாரும் பக்திசெய்யத்தக்க தெய்வமாகுக. வெல்லத்தைத் தானஞ்செய்வோர், எல்லாப போகங்களையும் அடைக. வெள்ளியைக் கொடுப்போர், சந்திரபதத்தை யடைக. பூதானஞ்செய்தோர், இந்திரனாகி விண்முழுதையும் ஆளுக. இலவணதானஞ் செய்வோர் எல்லாத்துன்பங்களும நீங்கி இன்பத்தை யடைக. கன்னிகாதானஞ் செய்வோர் விஷ்ணுபதத்தில் வாழ்க. அன்னதானஞ் செய்வோர் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஒவ்வொரு கற்பகாலம் சிவலோகத்தில் விரும்பிவாழ்க. சிவலிங்கத்தைத் தானஞ்செய்வோர் இவ்வுலகத்தில் எல்லாப்பொருள்களையுமடைந்து ஈசுவர பதத்தில் இனிது வாழ்க. சிவராத்திரியில் சிவலிங்கத்தைப பூசைக்குரிய உபகரணங்களோடு தானஞ்செய்வோரும், அந்தத் தானத்தையேற்றுப பூசைசெய்வோரும, அப்போதே சீவன் முத்தராகுக. உருத்திராக்ஷ மணிகளை ஈவோரும் ஏற்போரும கைலாசத்திலும, சிவபுரத்திலும ஒவ்வொரு மணிக்குப பத்துவருஷமாக வசித்து வாழ்க. இத்தலத்தில் சிவஞானத்தை யுபதேசிப்போரும், ஏற்றுக்கொள்வோரும் வாதனைகளற்று, ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்குக. இந்த ஞானக்ஷேத்திரம் அமுதேசுவரமென்னும பெயரையும் அடைக. அமுதேசமெனனபபட்ட இத்தலத்தின் எல்லையாகிய ஐந்து குரோசத்துக்குள் பிராம்மணருடைய குடும்பத்தைப பிரதிஷ்டை செய்தோர், துன்பங்களெல்லாம் நீங்கித் தேவர்களெல்லாம் அழுக்காறடையப பிரமத்தின் வாழ்க. அவ்வந்தணர்க்குப பூமியைத் தானஞ்செய்வோர் சிவசாரூப்பியத்தோடு சீவன்முத்தராகுக. திருமாலைப பிரதிஷ்டை செய்வோர், ஸ்ரீவைகுந்தம் சேர்ந்து வாழ்க. ஒப்பற்ற சிவலிங்கத்தைப பிரதிஷ்டை செய்வோர் இம்மை மறுமைப போகங்களை நுகர்ந்து மோக்ஷத்தைப் பெறுக. இந்தப்புண்ணிய தலத்தில் வசிப்போர், உமது திருவடியைப் பிரியாராகுக" என்று இவ்

வாறு வெவ்வேறு வரங்களை விரும்பி யாசித்துத் துதித்து, அம்பிகை, நாயகருடைய திருமுகத்தை நோக்கி "நம்பனே! நான் முன்கூறிய ஓர் வினாவுக்கு இந்தத் தலத்தில் வந்து உத்தரமளிப்பதாகப் பணித்தீரன்றே. அடியேன் தெளியும் வண்ணம் அதைத் தெரிவித்தருள வேண்டும்" என்று வணங்கிக்கூறினள். அதுகேட்ட தேவதேவன் உமாதேவியைப் பார்த்து "யாசித்த வரங்களையெல்லாம் கொடுத்தோம்; நீ கேட்ட மற்றொரு வினாவிற்கு விடையளிப்போம்." என்று கூறிப் பிறகு நாவல் மரவடிவாய் நின்ற சம்புமுனிவரை நோக்க, அம்முனிவர் அந்தக்குறிப்பை யுணர்ந்து, வணங்கியெழுந்து, களிப்பினால் உரைக்கத்தொடங்கினர் "என் சிரசு வெடித்தெழுந்த இந்த நாவல் மரத்தில் தேவரீர் கருணையோடும் எழுந்தருளியிருந்த தன்மையினாலே, அடியேனுய்ந்தேன்; அடியேனும், என் முன்னோர்களும் உய்ந்தோம். அமுதீச்சுரமென்னும் தலம் ஜம்புவீச்சுரமென்று பெயர் பெறவும், என் நிழலில் தேவரீர் என்றும் நீங்காது வைகவும் வரம் அருளல்வேண்டும்." என்று வரங்களை யாசிக்க, எம்பிரான் அவற்றை யெல்லாம் அளித்துப் பக்கத்தில் துதிசெய்து நின்ற நான்முகனை அருளிப்பார்க்க, பிரமன் தாழ்ந்தெழுந்து, "அடியேனுய்ந்தேன்; அகிலகோடிகளும் உய்ந்தன. மாசிமாதத்தில் வருகின்ற சந்திரனுக்கு உரியநாளாகிய மிருகசீரிஷ நக்ஷத்திரத்தில் இடபக்கொடியை யேற்றி, பிறகு பங்குனிமாதத்தில் எனக்குரியதாகிய உரோகிணி நக்ஷத்திரத்தில் அக்கொடியை யிறக்கி, அந்தத்தினத்தில், என்பேரால் விளங்குகிற தீர்த்தத்தில் யாவரும் ஸ்நானஞ்செய்யவும், அவர்கள் விரும்பிய பலவரங்களையும் அடையவும் வரமளிக்கவேண்டுகிறேன்." என்றனன். பங்கயாசனன் இங்ஙனம் சொல்லக்கேட்ட பரமசிவன், "அங்ஙனமே ஆகுக." என்று அநுக்கிரகஞ்செய்து, பக்கத்தில் நின்றவர்களை யெல்லாம் பார்த்தருளி, அவரவர் அபேக்ஷித்த வரங்களையெல்லாம் அளித்தபின், ஒப்பற்ற சிவஞானத்தைப் பார்வதிக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினர்.

பார்வதிதேவி ஞானோபதேசம் பெற்றது

சந்திரகலாதரராகிய பரமசிவன் நந்திகேசுவரருடைய முகத்தைப் பார்க்க, திருநந்திதேவர் தாழ்ந்தெழுந்து, பரமசிவனுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பையறிந்து, அங்கிருந்தோரை யெல்லாம் அகலநீக்கினர். சம்புமுனிவரும் திருநந்திதேவரும் தேவர்களாலும் செய்தற்கருமையான பெருந்தவஞ் செய்தோராதலின், உமாதேவியோடிருந்து அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்கும்படி அருளப்பெற்று, சிவபெருமான்

எழுந்தருளியிருந்து உபதேசிப்பதற்காக ஒரு மண்டபம் நிருமித்தார்கள். சிவபெருமான், அம்மண்டபத்தில் அமைக்கப்பெற்ற ஒரு சிறந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, உமாதேவியை நோக்கி, "நீ யோக ரகசியத்தை வினவினை; ஆறுவகைச் சமயத்தோர்களும் உய்யும்படி அதைச் சொல்லுவோம்; கேட்பாய்." என்று உபதேசிக்கத் தொடங்கினர். "உலகங்களெல்லாம் நமது அருள்வழியே நடப்பனவாதலின், கூத்தாட்டத்தைக் கற்பிப்பவன் முன்பு தான் ஆடிக்காட்டுதல் போல, முதலில் நாமே அநுஷ்டித்து உலகத்தைப் பயிற்றவேண்டும்; ஆகையால், ஆன்மகோடிகள் போகத்தை நுகரும் பொருட்டு உன்னைத் தழுவிய போகியாகவும், யோகத்தைச் செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்து வீடடையும் பொருட்டு யோகியாகவும் இருந்தோம்." என்று கூறலும், உமாதேவி, அகமகிழ்ந்து வணங்கி "நம்பனே, மலத்தழுந்திய சீவான்மாக்களெல்லாம், போகங்களை நுகர்ந்து, உமது அருளால் ஞானத்தையடைந்து மோட்சத்தைப் பெறுவார்களென்று கூறினீர். மலம் என்பது யாது? ஜீவன் யாது? மாயை யாவை? காமம் யாது? மெய்ஞ்ஞானம் யாது? முத்தி எத்தன்மையது? இவைகளையெல்லாம் அடியேன் உள்ளபடியே அறிந்துகொள்ளும்படி அருளிச் செய்யவேண்டு"மென்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் அவற்றின் இயல்புகளையெல்லாம், சந்தேகவிபரீதமறத் தெளியும் வண்ணம், உபதேசித்தருளினர். அம்பிகையும், திருநந்திதேவரும், சம்புமாமுனிவரும், திருவருளைத் தியானித்துத் தெளிந்து நிஷ்டைகூடி முப்பாழுமற்று மேலே பெரும்பாழ் என்னும் சத்தான பொருளொடு இரண்டறக்கலந்து, சீவன் முத்தி பரமுத்தியென்று கூறப்படும் இரண்டுவகை முத்திகளையும் பொருந்தி, சிவகைங்கரியங்களைப் புரிந்து மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

பிரமதேவன் திருவிழாச்செய்தது.

ஜம்புவிருட்சத்தின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய பரமசிவனுக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமன், திருவிழாச்செய்ய விரும்பித் திருமதில் முதலாகிய பல உறுப்புக்களும், மண்டபங்களும், பிராகாரங்களும், மாடமாளிகைகளும், ஆலயநூல் விதிப்படி அமைத்து, சுவர்க்கமும் நாணும்படி, நகரத்தை நிருமித்தான். அகிலாண்டேசுவரியின் திருவுருவத்தை நேரில் தரிசித்தபடியே தியானித்து அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து, விநாயகக் கடவுளுக்கும் குமாரக்கடவுளுக்கும் மற்றப் பரிவார தேவதைகளுக்கும் உருவங்களமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தனன். தேர், யானை, குதிரை, தங்கப்

பல்லக்கு, குடை, கொடி, சாமரம் முதலிய சிறப்புக்களையெல்லாம் மிகுதியாகத் தொகுத்து, திருவிழாவைக் காணவரும்படி தேவர் முதலியோர்களுக்கு உத்ஸவ பத்திரிகைகளை யனுப்பினன். திருமுகத்தைப்பெற்று உபசரித்து வணங்கி ஆனந்தமுற்று, தேவர்களும் எட்டுத் திக்குகளிலுள்ளவர்களும் நாகர் முதலியோரும் வேந்தர்களும் வந்து நெருங்கினார்கள். பிரமதேவன் மாசிமாதத்துக் கிருத்திகை நக்ஷத்திரங்கூடிய தினத்தில் பலவகை வாத்தியங்களும் கோஷிக்க மிருத்ஸங்கிரகணமும் அங்குரார்ப்பணமுஞ்செய்து, அடுத்த தினமாகிய ரோகிணியில், பட்டத்தில் விருஷபத்தை யெழுதிப்பூசித்து, துவஜாரோகணஞ் செய்தனன். அன்று மாலைமுதல் விநாயகாதி தேவதைகளுக்குத் திருவிழா நடந்தது. பதின்மூன்றாந்திருநாள் ஸாயங்காலத்தில், எட்டுக்கொடிகளைப் பூசித்து, பதினெட்டாந்திருநாள் காலையில், சுவாமி எழுந்தருளி எதிரே வந்துநிற்க, அந்த எட்டுக் கொடிகளையும் ஏற்றினன். பதினெட்டாநாள் காலைமுதல் சிவபெருமானுக்குத் திருவிழா நடக்கத்தொடங்கியது. அன்றுமுதல் எம்பிரான் காலையிலும் மாலையிலும் பலவாகனங்களில் திருவுலாப் போந்து இருபத்தேழாநாள் ரோகிணி நக்ஷத்திரத்தன்று மத்தியானத்தில் பிரமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தங்கொடுத்தருளினர். அன்று மாலை எட்டுக்கொடிகளும் இறங்கின. இருபத்தெட்டாநாள் மாலை முதல், மூன்றுதினம் மாலைப்பொழுதில், பள்ளியறைப் பெருமான், திருச்சிவிகையில் உலாப்போந்தனர். முப்பத்தோராந்தினம் முதல் மூன்றுநாள் சண்டேசப்பெருமானுக்கு திருவிழா நடந்தது. அன்று இராத்திரியில், நான்முகன் மறைக்கொடியையும் இறக்கினன். முப்பத்தேழாநாளில், ஜம்புநாதர் உட்பிரகாரமுதல் பஞ்சப்பிரகாரங்களிலும் திருவுலாப்போந்தார். முப்பத்தெட்டாநாள் நீராடிப் புஷ்பசந்தனாதிகளை யணிந்து சுவையுள்ள நிவேதனங்களைக் கொண்டருளி விடாயாற்றியுற்சவம் கொண்டருளினார். அன்று சாயங்காலம், முத்துப்பந்தரின் நிழலின்கீழ் தேவர்கள் போற்றப் பவனிவந்து இறைவர் உமாதேவியோடு திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தார். இவ்வாறு ஆதிப்பெருஞ்செல்வராகிய பரமசிவனுக்குப் பிரமதேவன் சிறப்பாகச் செய்த திருவிழாவைத் தேவர்களும் மனிதர்களும் பிரமோற்சவமென்று வருஷந்தோறுங் கொண்டாடத் தொடங்கினர். திருவானைக்காவின்கண் எழுந்தருளிய சிவபிரானுக்கு ஆதிப்பிரமன் இனிதாகச் செய்த திருவிழாவைச் சிறப்புறச்செய்தோரும், தரிசித்தோரும், எல்லாத்துன்பங்களுமற்று, இவ்வுலகத்தில் அரசராய் வாழ்ந்து,

மறுமையில் சுவர்க்கானுபவங்களை யனுபவித்துப், பின்பு பேரின்ப வீட்டையடைவர். முதல்வனுடைய திருவிழா முடிவில் பிரம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோர் உலகமுழுது மொருகுடையிலாண்டு விண்ணுலகில் அரசு செலுத்திப் பேரின்பலக்ஷணத்தைத் தருகின்ற முத்தியில் நிலைபெறுவர். சந்திர சூரியர் சேர்கின்ற அமாவாசைதோறும் ஒருவருடம் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வெண்ணாவல் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கினோர் பாவமும் பிணியுநீங்கி ஆனந்தவெள்ளத்தி லழுந்துவார்.

திருமால், தேவர்களுக்குப் பகைவனும் தோலாவலிமை படைத்தோனுமாகிய இராவணனை வதஞ்செய்தற்பொருட்டு, அயோத்தியில் தசரதசக்கிரவர்த்திக்குப் புத்திரனாக அவதரித்து, தந்தையின் ஏவலால் வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் நாளில், இராவணன் சீதையை யெடுத்துச் சென்றனன். இராமபிரான் மிக்கத்துயரமுற்று, பரமசிவனைப் பூசித்துப் பகைமுடிக்கும் ஆற்றலைப்பெற்று, இளைய

இராமன பூஜை செய்தது

பெருமானோடு தானும் விரைந்துசென்று, கிஷ்கிந்தையை யடைந்து, சுக்கிரீவனோடு சிநேகஞ்செய்து, சமுத்திரமீது அணைகட்டி, வானரசேனையுடன் இலங்கையில் பிரவேசித்து, இராட்சஸப்படைகளையும், கும்பகர்ணனையும், இராவணனையும் வதஞ்செய்து, இலங்கைராச்சியத்திற்கு விபீஷணனை அரசனாக்கி, சீதாதேவியுடன் வழிக்கொண்டு மீண்டனன். மீளும்போது, இராவணனும், கும்பகர்ணனும் பயங்கரமான வடிவத்தோடு, தண்டத்தைக் கையிலேந்தி, இடிமுழக்கம்போலக் கர்ச்சித்துத் தன்னை வளைந்து வருதலைக்கண்டு, இறந்த அரக்கர்கள் மாயையால் மீண்டும் உடல்பெற்று எழுந்தார்களோவென்று பயந்து உற்றுநோக்கி அவை அவர்களுடைய சாயையென்று துணிந்து அவைகளையும் தொலைக்கக் கருதி, இராமேசுவரத்தில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்க, இராவணனுடைய சாயை மாத்திரம் நீங்கியது; கும்பகர்ணனுடையசாயை நீங்காமல் பின்தொடர்ந்து வருக்க, இதை எங்ஙனம் போக்குவோம் என்று கவலையுற்று நடந்து ஜம்புகேசுவரத்தின் ஐந்துகுரோச அளவில் சென்றவுடன் அந்தச்சாயை சூரியனைக்கண்ட இருள்போல நீங்கிற்று. தசரதராஜன் புதல்வனாகிய இராமன், அந்தச் சாயை தன்னை விட்டு நீங்கியதுகண்டு, மிக்க உவகையுற்று அந்தத்தலத்தினுள்ளே புகுந்து, காவிரியில் தீர்த்தமாடி, பின்பு அங்குள்ள நவதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பரமசிவனுடைய சந்நிதியில் தாழ்ந்து வணங்கி, அமுதலிங்கத்தையும் அகிலாண்ட நாயகியையும் தரிசித்து, ஆனந்

த்த கடலுள் ஆழ்ந்தனன். பின்னர் அங்கிருந்த முனிவர்களைக்கண்டு, அந்தச்சாயை தன்னைத்தொடர்ந்து வருத்தியதையும், இத்தலத்தின் எல்லையுள் வந்தவுடன் அது நீங்கியதையுந் தெரிவிக்க, அவர்கள் “ஸ்தலமும், தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் ஆகிய மூன்றினும் சிறந்ததாகிய இத்தலத்தில், பேயும், பிரமராக்ஷஸமும், நோயுமாகிய தீங்குகள் அணுகமாட்டா; ஆதலின், அச்சாயை நீ இவ்வெல்லையைக் கடந்து சென்றால் உன்னை நெருக்கும்; எந்கேல்' அது எவ்விடத்தும் நீங்கும்படியான முயற்சியை இத்தலத்திலேயே செய்வாயாக; சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையைச் செய்து, அச்சிவபிரானிடத்துச் சிந்தையை நிறுத்தி, நீராலும் மலராலும் ஆராதிக்கிற பூசையின் பலத்தினால் இக்கொலைப் பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்வாயாக” என்றனர். முனிவர்கள் இங்ஙனம் கூற, திருமால், விருப்புவெறுப்பற்ற பரசிவனைப்பூசிக்க விரும்பி, அனுமனையழைத்து “நீ யிங்கே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கொண்டுவருக” என்று ஏவி, சன்னிதிக்கு மேல்பக்கத்திலுள்ள ஓர் தீர்த்தத்தைக் கண்டு அதன் கரையில் தங்கினன். அங்கதன் சாளக்கிராம கிரியை யடைந்து, ஒரு மரகதலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டு இராமனிருக்கும் இடஞ்சேர்ந்தான். இராமபிரான் சிறப்பு விதிப்படி சிவலிங்கத்தின் அளவுக்கேற்ப ஆலயமமைத்து ஆகம விதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்து அன்பினோடு மனங்கரைந்து,

“எண்ணி லுயிர்க்குந் தனதருளை யீயும் பொருட்டுப் பலவுருவாய்
நண்ணி யுலகுக் கைந்தொழிலு நடாத்தி யந்த வுலகத்திற்
பண்ணி னிசையு மலர்மணமும் பழத்தின் சுவையு மெனநிற்கும்
அண்ண லெவனோ வவனடியை யன்பி னாற் பரசுவேன்.”

“மாகாய வாசுகிநாண் மாமேருச் சிலைமாயப் பகழி யேந்தி
யேகாத நிலத்திண்டேர்க் கிரவிமதி கோத்தியக்கி யெயின்மூன் றட்டுப்
போகாத புகழ்நிறுத்த புண்ணியனைப் புகழ்க்கால காலனை நன்னை
யாகாச கேசனைமா புருடனையா கேசசுரனை யறியா நினைறேன்.”

“கங்கை நதியு மிளம்பிறையுங் கதிர்க்குஞ் செடிலத் திடைவிளங்க
மங்கை யுமையா ளிடப்பாலின் மயங்க வடியேன் பூசைகொள
விங்கண் விரைவி னெழுந்தருளல் வேண்டு மடியா ரிரும்பேறே
செங்கை மலரி னழலேந்துஞ் செல்வா தேவா சிங்கமே.”

“மங்கல மருளு மஞ்சனே தேவ தேவனே மலிந்தவெண் பாவ
மிங்குமுற் றகற்றிச் சுகத்தினை யருளக வெம்பிரா னெனக்கருள் சாக்க
வெங்கிருந் தனினு மங்கணே விரைய வெழுந்தருள் சொரூபராய் விடையாத்
துங்கவெண் கவசராயுருத் திராய்த் துலங்கிய நம்மையான் றொழுதேன்.”

"இராசதவனை யுணைத்தோய் முலகமெல்லாம் படைப்பயனாய் யிருந்தாய் போற்றி
பராவலுறுஞ் சாத்துவிகத் தொடுமுலகம் புரப்பவனாய பயின்றாய் போற்றி
விராவியதா மதத்துணைத்தி னொடுமழிக்கு முருத்திரனாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
வராகமுக னுருவாயு முகந்தொறும்புல னாகாமையைத் தகின்றாய் போற்றி."

"எவ்வாயுந் திருமுடிக ளெவ்வாயு மொளிநுதலெவ் வாயுங் கண்கள்
எவ்வாயுந் திருச்செவிக ளெவ்வாயுஞ் செய்யவாயெவ் வாயுந் தோள்கள்
எவ்வாயுந் திருக்கரங்க ளெவ்வாயுந் திருவயிறெவ் வாயுந் தாள்கள்
எவ்வாயுந் திருமேனி யெனச்சிறந்த தனிமுதல்வ னைமனமே காக்க."

"அஞ்சலெனை யமைந்தவொரு காதலமுய வரதனை வமைத்த சையும்
கஞ்சமல ரேந்துமிரு காதலமு மூற்றிருக்குங் கருணை நோக்கும்
பஞ்சிகமழ் சீறடியு மழகெறிப்ப வணிகலன்கள் பலவுந் தாங்கி
வஞ்சமல விருளகற்று மகிழாண்ட நாயகிதன் வடிவம் போற்றி."

எனப்பல தோத்திரங்களைச் செய்ய, அவற்றைச் சிவபெருமான் திருச்செவியேற்று, உமாதேவியாரோடும் விருஷபாரூடராய்க் காட்சி கொடுத்தருளினர். தாசரதி, தரிசித்த கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, மனங்கரைந்துருகி வணங்கினான். சிவபெருமான், அருள்கூர்ந்து "இராமனே! நீ யென்னைத் துதித்தபடி, எவர் துதித்தாலும், அன்றி அன்போடு கேட்டாலும், பெரும்பாவங்களும் தீயின்முன் பஞ்சுபோல வெந்து நீங்க, இம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவர். அடர்த்துவந்த சாயையானது நீங்க, நீ அயோத்தியடைந்து நெடுங்காலம் அரசு செலுத்தி மனிதர்களுக்குத் தெய்வமாய், அவரவர் வேண்டிய வரங்களை யெல்லாம் வழங்கி, அந்தத்தில் முத்தியைப் பெறுவை. மன்னவனே! செல்லுவாய்." என்று விடையளித்துச் சிவபிரான் அந்தர்த்தானமாயினர். இராமபிரானும் பூசையை முற்றுறச் செய்து, அயோத்தியை யடைந்து அரசாட்சி புரிந்து வந்தனன். நீலநிறத்தையுடைய திருமாலால் பக்தியோடு பிரதிஷ்டை செய்து பூசனை செய்யப்பட்ட நீலவிடங்கேசுவரரைப் பணிந்தவரும், அவர் திருநாமத்தைச் செபித்தோரும், தரிசித்தோரும், கொலைபாதகங்களினின்றும் நீங்குவார்.

தேவலோகத்திலே, இந்திரனுடைய கொலுமண்டபத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து கூடினார்கள். வசிஷ்டரும் விசுவா பராசரன் வழி மித்திரரும் வந்திருந்தார்கள் அங்கிருந்தவர்களிற் பட்டது. சிலர், பூலோகத்தில் சத்தியந்தவறாதவர் யாரென வினவினர்: வசிஷ்டமுனிவர், அரசர்க்கரசனாகிய அரிச்சந்திரன்

ஒருபோதும் பொய்யுரையானெனக் கூறினர்: அதுகேட்ட விசுவாமித்திரர், "அவனைப் பொய் சொல்லும்படி செய்வேன்" என்றனர். வசிஷ்டமுனிவர் "விசுவாமித்திரனே! அரிச்சந்திரன் பொய்சொல்லுவானாகில் ஸுராபானஞ்செய்த பிராமணனைப்போல ஒற்றைவஸ்திரத்தையுடுத்து, யமன் திசையாகிய தெற்குநோக்கிச் செல்வேன். இதற்குத் தேவர்களே சாக்ஷி" என்றனர். விசுவாமித்திரரும் அவ்வரசன் நெஞ்சறியப் பொய்சொல்லும்படி செய்யேனாகில், நீ சொன்ன சபதமே எனக்குமாகுக." என்றுகூறிச் சுவர்க்கத்தினின்றும் பூலோகத்திற்கு வந்து, அரிச்சந்திர ராஜனையடுத்து, அவனைப்பல துன்பங்களுக்குள்ளாக்கவும், அவன் சத்தியத்தினின்றும் வழுவாமையினால் தேவர்கள் பூமாரிபெய்து அவனுக்குப் பலவரங்களை ஈந்தார்கள். வேந்தனும் அவர்களை வணங்கி, "கடவுளர்களே! முனிவர் முன்புசெய்த சபதத்தை அடியேனுக்காகச் செய்யாதொழிதல் வேண்டும்" என்று வேண்ட, தேவர்கள் அரசனுடைய பரிவைப்பார்த்து, முனிவர்செய்த பிரதிக்கினையைச் செய்யவேண்டாமென்றார்கள். அரசன், தேவர்கள் கொடுத்த வரங்களைப்பெற்று அயோத்திசென்று அரசாட்சி செய்தனன். விசுவாமித்திரர், நாணந்தலைக்கொண்டு, வசிஷ்டரிடத்துப் பகைமைபாராட்டி, துன்மந்திரங்களை ஜபித்து ஒரு அபிசாரயாகத்தையியற்றினர் அந்த யாககுண்டத்திருந்து ஒருபூதம் வெளிப்பட அதைப்பார்த்து, "வசிஷ்டரைக் கொன்றுவருவாய்" என்றனர். அந்தப்பூதம் போய்ப்பார்த்தபொழுது. வசிஷ்டர் அங்கு இல்லை. அவர்குமாரராகிய சத்தி நிஷ்டைசெய்து கொண்டிருக்கக்கண்டு, அவரைக்கொன்று அப்பூதம் விசுவாமித்திரரிடம் சென்றுகூறி, அவருக்கு மகிழ்ச்சியைவிளைவித்தது. சத்தி முனிவின் மனைவியும் ஏனையோரும் மிக்கவிசனமடைந்து வருந்தும்போது, வசிஷ்டமுனிவர் வந்து நிகழ்ந்ததுதெரிந்து, ஆறாத்துயரமுற்று, சோகக்கடலில் அழுந்தினர்: அத்தருணத்தில், நான்முகன் அங்குவந்து வசிஷ்டமுனிவரைத்தேற்றி, பின்வருமாறு சொல்வானாயினன். "சத்தி இறந்தானென்று துக்கத்தால் கிலேசமடையாதே, உன்னுடைய குலம் மேம்பாடு அடையும்படி உன் மருமகள் கருப்பவதியாயிருக்கிறாள் அது ஆண்மகவாகப் பிறக்கும் அவன் அரக்கர்கள் குலத்தை வேரொடு களைவான்; நீ, அவன் காதிற்படும்படி வேதங்களையெல்லாம் ஓதுதி" என்றனன். சற்குணசம்பன்னராகிய வசிஷ்டமுனிவர், ஒருவாறு துயர்நீங்கி மற்றவர்களையுந்தேற்றி, சத்தியின் மனைவி காதில் படும்படி வேதங்களைச் சாங்கமாகஓதினர் கருப்பத்திலிருந்த குழந்தை

யும் அவைகளையெல்லாம் கேட்டுணர்ந்தது. பத்துமாதமும் நிரம்பி குழந்தைபிறக்க, பூலோகமும் சுவர்க்கமுமகிழ்ந்தன. அரக்கர் வசிக்குமிடங்களிலெல்லாம் துர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. வசிஷ்டர், அக்குழந்தைக்குச் சாதகாமம் முதலியவற்றைச்செய்து, பன்னிரண்டாமநாளிலே பராசரனென்று நாமகரணமுஞ்செய்தனர். எட்டாம் பிராயத்தில் உபநயனஞ்செய்யப்பெற்று, பராசரமுனிவர் சுக்கிலபட்சத்துச்சந்திரனைப்போல, நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வந்தனர். அவர் தம் தாயைப்பார்த்து "அம்மா! நீயேன் ஆபரணங்களை யணிந்துகொள்ளவில்லை. நீ மிக்க துக்கமுற்றிருக்கிறாயே; அதற்குக் காரணமியாது? என் தந்தையார் எங்கேயிருக்கிறார்? வசிஷ்டமுனிவர் யாவர்? எனக்கு எல்லாம் விளங்கச்சொல்லவேண்டும்" என்றுவினவ, அவள் "முனிவர்செல்வமே! என் துன்பத்தை நீக்கவந்த யானையிளங்கன்றே! யான் கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலக் கொழுநனையிழந்தேன்: ஒருதீங்கையும் இயற்றாத உன் தந்தையை ஓர் அரக்கன் மாய்த்தனன். வசிஷ்டமுனிவர் உனக்குப்பாட்டனார்" என்று கூறிமறுகினள். தம்தாய் இங்ஙனம் கூறிமனம்வருந்தி மோசிக்கக்கண்ட புனிதகுமாரர், தாயைப்பலமுறை கையால் தடவி மூர்ச்சைதெளிவித்து, "அரக்கர் குலத்தைப் பெருமானருட்படி வென்றுகொல்லுவேன்," என்று கூறிவணங்கி, அவளால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று, வசிஷ்டமுனிவருடைய அனுக்கிரகத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டனர். புறப்பட்டு, ஞானதலத்தையடைந்து அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து உள்ளத்தில் மேன்மேல் ஓங்கி வளர்கின்ற பக்தியோடு திருக்கோயிலையடைந்து துவஜஸ்தம்பத்தினருகே விழுந்து தெண்டனிட்டு மறைகளாலே பாடித்துதித்து, உமைகாந்தராகிய அகிலாண்டநாயகியையும் பணிந்தார். அவ்விடம் விட்டு நீங்கி, கோயிலை வலமாகச்சென்று, வெளிப்போந்து பிதிர்களைக் களிக்க, தம்முடைய பிதாவைக் குறித்துச் செய்யவேண்டிய காமங்களையெல்லாம் அன்போடு இயற்றினார். தந்தையை, விருஷபத்துவசமசைந்தாடுகின்ற விமானத்தின்மேலே பலகைச் சிறப்புக்களோடும் எதிர்தோன்றி, "அறிவில்லாத அரக்கனாலே கொல்லப்பட்டமையால் மிகுந்த பாவத்திற்குள்ளாகிப் பைசாசமாய்ப் பிறந்து, இதுகாறும் பெரிய துன்பத்தையனுபவித்தேன்; மைந்தனே! நீயின்று இந்த ஞானக்ஷேத்திரத்தில் இயற்றிய நல்வினைப்பயனால் என்னுடைய பாவங்களெல்லாம் நீங்கி, நான் நற்கதிபெறுவேன்". என்று சொல்லிச் சிவலோகத்தையடைய, பராசரர் அரக்கர்குலத்தை மாய்க்குபடியான யாக

த்தைச் செய்யத்தொடங்கினார். சிவபெருமான் சம்புமூர்த்தியாக கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலின் வடகிழக்கு எல்லையில் ஒரு குண்டத்தையியற்றி ஆபிசார ஓமத்தைச் செய்தனர். அக்கினியில் ஆகுதியைப் பெய்தவுடன், மந்திரங்கள் சென்று, அரக்கரையும், தானவரையும், பூதவேதாளங்களையும் கொணர்ந்து குண்டத்தில் தள்ளின; தினந்தோறும் தீயவருடைய இனங்களையெல்லாம் ஒழித்தபிறகு, தென்மேற்குத்திக்கின் காவலனாகிய, நிருதியின் வாகனமாகிய பூதத்தையும் கட்டி இழுத்தன. அப்பூதம், மந்திரங்களையெதிர்த்துத் தன் வலியிழந்து தளர்ச்சியுற்றதை நிருதி பார்த்து, மந்திரங்களையெதிர்க்கும் சக்தி தன்னிடத்துமில்லாமையாலே, மந்திரங்களுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லி யிரந்தும், அம்மந்திரங்கள் விடாமல் அவனையும் சேர்த்து இழுத்தன. நிருதியானவன், மனந்தளர்ந்து வேறு பற்றுக்கோடில்லாமையாலே, நாவலின் நீழலில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையே சரணமாகவடைந்து,

"பாலனுக் காகக் காலனைப் படவுதை செய்தா யோலம்
ஆலமுண் டமரர்க் காவி யளித்தருள் டலைவ வோலம்
வேலனா லவுணர்க் காய்ந்து விண்குடி நிறுத்தா யோலஞ்
சீலமார் சம்பு நீழற் சிவபிரா னோலமோலம்."

"முப்புரம் பொடித்த மேரு மூரிவெஞ் சிலையா யோலம்
அப்பவிர் வேணி வைத்திட் டசனிலம் புனைந்தா யோலஞ்
செப்பிள முலையாள் பூசை செய்தநோத் திறனே யோலம்
வைப்பெனச் சம்பு நீழல் வதிந்தருண் முதல்வா வோலம்."

என்று, பலவாறுதோத்திரஞ்செய்ய, கண்ணுதற்கடவுள் தந்திருவருளால் ஆகாயத்தில் "நிருதியின் வாகனமாகிய பூதத்தை யெனக்குத் தருவாயாக" வென்று ஒரு ஒலிநிகழ்ந்தது. பராசரமுனிவர், அவ்வொலியைத்தம செவியாரக்கேட்டு, உவகையுற்று ஆகாயத்தைநோக்க, பூதமும் நிருதியும் சமீபத்திற் சென்றார்கள். அவர்களைப்பக்கத்தேயிருக்கச்செய்து, "வஞ்சனத்தால் கொல்லுதலினும் வேள்விமுகத்தில் கொடுத்தலே சிறந்ததென்று கருதினேன்" என்றுகூறி, "கொடுத்தேன், கொடுத்தேன்" என்றுசொல்லுகையில், சம்புமூலப்பெருமான், உமாதேவியோடு விருஷபாரூடராய்க் காட்சிகொடுத்தனர். முனிவர்கண்டு எழுந்து சிரமேற்கரங்குவித்து, ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பூமியில் தண்டம்போல விழுந்து எழுந்து, இறைவனுடைய பாதங்களைத் துதிப்பாராயினர்.

'ஆதிப் பெருஞ்செல்வ வருட்கடலே யடியாரிளைப் பாறு மலர்த் தருவே
பூதிக் கவயத் திருமே னியனே புரமூன் றெரித்த புராதனனே
காதிப் பழவல் வினையைச் சிறியேன் கருதா வையுநீற் றியகண் ணுதலே
சோதிப் பொருளே தொழுவார் பருகுஞ் சுடரா னமிழ்தே சரணஞ் சரணம்.'

"ஆரத் தொடையான மலையாள னளிந்த காரம் புனலோ டுகுடத் தருநழைந்
தீரத் திகழ்செஞ் சடையிணிட் டெபொழு திலகுந் திருமே னியனிற் கருளி
வாரத் தகுநல் லருளைத் தகவே மணியே மலர்ப்பம் பியகா விரியின்
நாரத் திசழுநல் லிடையே வதியுஞ் சிவனே பவனே சரணஞ் சரணம்"

என்று, பராசரர் புகழ்களைப் பாடி வணங்க, வெள்விடைமேல் எழுந்தருளித் தோன்றிய நாயகனார், வேண்டும் வரங்களைக் கொள்கவென்று கூற, முனிகுமாரர், "அடியேன் செய்த யாகசாலையில் நிருதிக்குப் பூதத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்கும்படி கருணை செய்தமையால், தேவரீருக்குப் பச்சாத்தாபேசுவரரென்றும் பெயர் வழங்குக. அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடிகளில் என்னாளும் கெடாத பக்தியுண்டாகுக" என்று பிரார்த்திக்க, பரமசிவன் அவ்வரங்களைக் கொடுத்தருளி நாவல் மூலத்தில் அமுதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். அன்றுமுதல், பச்சாத்தாபேசுவரனென்னும் திருநாமம் வழங்கியது. கருணாமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரனுடைய அருளைப்பெற்றுப் பராசர முனிவர் தந்தை தந்தையாகிய வசிஷ்டரிடம் போய்ச் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். நிருதி, பச்சாத்தாபேசுவரர் அளித்த பூதத்தோடு தனது திசை சென்று பண்டுபோல வாழ்ந்திருந்தான்.

ஸ்ரீராமன், தேவர்களுக்கு இடையூறு செய்து வந்த இராவணாதிகளை வதஞ்செய்து அயோத்தியடைந்து, தன்னுடைய அரசாட்சியை யெய்தியபின்னர், விபீஷணன் தன் ஊர்க்கு மீண்டும் போக விடை கேட்டனன். அப்பொழுது, இராமன், அவனுக்கு ஒரு திருமாலின் விக்கிரகத்தையும் விமானத்தையும் உவப்புடன் அளிக்க, விபீஷணன் அவைகளை யேற்றுக்கொண்டு அயோத்தியை நீங்கி இலங்கை சேரும்படி தன் சேனையோடும் புறப்பட்டனன். மார்க்கத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் தரிசித்து, அநேக கழனிகளையும், மலைகளையும், காடுகளையும் தாண்டி, வெப்பமிகுந்த ஒரு பாலைவனத்தை யடைந்தான். அதன் கொடுமை சொல்லமுடியாதது. பூமியானது வாய்திறந்தாற்போல வெடித்தது, வெடித்த வாய்களின்வழியே நீர்த்திரள் பாதலத்தை சென்றது. அங்குள்ள சராசரங்களும் துவண்டன. மேகங்கள் அதன் வெப்பத்திற்குப்

திருமால் வழிபட்டது

பயந்து நேரே இயங்காமல் அந்தப் பாலைவனம், தன்னிடத்துத்
தழையன்றி வேறொன்றையுங் காட்டாது. அத்தன்மையதான பாலை
வனத்தில், விபீஷணன், தன் சேனையோடு பெருந்துயருழந்து,
அதைத் தாண்டிச்செல்லுகையில், காவிரியானது விளங்குவதைக்
கண்டான். நரகத்தில் உழன்றவன் சுவர்க்கத்தைக் கண்டாற்போல
வும், ஈசுவரசாபத்தை யடைந்து வருந்திய ஒருவன், அச்சாபம் நீங்
கித் திருவருளைப்பெற்றாற்போலவும், காவிரியை நெருங்கிச் சென்ற
னன். அந்நதியில் தவழ்ந்துவந்த தென்றலானது வீச, தாழ்ந்த
கிளைகளையுடைய குளிர்ச்சி மிக்கவொரு சோலையில், கடல்போலச்
சத்திக்கும் தன் சேனையோடு சென்று தங்கி, இளைப்பாறினன் சிரம
பரிகாரஞ் செய்துகொண்டபிறகு, காவிரியை யடைந்து, அதில் ஸ்நா
னஞ் செய்து விபூதியையும் உருத்திராட்சத்தையும் மெய்யிலணிந்து,
திருமாலின் பூசையைச்செய்தான். பூசை முடிந்தபின் திருமாலை
விமானத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, மணல்வெளியில் வைத்துவிட்டு,
அறுசுவை அடிசிலையும் உண்டபிறகு, இலங்காபுரிக்குப்போக நினைத்
து, எழுந்து விமானத்தை யெடுக்க, அது வாராமையின் திரும்ப வலி
ந்து எடுத்தனன் அது கிளம்பாமையின், நிலத்தில் பதிந்து ஊன்றிய
தென்றறிந்து மிகுந்த வருத்தத்தையடைந்தான். அவன் அங்குக்
கவலையுற்றிருந்தபொழுது, உலகங்களையெல்லாம் உண்டவனாகிய திரு
மால், "விபீஷணனே! கேள், நீ நெஞ்சிற் சஞ்சலங்கொண்டு வருந்தாதே;
இந்த இடம் ஞானக்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படும். அகிலலோக
ங்களையும் இரட்சிப்பவளாகிய அம்பிகை அருந்தவஞ்செய்து, ஒப
பற்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பரமசிவன் உபதேசிக்கப்பெற்று ஆத்து
மாக்களுக்குச் சகல பாவங்களையும் போக்கி, பலவரங்களையும் அளித்
து எழுந்தருளியிருப்பது இத்தலம். சம்புமாமுனி, பராசரரிஷி, நான்
முகன், அகத்தியமுனி, சூரியன், சந்திரன், இராமன், இந்திரன், அக்
கினிதேவன், என்று சொல்லிய இவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனுடைய
அருள் சுரக்கும்படி செய்தது இத்தலமே. மூர்த்தியின் மேன்மை
யுடையதும், தீர்த்த மகத்துவமுடையதும் இந்தத் தலமே. பரமசிவ
ன் எழுந்தருளியிருக்கிற அனேக தலங்களுள்ளும் மேம்பட்டு விளங்
குவதும் இந்த ஸ்தலமேயாம். வேதத்தின் மேற்பட்ட நூலும்,
காவிரிக்கு மேற்பட்ட நதியும், ஞானக்ஷேத்திரத்திற்கு மேற்பட்ட
ஸ்தலமும், அகிலாண்டநாயகியின் மேம்பட்ட சக்தியும், நாவல் விரு
க்ஷத்தின் நீழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியின் மேம்பட்ட மூர
த்தியுமில்லை. மற்றை ஸ்தலங்களில் சிவபிரான் தம்முடைய அம்சத

திருமேல் எழுந்தருளியிருந்து பல வரங்களையும் வழங்குவர். இந்த க்ஷேத்திரத்திலே, நாம பூர்வமாக எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானத்தையும் மற்றைய பொருளையும் வழங்குவர். அந்த முறைமைக்கேற்ப, யானும் மற்றைய சிவஸ்தலங்களில் என்னுடைய அம்சத்திலே வழிபடுவேன்; இத்தலத்திலோ என்னுடைய பூர்ணாம்சத்தோடிருந்து ஜம்புநாதனை வழிபட உறுகின்றேன். மகாலட்சுமியும் பரமசிவனுடைய கருணையைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி இத்தலத்தில் பக்தியோடு தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றாள். நான் இங்கு வாழ்தலேயன்றி இலங்கையிற் செல்லேன்; ஜம்புநாதருடைய சந்நிதியில் இலக்குமியை நடனஞ்செய்வித்து, அவரது திருவருளைப் பெரிதுமடையும்படி என் மனம் விரும்புகின்றது. திருவானவள் நடனஞ்செய்யும் இடத்தில் ஸ்ரீரங்கமென்றொரு தலம் உண்டாகும். அதில் எனக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனென்னும் பெயர் வழங்கும். அந்த ஸ்தலத்தில் எனக்குப் பூசனையும் திருவிழாவும் பிரபலமாக நடைபெறும். வருஷந்தோறும் நீ இவ்விடத்தையடைந்து, என்னை யாராதித்து, அமுதலிங்கத்தையும் பக்தியோடு தரிசித்துத் தொழுது மீளுவாய்" என்று கூறித் திருமால் மறைய, வீபீஷணன், கனவை நனவெனக் கொண்டு, அன்போடு ஆனைக்கா அரனைப் போற்றி, இலங்கையை யடைந்து வாழ்ந்தனன். ஞானக்ஷேத்திரத்தில் வசிப்பதையே ஆதரித்த திருமால், நாவலின்கீழ் எழுந்தருளிய நாயகரை விரும்பிப் பூசித்து, தன் ஆருயிர்க் காதலியாகிய திருமகளை நடனஞ்செய்வித்தான். திருமகள் ஆடிய நடனத்தைப் பார்த்து, சிவபெருமான், சந்திரனைத் தரித்த ஜடாமகுடத்தோடு எதிர்தோன்றி, வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி சொல்ல, மாதவன் இறைஞ்சி வணங்கி, "சடைமுடியையுடைய வள்ளலே! பானாள்தோறும் உன்னைத் தரிசித்து என்னுடைய வல்வினையையெல்லாம் போக்கவேண்டும், யாவரும் என்னிடத்துப் பல வரங்களைப் பெறுதல்வேண்டும்; திருவிழா முதலிய சிறப்புகளெல்லாம் எனக்கு இங்குக் குறைவுபடாது பெருகிவளர்தல்வேண்டும்; உன்னைத் தொழாதவரிடத்துச் சேராத திருமகள் நடனத்தைச்செய்த இந்த க்ஷேத்திரமானது ஸ்ரீரங்கமென்று சிறத்தல்வேண்டும்" என்று வேண்ட, பரமசிவன், 'பெறுக' வென்று அருள்செய்தனர். மாயவன் ஜம்புநாதருடைய அருளைப்பெற்று ஸ்ரீரங்கநகரத்தைத் தேவர்களும் விரும்பத்தக்கதாகச் செய்துகொண்டு யாவரும் இன்பமெய்தும்படி அங்கே வசித்தனன்.

காவிரிநாடானது மற்றை நாடுகளுக்கு ஓர் அணியாக விளங்குதலின்பால், உறையூரானது மற்றை நகர்களுக்கெல்லாம் ஓர் அணியாக விளங்குவது. அந்நகரின்கண் சோழர்களுள் ஒருவன் அரசுபுரிந்து வந்தான். அவன் பகைவரை வென்று மிக்க புகழை நாட்டுதலேயன்றி, ஆணவமாகிய பகைகளை வென்று, ஞானமாகிய பொருளையும் ஈட
சோழராஜன ஆரஞ் டி, ஈசனே புகலிடம் என்னும் உறுதிகொண்டு,
சாத்தியது. சிவதருமங்களைப் பரிபாலித்துவந்தான். நிசுளாபுரியென்று சொல்லப்பட்ட தான உறையூர் முதலாக, கண்ணுதற்பிரான் எழுந்தருளிய தலங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திய பூசைகளைக் குறைவறச் செய்துவருகின்ற காலத்தில், பனிப்பருவம் நீங்கி இளவேனிற்பருவம் தொடங்கியது. அறிஞர்களை யடுத்தவர்களும் அந்த அறிஞர்களைப்போலவே உயிர்களுக்கு இதத்தைச் செய்வார்கள்; அதுபோலவே, அகத்திய முனிவர் வசிக்கின்ற பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற தென்றலும், குளிர்ச்சியும் நறுமணமும் தழுவி யாவரும் விரும்பும்படி மெல்லென வீசியது. குளம், பொய்கை, ஓடை, எந்திரவாவி முதலியவைகளில் நீர் சுருங்கி பல மலர் பூத்து, நீர்வாழ் பறவைகளின் கூட்டங்கள் பல செறிந்து, ஒலி சிறந்தன. நீரானது, மெய்யடியாருடைய உள்ளம்போல மிகத்தெளிந்து, ஒரு புடை அருகி ஒழுகியது. வெண்மணற்குன்றும் விசாலமான மணற்பரப்பும் மரநிழல்களோடு அழகு மிகுந்தன. தேசத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் சோலைகளிற் சென்று நறுமணங்கமழும் தென்றற்காற்றைப் பெற்றும் காவிரியாற்றில் புனலாடியும், வெப்பத்தைப் போக்கும்பொருட்டு நகர்ப்புறங்களில் வசிப்பாராயினர். பல இரத்தினப்பணிகளும், பூம்பட்டாடைகளும் சந்தனமும், தண்பனிநீரும், பொற்பொடியும், குளிர்ச்சியாகிய மதுவும், உண்டி வகைகளும், சேடியர் வேறுவேறு ஏந்தி இடந்தொறுஞ்சென்றார்கள். ஆடவரும் மாதர்களும் சோலைகளில் புகுந்து ஆடினர். பெண்கள் பலவிடத்துஞ்சென்று மலர் கொய்தனர். அன்புடையவர்களாகிய ஆடவர்களும் மங்கையர்களும் காவிரி நதியுளிறங்கி நீர்விளையாட்டைச் செய்து, கரையேறி, ஆடையுடுத்து, ஆபரணங்களையணிந்து, சுவையுள்ள உணவுகளைப் புசித்து, கூடிக்களித்து மகிழ்ந்து, வேனிலின் வெப்பத்தைப் போக்கினர். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் உறையூரிலிருந்து அரசுபுரிந்தவனாகிய சோழவரசனும், இறைவருடைய திருவுருவங்களில் வெப்பம் உறைக்காதபடி சிறப்புச்செய்ய நினைத்தான். ஞானக்ஷேத்திரத்திலிருந்த ஜம்புநாதருடைய திருவுருவத்தில் வெப்பகற்றும்பொருட்டும் பலபொருள

களைத் தன் வேலைக்காரர்களிடம் அனுப்பித் தன் மனையாளோடு தானும் அங்கே செல்லும்படி புறப்பட்டான். அவன் தன் மனைவியின் மார்பில் கிடந்து பிரகாசிக்கும் ஒரு முத்தாரத்தைக் கண்டு திரிபுரங்களை நீறாக்கிய அண்ணலாருக்கு இந்தச் சாத்துவேன் என்று நினைந்து, காவிரியையடுத்துப் புனல் விளையாடக் கரையேறினான். நீராடுகையில் அரசன் மனைவி யணிந்திருந்த ஆரத்தைக் காவிரியாற்று நீர் ஈர்த்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அதனை யரசனறிந்து, "நின்மலனே! இந்த மணியாரத்தை நினக்குச் சாத்த நினைந்தேன். அறியாமையால் காவிரி நீத்தத்தில் போக்கினேன். அது உலகெல்லாம் விலைபெறத்தக்கது. அதற்கு ஒப்பானது உலகத்தில் வேறு இல்லை. அடியேன் அதைக் காணுமாறு போக்கிய பெருமையினின்றும் அடியேனைக் காத்தருளுவையேல் அதை நினது அழகிய திருமேனியில் அணிந்துகொள்க" என்று மதிமயங்கிக் கூறி, மனங்கனிந்து, நித்தியக்கடன்களை முடித்துக் காவிரியினின்றும் புறப்பட்டு, அரசர்களும் அமைச்சர்களும், மருங்குள்ளார் பலரும் நெருங்க ஞானக்ஷேத்திரத்தையடைந்து அகிலகாரணர் மேலையாட்களுக்கு விபூதி யளித்துக் கட்டுவித்த திருநீற்றுத்திருமதிலை முன்னே வணங்கி, கோபுரவாயிலைக் கடந்து, நந்தியின் பக்கத்தை யடுத்து அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கமாக வணங்கி, எல்லாப் பிராகாரங்களையும் பிரதட்சிணம் செய்து உள்ளே சென்று, தரிசித்தனன். அப்பொழுது, பரிசனங்கள் முன்னமே கொணர்ந்த திருமஞ்சனக்குடத்தை வாங்கிப் பூஜகர் அபிஷேகஞ்செய்தனர். அடியார்க்கு எளியராகிய அமுதநாயகருடைய திருவருளால், அந்த ஆரமானது, திருமஞ்சனக்குடத்திற் புகுந்து அபிஷேகஞ்செய்யும்போது, தீர்த்தத்தோடு அவருடைய திருமுடியில் வீழ்ந்தது. அபிஷேகஞ் செய்த அந்த ஆதிசைவர்கள் உவகையுற்றனர். திருவாபரணங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அந்த ஆரம் விளங்கியதை அரசன் கண்டு உற்று நோக்கி

"சம்பு மூலத்தின் வீற்றிருந் தருளிய தலைவ
வெம்பி ரானின் தருளெனக் கிருந்தவா றென்னே
வம்பு நீணதி கெடுத்தமா ரத்தினை முடிமே
லும்ப ராருநன் றதிசய முறவணிந் தனையே"

என்று, துதித்தனன். அங்குச் சூழ்ந்தவர்களனைவருங் கண்டு அதிசயித்தார்கள். அரசனுடைய புகழானது இன்றைக்கும் உலகத்தில் நிலைபெற்று விளங்குகின்றது. அவன் ஏகநாயகனுடைய திருவருளுக்குப் பாத்திரனாகி அகிலாண்ட நாயகியையும் வணங்கித் திருமதிலக

ளையெல்லாம் வலமாகச் சூழ்ந்து சென்று, பொன்னுலகத்துக்கொப்பான தன்னுடைய நகரையடைந்து சுகமாக வாழ்ந்தனன்.

கஜாரணியமானது

ஞானக்ஷேத்திரத்தின் வடமேற்குத் திசையில் பதுமகுண்டமென்னும் தீர்த்தத்தையுடைய சுவேதகிரியென்று ஒரு மலையுண்டு. சந்தனம், தேக்கு, அகில், அசோகு, சண்பகம் முதலாகிய பலவகை விருக்ஷங்கள் நெருங்கிய காடுகள் அடர்ந்து, யானை, புலி, ஸிம்மம், யாளி, கரடி, பன்றி, ஆமா முதலிய மிருகங்கள் திரளாக அங்கே வசித்தன. அப்படிப்பட்ட காட்டில் ஒரு மதயானையானது அம்மலைக் குகையில் வசித்தது. முன்னை நல்வினைப் பயன் வந்து சேருங்காலம் அடுக்க, அம்மலைக்குகையை விட்டு, ஆகாரங்கருதித் திக்கெட்டுஞ் சென்று அது, கொள்ளிடத்தைக் கடந்து ஞானபூமியையடைந்தது. அந்த எல்லைக்குள் சென்றவுடன் அதற்கு மெய்யறிவு உதிப்ப, இரை தேடுகிற எண்ணம் நீங்கி, அங்குள்ள சோலையில் விரைந்து சென்று, நாவல்மரத்தின் நிழலில் அமுதலிங்கத்தைத் தரிசித்தது. தீவினை நீங்கப்பெற்றமையால், பசித்த கன்று தாயை நாடிச் செல்வதுபோல, அன்போடு மிக விரைந்து சென்றது. சரீரம் நடுங்க, கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிய, துதிக்கையைத் தூக்கிக் காலை வளைத்து மண்ணிலே விழுந்து, ஜம்புநாதருடைய திருவடிகளில் வணங்கி யெழுந்து, வலம் வந்து கூத்தாடி, திக்குகளெல்லாம் அதிர்ந்து உதிரும்படி சத்தித்து, அன்பு கரைகடந்து பெருக, பின் வருமாறு சிந்திக்கத்தொடங்கியது

“பண்டைவல் வினையின் றிருக்கினு லுடம்பு பற்பல வெடுத்திது காறு
மண்டிய துயரி னழுந்திநின் றழிந்தா மற்றுமுன் செய்தவம் யாதோ
தொண்டுகொண் டருளு மமுதநா யகனைத் துணையிலா வெமதுயிர்த் துணையை
யண்டருக் கரிய வம்மானை நாவ லணிநிழ லெளிவரக் கண்டாம்.”

“இனி இதற்குரிய பூசைகளைச்செய்து இருள்பொருந்திய மலவலியை வேரோடுங் கெடுத்துப் பேரின்பமுத்தியைப் பொருந்துவதே கடன்” என்று கருதி மனங்கனிந்துருக, பல தீர்த்தங்களிலும் சென்று நீராடிக் கரையேறியது. தன்னுடைய துதிக்கையில் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ முதலிய நால்வகை மலரும் பறித்து, நாவல் விருக்ஷத்தின் பக்கத்தே வைத்து, அமுதேசருடைய சந்நிதியில் கிடந்த சருகு, குப்பைகளைத் தழையைக்கொண்டு நீக்கி, துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையில் நிரப்பிக்கொணர்ந்த காவிரி தீர்த்தத்தை, முன்பு அன்னமறியாத திருமுடியின்மேலே அபிஷேகம் செய்து,

தான் தேடிக்கொணர்ந்த பரிசுத்தம்பொருந்திய நானாவித மலர்களையும் அன்போடு, அழுகேசருடைய திவ்விய திருமுடியிற் சாத்தி, தீங்கனியையும் காய்களையும் எதிர்வைத்து நிவேதித்து, தன்னாலியன்ற பணிகளைச் செய்து, நீங்காத மெய்யன்பினோடு நின்று துதிகளைச் செய்து, தியானித்து வணங்கி, சிவபிரானெழுந்தருளிய இத்தலத்தில் வசித்து ஜலமலம் விடுத்தால் மிக்க சிவாபராதம் நேருமென நினைத்து, அவ்விடம் விட்டு அரிதிற் பிரிந்து, தன்னுடைய வனத்தையடைந்தது. இந்தப்படி யானை பூசித்துவருங்கையில், முன்னமே அங்கு உதித்து வாயினூலை நூலிழைத்திழைத்துத் தங்குவதாகிய ஒரு சிலம்பி இந்த வெண்ணாவல் விருட்சத்தைக் கண்டு அதிற் சார்ந்தது. முன்செய்த தவப்பயனாலே அந்நாவன்மரத்தின் கிளையின்மேல் தனக்கு இருப்பிடத்தையுண்டாக்க முயன்று, பிரகாசம்பொருந்திய நூலையிழைத்து மேலும் கீழுமாக ஓடி வளைந்துகொண்டிருக்கிறகாலத்து, சிவபெருமானுடைய சன்னிதியைக் குறுகியது. தேவர்க்கும் அரிய பெருமானை எதிர்கண்டதும், சூரியனைக்கண்ட கண்ணிருள்போல் மலம் ஒழிய, நல்லறிவுதித்துத் தொழுது "தேவர்க்கும் அரியான் காட்சிகொடுத்தது என்ன வியப்பு" என்று கூறி, உள்ளத்தில் மிக்க அன்புமிகுதலால் "கண்ணுதற்பிரானைப் பிரியாமல் வழிபாடு செய்தற்கு வேண்டும் பொருள்கள் முட்டுப்பாடின்றிக் கிடைக்குமாறு வேந்தனாய்ப் பிறந்திலேனே" என்று வருந்தி, மனந்தளராது நூலினாலே ஆலயம் செய்யத் துணிந்து, ஆகாயத்தை யளாவும்படியான கோயிலை, மண்டபம், கோபுரம், பிராகாரம், மதில்கள் முதலிய உறுப்புக்களோடு வாய்நூலினாலே பூர்த்திசெய்தது. சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமான் அன்புமிகுத்த சிலந்தியின் வாய்நூலினாற் செய்யப்பட்ட சிறிய கோயிலைப் பெருங்கோயிலாகக்கொண்டருளினார்.

"ஊதவுகு சிறுநூலிற் பெருங்கோயில் வெண்ணாவற்
சீதநிழ லமர்ந்தபிரான் றிருக்கோயி லெனக்கொண்டா
ராதலினவ் வுயிரொத்தை யன்பினுமன் பொன்றுளதே
சாதல்பிறப் பினையறுக்குந் தவமாக முடியுமே"

"புல்லியமெல் லுடற்சிலம்பி புனிதர்மகிழ் திருக்கோயில்
மெல்லிழையி னணிவருந்தி மிகவியற்றுந் திறமறிந்து
நல்லவுடற் பொருளாகி நமக்குடைய சிலம்பினதே
யொல்லுநெறி யாற்பணிசெய் தொழுகாமைக் கென்செய்கேன்"

தன் வாய்ச் சிறுநூல்கொண்டு திருக்கோயில் செய்தமைத்த சிலம்பியானது, அந்த நாவன்மரத்தில் வசித்தல் குற்றமென்றுகொண்டு

முன்பு தான் வசித்திருந்த மரத்தையே அடைந்து வசித்திருந்தது. மற்றைநாள் காலையில் யானையானது வந்து, காவிரியில் புனலாடி, பல மலர்களையும் காய்கனிகளையும் கொண்டு புகுந்து, நூற்கோயில் சூழ்ந்திருப்பதைக் கண்டு, "சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இவ்விடமெல்லாம் இது சூழ்ந்து மறைந்தது யாது கொல்லோ; அடியார்கள் இந்தச் சிலம்பி நூல் சூழ்ந்த மலரையும் பறித்துச் சாத்தார்களே; அந்தச் சிலந்தியை நான் கொல்லுவேன்" என நிச்சயித்து, தன் கையில் கொண்டிருந்த மலர் முதலிய பொருள்களை யொருபால் வைத்து, பொழில்முழுதும் தேடியும் சிலம்பி கண்களுக்குப் புலப்படாமையால், ஜம்புலிங்கத்தின் சன்னிதியைக் குறுகி, நூற்கோயிலையெல்லாம் சிதைத்து, அவ்விடமெல்லாம் புனிதமாக்கி, சிலம்பி நூலைத் தொட்ட அசுத்தத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுமாறு மீட்டும் நீராடி, வெண்ணாவல் மூலத்தை யடைந்து முன்போலப் பூசித்துத் தன்னுடைய இருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தது. ஒப்பற்ற சிலம்பியும், தான் நூலால் செய்த கோயின்கண்ணெழுந்தருளிய கருணையங்கடலாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கும்படி புகுந்தது. அந்த ஆலயம் அழிந்ததை யறிந்து, யாவர் இங்ஙனம் செய்தவர் என்று, மனம் சுழன்று கீழே விழும்; திரும்ப எழும். "நாவலின் சருகு மேலே உதிராமலிருக்கும்படி இறைவருக்குச் செய்த திருக்கோயிலும் சிதையுமா? மேலும் உலர்ந்த சருகுகளன்றி, மலர்களும், தளிர்களும், இலைகளும் நெருங்கியுள்ளன: இது என்ன பாவம்" என்று வருந்தி மெய்ப்பதைத்துச் சோரும். "இந்தக் குற்றங்களைப் போக்குதற்கு எனக்கோ கைகள் இல்லை. எம்பிரானுடைய திருமேனியில், இவையெல்லாம் தங்கப் பெறுமோ? அடியேனாலாவது யாது?" என்று கவலையுற்றுக் கலங்கி வாடும். "சருகும் இலையும் மண்டி நிற்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதும் பெரும்பிழையாகும்" என்றெண்ணி, திரும்ப ஆலயத்தை நிருமித்துத் தன்னிருப்பிடத்துக்குத் திரும்பியது; இவ்வாறே தினந்தோறும் யானை வந்து ஆலயத்தைச் சிதைப்பதும், சிலந்தி புதிதாக அமைப்பதுமாக நிகழ்ந்தது. இப்படி நடக்குங்காலத்தில், ஒருநாள் சிலம்பி "என்னுடைய நூற்கோயிலை யழித்து, சிறிதும் அச்சமின்றி, விமலருடைய திருமேனியில் இங்ஙனம் குப்பையாக்கிய பிராணியைக் கொல்லுவதே செய்யத்தக்க காரியம்" என்று நினைத்து ஒரு பக்கத்தே மறைந்திருந்தது. சிலம்பியானது இராத்திரியிலும் தூக்கமின்றி இவ்வாறு மறைந்திருப்ப, யானையானது வந்து நூலிழைக்கோயிலையழித்து முன்போலப் பூசை செய்தது. ஒருபக்கத்தே மறைந்துநின்ற

சிலம்பியானது பார்த்து, "இறைவனுடைய பூசை செய்திடில், கோயிலை அழித்தலும் வேண்டுமோ" என்று கோபங்கொண்டு மத்தயானையினுடைய கையின் துவாரத்தில் நுழைந்து வேகமாய் ஏறி அதன் கபாலத்துட் சுற்றிக்கொண்டு கடித்தது. யானையானது கர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தது. இடியோசைபோலக் கர்ச்சித்து, கையையெடுத்து எடுத்து எறிந்து, பூமியைக் காலால் தேய்த்து விழும்; திரும்ப எழுந்திருக்கும்; மூச்செறியும்; தலையைக் கீழே சாய்க்கும்; அசைக்கும்; இங்ஙனம் துன்பத்தையடைந்து உயிர் நீத்தது. அந்த யானையானது கையை வாயில் கவ்விக்கொண்டு இறந்தமையால், சிலந்தியும், வெளிவருகிறதற்கு வழியில்லாமல் மிக்க துயருழந்து மாய்ந்தது. ஆயவிரண்டும் பகையொழிந்து, பூமியில் மத்தயானையாகவும் சிலம்பியாகவும் இருந்தவர், தேவசரீரத்தோடு விளங்கினர். வெண்ணாவல் நீழலில் மேவிய பெருமானும், தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிய சிவகணங்கள் புடைசூழ, விருஷபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிதேவியோடு காட்சிகொடுத்தனர். தேவசரீரத்தைப்பெற்ற பக்தர்கள், மகிழ்ச்சிகொண்டு, சிரமிசைச் செங்கை கூப்பி, ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் பணிந்தெழுந்து தட்டமிட்டுத் துதிப்பாராயினர்

"செழுநீர்த் திரளே திவணமா மணியே,
கழுதார் வனமா டியகண் ணுதலே,
தொழுவா ரமுதே துரிசார் தமியேம்
பழுதாப் பணியும் பணியாகி னையே."

"அற்றார்க் கலதினப் பருளா நிதியே,
வற்றா தவருட் பெருவா ரிதியே,
செற்றார் புரநீற் றியசே வகனே,
பற்றாய்ப் பணியும் பணியாகி னையே."

"மடமா திடமா கியவாழ்க் கையனே
சுடர்மா மதிவேய்ந் தருள்சுந் தரனே
யடர்தீ வினையே மையுமா னடருளப,
படராப் பணியும் பணியாகி னையே."

என்று தோத்திரஞ்செய்ய, எம்பிரான் மிக மகிழ்ந்து, "அன்பர்களே! நீங்கள் இந்தத்தலத்தில் நம்மைப் பூசித்ததினால், இழிந்தபிறப்பென்று சொல்லப்படும் உங்கள் வடிவம் நீங்கி, யாவரும் விரும்பத்தக்க ஒளி பொருந்திய யாக்கையையடைந்தீர். இனி வரத்தக்க வினையும் ஒழிந்து, தேவர்களும் வணங்கும் சிறப்பையுமடைந்தீர்கள். யானைவடிவா

நீங்கப்பெற்றவன், நமது உலகத்தில் பெரிய கண்நாதனுக்குக் கலந்து
விளங்குவான். ஞானக்ஷேத்திரமாகிய இந்தத்தலத்தில் பேரின்ப
வீட்டினை யடையும்படி எம்மைப் பூசித்தமையால் இத்திருநகரமான
'ஜோராஜ்யம்'
து என்றும் நின்பெயரால் வழங்குக; சிலந்திவடிவம் நீங்கியவன், காவி
ரி நாட்டைப் பொதுவறப்புரக்கும் சோழர் குடியில் பிறந்து, சிவதரு
மங்களைச் செய்து, பின்பு சிவபதமடைக" என்று திருவாய்மலர்ந்
தருளி, அப்புத்திரளாகிய சிவலிங்கத்தில், உமையாளோடும் மறைந்
தருளினார். யானைவடிவம் நீங்கியவன் மீண்டும் ஜம்புலிங்கத்தைத்
தரிசித்து வணங்கி, விமானத்தில் ஏறிச் சிவபுரத்தையடைந்து, ஆன
ந்தவெள்ளத்துள் மூழ்கினன். யானைக்கு அருள் புரிந்தமையால் ஞான
க்ஷேத்திரத்திற்கு திருவானைக்காவெனும் பெயருண்டாயிற்று.

சிலந்திவடிவம் நீங்கிய தேவன், பரமசிவனருளிய வரத்தால்,
சோழவம்சத்தில் பிறந்து சிவதருமபரிபாலனம் செய்த வரலாற்றைச்
சொல்லுவோம். செவ்வானம்போலும் திருவுருவத்தையுடைய நட

கோச்செங்கணா
வழிபட்டது

ராசப்பெருமான், ஆன்மகோடிகள் உய்யும்பொரு
ட்டுத் திருநடனஞ் செய்தருளிய தலமாகிய சிதம்
பர க்ஷேத்திரத்தில், சுபதேவனென்று பேருடைய
ஒரு சோழ சக்கரவர்த்தி, அரசுபுரிந்து வந்தான். அவனுடைய மனை
யாள் கமலவதி யென்பவள்; அவள் பெருங்கற்பு வாய்ந்தவள். அவர்
கள் மக்கட்பேறில்லாத குறையால் மிகவும் மனவருத்தமடைந்து, ஈசு
வரனை வழிபட்டு ஒழுகுவாராயினர். சுபதேவன் ஒருநாள் தன் குல
குருவைப்பார்த்து, அடியேன் மக்கட்பேற்றைக் கருதி, முக்கட்பெரு
மானைக்குறித்துப் பல நோன்புகள் செய்தேன். அதனால் குழந்தைகள்
உண்டாவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை; ஆதலின் தேவரீர் புதல்
வர்க்கும் பெண்களுக்குமுரிய தாமமாக்கங்களை அடியேனுக்கு
அருளிச்செய்ய வேண்டும்" என்று வேண்ட, ஆசிரியன் மிக உவந்
து, இராஜசிங்கமே! சாஸ்திரவிதிகளையெல்லாம் முறைப்படி சொல்லு
வோம்; நீ தெரிந்துகொள்ளென்று"—வைதிகம், சைவமென்று சொல்
லப்பட்ட இரண்டு வழிகளையும் அனுசரிப்போர்களுக்குரிய இருது
சங்கமனம், கர்ப்பாதானம், பும்ஸவனம் முதலிய பதினாறு கருமங்க
ளையும் முறையே விரிவாகக் கூறினார். அங்ஙனம் கூறிய ஆசிரியரைப்
பூசித்து மிகுந்த பொருள்களைக் கொடுத்து, அவருடைய கிருகத்தில்
கொண்டுபோய்விட்டான். பின்பு அரசன் தன்னுடைய மனைவியைப்
பார்த்து, அவள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நியமங்களையெல்லாம் சொல

வி, அந்தப்படியே ஒழுக்குப்படி திட்டஞ்செய்து நடக்குநாட்களில், அவள் கர்ப்பவதியாயினாள். அவள் கருவுற்றாளென்கிற செய்கையை அவளுடைய சரீரக் குறிகளால் அறிந்து, உடனே காப்பணிந்து, அங்குராரப்பணம் செய்து, காப்பாத்தானக் கிரியையை விதிப்படி செய்தான். இந்தப்படியே அந்த அந்தக்காலத்தில் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைத் தவறுமற்செய்துவர, பத்துமாதமும் நிரம்பி, கமலவதிக்குப் பிரசவவேதனை நிகழ்ந்தது. அப்போது சோதிடர் இன்றைக்குச் சிசு ஜனனமாகாதிருத்தல் நலமென்று கூறினர். அரசன் என்ன உபாயம் செய்தால் நல்ல முகூர்த்தம் வருமளவும் குழந்தை பிறவாமலிருக்குமென்று கவலையடைய, கமலவதி அதைக்கேட்டு, தன்னைத் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கும்படி கூறினள். அரசன் இதுவும் திருவருளின் செயலேயென நினைந்து, அப்படியே செய்யும்படி ஆக்ஞாபிக்க, அயலிலிருந்தோர் அங்ஙனம் செய்து தீங்குறுங்காலங் கடந்த பின்னர், இறக்கிவிட்டார்கள். நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் வலம்புரிச் சங்கத்தில் முத்து உண்டானதுபோல, அரசனுக்கு ஒரு மைந்தன் பிறந்தான். இயல்பாயப் பிறக்கவேண்டிய காலத்துப் பிறவாமல் தாமதித்தமையால், குழந்தைக்குக் கண் செந்நிறமாயிருந்தது. கமலவதி குமாரனைப்பார்த்துச் செங்கண்ணனோவென்றாள். சுபதேவன் தனக்குப் புத்திரன் பிறந்தானென்று கேட்டவுடன், ஆனந்தக்கடலுளாழ்ந்து, ஆலயங்களிலெல்லாம் சிறப்புச்செய்யவும், நகரதெய்வங்களுக்குப் பூஜை செய்யவும் திட்டஞ்செய்தான். சிறையிலிருந்த மற்மன்னரைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தான். விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள், ஆடைகள் முதலியவற்றை வேண்டினோர் வேண்டியபடி வாரிக்கொண்டு போம்படி திரவியசாலைகளைத் திறந்துவிட்டான். பிறகு ஸ்நானஞ்செய்து ஜாதகாமஞ் செய்தனன். மனைவி குழந்தையைச் செங்கண்ணனென்று சொன்னமையால், குழந்தைக்குக் கோச்செங்கண்ணனென்று நாமகரணஞ்செய்தான். பிறகு கோச்செங்கணார் உரிய பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ்செய்யப்பெற்று, படைகள் பயின்று, ஆனையேற்றங் குதிரையேற்றமுதலிய சகல வித்தியாபாரங்கதரானார். பன்னிரண்டாவது பிராயத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று, எல்லா வேதங்களையுமுணர்ந்து, விவாகமாகி, பதினாறாவது பிராயத்தில் பூமியை தாங்கும் முறைமையும் பெற்றார். செங்கோலினால் பூமி செழிக்கவும், வேள்விகளினால் விண்ணுலகம் களிக்கவும், பகைவர்கள் வணங்கவும், பாவங்கள் தேயவும், புண்ணியம் வளரவும் அரசாட்சி செய்து வந்தனர். முற்பிறப்பின் நினைவால் வெண்ணாவல் நீழலில் வீற்றிருந்

த அமுதலிங்கேசுரரை விளையாடுங்காலத்தும் மறவாராய், அவர்க்குத் திருப்பணிகள் ஆக்குதற்கு மனம் வைத்தார். நாற்படையும் பரப்பி யெழுந்து, பகைவர்களுடைய முடிகளோடு முடிகள் புரளும்படி யுத்தத்தில் வென்று, அவர்களுடைய வளங்களையெல்லாம் கவர்ந்து, வணங்கிவந்த அரசர்களிடத்துத் திறைவாங்கி, அளவுபடாத செல்வத் திரளோடு நாவலவனத்தை யடைந்தனர். முந்திய பிறப்புக்களிலே தொடர்ந்து நின்ற அன்பானது மிக, ஜம்புநாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்து வணங்கினர். அத்திருவுருவத்தை நோக்கிக் கண்ணீர் பெருக்கி, மனங்குழைந்து, உருகினர். எல்லையில்லாத ஆனந்தமாக்கடலில் திளைத்தனர். பல மறைகளைப் பாடி யாடினர். அவ்விடத்துநின்றும் அரிதில் நீங்கி அகிலாண்டவல்லியினது பரிபுரமணிந்த சீறடியைப்பணிந்து போற்றி, அவ்வனத்தில் ஓர் புறத்துத் தம் பரிசனத்தோடும் வைகினர். தம் மந்திரிகளைப்பார்த்து, "வெண்ணாவலின் மருவிய எம்பிரானுக்கு, ஆலயம்வகுக்க எண்ணினேன்" என்று கூற, அமைச்சர் முதலியோர், உலோகமுருக்குவோரையும், இரத்தினமிழைப்போரையும் வருவித்தனர். அன்று சூரியன் அஸ்தமித்தது. அன்று இராத்திரியில் சிவபெருமான் அவருடைய கனவில் ஒரு சிவனடியாரைப்போலத் தோன்றி, அரசன் முகத்தைப் பார்த்து "உலகமுழுதும் ஒரு குடையின்கீழ் ஆளுகின்றவரசனே! பொன் முதலியவற்றால் பணி செய்யக் கருதினை. அவ்வெண்ணத்தை விடுக; தேவதச்சனாகிய விசுவகர்மா முன்பு நம்மிடத்து வந்து குற்றமில்லாத ஆலயத்தைச்செய்ய விரும்பினன். அவன் கண்டகை மலைச்சாரலில் கண்டகை நதியினருகத்தில், விமானத்தைத் தன் கையினாலே செய்து இங்கு கொண்டுவந்து அமைக்கவெண்ணினன். நாம் அவனைப்பார்த்து, அதனை அவ்வாற்றிலிட்டு நீங்குகவென்று கூறினோம். அவன் அங்ஙனம் செய்து இத்தலத்தில் வந்து பெருந்தவஞ்செய்து நிருமித்த தலைமை பூண்டனன். ஆதலால், அவ்விமானம் அவ்விடத்திலுள்ளது. அங்கே கோடி உருத்திரர்கள்பூசித்த ஒரு கடவுளுண்டு. அவரை யடுத்துப் பூசித்து, அவர் மொழிகிறபடி, நீ அதனை இங்கே பெயர்த்து வைப்பாய்" என்று நயமொழிகளைக் கூறி மறைய, அரசர் விழித்தெழுந்து, சொன்னவைகளை நனவெனத்துணிந்து, விடிந்தபின் அமைச்சரை யழைத்து, நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்து, நால்வகைச்சேனையும் சூழ, வடதிசைநோக்கிப் புறப்பட்டனர். அமுதலிங்கேசர் அருளிச்செய்தபடி, கண்டகநதியைச் சார்ந்து, அங்குள்ள இறைவருடைய அடிகளைப் பணிந்து, அங்குச் சிலநாள் வசித்தனர். முகக்கட்பெரு

மான் எதிரே தோன்றி "அப்பொருள் இந்த இடத்திலுள்ளது. அதை யெடுத்து அந்தவிடத்திற் செலுத்துக" என்று கூறிப் பின்னும் "நதியில் வீழ்த்திச் செலுத்துக; அது அவ்விடம் வந்து சேரும்." என்று அருளிச்செய்து மறைந்தனர். அரசர் நதியில் மூழ்கி, கைலயங்கிரிக்கு ஒப்பான விமானத்தைக் கண்ணிற் கண்டு சிற்பநூல்விதிப்படி யமைந்த அந்த விமானத்தைக் கரைமிசையேற்றி, நன்றாகப் பார்த்து "அவ்விடத்திற்கு வருக" என்று மீட்டும் நதியில் இட்டனர். அங்குள்ள கண்ணுதற்பெருமானை மீட்டும் வணங்கி, தம்சேனையும் தாமும் மீண்டு சென்று கஜாரண்யத்தையடைந்து, அமுதலிங்கேசனைத் திருவடி தாழ்ந்தனர். பிறகு கோச்செங்கணார் காவிரியை யடுத்துநிற்ப, ஆற்றின் நடுவிலே விமானம் வந்து நின்றது. அற்புதம் எழுந்தாற்போல விமானமானது நீரிடைத் தோன்ற, வேந்தர் உள்ளத்தில் அற்புதங்கொண்டனர். தேவர்களும் ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

"அடியவர் தமக்கெய்தா தருமபொருள் யாதொன் றில்லை
கடிகெழு நாவ லீழற் கண்ணுத லருளினாலே
படிமிசை யெவருங் காணப் பரந்தகெண் டகைநீ ராற்றின்
இடுசிலை பொன்னி யாற்றி னெழுந்துமேல் விளங்கு மென்றே"

வேலையாட்களை யழைத்துக் கரையிலேற்றி நாவலநீழற் பெருமானுக்கு, இனிது சாத்தி அதன் மேற்பக்கத்து ஒன்பது சாளரங்களமைத்து, தென்திசையில் திருவாயிலுமமைத்தனர். தெற்கு வாயிலின் நேரே முப்பது சாலைகளங்களோடு விண்ணையளாவுகின்ற கோயிலுக்குப் பொருந்த மண்டபம் முதலியவற்றையும், சிலையினாலே சிங்கத்தினுருவைப்போலச் சிறந்து தோன்றவமைத்தனர். மண்டபம் பிராகாரங் கோபுரங்கள் முதலியவற்றைச் செய்தபிறகு, எஞ்சிய நிதி முழுவதையும் ஒருபக்கத்தில் தாபித்து அதற்கு நேரே மேலாக உள்ள மண்டபத்திலே கோயிலொன்று அமைத்து அக்கோயிலினுள்ளே ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, "உத்தம! இந்த நிதிகளையெல்லாம் உமது வசத்தில் வைத்தனன்; கைக்கொண்டருள்க" என்று வணங்கினர். அதனால் அந்த மூர்த்திக்கு ஆதிப்பெருஞ்செல்வர் என்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று. ஜம்புநாதருக்கு நித்திய நைமித்திய பூசையெல்லாம் ஆகமவிதிப்படி குறைவறச் செய்தற்குரியவர்களைத் தேடிக்கொணர்ந்து இங்கே வைக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, காசி, கேதாரம், காஞ்சி, முதலிய நகரங்களிலிருந்து நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களான சிவத்துவிசர்களை யழைத்து வந்து, செல்வம், பூமி, சுதந்திரம், கிரக

ங்கள் முதலியவற்றைக்கொடுத்து அங்கே தாபித்தார். அம்முதலிங்கருடைய திருவடிகளைப் பூசித்தற்குரிய சிவபக்தர்களுக்குப் பதினெட்டுத் திருமடங்களைக் கட்டி, பலசெல்வங்களும் நல்கி, உலகம் வியக்கும்படி எல்லாப்பாக்கியங்களையும் நிலைபெறச் செய்தார். இவ்வகையாக இவர் எல்லாத் திருப்பணிகளையும் இனிதே செய்ய, பாண்டியன் முதலிய வேந்தர்கள் வந்து, அவரவர் கருத்துக்கேற்ற திருப்பணிகளைச் செய்தார்கள். நாள்தோறும் ஆறுகாலபூசையையும் திருவிழா முதலியவற்றையும் சிறப்புறச்செய்து. தரிசித்துப் பேரானந்தமுற்று, அங்கே பலநாள் வசித்து, பின்னர் அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு மார்க்கத்திலுள்ள தலங்களில் பல திருப்பணிகளைச்செய்து, தம் பதியை யடைந்தார். அவ்விடத்திலிருந்தபடியே அரசுபுரிந்து உலகத்திலுள்ள ஆலயங்களிலெல்லாம் குறைவறப் பூசை நடக்கும்படி செய்து, மலங்களெல்லாம் தீர்ந்து, பாசுகவடிவோடு ஒன்றாய் மேவி, சிவலோகத்தில் கணநாதராகப் பொருந்தினார்.

இந்தப்படி, சூதபுராணிகர் கூறக்கேட்ட மகரிஷிகள் "முனிசிரேஷ்டரே! இந்த நல்ல சரித்திரத்தைக்கூறினீர்; இதில் எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் உண்டாயிற்று. அதைத் தீர்க்கவேண்டும். அதுயாதெனில், சிலந்திக்கும் யானைக்கும் சிவபூசையில் பக்தியுண்டான காரணம் யாது? அவை ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து சிவசரணாரவிந்தங்களை ஆராதிக்கும் பேறு எப்படிக் கிடைத்தது அனுக்கிரகித்து அருளிச்செய்யவேண்டு" மென்று பிரார்த்திக்க, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். "கைலயகிரியிலுள்ள பல கணநாதர்களுக்குள், மாலியவான் என்றும் புஷ்பதந்தனென்றும் இருவருண்டு. அவ்விருவரும் சிவோபாஸனையில் மிக்க ஊக்கமுடையவராய் ஒருவருக்கொருவர் மேம்படவேண்டுமென்று முயன்றனர்" அதுகாரணமாகப் பொறாமையுற்று, ஒருவரை யொருவர் பகைத்தார்கள். ஒருநாள் இருவரும் சந்தித்தபோது, மாலியவான் புஷ்பதந்தனை யானையாகும்படி சபித்தான். புஷ்பதந்தனும் மிகச்சினந்து, மாலியவானைச் சிலந்தியாகும்படி சபித்தான். நீங்காத பெரிய சாபவலையிலகப்பட்டு, இருவரும் மங்கையர்கரையடுத்து, நிகழ்ந்த செய்தியைத் தெரிவித்து, "நாங்கள் அறியாமற் செய்த பிழையைப்பொறுத்து, சாபவிமோசனமாகும்படி செய்தருளவேண்டு"மென்று வேண்ட, சிவபெருமான் "சோழவளநாட்டில் தேவரும் துதித்து வணங்கும்படியான ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, நம்மைப்பூசித்து, ஒருவரையொருவர் இன்னும் அதிகமாகப் பகைத்து, அங்கே சரீரத்தைவிட்டு, சாபத்தை

யும் ஒழிப்பீர்" என்று கூறி விடுத்தனர். அப்படிப்பட்ட பெருந்தவமுடையராதலினாலே, சிவபூசையில் மனத்தைச் செலுத்தி, ஞானக்ஷேத்திரத்தையடைந்து, சிவபூசைபுரிந்து மேன்மையுற்று விளங்கினர்" என்று கூறி, மேலே கௌதமரிஷி பூசித்துப் பேறுபெற்ற வரலாற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

சிவயோகிகளுள் சிறந்தவரும், பரமசாம்பவருமான கௌதம முனிவர், தம்முடைய பத்நியாகிய அகலிகையென்பவளோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், ஒருநாள், இந்திரன், உருவத்திற்சிறந்த அகலிகையைக் கண்டு மோகித்து, சேர விரும்பி, அவளைப்பார்த்து இரக்க, அவள் இந்திரனே யாசிக்கின்றானென்று மனத்தில் களிப்புற்று, அவன் கருத்துக்கிசைய, இருவரும் மனமொத்துக் கூடினர். இந்திரன் நீங்கிச் செல்லும்போது, கௌதமர் கண்டு, "மேகவாகனனே! வேதநெறி தவறி, நீ ஒரு பெண்ணினுடைய கற்பைக் கெடுத்தமையால், உன்னுடைய குறியானது அழுகி விழுக" என்றும், மனைவியைப் பார்த்து, "நீ கல்வடிவம் அடைவாய்" என்றும் சபித்தனர். அவர், இல்லாள் இல்லாளாகவே இருந்துவருங்காலத்தில், அவளுக்கு நல்வினை படையுங் காலம் நெருங்கினமையால், ஒருநாள் இரவில், அவர் தம் மனைவியின் மீது கருத்தைச் செலுத்தி, அவளையே நினைத்து வருந்துவாராயினர். பெருந்தவமுனிவர் இரவெல்லாம் காமநோயால் வருந்தி, விடியற்காலத்திலெழுந்து, சிவத்தியானஞ் செய்து, காலைக்கடன்களை முடித்து, சம்புகேசுவரத்தை யடையும்படி புறப்பட்டுச்சென்று அதன் எல்லையை எதிர்கண்டார்; காணவே கவலையெல்லாம் நீங்கப்பெற்று, நிலத்தில் விழுந்து தெண்டனிட்டு எழுந்து, கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, நாவினால் வேதங்களை ஓதித் துதித்து, காவிரிநதியை யடுத்து ஸ்நானஞ்செய்து, அத்தலத்தினுள்ளே புகுந்தார், அங்குள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நானஞ்செய்து, விதிப்படி விபூதி ருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்து, ஐந்தெழுத்தோதி, பரமலிங்கத்தைத் தரிசித்துத் தாழ்ந்து எழுந்தனர்.

கௌதமர் பூசித்தது

மகரிஷிகள் சூதமுனிவரைப்பார்த்துப் பரமசிவனுக்குப் ப்ரமலிங்கமென்னும் திருநாமம் வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—"இராதந்திரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு கற்பத்தில் திரேதாயுகத்தில் பிரமமா சிருஷ்டித்தொழிலைப் பெறும் பொருட்டுத் துதித்து வழிபாடு செய்தமையால், ஆவாபரணராகிய

சிவபெருமானுக்கு அப்பெயருண்டாயிற்று." என்று கூறி மேலே சொல்லத்தொடங்கினார்.

கௌதமனார், தரிசித்து வணங்கி மலர்முதலியவற்றைக் கொண்டு சிலநாள் பூசிக்க, அண்டர்பெருமான் அவர் பூசைக்கிரங்கி விருஷப வாகனத்தின்மீது எதிர்தோன்றினார். இடப்பக்கத்தில் பார்வதிதேவி பொருந்தவும், திருமுடியில் கடுக்கைமாலை பிரகாசிக்கவும், அமரரும் முனிவரும் தொழுதேத்தவும், பூதகணங்கள் புடைசூழவும், சிவபெருமான் காட்சிகொடுத்தவுடன், முனிவர் கண்டு மலர்த்தாள்களில் விழுந்து பணிந்து வலம் வந்து மனம் குழைந்து, துதிக்கத்தொடங்கினார்.

"மருமலி கின்ற மென்பூ வாளிகள் கழைவி லேற்றிப்
பொருமொரு தேவ னாகைப் பொடித்தனை பொருவின் மூத்தி
யுருவுகச் செங்க லோச்சு மொருவருக் களித்தி யானின்
றிருவருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா தெரிக்கு நீரார்."

"சிறவிதி புரிந்த வேள்வி தீவினை யாக்கித் தேவர்க்
குறுமுறை செய்தாய் தந்தை யுயிர்க்கொலை புரிந்த பாவ
முறுகுபுண் ணியம தாக்கி முதன் மையோர் பாலர்க் கீந்தாய
பெறுமருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேணு நீரார்."

"நீங்குசெய் மனைவி கல்லாய்த் தீதர வெகுளி யென்பால
வீங்குமுன புரிந்தா யின்ற மெலிவிய லின்பந் துய்த்து
நீங்கருள் செல்வ னீங்க நினைவினைக் கொடுத்து நின்று
யோங்கருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுரைக்கு நீரார்."

என்று துதித்து நின்ற கௌதமனைப் பார்த்து, கொன்றைமாலையைத் தரித்த பரமன் "நீ உன் மனத்துயரத்தை யொழிப்பாய்; தாசரதியால் உன் மனைவியின் சாபம் நீங்கும்; பின்பு, உன்னிடம் வந்து சேர்வள்; அந்த நாள் வரையில் அனங்கனவாளி உனைத் துன்பஞ்செய்யாதிருக்கும்படி, நீ இத்தலத்தில் எம்மைப் பூசித்துக்கொண்டு வசிப்பாய்" என்று கூறி, அம்முதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர். பரமசிவன் அருளிச்செய்த அருளைச் சிரமேற்கொண்டு, புண்ணியமுனிவர் சிவபூசை செய்து பலநாள் அங்கு வசித்தனர். ஒருகாலத்தில், அயோத்தியென்னும் நகரத்தில், திருமால் இராமனாக அவதரித்து மிதிலைநோக்கிச் சென்றபோது, அவன் பாதந் தோய்ந்தவுடன், அகலிகைக்குக் கல்லுரு நீங்கியது. நீங்கியவுடன் எழுந்து, அரக்கர் சேனைகளையழிக்கவந்த செம்மலுடைய பாதங்களை வணங்கி, தன் கணவர் இருக்கும் இடத்

றைத்துத் தொழுது சென்றான். பிரமலிங்கத்தைப் பூசித்துப் போற்றிய புண்ணியத்தின் பேற்றால், மனைவி சாபம் நீங்கித் தம்மிடம் வந்தபோது, முனிவர் விடைபெற்று, அவளோடும் அவ்விடம் விட்டு நீங்கி, தாம் முன் வசித்த இடம் சென்று போகங்களை நுகர்ந்து சுகமாக வாழ்ந்தனர்.

அருட்பிழம்பாகிய பரமசிவன் கௌதமருக்கு மிகுந்த சுகத்தை யருளினமையால் சங்கமேசுவரர் என்னும் திருநாமம் திரேதாயுகத்தில் வழங்கியது. பிரமீசரென்றும், சங்கமேசுவரரென்றும் பெயர் பூண்ட நாயகருக்குப் பக்கத்தேயுள்ள சம்புதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்களுக்குச் சகலகுணங்களும் செல்வங்களும் முத்தியுமுண்டாகும். எந்தத் தீர்த்தமும் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பாகாது.

குபேரன் வழிபட்டது

வெள்ளிமாமலையில் எழுந்தருளிய சிவபிரானுக்குத் தோழன் என்று பெயர் பெறும்படியான மேன்மையுடைய குபேரன் அளகாபுரியில் ஆட்சிசெய்து வந்தனன். தசகண்டனாகிய ராவணன், கண்ணுதற்பிரானைப் பூசித்துப் பலவரங்களைப் பெற்று வையகம் எல்லாம் தன்னை வணங்கும்படி ஆண்டு வருநாளில், குபேரனைச் செயிக்க வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு நால்வகைச்சேனைகளுடன் சூழ்சென்று, அவனைப் புறங்கொடுத்தோடும்படி துரத்தி, அவனுடைய நகரத்திலிருந்து எல்லா நிதிகளையும் புஷ்பகவிமானத்தையும் கவர்ந்துசென்றனன். குபேரன் இராவணனுடைய யுத்தத்தில் உயிர்தப்பிப் பிழைத்து, துக்கத்தோடு விரைந்தோடி, கைலயங்கிரியை யடைந்தனன். உயிர்க்குறுதியான மிக்க தவத்தைச்செய்து, கைலாசபதியினுடைய திருவடிகளில் மலர்களால் அர்ச்சித்து, தனக்குப் பகைவனால் நேர்ந்த இடர்களையெல்லாம் தெரிவித்து முறையிட்டான். "தேவர்கள் எல்லாம் தொழுதேத்தும் இறைவனே! பாபியாகிய இராவணன் கவர்ந்துபோன பொருள்களையெல்லாம் அடியேன் அடையும்படி அருள்செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சந்திரசூடர் கடைக்கண்ணால் அருளிப்பார்த்து, குபேரன் தமக்குத் தோழனாகையால், சொல்லத்தொடங்கினர்.

"தனதனே, நீ, தேவமானத்தால் பன்னிரண்டுவருஷம் பாசுபத விரதத்தை யனுஷ்டித்து, அரிய தவத்தைச்செய்து, நம்மைப் பூசித்தாயாகையால், இனி நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க. பூலோகத்தில் ஞானக்ஷேத்திரம் என்று ஒருதலம் உளது. நீ அவ்விடத்தையடைந்து, அங்குள்ள பலபுண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து, நந்தீச

யம், வாலகில்லீசுவரம் முதலான பல ஸ்தலங்களில் வழிபட்டு, பக்தியோடு தங்குவாய். இன்னும் சிலநாளில், இராமன் அரக்கனுடைய உயிரை மாய்ப்பான். அதன்பிறகு, உன்னுடைய பெருஞ் செல்வமும் புஷ்பகவிமானமும் முன்போலவே உன்னிடத்து வந்துசேரும்; இது சத்தியமாகும்." என்று கைலைப்பெருமான் விடையளித்தனர். குபேரன் சிவபிரானை அன்போடு வணங்கி விடைபெற்று, கைலயங்கிரியை நீங்கி, மார்க்கத்திலுள்ள பல தலங்களையும் பணிந்து, காவிரியின் பக்கத்தையடுத்தான். அங்கே ஞானக்ஷேத்திரத்தை நோக்கி, பூமியில் விழுந்து பணிந்து, காவிரிமுதலாகிய குற்றமற்ற எல்லாதீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி நீராடி, அங்குள்ள சிவலிங்கங்களையெல்லாம் மலர்களால் அர்ச்சித்துப்பணிந்து, அமுதலிங்கத்தின் சன்னிதியையடைந்தான். வெண்ணாவலின் கீழ் அமர்ந்தருளிய முக்கட்கனியைத் திருவடி வணங்கி, வலம் வந்து, ஒரு பக்கத்திருந்து இரவிலும் துயிலாமல் பஞ்சாட்சரத்தை அன்போடு ஜபித்துக்கொண்டிருந்தான். சூரிய உதயமான பிறகு அங்கொருபக்கத்து, தன் பேரால் ஒரு சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வேதாகமவிதிப்படி பூஜை புரிந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். அன்றையதினம் போலவே, பலநாள் குபேரன் வழிபாடுசெய்து கொண்டு வருகிறகாலத்தில், நீலமேகம்போன்ற இராமன் தன்னுடைய வெற்றிக்கணையால் இராவணனுடைய உயிரை மாய்க்க, குபேரன், முன்னிழந்த புஷ்பகத்தையும் மற்றைச் செல்வங்களையும் திரும்பவும் அடைந்து, தன்னிருப்பிடத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்

"பேணா ருடற்றும் பெரும்பகையும் பிறவிப் பகைசெய் யாணவமும்
மாணா வினையு மாயைகளும் வறுமை பிணியா திகள்பலவும்
வீணா யழிய வேட்டவரம் வேட்டாங் களரு மெஞ்ஞானந்
கோணா வருளுங் கொடுத்தருளுங் குபேர லிங்கம் வழிபடினே."

கோச்செங்கட்சோழரும், மற்ற வேந்தரும் கூடிப்பணிசெய்யு நாளிலே, கோயில்சூழ்ந்த மதில்களையெல்லாம் கட்ட முயன்றனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் திருவருளால் "எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளும்படியான பெரிய மதில் நீங்கலாக, மற்றைப் பணிகளையெல்லாம் செய்யுங்கள்" என்று ஆகாசத்தில் ஒரு மொழி யுண்டாயிற்று. அந்த மொழி செவியில் படலும், அந்த வேந்தர்கள், "இது நாதனருள்; இறைவரே இதை யமைப்பார்" என்று கூறி அந்தப் பெரிய மதிலைக் கட்டாமற் சென்றனர். நாவலின்கீழ் எழுந்தருளிய

திருநீற்றுத்திருமதில் வரலாறு

உமாபதி உலகத்திற்குப் பெருவாழ்வை யளிக்கற்பொருட்டு, பெரிய மதிலைச் செய்யும்படி திருவுளத்தி லெண்ணி, காஷாயமுடுத்துச் சடை முடி தரித்து, கண்மணியும் திருநீறுமணிந்து, ஒரு துறவியாகிவந்தனர். தவத்தால் வருந்தலும் திருப்பணியால் மிக வருந்துதலுமே பழவினையெல்லாம் போக்கி நற்கதிக்கு வித்தாகும் என்று யாவரும் அறிந்துகொள்ளும்படி, திருமதில் திருப்பணியைக் கரங்களால் செய்யக்கருதினர் தச்சர் முதலோரைத் தொழில் செய்யும்படி நியமித்து, எல்லா வல்லமையுமுடைய தமதியல்பும், எல்லாக் கருமங்களுக்கும் பொருந்தத் தாமே பயனுதவும் இயல்பும், விபூதியென்னும் பெயருடைய திருநீற்றின் மகிமையும் விளங்கும்படி, ஆட்களுக்கு விபூதியே கூலியாகக் கொடுக்கக் கருதினர். திருநீறே யவரவர் வேலைக்குத் தக்கபடி, பொன்னாக மாறியது. ஒரு சித்தரைப்போல் விளையாட்டைச்செய்யும் அமுதேசருக்கு ஒளிக்கும் வகையில்லாமையாலே, எல்லாரும் பணி செய்வாராயினர். அதற்கு வேண்டும் பொருள்களையெல்லாம் பற்பல இடங்களிற் பலர் கூடிச் சித்தஞ் செய்தார்கள். இப்படித் தொழில்செய்வோர் பலர் நெருங்கி மதிலைக் கட்ட, மதில் கொஞ்சம் உயர்ந்தவுடனே, நூற்றுக்கண்ணை மறைத்துவந்த சித்தர், மதில்வரிசைமேல் காலை வைத்தேறி மிதித்து, பூமியின் உள்ளே யழுத்தினர். பூமியின்மேலே கிளம்பிய வரிசைகளையெல்லாம் பூமியினுள்ளே மறையும்படி யழுத்தி பிறகு ஆகாசத்தை யளாவும்படிக்கு பெரிதாகிய மதிலை அமைத்தனர். அரிஷ்டம் நீங்கவும், சாலாபீஷ்டமடையவும் கருதித் தம்மை யடைந்தவரையெல்லாம் பார்த்து, அருளோடு அருளிச்செய்வாராயினர்

எல்லாச் சித்துக்களையுமுடைய எம்மிடத்திருந்த பொருள்களையெல்லாம் இந்த மதிலில் தங்கும்படி வைத்துவிட்டோம். ஆதலால், வரங்களையடைய விரும்புவோரெல்லாம், கனிந்த அன்புடன், இந்த விசாலமான மதிலைப் பிரதட்சிணம் செய்க" என்று கூறினர் அன்றுதொட்டு உலகத்திலுள்ளவர்கள் மகப்பேறு கருதியும், ஜயத்தை விரும்பியும், செல்வத்தை விரும்பியும், ஞானத்தை விரும்பியும், இந்த மதிலைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து எல்லா வரங்களையும் பெறுகின்றார்கள்

"மதிலினைச் சூழ்வா மென்று மனையகந் தன்னை நீங்கிற
பொதிதரு பாவ மாதிப புலவினை யவனை நீங்கு
மெதிர் கொளின வரங்க ளெல்லா மெதிர்கொளுங் கதுவின ஞானங்
கதவுறுஞ் சூழ்ற சூழுங் காரிரு முதத்தி னன்கும்.'

கோச்செங்கட்சோழநாயனாரால் கொண்டுவந்து தாபிக்கப்பெற்ற சிவத்துவிஜர்கள், சகல கலைகளிலும் வல்லவர்களாகவும், ஆகமங்களைக் கடந்தவர்களாகவும், விதிப்படி சிவபூஜைசெய்து வருகிற காலத்தில், மன்னவர்களும் பணிகேட்க, வேறு தேயத்திலுள்ளவர்களும் என்ன வினை செய்தாலும் வருந்திப் பிராயச்சித்தத்து அழைக்கவும் தக்க மேன்மையுடையவராயிருந்தமையால், அவர்கள், தம்மைத் தாமே மதித்துத் தருக்குற்று நடந்தனர். அவர்கள் தமக்குண்டான பெருமைகளெல்லாம் ஞானதலத்தில் வசிப்பதனாலும், அமுதலிங்கேசரைப் பூசிப்பதனாலும் உண்டானவையென்று எண்ணாமல், தப்பான எண்ணங்கொண்டு தவறுகளே செய்து வந்தார்கள்.

அமுதலிங்கேசர் அருண்முறை செய்தது.

கணிகையரைச் சேர்ந்தும், சிவாலயப்பொருள்களைக் கவர்ந்தும், காலங்களில் பூசைசெய்யாமல் தாமதித்தும், ஆசாரங்கள் குன்றியும், பூஜாக்கிரகங்களை விடுத்தும், இப்படிப்பட்ட தீங்குகளைச் செய்தமையால், சிவபெருமான் சினங்கொண்டு, அவர்களை ஆற்றில் கவிழ்க்கத் திருவுளங்கொண்டனர். இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் பிக்ஷாடன மூர்த்திக்குத் திருவிழா நடக்கையில், ஒரு சிறுவனை மாத்திரம் வைத்துவிட்டு, சிவத்துவிஜர்கள் எல்லாரும் அயலூருக்குப் போகப் புறப்பட்டு, கொள்ளிடத்தைத் தாண்டுவதற்காகத் தோணி ஏறினார்கள். கோலுக்கு நிலையாத பிரவாகத்தில் செல்லும்போது, ஜயப்புநாதருடைய திருவருளால், ஒரு சூறைக்காற்று வீசியது. தோணி கவிழ்ந்து அதிலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் மனைவிமக்களுடன் நீத்தத்தில் வீழ்ந்து உயிர் மடிந்தார்கள். அருட்பெருங்கடலாகிய அமுதலிங்கேசரே திருவுளங்கறுத்துச் சிவத்துவிஜரையெல்லாம் கொன்றார் என்றால், ஆராயும்போது, ஒருவரிடத்தும் குற்றம் செய்யாதிருத்தலே நல்லதென்று, உலகத்திலுள்ளவரெல்லாம் அஞ்சி நடுங்குகின்றார்கள். அமுதலிங்கேசர், வெள்ளத்தில் இறவாமல் பிழைத்த சிறுவனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து, வேதாகமங்களையெல்லாம் அருளி மேன்மைதரும் பணிவிடையில் வைத்தார்.

முன்னொருகாலத்தில், குமாரக்கடவுள் சில பிராமணரைச் சிவபூசைக்குரியரென்று வெள்ளியங்கிரியிலிருந்து கொணர்ந்து, திருப்பிடவூரிலே தாபித்திருந்தனர். அவர்களில் அறிவிற் சிறந்தவர்களும், பக்தியின் வழுவாத சிந்தையுடையவர்களுமான சிலரையழைத்து, பூசைமுதலிய செய்யும்படி வைத்தனர்.

அவர்கள் அச்சமும் அன்புங்கொண்டு, வேதாகம விதிப்படி பூசை முதலியபணிகளை உலகமெல்லாம் கொண்டாடும்படி செய்துவருகிறார்கள். உமாதேவியையிடப்பாகத்திற்கொண்ட பரமசிவனைப் பூசிக்கும் அந்தணரை அமுதலிங்கேசரென்றே மதித்து வணங்கினோர், தேவர்களாலும் போற்றி வணங்கப்படுவரென்றால், அன்னோருடைய பெருமையைச் சொல்ல யாவர் வல்லவர்

"பிரிந்துபின் னிரக்கஞ் செய்த பரமனோ டிருந்த தன்மைத்
தெரிந்தவர் தெரிந்தோ ரெல்லாந் தீவினை முழுது நீங்கி
விரிந்தபல் சுதிகட்மருள் வேட்டநற் கதியுண் மேவிப்
புரிந்தபே ரின்ப வெள்ளப் புணரியுட் டிளைத்து வாழ்வார்"

இந்தப்பிரகாரமாக ஞானக்ஷேத்திரத்தினுடைய மஹிமையையெல்லாம், சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்கு எடுத்துச்சொல்ல, அவர்கள் பரமானந்த வெள்ளத்துள் திளைத்து வாழ்ந்தார்கள்.

அருளவர் சம்பு மூலத் தமுதலிங் கேசர் வாழ்க
வருமகி லாண்ட வல்லி வாழ்கவே தாக மத்தின்
பொருணிலை வழாது வாழ்க புகழ்திரு வானைக் காவாந்
திருநகர் வாழ்க வாழ்க தேயங்க ளனைத்து மாதோ.

முற்றிற்று.

M V இராமாநுஜாசாரியர்.

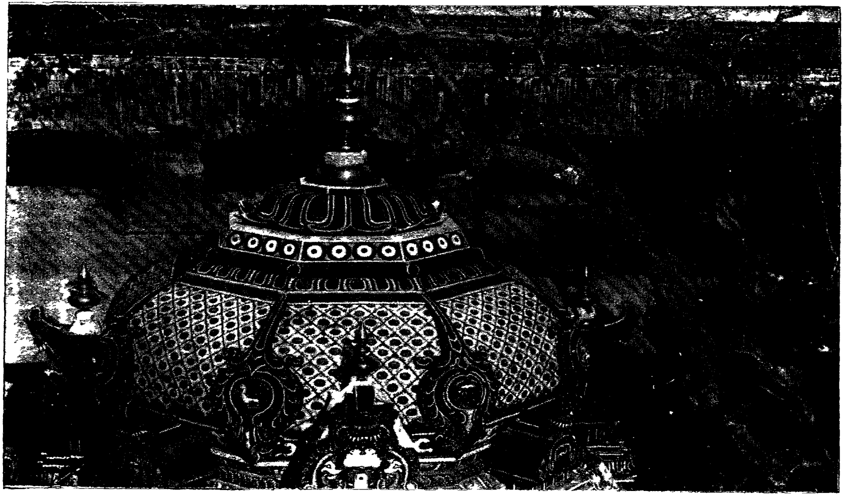

ஸ்ரீ ஜம்புகேச்வரர்கோவில் விமானம்.

உ

திருவானைக்காப்புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நிலம்போற்றும் பணிக்கிரண நிலாவணிந்த நாயகனார் நிருதர் வாழுஞ்
சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞான்றினிட பூசனைகள் சால வாற்றிப்
புலம்போற்று மெய்யடியார் விநாயகனென் றியம்புபதப் பொருளை நாட்டி
வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந்தமழ விளங்களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். 1

மதிவளம் படைத்து நாளும் வளரிருள் சீக்கு மாபோற்
கதிவளம் படைக்குந் தூய கருணையெவ் வுயிரின் மாட்டும்
பதிவளம் படைத்துப் பாசம் யாற்றவெய் யவனிற் றோன்றிப்
பொதிவளம் படைக்கு மின்பப் பூரணப் பொருளின் வாழ்வாம. 2

ஆணவ மகன்ற சுத்த வறிவல்லா லுருவ மில்லாத்
தாணுவி னகற லின்றிச் சத்தினைந் தொழிலு மாற்றிக்
கோணவ மனைத்து நீக்கிக் குறுகிய வுயிர்கட் கெல்லாம்
பூணவ வின்ப நல்கும் பூரணிக் கன்பு செய்வாம். 3

மணிபூத்த நறும்பொகுட்டு மலர்த்தவிசு நாகணையு மாகத் தும்பர்ப்
பணிபூத்த கயிலாய நெடுஞ்சிலம்பு மொருமூவர் பணிந்து வைக
வணிபூத்த வவருளமுந் திருவானைக் காவுமினி தமர்ந்தெல் லோர்க்கும்
பிணிபூத்த மலந்துரக்குஞ் சம்புநா யகர்மலர்த்தாள் பேணி வாழ்வாம். 4

எண்ணிறந்த தாயர்வயிற் றிருந்துபிறந் திறந்துயர மனைத்து நீங்க
மண்ணிறந்து புனலிறந்து வயங்கியசெந் தீயிறந்து வளியி னோடு
விண்ணிறந்து பெருங்கருணைத் தாயாகித் தனதகட்டின் விரவ வைத்துக்
கண்ணிறந்த கவின்காட்டு மகிலாண்ட நாயகியைக் கருத்துள் வைப்பாம். 5

---

1. விநாயகர். 2. நிஷ்களசிவம். 3. நிஷ்களசக்தி. 4. ஜம்புநாதர். 5. அகிலாண்டேசுவரி.

பொன்னணிநூ புரஞ்சிலம்ப வடிபெயர்க்குந் தொறுமங்கைப புணாசெந் தீயு
மின்னொளிவே ணியிற்புனலு மெழுந்துபொறி திவலையிவை விரவ வீசி
மன்னியநீள் பகைமுடிப்ப வுடலமுயன் றுங்கிரண்டும் வயங்கி யாடத
துன்னியபே ரொளிமன்றி னடநவிற்றும் பெருமானைத் தொழுது வாழ்வாம். 6

இளங்குழவிப் பிணிக்கீன்ற தாய்மருந்து நுகாவதுபோ விருளின மாண்ட
களங்குலவு மலமுயிர்கட் கொழியவரு ணடங்காணுங் கடன்மீக் கொண்டு
வளங்குலவு தனதுபெருங் கற்புமொரு கணவரிறை மாண்புந் தோன்ற
விளங்குமிர ணியமன்றி னின்றருளு மணிவிளக்கை விளம்பி வாழ்வாம். 7

மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொயத்துயி
ரம்மலாத் தாணிழ லடங்கு முண்மையைக்
கைம்மலாக காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலை யலதுளஞ் சிந்தி யாதரோ. 8

விண்ணுடர் தமககிரங்கி வேழமுகத தவுணனுயிா வீட்ட வீட்டற்
கொண்ணுத வொருசாங்க முபாங்கமென மலாககரதகி னொளிரக கொண்டோய்
கண்ணுறற்பன் மொழிகேட்கு மணிப்பூணேய் கமழ்கந்தங் கையான் மோககு
மண்ணுவென் றுரைத்தாதிப் பெருஞ்செல்வ விநாயகனை யடுத்து வாழ்வாம் 9

இருமுது குரவா நாப்ப ணிளமையோ டிருந்து சேயென்
றொருவரும் பெயரும் வேறே யொருவருஞ் சாமி யாகாக்
குருபர னிறைஞ்ச வுண்மை கொடுத்தொரு சாமி யென்னும்
பொருவரும் பெயரும பூண்ட புனிதனைப் புகழ்ந்து வாழ்வாம். 10

உலக மளித்தல் சுதந்திரமன் றுவண முயர்த்தோற் கெனவவன்சே
யிலகு முருவம் பொடித்தவன்பா லெழுந்து படைப்புஞ் சுதந்திரமன்
றலர்மெல் லணையாற் கெனவவனை யரங்கத் திசைமா முகனேகிப்
பலரும் வெருவப் பொழிநெய்ததோர்ப் பயிக்கம் புகுந்தோன் பதம்பணிவாம். 11

எங்கு நிறைந்த பேரறிவென் றியம்பு பொருளு மான்மாவுந
தங்கு மலமும் பகுத்துணர்ந்த தனதுள ளகம்போற் றெருழப்புகுந்த
துங்க முனிவா முதலோரைச் சுடர்கைப் பிரமபால் வேறுவே
றங்க ணிறுவிப் பணிபுரியு மண்ணன் மலாததா ளெண்ணுவாம். 12

பொன்னங் கடுக்கை முடிவேய்ந்த புநிதற் கமைக்கும பொருளன்றி
மின்னுங் கலனு டைகள்பிறவும் வேறு தனக்கென் றமையாமே
மன்னுந் தலைவன் பூசனையின் மல்கும் பயனை யடியார்க
டுன்னும் படிபூ சனைகொள்ளுந் தூயோ னடித்தா மரைதொழுவாம். 13

6. ஸபாநாயகர். 7. சிவகாமி அம்மன். 8. தக்ஷிணமூர்த்தி. 9. ஆதிவிநாயகர்.
10. ஸுப்ரமண்யா. 11 பைரவா. 12. நந்திகேசுவரா 13. சண்டேசுவரர்.

கடவுள்வாழ்த்து.

மழலை யினமுழ தூறறெழ மாசைவள் ளத்துக
குழலின் மென்மொழி யுமையவள் கொடுத்தபால கமழப்
பழகு செந்தமிழ்ப் பாடலந் தேன்வடித் தாடு
மழக னஞ்செவி யூட்டிய வறிஞனை யடுப்பாம். 14

கொண்ட லாடிய விழிகளு ந கோலவெண் ணீற்று
வண்ட லாடிய மேனியு மல்குமா னந்த
முண்ட தாங்கெதி ரெடுத்தென வோதுசெய பாட்டுங
கண்டு கேட்டரு ளுவினுக கரசினைக கலப்பாம். 15

அடிமை யானவாக கருளையுந தனையு முயிரிற்
படியி லாவகை யளிப்பது பாருளோ ரறிய
வடிவின் மாண்டவ ளொருததிதூ தெனவிறை வழுங்க
கொடியின் மாலைசெய வனெருண்ட ரடிமலா நுவலவாம். 16

உளத்திற் றேக்கிய சிவானந்த வெள்ளமுட் பொசிந்து
வளத்திற் றேககிய தெனவெயா பொடிப்பவான் மடையாற
களததிற் றேக்கிய தெனவிழி காலவன பிறைதாட்
டளத்திர் றேககிய வாதவூ ரடிகளைச் சாாவாம. 17

ஒப்பி லேடுபெர் விகந்தவ னுவநதினி தருள
வப்பு ராதனன ரேழுஞ மருண்மொழிக கவிஞன
செப்பு மேன்மையி னென்பதிற் றெழுவர்செம் மலாததாள்
வைப்பி லுவினு மனத்தினுஞ் சிரத்தினு மணப்பாம். 18

தொகையா நாவ லூராளி தொடுதத திருததொண டப்பெருமை
வகையால விளஙக வுயாநமபி யாண்டாா வகுப்ப மற்றதனைத
தகையா வன்பின் விரிததுலகோா தமமை யடிமைத திறப்பாட்டி
னுகையா நினற சேககிழா னொளிபொற் கமலத் தாள்பணிவாம் 19

மும்மைப் பொருட்கு மிலககணங்கண் மொழிந்த விரண்டு காலத்துந
தம்மிற் றிரியா வகைகாட்டித தானுந் தன்மை மிகத்தேற்றி
நம்மைப் பணித்த புகழ்த்துறைசை நமச்சி வாய தேசிகனறன
செம்மைப் பதுமத் தாண்மலரென சிநதைதத தடாகதத தருமால. 20

---

14 திருஞானசம்பநதா. 15. திருநாவுக்கரசு. 16 சுநதரமூாத்தி. 17. மாணிகக வாசகர். 18. அறுபததுமூன்று நாயன்மாா. 19. சேககிழாா. 20. பஞ்சாக்ஷர தேசிகா.

அவையடக்கம்.

மூவுலகு மீரடியா லொருங்களந்த நாரணனு முன்னிக காணாத
தேவனெனத் திருவானைக் காவானை யிறைஞ்சாமற் றீர்த லாமோ
வோவின்மறை தமக்குமரி தேனுமவன் பெரும்புகழை யுரைத்தி டாமை
மேவுவது முளதாமோ திறனிலரா யினும்பயனை விரும்பி னோக்கே. 1

தூயமறை நான்முடிவிற் றுலங்குமருட் கோயிலிடைத் துதைந்து வாழுந்
தேயமலி திருவானைக் காவினொரு பெருமானா சிலம்பி வாயி
னுபசிறு நூற்கோயி லிடத்துமினி தமர்தலினா லான்றோர் செய்யும்
பாயபெரும் புகழ்கேட்கு மவர்செவியி லெனதுரையும் படரு மன்றே. 2

பொன்பூத்த நெடுங்குடுமிக கயிலாயத் தெம்பெருமான் புரைதீர் நந்தி
மின்பூத்த மணிப்பசும்பூ ணுமையிவர்கட் களித்ததென விரும்பிச் சூதன்
கொண்பூத்த முனிவரர்க்குக் கூறியசீர்த் திருவானைக் காவின் மேன்மை
தென்பூத்த செழுந்தமிழாற் றெரித்தெமது தீவினையைத் தீர்த்து மாதோ. 3

திருவாவணைக்காப்புராணம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பூவினுட் கமலமும் பொருப்புண் மேருவுங
காவினுட் கற்பகக் காவுந தேவருட்
டேவர்க டேவனுஞ் சிறந்திட் டாலென
நாவலா புகழுநீர் நாடு மிக்கதே. 1

பல்வகை யொளியினும் பாரித் தெங்கணு
மெல்வளம் பெருககுறு மிரவி மைந்தனா
னல்வளம் படைத்துநா வலரின் மேதகு
சொல்வளம் படைத்தது சோழ மண்டலம். 2

உந்தொளித் தமனியத் துருவ மாகியும
பைந்தரு மணிநிதி பலவுந் தாஙகியுஞ்
சுந்தர மிகுந்தசோ ணாடொவ் வாமையா
னந்தரத் திசைந்ததா லமரா வாழ்பதி. 3

நறக்கிளர் பொதும்பர்நீ நாடு போன்மெனச்
சிறக்குநாற் பயனையுந் தேகக வல்லதோ
துறக்கமென் றறிஞர்தம் மணகூதுச் சொற்றலிற்
றுறக்கமென் றாயது சுரர்தம் வைப்பரோ. 4

இந்திர னிறைஞ்சவீற் றிருந்த விண்ணோரீஇச்
சிந்தையின் மகிழ்வொடுந் தியாக ராசரே
வந்திருந் தனரெனின் மல்கு சோழநாட்
டந்தமில் பெருமையா ரளக்கற் பாலரோ. 5

விற்பயில சிவபுரத தமாந்த வித்தகன்
பற்பன்மந் திரஙகொடு பயில்கின் றானெனிற்
பொற்பமர் சோழநா டதனைப் பூதலத்
தற்புத நாடென வறையல் வேண்டுமோ. 6

எங்கணுஞ் சிவங்க ளெங்குந் தீர்த்தங்க
ளெங்கணு மறையொலி யெங்கும் வேள்விக
ளெங்கணுந் தருமமீ வெங்கு மல்கலா
லெங்கணு மிதற்கிணை நாடொன் றில்லையே. 7

சான்றவா துவன்றசோ ணாடு தங்கலா
லான்றதென் றவனியை யாதி சேடனு
மூன்றியொண் மணித்தலை யுறுத்தி நின்றன
னேன்றநற் கலவிமற் றினனு மீட்டவே. 8

களமலி விடமணி கண்டா போனமென
வளவிடற் கரியதே யானுஞ் சோழநாட்
டுளமலி நாலவகை நிலதது மோங்கிய
வளமெமக கியன்றவா வகுதது மெண்பவே. 9

தங்க ளையகன் சூரனைப் பயந்தநாட் டவிர்ந்து
மங்கை யோடருள் பெற்றநாட் டினைவளர்ப் பாமென
றங்கண் வான்படாந் தாழிநீ முகந்தமா மேக
மெங்கு மாய்மழை பொழிந்தன விடம்பொரு தெனவே. 10

வலனை மாட்டினேன் மருவுமோ ரவுணன்வல் லுடல
நிலணி னீககுவா னெடுவிசும் படர்நதுகைக் குலிச
மலகி னீளொளி படவிதிரத தாரத்தழுத் தியவே
றிலகு மீட்டியி னீண்டின வெழிலிநீர்த் தாரை. 11

புடவி நாயகி பூத்தமைக் கணிந்தசெவ் வணிபோற்
கடவுண் மால்வரை கலங்கிய வாசநீ ராடி
விடலில் வான்களி பயந்தமைக் கணிந்தவெள் ளணிபோற்
படரு மாசறத் தெளிந்தநீ ரொழுக்கொடும் பயின்ற. 12

அருவி பற்பல திசைதொறும் விழநிமி ரடுக்கல்
பொருநர் வன்கயிற் றிறுக்கிய போகுயர் கழைச்சீர்
தழுவ வன்னவற் றுச்சியிற் கூத்தியர் தகைய
மருவு மஞ்ஞைக ளாலுவ மழைவர வெதிர்ந்து. 13

இழுமென் னோதையி னிழிதரு மருவியின் னியமாக
குழுமு தேத்தடைத் தேன்முரல் வனகுளிர் யாழா
விழுமி தாகிய கிளியின மிழற்றுவ கழையின்
வழுவில் கூத்தினுக் கிசைத்தபாட் டெனநனி வழங்கும். 14

நெருப்ப விர்ந்தென நிரைநிரை மலர்ந்தபூங் காந்தண்
மருப்ப சுந்தமிழ் மாருதந் தவழ்தொறு மசைவ

வொருப்ப டுங்கருத் தாற்கழைக் கூத்தினை யுவந்து
விருப்பொ டுங்கர தலங்களை விதிரப்பன போலும். 15

சாலுங கூத்தினி யமைகெனத் தடஙகர மமைத்தாற்
போலுங் காந்தள்கள் போதவிழ்ந் திதழ்கணமே னிமிர்வ
வேலுங் கூத்தினுக் கிடும்பெரும பரிசிலே யென்னக்
காலுங் கானறுந் தேன்மல ரவிழ்ப்பன கணிகள். 16

ஆடு மாமயி ஞேக்கிய வவிர்மணி நாகம
வாடு மோகையின வல்விரைந தளைதொறு நுழைவ
பாடு கூததியர் பரிசிலுக கலைப்பவெண றஞ்சி
நீடு மோர்சிறைச காநதுறு முலோபரோ நிகர்ப்ப. 17

அரிய மாதவ மாற்றுநா குழலின மருஙகே
யிரியல போமத வேழத்தை யெழுந்துதாய் மடங்க
னெரிய மோதுவ வவாவயி னீஙகுமா மலத்தை
யுரிய மாதவ முருகொடு தொடர்ந்தடர்ப் பனபோல. 18

வலநி லாவிய மதததவா வழிபடுந் தத்த
மிலகு தேவரி ஞும்பய னெய்து மா போல
வலரி நோக்கலு மதன்சிலை யாரழ லுமிழ்வ
நிலவு நோக்கலு மதன்சிலை நெடும்புன லுமிழ்வ. 19

உடைய நாயக ஞணையா லுயாவரைக் கயிலை
யடையு நாவலூ ரடிகளோ டடுத்தமன் னவன்போற்
படைகை யேந்திஞோ பாஙகுறிற் படையொடு மவர்தம்
புடைய ராம்படி புரியயக் காந்தமும் பொலிவ. 20

குஙகு மங்குளிர் சந்தனங கோழகில் பிறவுஞ்
செஙகண் வெறபாகள் சிதைதெரி மடுத்திடப் படுவ
வஙக நிந்திஃ தடுகெகுமே நமககுமென் றமையுட்
டஙகு மஙகியி னவிவன தாஙகளே யுரிஞ்சி. 21

அழிக்கப் பட்டபி னுலகெலா மாக்கத்திற் சிறந்தாங்
கொழிக்கப் பட்டபின் வளமெலா மொன்றுபற் பலவாய்ச்
செழிக்கப பட்டன சிலம்புகள் சிலம்புக டோறுங்
கொழிக்கப் பட்டன புனஙகளுங கொழும்பயன் றினையால. 22

ஊரன் முத்தொடு நிகாப்பன வெனமுனிந் தாங்கு
வேரன் முத்தமும் வேழத்தின் மருப்பவிர் முத்துஞ்
சாரன் முற்றிய வேனலிற் றையலார் கவணுற்
றீரன் முற்றற வெறிவன திவள்வண வுடுப்போல் 23

ஏமைய மால்வரைத் தையலார் திரள்பெருந் தோளி
னமைவு வாய்த்தலி னமையெனப் பட்டவே யவர்கைச்
சுமையை நீத்துமென் றிரும்புனந் துவன்றுபுள் ளிரிய
விமையி னீளொலி படவெடித் திறைப்பன முத்தம். 24

சுருள்ப டுங்குழற் கிகலிவண் டோட்டலர் பொதும்ப
ரிருள்ப டப்பெரி தீண்டினு மீண்டுறுந் தோறு
மருள்ப டுங்கள வயலறி யாப்பகற் குறியாய்த்
தெருள்ப டுங்களி செய்வவென் றுவக்குமந் நலரால். 25

அமரா நாயக னாகிய வங்கண னிறைஞ்சுங்
குமர நாயகன் வணங்கியோர் கொடிச்சியை மணந்து
விமல நாடொறு மடியவர்க் களிப்பவீற் றிருக்கும்
பமர மார்பொழில் வரைவளம் பகருதற் கெளிதோ. 26

பிறந்ததம் மனையி னீங்கும் பெருநதி யென்னு மாது
சிறந்தகுங் குமங்கத் தூரி செழும்பொருள் பலவுந் தாங்கி
யிறந்துழிப் பசும்பொன் வீசி யிழுதுபா றயிரு மற்று
மறந்தழை தாக நீங்க மடுப்பன புறவ மம்மா. 27

தேவருக் காகா வுண்டி தெவ்வுறும் விரதத் தார்போற்
றூவர காதி யண்டர் துவன்றினர் விளைப்பத் தேவர்க்
காவன வென்பார் போல வானநெய் யாதி நாளு
மாவடு கண்ணி னாரு மாறிவண் பொருள்கைக் கொள்வார் 28

யாவரும் பழிச்சு மேன்மை யிமையவ ருறுப்பிற் றங்கி
மேவரும் பெற்ற மெல்லாம் விழைந்துதம் மேவ லாற்றிற்
போவதுந் திரும்பு மாறும் புரிநருந் தேவ ரேயென்
றூவதங் கிலத்து மாந்தர்க கண்டரென் றுரைக்கு நாமம். 29

விண்ணவர் தமக்கே யலலால் விண்ணவ ருறுப்பிற் றங்கும்
வண்ணவன் கோட்டு நல்லான் வழிபடா தொழுகா தென்றே
மண்ணவர்க் கொருசான் றாக வையக மூன்றுங் காக்குங்
கண்ணனு மாய னாகிக் காத்தன னிரைக ளம்ம. 30

மட்டலர் கோதைப் பைம்பூண் வள்ளிநா யகியை முன்னோர்
கட்டழ கெறிக்கு மானைக் காதலித் துயிர்த்து நம்பாற்
பெட்டில கேத்து மேன்மை பெருக்கிய நெடியோன் வைப்பென்
றுட்டிக ழார்வத் தோடு முறைந்தன வுழைக ளெங்கும். 31

மயாற வொருவர் தொட்ட வண்குளப் புனலும் வேண்டா
வியனிலப் பயிரு மேயா வேலியுங் கடத்தல் செய்யா

முயலினம் வாழா நின்ற முறைதிறம் பாமை நன்றென்
றயலுறு மனத்தா ரோக்கி யுவப்பன கரிய கானம். 32

உறும்பொறை நகிலி ஞற்று வொசியிடை யவரொசான் மான
நறும்பொறை யோதி மாதா நளிரித ழமுத மாந்து
குறும்பொறை நாட ரூதப் படுவன குழல்கள் கானம்
வறும்பொறை ஞான்று மந்த வளரிசைக் கிளகிப் பூப்ப. 33

வேறு

கூர்த்தநுதிப் பனிமுல்லை கோதையார் மியலொளியிற்
சீர்த்தநகை முகையொப்புச் சிவணுத மானத்தா
லார்த்தவிதழ் நெகிழ்ந்துடைவ வவரசெயற்கை பொளிநகைக்கு
நோத்திலமென றுடைநதொழிவ நெடுநெட்டாடிமா தவிமுகையும் 34

துருவினார் நாணபண்டு சுகந்தந்த கணவனைத்தா
மருவவருந் தவம்புரிந்தான் மானவலா வனபூவை
பெருகுதவத் தினுககிரங்கிப் பிஞ்ஞகனபல் லுருவாகி
யருகடுத்த தெனமலரவ வசும்புபசந் தேங்கொன்றை 35

கற்புமேம் படுஞ்சிறப்பார் காதலனைத் தணந்தவாதாம
வற்புமேம படவாற்றி வதிகின்று ரககான
மற்புமேம படுமாலு மணந்தகனமுக கட்கடவுள்
பொற்புமேம் படுவரவு புகன்றிருந்தாற் றுவதென்றே. 36

உருப்பவிரவே னிலினவாடு முயாகான மகன்றவாதே
யொருப்படுகா வரும்பருவத் தொள்ளிழையா ருடன்மலிவ
விருப்பொடுதாந் தழீஇயினாகண் மெலிவினமெலிந் துவப்பினுவந்
திருப்பவாபோ லிளங்குயிலக ளினைநதொழிவ பொருதவாபோல். 37

எவ்வளனு மினிதீட்டு மிலக்குமிசோ மணிமார்பிற்
கௌவைநெடுங கடற்பாயற் காகுத்தன மகிழ்ந்துறையுஞ்
செவ்விபெறு நறுஙகானச் சிறப்பனைத்து மொழியாமே
மூவ்வுலகத் தினுமிலலை மொழிதக்க திறத்தினரே 38

வேறு

குறிஞ்சியை யடுத்துப பாலை கொண்டெழின் முல்லை தோற்றி
யுறுஞ்சில நெய்தல் பின்ன ரோம்பவைத் தழிநீ ருந்திப்
பெறுஞ்சுக மருதஞ் சேப்பப் பெயர்வதாற் பிணக்கு முற்று
மறுஞ்சகத் தான்றோ மெச்ச வைந்திணை யாற்று வார்போல். 39

மாயையின் வேறு வேறு பந்தத்து வங்கள போலத்
தூயபன் மலரும் பொன்னுஞ் சுடரொளி மணியு முந்தி
மேயநற் பொன்னி யாற்றின் வேறுவே றெழுந்து கால்கள்
பாயதண் பணைக ளோம்பப் படர்வன வூர்க டோறும். 40

பொறிவழிப் புலன்க டோறும் புகுமுளங் குரவ னோக்கா
னெறியுளி யொழுக்கி னேகு நீதியி னுடைப்பு முற்று
மெறிபறை யார்ப்ப மள்ள ரிடந்தொறு மீண்டிச் செய்யுஞ்
செறிகுலை யகத்த வாகிச் செல்லுவ செழுங்கா னீத்தம். 41

கேட்டமெய் யருளை மீட்டுங் கேட்டுறச் சிந்தை செய்து
தேட்டறத் தெளிந்து நிட்டை சேர்ந்திடு மறிஞ ரேபோல்
வாட்டமில் குலைகண் மீட்டும் வயக்கிவன் சிலையு மற்றுங்
கூட்டியொண் புனல்சிந் தாமற் கொள்ளுவர் மள்ள ரெங்கும். 42

வழுவுறு மமண ரிட்ட வையைநீ ரேடு போல
வொழுகுதண் புனலிற் சின்மீ னொழுக்கினோ டொழுகா நின்ற
கழுமல விறைவ னிட்ட காமர்பா சுரமே யென்னக்
கழுமிய சிலமீ னோகை கொண்டெதி ரேறு நின்ற. 43

வாதனை மலத்திற் சற்றே வழீஇயுளம் பொறியாற் புக்கு
வேதனை யுடற்ற மீண்டு விரைந்துதன் னிலையை நோக்கிப்
போதுத லென்னக் காலாற் புலம்புகு சிலமீன் வலலே
பேதுளங் கொண்டு வந்த பெரும்புன லெதிர்ந்து செல்வ. 44

தரையவ ரிறந்த காலைத் தரையொடு துறக்க நாடு
நிரையமும் புகுவ தேபோ னெடும்பணை யெழுந்து பாய்மீன்
விரைகமழ் பணையி னோடு விழுச்செறு வாதி மாட்டுங்
கரைதிட ராதி மாட்டுங் கலப்பன பலாஞ்சி லாமே. 45

ஆம்பலுந் தாமரை யலருஞ் சங்கமுந்
தாம்பல கோடிக டங்கும் பண்ணையி
லாம்பலுந் தாமரை யளவுஞ் சங்கமுந்
தாம்பல வாமென வினைஞர் சார்ந்துளார். 46

பொறுமையள் பூமக ளென்னும் பெற்றியைத்
தெறுவது செய்துதாந் தெரிக்கின் றூரெனக்
கொறுகொறுத் துழல்சமண் கோல வூர்திசேர்த
தெறுழலத் துழுநர்த மீட்ட மெங்கணும். 47

சூலியுண் மகிழ்பெறத் தொடங்கு பாதகம்
போலிய லுயிர்பல பொன்றற் கஞ்சுறூர்
கோலிய வுழவர்தாங் குறித்த வொண்பொருள்
சாலியென் றுயதன் பெயரை நாடியே. 48

தீக்கையில் லார்க்குப தேசந் தீர்ந்தெனத்
தேக்கறல் விடருண வறந்த செய்தொறுந்

தீக்கையுள் ளார்க்குப தேசஞ் சேர்த்தெனத
தேககறல பெருகிய துழுத சேறெலாம். 49

பரத்துத் தரிக்குந் ததீசிமுனம் பகைத்த நெடுமால் படைதுமிய
வரத்துத் தரிக்குந் தனதுடலை வகிர்ந்து முதுகென் பினைப்படையாக
கரத்துத் தரிப்பப் புருகூதன் கருணை புரிந்த தெனப்பணை
யுரத்துத் தரிக்குந் தனதியற்கை யொழிந்த துழுநர் பயன்பெறவே. 50

வருத்தம் பலகால் புரிகிற்பின வரம்பி லின்பத் தழுந்துநாக்குங்
கருத்தங் குரியா திருப்பரிது கலக்கி வருத்தம் புரிதோறுந
திருத்தம் பயின்று பயன்பயக்குஞ் சிறப்பிற் றகன்பூம் பணையெனறே
பொருத்தம் பயின்று களமாமகிழ் பூப்ப வதனைச் சமஞ்செய்வார். 51

மண்ணி லரசன் காப்பதற்கு வளத்திற் பகுக்கு நல்லுழவா
விண்ணி லரசன் மழைபொழிய மேகம் விடுத்தத தாளாண்மை
பண்ணு முதலாக கிதுபுரிதல் பண்பா மெனததிண் படைக்குலிசத்
தண்ண லடித்தா மரைவணங்கி யகன்செய் விதைவித் துவர்நாளால். 52

பற்று பருவந் தனக்கியையப் பற்ப லுயிர்க்குந் தனுவாதி
முற்ற வருளு மிறைவனபோன முருகு விரியும் பணைதோறு
முற்ற கலங்க ணீர்தெளிந்த வுடனே கவிழ்த்த வுழவாகளபின்
சற்று நறுநீர் பாய்த்துவார் தயங்கு முளைக ளெழுந்தாமே. 53

பவளச் சடிலத திளம்பிறையும் பணிப்பூம் புனலு மணிந்தபிரான்
றவளத் திருநீற் றொளியுருவிற் றயங்கு முளைநா கணையானுங்
குவளைத் தடங்கண் ணியுமொருங்கு கொள்ள முழுது மவனுருவாந
திவளப் பசந்தா லெனப்பசந்து செறிபுன் பயிராய் வளருமால. 54

புவன போகம் வெவ்வேறெவ வுருவினுஞ்
சிவனு மென்று தெளிககலுற் றுரொன
வுவகை யோடுயர் நாறு பறித்துப்போய்
நவையி னீங்க நடுகுந ரெங்கணும். 55

சிறுமை யாளரிற் றீர்ந்து பெரியவ
ருறவு பூண்டவ ரொப்ப வுழத்திய
ரிறும ருவிடை யென்றிரங் கார்பணை
நிறுவு நாறு நெடுகி வளர்வன. 56

உறுப்பி னுறறம்மை யோட்டிய மாதரார்
வெறுப்பி லார்செய் வினையுறு பூம்பயி
ரிறுப்ப நேர்ந்தென வீர்ம்பணை யெங்கணு
நறுப்பங் கேருக மாதிக ளுறுமே. 57

சேம வீட்டிற் கெழுவதோர சிந்தையைக
காம மாதி களைலி நெருக்கியாங
கேம மார்பயி ரீண்டு பணைதொறுந
தோம ளாவு களைக டுவனறுவ 58

பருவ நோக்கிவன் பாச மறுத்திடுங
குருவ னேயெனக் கூாநத களையெலா
மொருவு செவ்வி யுணாந்து பணைதொறுங்
கருமை வாட்கட் கடைசியா நண்ணுவார. 59

வருந்து மெல்லடி யென்று மதித்திலா
முருந்து மூர ணிகாதத முனிவிருற்
பொருந்து முதத மிதிததுப் புகுநதவா
திருந்து பண்ணைச செறிகளை கட்பவே. 60

விரும்பித் தேனுகா வீகளை யுந்தொறுங
கரும்பிற் றேமொழிக் காரிகை யாரமுலை
சுருமபுற் ருர்ப்பவித் தோடவிழ் செவ்விய
வரும்பிற் றேனுமுண் பாமெனு மாசையால. 61

குவளை வண்டு கொழுஙகண் கயிரவத
துவகை வண்டொளிர் வாய்கம லததுவண்
டவிரமு கத்து மடுப்ப வவையெனக்
கவாம லர்க்களை கட்பவா மாடெலாம. 62

கயல்கண ளேடும் வயாலகனைக் காலொடும்
வயலி னுமைகள் வாரபுறந தாளொடு
மியல முட்டு மிகலின வாமென
வயாவி லாற்றுககா லாட்டிய நஞ்சவே. 63

களைகட் டோறுங கடைசியா கைததுணை
வளைமிக் காப்பன வாய்ந்தன வெனறியென
றுளையப் பஙகயத் தாள்கை யொறுத்தொறுந்
தளையிற் பஙகயஞ் சாாவளை யாாப்பன. 64

காட்ட லாற்கம லப்பகைக காடெலாம்
வாட்டி னுமந்த வாள்விழி யோடிகல
கூட்ட மாங்குவ ளைகசூல முஙகெட
வோட்டி னுமென் ளுறுப்பன கைகளே. 65

நடக்க லுற்றமை யானம் பகையெலா
மடர்க்க லுற்றன் மத்தகு தாட்பகை

கிடக்க லூற்ற வனிச்சமுந் கீழ்ந்தமென
றிடக்க லூற்ற வவற்றினை யெங்கணும். 66

வண்டு மாழியு மற்றுந் தமக்கிட
விண்டி டுங்கனி வாயகத் திருப்பவை
கொண்ட செங்குமு தக்குல முங்கொடக்
கண்ட கண்ட விடந்தொறுங் காதுவ. 67

தம்மைப் போனமலர்த் தாமரை யோடிகல
செம்மைத் தாயசெவ் வாயவளா மூரற்கு
வெம்மைத் தாக முருந்தின விளங்கிய
கொம்மைத் தாயபசு சாயுங் குமைத்தன. 68

ஒள்ளி தாங்குழை யூழ்மலர் தங்களாற
கொள்ளும் வார்செவி கூந்தற் கிலிய
வள்ளை நீளசை வலமுஞ் சவட்டுவ
களளுண் கோதையர் கைக்கம லங்களே. 69

பண்ணை யாட்டயர் பாவைநல லார்களைப
பண்ணை யாமெனப் பாற்றுறு நீர்மையாற
பண்ணை யான பரப்பிடம் யாவுமப்
பண்ணை யாமபெயர் பற்றின போலுமால. 70

கொம்ப ரேமலர்க் கோதையர் தாமரை
நம்பு வீரென நன்று தெரிந்தெனப்
பம்பு பூவிற் பமரமப் பூவுற
வம்புண் கோதையர் மாட்டு வளர்பவே. 71

அளியி னீங்க வகலபவர் போன்மென
வளியி லாதல ரட்டவ ரங்கையிற்
றுளிசெய் தேமலர் சோர்குழ லுங்குபு
குளிரு நீர்ப்பணை கொம்மென நீங்கினார். 72

சஞ்சி தத்தொடு சார்மல மாயையுந்
துஞ்ச வெஞ்சுட லூழினைத் தோலுடை
மஞ்ச னேற்பது மானவண் டின்குழா
மஞ்சி லோதியர் தாங்கொண் டகல்பவே. 73

பைய வந்து பயிற்சியி னைமபொறி
மெய்யு ணாந்திட விட்டகன் றுலெனச்
செய்யின் வந்து சிறையோதி மக்குழாங்
கைய கல்வன கஞ்ச மிறத்தலான. 74

கேழ்த்த பூவகுழ லாரகெழு மிக்களை
வீழ்த்து மென்மலர்க் கைத்துணைக் காலினாற்
றாழ்த்தப் பட்டுத் தழைக்கலிற் பூம்பயிர்
காழ்த்த காமத்துக் காளையர் போலுமே. 75

மாத ராலளிக கப்படும் வாய்மையான்
மாத ரார்முகம் போன்றொளிர் வான்மதி
காத லாலளிக கப்படுங காட்சிய
சீத நீரவயற் செற்றிய பூம்பயிர 76

திங்கள் வெண்கதிர்த் தெள்ளமு தத்தினாற்
றங்கு கின்றத னுண்மை தெரிதெனப்
பொங்கு வெண்ணிறம் பூண்கரு வுட்பொதிந்
தெங்க ணும்பயி ரீண்டி நிவந்தவே. 77

வாலொளி முளையிற் றோற்றி மரகத நிறத்த சாலி
சூலெனுங் கதிருட் கொள்ளப் பசந்ததோர் தோற்றம் போன்ற
காலும்வெண் கதிரும் பாலாங் கருத்திரண் டினிது முற்றச்
சாலமெய் பசந்தா லென்னப் பசந்தன தலைக டோறும். 78

வணக்கமில் லார்க ளெல்லாம் வண்பய னென்னும் பார
மிணக்கமில் லார்க ளென்போ லெனத்தலை நிவந்த சாலி
வணக்கமுள் ளார்க ளெல்லாம் வண்பய னென்னும் பார
மிணக்கமுள் ளார்க ளென்போ லெனத்தலை யிறைஞ்சிற் றம்ம. 79

மூவரு முலகம் யாவு மொழிந்ததன் மயமே யென்ன
யாவரு முணர மூவர் யாவையு மினிது தோற்றுந்
தாவின்முக் குணத்தின் வண்ணந் தாங்குத லென்னச் சாலி
மேவர வெளுத்துப் பச்சை விராயது சிவந்த தன்றே. 80

கருமமே விரும்பி நாளுங் கவர்தரு முயிர்கள் பின்னர்க
கருமநே ராகி ஞானங் கலந்தின்பம் விளைத லோடுங்
கருமமே தானும் வேண்டாக் காட்சியிற் கமழ்நீர் வேண்டாக்
கருமநேர் நோக்கி மள்ளர் கவிழ்த்தனர் மடைகள் சீத்து. 81

கரையறு கருணை வெள்ளக் கடலொடுங் கலந்து ளார்கள்
புரையறத் தமக்கா தாரப் பொருளொடும் பொருந்து வார்போல்
விரைகமழ் நீத்த நின்று விளங்கொளிர் தெய்வச் சாலி
தரையகம் பொருந்த வீழ்ந்து தலைவண விறும்பூ தெய்த. 82

நாள்வரை யறையே நோக்கு நடுவனார் தூத ரேய்ப்பத்
தாள்வரை யறைகட் கேற்பித் தரும்பயன் விளைக்குஞ் செய்யிற்

கோள்வரை யறையீ தென்று குழமதிக் குயங்கை யேந்தி
நீள்வரை யறையுந் தோளா நிரந்தரித் தரிய லுற்றார். 83

பெண்ணுமை யிடத்தி னாரைப் பேணுமெய்த் தவத்தி னோர்க
ளெண்ணுமை யெழுத்திற் பாவ மிரிவது கடுப்ப நாரை
நண்ணுமை முழக்க மேய்ப்ப நனைந்தலைக் கழனி யார்க்குந்
தண்ணுமை வெருவிப் பீலி தகைதரப் பிளிறு மன்றே. 84

நல்வினை புரிவோர் தம்மை நடுவன்வன் றூத ரானா
பல்வினை யுபசா ரத்திற் படாதரக் கொண்டுய்ப் பார்போற்
புல்வினை யெவையு நீங்கப் பொலிந்தநெல் லரியைச் சேர்த்துத்
தொல்வினை யுழவர் தங்க டலைமிசைச் சுமந்து செல்வார். 85

களத்துறப் போர்க ளிட்டுக் கடாவிட்டுப் பலால நீக்கி
யுளத்துறு மகிழ்ச்சி பொங்க வுழவர்கள் காற்றிற் றூற்ற
வளத்தொடும் பொலிந்த செந்நெல் மறலிதன் முறையிற் பட்டங்
கிளைத்துறு முயிர்க யேமை யெய்திய தென்ன மாதோ. 86

மறப்பெருஞ் சேனைச் செங்கோன் மன்னவன் பகுதி தீர்த்திட்
டறப்பெருஞ் செல்வ ராகி யாலய மாதி யான
திறப்பெருங் கடன்க ளாற்றிச் சென்றிரந் தவர்கள் சால
வறப்பெருங் கொடைமை நல்கி யாழ்குவ ரூர்க டோறும். 87

இன்னணஞ் சாலிச் செல்வ மீட்டுத லொருபா லாகக்
கன்னலுங் கதலிக் காடுங் கமுகொடு தெங்கு மாக்கித்
துன்னிய மஞ்ச ளிஞ்சி யாதிய துடவை வைத்துப்
பன்னல வளனு மீட்டும் பண்புமற் றொருபா லாமால். 88

இளமரக் காவி னாடி யெறிதிரைப் புனலி னாடி
யுளமகிழ் பரத்தை மார்க ளுடன்விளை யாடிச் சில்லோ
ரளமர நோக்கு மில்லி னங்நலா ரூட நீத்து
வளமலி போகந் துய்க்கு மாட்சியு மூர்க டோறும். 89

போகமே நுகரா நிற்கும் புலவர்கண் முழுதுந் தாழ
மாகநா டாளும் வேந்தன் வாஞ்சையி னுரிமை பூண்ட
வேகநீர் மருத வைப்பின் விழைதகு வளங்க ளெல்லா
நாகநாட் டரசற் கேனு நவிற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. 90

இறைவ னெடுத்த வுருத்தோறு மியைந்தெவ் வுயிரும் வளர்த்தருளு
மிறைவி நிகர்ப்ப வரைகான மெறிநீர்ப் பழன மிவைதம்மி
னிறைய வளங்க ளினிதாக்கு நீர்மை யொளியா மேகலங்க
ளுறைவெண் டரங்கக் கடல்புகுமா லுலவா நீத்த நதிமாதோ. 91

வாய்மை யடுத்த மாதவத்தோர் மறிந்து பவததிற் சென்றிடினுந
தூய்மை யடுத்த தமதியற்கை துளஙகா நீரமை காட்டுதல்போற்
பாய்மை யடுத்த கடற்பரப்பிற் படாந்து புகுந்த பெருநீததஞ்
சேய்மை யடுத்த நதியெதிாந்து தேஙகி யுவரே தோற்றமால. 92

தெள்ளித்தெளிந்து பகைகடநத சீவன் முத்த ருலகியறகை
தள்ளித் ததைந்த பேரருளிற் றமியற் றுறங்கு மாறிதுவென்
றள்ளித் தாள மணிப்பவள மலைத்துக கரைமேற் றவழ்கடலிற்
றுள்ளித் திரியுஞ் சுறவாஙகே துயினறு காட்டு நிலைமைத்தால். 93

பரந்து நிறைந்த வுயிருடு பனமாண் கருவி தககொளுததி
யரநதை தயஙக வகுததமைதத வாககை யுழிதந திடுமாபோற்
புரந்து விடுகரும் பலமதலை பொருள்கொண் டிறுககும் பொழுதானுஞ்
சுரந்த பொருளேற் றிடும்பததநுங் துவன்று மொலியக கடல்பொருமால். 94

ஆழ்ந்து பெருநூ லிடைககிடந்த வரிய பொருளைப் பலாகவர
வாழ்ந்த கருததிற் போறிஞா வகுததது விளக்கு மாறேபோல
வீழ்ந்த கருத்தி னுளையாகுழாம விலலிட் டிலகு மணிபலவுந்
தாழ்ந்த நெடுநீாக கடற்குளிததுத் தடவுக் கரையெங கணுநிரைப்பார். 95

புறவுக் கோட்டரு செயும்வனப்பிற் பூவை மொழியார் விழிதான்வா
ழிறவுக் கோட்டுக கடல்பணிககு மெழிலா லவாநாட் டினரிறைஞ்சுஞ்
சுறவுக கோட்டுட் கடலரசன் றேன்றி வரங்க ளினிதருளு
நறவுக் கோட்டு மலாப்புன்னை ஞாழற் பொதும்ப ரெவ்விடனும். 96

இம்மையிறோர் வினைபுரிநதா வியற்றுவினைக கேற்றபய
னமமையிலென பதுநிற்க வடுத்தநுளை யாகளகளிப்பச்
செம்மைநிறப் பவளமொடு திகழ்தரளம் வளைககுலமுஞ்
சுமமைநெடுங கடலன்றே துறுததுவது துறைதோறும் 97

மலையடுதத சிலைத்தோளான் வலையெறிந்து மீன்படுத்தாற
கொலையடுத்த தெனநுளையா குறித்தொழிக்கு மாலையரோ
சிலையடுத்த தோடுவளச் செறிவலைகள் பலவீசி
யலைபடுதத மீன்படுததிட் டகன்கரையெங கணுஙகுவிப்பார். 98

வேறுருவந் தோன்றுது விரிபுனலோ டுறமுப்பு
வேறுருவாய் வரவுமணா வினைபலசெய தூலகத்து
வேறுருவந் தோன்றுத விமலனுா குருவென்ன
வேறுருவாய் வரப்பணிகள் விளைப்பாரபோ லாயினுர். 99

தெண்ணீருட் பயின்றிருந்துந் தெண்ணீரு ளுருத்திரண்டுந்
தெண்ணீருக் குடைகின்ற செயலினுற் சுவையனைத்து

முண்ணீர்மைப் படுதொளிரு முப்பிணைப்புல் லியவிலைக்குப்
பெண்ணீர்மை யுமண்டியர்கள் பெரிதளக்கும் பான்மையரால. 100

எங்கண்மிடற் றிசைக்கெதிரு மின்னிசைகோ கிலம்பல்கத
தங்குகுடம் பைகளளித்துத் தாயாகி வளர்த்திவிடு
நுங்களையீ துணவொட்டோ மெனநுதலுங் கருத்தினர்போன்
மங்கையர்மீ னுணங்கலுண வருங்கொடிக ளோப்புவார். 101

பெருஞ்செல்வ ராயிடினும் பெயராத தீக்குணங்க
டருஞ்செயல ராயிருப்பிற் றமையடுப்பா ரெவாயாரு
மிருஞ்செல்வக் கடலிருந்து மெடுத்துண்ணார் மணற்கேணி
யருஞ்செலவச் சிற்றூற லாதரிப்பார் குணமாண்பால். 102

வெள்ளநீர்ச் சடைப்பெருமான் மிளிர்மதிய மிலைத்ததுவுங்
தெள்ளுநீர்க் கடற்குளிக்குஞ் செயலினு லிதிற்படியிற்
கொள்ளுமே நமையின்னுங் கோதிலணி யாகவென
வுள்ளியாங் கடுத்தனபோன் றுறைந்தனமுண் டக்கானம். 103

சாப்பறையி னொலிதழங்கத் தணந்தவாதம் வரவுள்ளி
யேப்பகைக்கண் மடமாத ரிரங்குகடற் கழிமாரன்
றூப்படையாக் கொலைபுரியுந் தோடவிழு நறுநீலப்
பூப்பொலிவ வினமினத்திற் புணராமை யுளதேயோ. 104

வன்மையுறு சிலைமென்மை மரம்போன்று மிதந்துலகின்
மென்மையல துயர்சைவம் வன்மையே யெனவிளக்கப்
புன்மைமதத் தினரழியப் புகழ்நாவுக் கரசினைமு
னன்மைபெறச் சுமந்தகட னலமுழுது நவில்வாரார். 105

வரன்மலி நாணில மருங்கு மெல்லையாப்
பரன்மலி முரம்பினைப் பற்றி வேனிலி
னுரன்மலி பாலைமிக குதிப்பச் சீத்ததோர்
சுரன்மலி வளஞ்சில சொல்ல நின்றவே. 106

ஒருநிலத் தனநுகர் வுகந்த தன்றெனை
மருவுவெஞ் சுரத்திடை வதிகின் றார்களீ
ரிருநிலத் தவரையு மெய்த வாறலைத்
தருளில ராய்க்கவர்ந் தாரு நீர்மையார். 107

அலர்முலை யதரனே ரான கோங்கமு
மிலவமு மெல்லடி யிணைவு றுவகைத்
தலைவனோ டவ்வுழிச் சார்ந ரின்புற
நிலைபெறு பஞ்சியி னெறிக ரேர்க்குமே. 108

அணர்ந்தபூண் முலையவ ரன்ப ரோடுறப்
புணர்ந்தபா வையினொடும் பொலிக யாமென
வணர்ந்தசா கையின்மலர்க் குரவ மெங்கணு
நிணர்ந்தபூங் குளிர்நிழ னீட நல்குமே. 109

மலடெனக கொழியென வாட்கைக் கன்னித
னிலகுசெஞ் சீறடி யிதயத் தெண்ணியாங்
கலரெதிர் சொரிந்தருந் தவத்தி னினரன
பலவுடன் காய்படாப் பாட லங்களே. 110

வல்லிதண் பாகனார் வகுத்த வூழினை
யலலதென் றகற்றுவா ரகிலத் திலெலன
நல்லவர் தெளிதர நண்ப கற்சனுங
கல்விரை தேருவ கபோத கங்களே. 111

இருப்பையி னுண்மல ரிலங்கு முத்தமா
யுருப்பொலி செம்மலொண் பவளக கானமா
யிருப்பன முன்றிலி னீந்து மேய்நதிடைக்
கருப்பையா டாக்குடில் களுல்வ வெங்கணும். 112

குமரியி னல்லது வென்றி கூடுரு
தமரின ரிவளடி யடைமி னென்பபோற்
சமரின்மேம் பட்டவா தரிக்கும் வாகையவ்
விமலைதன் பாங்கெலாம் விரவிப் பூசகுமால். 113

கல்லத ரியங்குநர் காழ்த்த தாகநோய்
வல்லைவிட் டொழிக்குநீர் வறந்த தாயினு
மல்லலுற் றழியன்மி னங்கைக் கொண்மென
நெல்லியுண் கனிபல நிலத்து திர்க்குமே. 114

தூன்புறி னல்லது சுகந்த காதெனு
நன்பொருள் விளக்கிய நாட்டும் பாலையா
மின்பொருள் விளங்குறு மிடத்திற் சில்வள
மன்புள வறிந்தவா றறைந்திட் டாமரோ. 115

பகுத்த நானிலத் தைந்திணைப் பறபல வளனு
மிகுத்த கேள்வியோர்க கல்லது விதப்பது தகாதாற்
றொகுத்தி யாஞ்சில மொழிந்தனந் தொகுத்தநா னிலத்து
வகுத்த வான்பொருண் மயக்கமுஞ் சிலவகுப் பாமால். 116

வருடை கொல்லையின் மானமா வுடன்விளை யாட
வருவி நின்றதி ரடுக்கலி னகன்றினைப் புனத்தி

னுருவ மஞ்ஞையுங் கானவ ரணமுமுற் றெழில்க
டருவ வின்னணங் குறிஞ்சியு முல்லையுஞ் சாரும். 117

வேழ மென்கரும் பயில்வன விலங்கலிற் பயிலும
வேழ மென்புலம் படாவதென் றெனவெதிர் மேவி
வேழ மல்கிய வரைவளர் பசுந்தினை மேயும்
வேழ மல்கிய வியன்பணை விரவுறு மேதி. 118

மீனம பாய்ந்தெழு விலங்கலின் வியனசுனை வேலை
மீனம் பாய்ந்துவீழ்ந் துகளுமவ் வியன்சுனை நீலத
தானம் பாய்ந்துள ரளிவெரீஇத தணகழி நீலக்
கானம் பாய்ந்தய ரளியெழக் கதுமெனப் பாயும. 119

புறவ நின்றலர் கடுக்கைபொன நரப்புனற் பழன
நறவ நின்றலர் தாமரைக கரத்தினன் றேந்திப்
பெறவ தற்கெதிர் கொடுத்திடப் பேணிய தேயப்ப
வறவி ளர்த்தசங் காங்கொரு மலர்க்கரத் தணிவ. 120

வெறிய கானமா கோகில மீனகவர் புட்கள
பறிய வோப்புறும் பரத்தியர் செவிக்கிசை பகருஞ்
செறியும் வீமண முமிழ்ந்துதன் முடையினைச் சிதைக்கு
நறிய கானடி திரைக்கையிற் பரவுநீர் நரலை. 121

கோழி விட்டெறி குழையினைக் குண்டலப் புழுவென்
றூழி யின்கரை மீன்கவர் காகமங் காப்ப
வாழி விட்டெறி முத்தினை யண்டமென றுகந்து
வாழி யன்னமற் றடைகிடப் பனவயற பாங்கர். ,122

இன்ன வானபல் வளங்களு மியைந்தசோ ணாட்டுத
தன்னை நீங்குத லருமையிற் றடாதபே ரன்பிற்
பொன்னி யாறிரு மருங்கினும் பொற்பவாங் தொழுக
மன்னு மாநகர் வளஞ்சிறி தறிந்தவா வகுப்பாம. 123

திருநகரச்சிறப்பு.

பூமேவு பசும்பொழில்சூழ் திருவானைக் காவிலைமுப் புவனத தோரு
மாமேவு பலநகரு ளொருநகரென் றுதுயாமா நகரென் றோத
தேமேவு பலநகரும் புறமாக வகந்தழுவித் தீர்த்தப் பொன்னிக
காமேவி யொழுகுமெனி னந்நகருக் கிணைநகரங் காட்ட லாமே. 1

இருநதியி னிடைக்கிடந்த காரியெவர் றினுஞ்சிறந்த தெனப வந்த
விருநதியு ளொருநதியே சிவபெருமா னளிதததத னியல்பு நிற்க
வொருநதியே யிருநதியா யொழுகவிடை யிருக்குமுய ரானைக் காவவ்
வொருநதிமற் றிறையளிப்ப மலயமுனி கொணர்ந்ததெனி லுறைப்புண் டாமோ. 2

கங்கைநதி யொருவேந்த னிரப்பவொரு முனிவாயிற் கரந்து மாண்டோ
ரங்கமலி தரப்புகுந்த துயரானைக் காவினைச்சூழ்ந் தமரும் பொன்னி
துங்கமுனி கமண்டலத்துட் கரந்துவிசும் பிறைவேண்டத் துதிக்கை நம்பி
யிங்கருளச் சிவபூசைக் குதவியதென் றுற்பெருமை யெவற்ற தாமே. 3

மதுவார முறுக்கவிழ்ந்து மலர்விரியும் பசும்பொதும்பா மருங்கு சூழ
விதுவாழுஞ் சடைமௌலி சம்புநா யகர்கருணை விரவி வாழு
முதுவாழ்வு தருமானைக் காவினெழில் வனப்புமுதிர் தகர வித்தை
கதுவாய்மை மாயவனு ருள்ளகத்தா மரைமலரே கடுக்கு மன்றே. 4

உரிமையிற் சிலம்பி பூசனை புரிந்த வுண்மைதோந் தெமபிரா னுவப்ப
வரியளிக் குலமும் பூசனை புரியு மாட்சியிற் பசும்பொழி றோறும்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து மலர்வழி யொழுகும் புதுநறு வாரியின் மூழ்கி
விரிமணத் தாது பூசிமெல் லிசைகண் மிழற்றிநின் றூட்டயர் வனவால். 5

இலம்பக மிலைத்த திலகவா ணுதலா ரெதிரெதி ராட்டயர் தோறு
மலம்புகிண் கிணியுஞ் சிலம்புமே கலையு மதிர்குரன் மழைமுகில் காட்டக்
குலம்பயின் மயில்க ளாடுவ பூவை குயில்கிளி பாடுவ விவையுஞ்
சிலம்பியி னுவந்து தத்தமக் கியன்ற திருப்பணி செய்வபோன் றனவால். 6

நாரணர் பிரமர் நாடியு மறியா நங்கைபங் காளனார் முடியுந்
தாரணி பதமு ஞானபூ மியினுந் தங்கருந் தவத்தினாற் சார்ந்திட்
டாரணர்க் குரிய தவிசெனும் பழியு மகற்றுது மெனமுயன் றனபோ
னீரணி பழனந் தடாகமும் பிறவு நிரந்தரித் தனமலர்க் கமலம். 7

முள்ளரைப் பசுந்தாட் சேயிதழ்ப் பொகுட்டு முண்டக நாண்மலர்த் தவிசின்
வெள்ளொளி விரிக்கு மென்சிறை யனனம் விழுத்தகு துணையொடும் பயில்வ
கள்ளவைம் பொறியுங் கடந்தவ ரிதைய கமலநாண் மலர்மிசை யஞ்சப்
புள்ளுரு வாகச் சத்தியுஞ் சிவமும் பொற்பவீற் றிருப்பது தகையும். 8

பண்டுவெண் ணீறு திமிர்ந்தொளிர் படிவப் பராசர முனிநனி வளர்த்த
மண்டுசெந் தழலி னரககாதங் குலங்கள் வந்துவந் துகுவன விழையக்
கண்டவர் வியப்பப் பாசடை மருங்கிற் கதியவெள் ளோதிமத தெதிரே
விண்டசெங் கமலத் தொழுகுதே னசையால் விழுவன வீற்றுவீற் றளிகள். 9

முந்துபகை யானசுரர் முற்றிவதி வீயுந்
தந்தமிட மாகவிக ருணவ ரிறுத்தாங
குந்துமது வுண்ணவுழி தந்தளிகள் பாயு
நந்தன வனங்களபல நாற்றிசையு மல்கும். 10

கைபழக முன்புபடை கஞ்சமுதல் வீயு
மெய்பழகு வேதனகர் மேகவென விட்டா
னெயபழகு கூந்தலா நிலாமுகமு மற்று
மைபழகி நினறவென யாருமறி வெய்த. 11

மறநவிலும் வாட்கண்மட மாதரிசை வலலாத
திறநவில வேறுகரி தேர்வொழிக சான்றீர
புறநக ரடுத்துவளர் பூவைகிளி தாமே
யுறநவில்வ வுண்ணக ருருதற வொழிநதே. 12

தீர்த்தமுடி வைத்தவொரு தீர்த்தனிவ னென்றுந்
தீர்த்தமுரு வாகவளர் செய்தியை மதித்தே
தீர்த்தலரி தாங்களி சிறந்தொளிர்வ தென்னத்
தீர்த்தமெவை யும்பெரிது தேங்கியெழில் கூறும். 13

நீருருவ மாகிவளர் நின்மலன் மகிழ்ந்த
சீருருவ மானநகர் சேர்ந்தன மினித்தான்
றீருணவி னேமல மெனத்திக ழுவப்பா
னேருருவ வார்பொழி லிணர்த்துமல ரூழ்க்கும். 14

தண்ணார் மதிசூ டியசங்கர னாப தங்கள்
விண்ணோர் பெருமான் பணியப்புக மேக வூர்தி
யெண்ணா விறலோடு புறத்திறை கொண்ட தேய்ப்ப
மண்ணா மணியா னைகள்யாத்தன வாரி யோரசார. 15

கருணைக் கடலா கியகண்ணுத லார்ப தங்கள்
கருணைன் றெறாரவான் பகவன்னவன் வாம்க்கை யானை

பொருதண் கடலும் புறமுற்றிய பொற்பு மான
வருமைய கதிவா சியின்மந்திரம் வாய்ந்த தோர்சார். 16

ஒருஞான்று முலப்பி விருஙகதி யுய்கசு நாத
னிருசேவடி யேத்தவுள் புகக்வி ாறு கோடிப்
பொருசூரிய ரேறிய தோபுற நின்றதெனனக
குருமாமணி யாததொளிர தேர்குழு முற்ற தோாசாா. 17

வடலைக் கனலுங கடனஞ்சமும் வானி னேறு
முடலுஞ் சமஞானையு மோருருக் கொண்ட தென்னச்
சுடருங கணைவா னயிலாதி தொடர்ந்து வீர
படல்விஞ் சையரஞ்ச வமாநதகல் லூரி யோர்சார் 18

பருமக் கலனைப் புரசைப்பகிா வார்க ளார்க
ளுருவச் சகடத துருளச்சுறை யாய்த மாதி
கருவித் திரண்முற்று முஞுறறுகை வல்ல நீரா
மருவித் தொகுசேரி யனந்தம்வெவ் வேறு வாய்ந்த. 19

வண்டா டியமா மதவேழமும வாவு மானுஞ்
செண்டாடிய செண்டு வெளித்தல முஞ்செ றிந்து
கண்டார களிகூ ரிரததொழில் கற்கு ஞாட்புந
தண்டாது விலாழி பொழிந்துதண் சேறு செய்யும். 20

ஒழுகுஞ் சுடர்வா ளயில்வேல்சிலை யொண்கை யேந்திக
குழுமத் திறல்வீரா கொடுஞ்சமர் கற்கு மெல்லை
விழுமக கலனிற் பிதிருககநல் வெள்ளி பொன்னும்
புழுதித திரளாய்ப் புறம்போாப்பன பொற்ப வெஙகும. 21

நடைமா மலையா திகண்முற்றி நலஞ்சி றந்த
புடைமா நகரின் வளனிற்சிறி தேபு கன்றுந்
தொடைமாண் சிலைவேள் கணையின்சுவை தோற்றி யாடு
மிடைமா நகரின் வளனிற்சிறி தேத்து வாமால். 23

பளிக்குக் குனறமும் பரந்த வெக்கரு
மொளிக்கன் மேடையு முயர்செய் குன்றமுந
தெளிக்கும் பொய்கையுந் திகழுய் யானமுங்
களிக்கு நீரன கடவு ளார்க்குமே. 23

பலர்வி யப்புறும் பளிக்குக் குன்றுகள்
கலவ மாமயில் கதுவு செவ்வியி
னிலவி ருங்கறை நீக்கப் புக்கமா
விலகி வில்லுமிழ் விதுங் காக்குமே. 24

குமுத வாவிதூங் குளிர்ந்த முத்தமுங்
கமுக முத்தமுங் கலந்த நீர்மையா
லமுத வெண்கதி ரோட வுத்தமீன்
சமுகம் போன்றன தரணி யெங்கணும். 25

பட்ட மாடுவார் பரந்த வெக்காவா
யிட்ட செம்மல ரெரியி னெய்மய
மட்ட வண்டுசூழ்ந் தாவிப் பேட்டினோடு
தொட்டு வைகவண் சுகங்கள பாடுமே. 26

மைக்கண் மாதரார வாவி தோய்தொறு
மெக்கர் வாயவ ரிடும டிசசுவட்
டொக்கு மென்னடை யோதி மம்புகச
தக்க தன்றெனத் தரங்க நீக்குமே. 27

கொழுநர் கொங்கைபூங் கொத்தின் வேறுற
வெழுது மவ்விடை யிளையர் நெஞ்சமான்
முழுக வாலவாய் முதல்வ ஞெனக்
கெழுவு மாடமேற் கிளந்து வப்பால். 28

திரண்ம ணிக்கலாற் செயத குன்றின்வாய்
விரவி யாடுவார் விளங்கு தந்நிழல்
கரவி லாதுகண் ணடியிற் ரோற்றலும்
பலர்கொ லோவெனப் படர்ந்து தேறவாா 29

பேதை யாருழைப் பிழையி லார்க்குமிக்
கேத மேயுறு மென்றி யம்பியாங்
கோது மாதர்கை யுற்ற கந்துக
மாத காதென வடிபட் டாடுமே. 30

பாடி யம்மனை பாவை மாரெறிந்
தாடு செங்கையை யலரென் றன்னவர்
நீடு வார்குழ லிலவு வண்டுக
ளோடி வீழ்ந்தெழுந் துடனு லாவுமே. 31

ஆசை நீட்சியி னலைதன் முற்றுறு
மேசி லாருயிர்க் கென்று ரைப்பபோற்
பாச நீட்சியிற் பரந்து லாவுறு
மூச லூங்கலா ரோட ரிக்கணார். 32

பண்ணை யாட்டயர் பாவை மார்குழல்
வண்ண மாலையும் வாசச் சுண்ணமு

மொண்ணி ழற்கல ரேறுமெ வீழ்தலால்
விண்ணு ளார்க்கும்விம் மிதம்வி ளைக்குமே. 33

போக பூமியும் பொருவு ருமெதென
நாகர் போற்றிடை நகரு ரைத்தன
மேக நாதனே யிழைத்த விஞ்சிசூழ்ந்
தோகை மிக்கவுண் ணகரு ரைத்துமால். 34

வெலற்க ரும்பகை விழிநகை யாதியின் விளித்தும்வன் படைநாதன்
மலர்க்க ரத்துமீ ளிமைக்கடை யாளமா வயக்கிய திறனேய்ப்ப
வலக்கண் வெம்பகை யாதிகள் காணுமு னனுகிய மரணென்னச்
சொலத்த குஞ்சுடர் மதில்புடை யுடுத்தது தொல்லைமா நகரம்ம. 35

தூங்கு வீங்கிரு டோங்தொளி களுற்றுவெஞ் சுடரவன் கலைத்திங்க
ணீங்கு றுதவல் லுடுக்கண மேகமு னித்தலும் வெளியூடே
யாங்க வேகுழித் தவிர்ந்திளைப் பாறவு மமைந்ததா லவிர்செம்பொ
ஞேங்க லாமல தெனாங்வந் தோங்கிய வொளிமணித் தடநொச்சி. 36

பொருது தன்னிலை கடக்கும்வன் மீளியர் புவனமூன் றினுமில்லா
வருமை மல்கிய தாயினும் பொருளெலா மளித்தவன் செயப்பட்டுப்
பெருமை மல்கிய நகர்க்கெலாங் காட்டெனப் பிறங்கலின் மணியிஞ்சி
கருமை மல்கிய வகழியும் பொறிகளுங் கலந்துவீற் றிருந்தன்றே. 37

முடியில் வான்செழுங் கங்கையுந் திங்களு முதிரொளி மணிப்பாம்பும்
படிய நீர்க்கிடங் கடித்தலஞ் சூழ்தரப் பயின்றநொச் சியின்வீக்கங்
கடிவி ராவிய கடுக்கையங் கண்ணியான் கடையுகத் தெழுமாழி
நெடிய நீரிடை மாலயன் முரண்கெட நிவந்துநின் றதுபோலும். 38

எறிந்து வண்டுளர் கமலமுங் குமுதமு மிருங்குவ ளையுமற்றுஞ்
செறிந்த நல்லெழி லங்கலா றுறுப்பொடு தெவ்வுவ விலையென்று
வறிந்து வெஞ்சிறை யிட்டகோட் டம்பொரூஉ மனையெலா மலையூடே.
மறிந்து பங்கமுற் றுண்ணெகிழ்ந் திருங்கணீர் வாக்குந்தண் கிடங்கம்ம. 39

இறைவன் யாவரும் வணங்கியும் வாழ்த்தியு மெண்ணிய நலனெய்தக்
குறைவில் பேரரு ளாலிழைத் திட்டவிக் கோணைமா மதிட்பாங்க
ருறையு மேனைய மதிலென வெண்மையி னுறலென வொழிக்கின்றுங்
கறையு நீள்பொறி யமரர்கள் விமானமு மகற்றுவ வெளியூடே. 40

செழுந்தண் மாமணி குயின்றொளி திசைதிசை செறிந்துவல் லிருள்வாய்ப்பெய்
தெழுந்த கோபுர மந்நகர்த் தெய்வத மெழுந்துவிண் பரப்பெல்லைக்
கொழுந்தண் மால்வளங் கொண்டுயர் நகரெலாங் கோலவிந் நகரொப்புத்
தழுங்கொ லோவென விழுகளிற் பார்த்திடுந் தன்மைபோன் றதுமாதோ. 41

நால்வ கைப்பெரு வளங்களு மெளிதரு ணன்மையால் வளமாண்பாற்
சால்வ திந்நக ரிந்நகர் நிகர்நகா சகங்கண்மூன் றினுமில்லை
யேல்வ தென்றெழு தெய்வத மிருங்கர மெடுத்துசசூ ளுறநின்றாற்
போல்வ தும்பரி னெழுந்தகோ புரமிசைப் பொலிந்தவார் கொடியம்ம. 42

நீங்கரும வளத்திற் சான்ற நெடுநகாக குறப்பா யென்று
மோங்கிய மதிலுந் தாழ்ந்த வொலிபுனற் கிடங்குஞ் சொற்றாந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருணர்க ளுளத்தை யெல்லாம்
வாங்கியொண் பொருளும் வாங்கும் வரைவிலார் சேரி சொல்வாம். 43

ஓவிய வுருவ மெல்லா மொண்டொடித் தடக்கைச் செவ்வாய்க்
காவியங் கண்ணி னல்லார் காரிகைக் குடைந்த வாற்றா
ஞவிய. லுரையு மற்று நடையுமற் றிமைப்பு மற்றுப்
பாவிய வுயிர்ப்பு மின்றிப் பயின்றன சுவரோ டொன்றாய். 44

கண்டவ ருயிரை யெல்லாங் கதுமெனத தம்பா லாக்கிக்
கொண்டமா பரத்தை மார்கள் கொள்கையைத் தெரிக்கு மாபோற்
கண்டவ ருருவ மெல்லாங் கவாந்தொளிா தருப்ப ணங்கள்
கொண்டபன் மாட மேடை குலவுவ சேரி யெங்கும். 45

உடையினு மணியினு முருவச் சாந்தினு
நடையினு மொழியினு நயன நோக்கினுந்
தடையற மயக்குநர் தமக்கி னம்மென
மிடைவன வவருழை வேரித் தண்டரோ. 46

அஞ்சன மெழுதியங் கயற்கண் மாமுலைக்
குஞ்சர மெழில்பெறக் கோலந் தீட்டுவார்
மஞ்சரை யாவணம் வரைந்தி டாமையே
யெஞ்சலில பொருளுங்கொண் டேவல் கொள்வரால். 47

கற்பிலர் பொய்யினர் கவர்த்த நெஞ்சின
ரற்பில ரெனநனி யறிந்த மன்னரும்
பொற்பொடு சிறப்பருள் பொலிவி ஞரெனிற்
சொற்பயில் பரத்தையர் சொரூப மென்சொல்கேன். 48

சூதுபொய் யரியலிற் றொடக்க மாதியாத்
தீதுசெய் யினும்விலைத் தெரிவை மாருழை
மாதருக் குடைந்தபூ மாது வைகலுங்
கோதறு திருவெலாங் கொடுத்து நிற்குமே. 49

கலைத்தொழிற் சுவையினுங் கடுத்தி லேமென
விலைக்கெரி வையர்க்களம் வெள்கிப் புக்காங்

தலைத்தரு பயத்தின்விட் டன்ப ருவக
நிலைத்துருக் கரந்தன ணிகழ்சொன் மங்கையே. 50

ஆடலி னரவமு மமுது குத்தெனப்
பாடலி னிசைகளும் பகலு மெல்லியுங
கூடலிற் றுறக்கமாய்க் குறைவி லின்பமே
நீடலின் வீடுமாய்ச சேரி நிணறதே 51

சுடர்விடு மவையவந் தோறுந் தீஞ்சுவை
விடமொழித் தாவலர் வேண்டி யாங்கருள்
கெடவரற் பரத்தையர் கெழுவ வல்லரேற்
கடல்கடைந் திளைப்பரோ கடவு ளாரெலாம். 52

மேவண வகப்பொருள் விலைசெய் வாழ்க்கைய
தூவணப் பரத்தையர் சூழல் சொற்றனம்
பாவணப் புறப்பொருள் பலவும் விற்றிடு
மாவண வீதியி னமைதி சொற்றுமால். 53

மரகத மணிக்கிடுகு வளர்செழும பவளக்கால்
விரவுற வெடுத்திட்டு வேறுபன் மணிமாலைக
குரவலர் மலர்த்தொங்கல் கோடணை கொளவார்த்துப்
பரவுநன் மணமூட்டிப் பயின்றன கடையெல்லாம். 54

முந்திட வெழிற்பந்தா முகினுழை தரசெய்து
நந்தொளி மணிவாழை நாகிளங் கமுகியாததுச்
சுந்தர மலர்வாசச் சுண்ணமு நனிதூவி
யிந்திர நகரேங்க விருத்தினா தவிசெங்கும. 55

நடுநிலை பிழையார்போ னலத்தகு கோறங்கைத
தொடுதலி னன்றேயித் தொலைவறு பொருளெலா
முடையவ ராகின்று ரூதிய நாய்கரெனக
கடைவள நோக்குநர்கள் கருதுறுந் தகையனவே. 56

வரைவள முழுதொருபால் வனத்தன முழுதொருபா
லுரைதகு பழனத்தி னெலிவள முழுதொருபாற்
றிரையன முழுதொருபாற் செறிதலி னியமந்தாங்
தரைமகள் பண்டாரம போன்றன தனித்தனியே. 57

வரையென மணிமாடம் வனமென வுயர்கொடிக
டிரைதவழ் கடலென்னத் திகழ்சன வொலிமூன்றும்
விரவிய நியமந்தாம் விளம்புமுந் நிலந்தாமும்
பரவிய தண்ணடையிற் பயில்வுறுந் தகையனவே. 58

இரதமொ டெழில்வேழ மிவுளியு மயிலாதிக்
காவில்பல படைமற்றுங் காதலின் விலைசெய்ம்மா
நிரைநிரை நிறுவித்த நீடிப நியமந்தாம
வரமலி பாசறையின வயங்குவ வொருபாங்கர். 59

விஞ்சுபு பணமொழியும் விரவலிற் பொருள்கவரா
தஞ்செவி துயர்கூர வினைதழையு நர்காகிலமென்
றெஞ்சிய பொறிநான்கு மின்னலிற் றுளைகிற்பத
தஞ்சமில் பொருளெல்லாந் தலைத்தலை சிறந்தனவே 60

உளதுகொ லிலதுகொலென வொருபொருள் வினவுதலு
முளதில தெனசசெவ்வே யுணர்த்தலு மலதிலையென
றளவலு மவைமூன்று மாங்கிலை யாவர்களு
மளவிலபல் பொருளெல்லாந தருகென வமைந்தனவே 61

கொள்ளுநர் தமக்கெல்லாங் குறைவற நனிநல்கி
யொள்ளிய பொருளபலவு மொருதினம் போற்காட்டி
நள்ளுறு மாவணர்ந்தர் நாடுறி னமரங்கா
டெள்ளுல வாககிழியிற் றிகழ்வன தகவுறவே. 62

சேயிடைப் பொருளபலவுந் தெவ்வுநர்க் கெளிதாக
வாயிடைத தவவுய்க்கு மாவணத் தெழிலீதாற்
பாயின புகழோடும் பலகுடி களுமலகி
மேயின மணிவீதி வியத்தகு வளஞ்சொலவாம். 63

எடுத்த சாங்கரத் திணங்குபல் வேறுசா தியினு
மடுதத மாநதர்க ளவரவர்க் கானறதொல் லொழுகக
மடுத்து மேவர வதிந்துவாழ் மறுகுகள் சூழ்ந்து
தொடுத்த வோகையிற் றுவன்றின துலங்குநாற் றெருவும். 64

உழுதி யாவருந் தத்தம தொழுக்கினிற் பிழையா
தொழுகு மாறுப கரித்துவே ளாளரென் றொருபேர்
தழுவு நீர்மையர் தருமமா திகளொரு நான்குங
கெழுவு மோகையர் கிளர்ந்துவாழ் வீதிக ளொருபால். 65

தரும ஞயினுந் தாணுவின் பெருமைதோந் தவர்தம்
பெருமை தேர்கலாப் பிழையினுற் பிரிந்துபின் னவரை
யொருமை யூர்திதொண் டினும்பிழை யாரிவ ரெனச்சார்ந
தொருவு முதன போன்றன வோங்குகார் மேதி. 66

விளைந்து வந்தன வித்துமா யுணவுமாய் விரவ
வளைந்து நின்றிடும் பின்னவ ரமர்ந்துவாழ் மாடம்

வளைந்து நின்றுவல் வினைகண்மூ வகையென மருவத்
தளைந்து நின்றவத் தனிப்பெரு மாயையே தகைவ. 67

மண்ணி லேபல வித்திவண் பொருள்விளைப் பதுபோற்
றிண்ண மாகநல் குரவினர் செங்கையோ தனமும்
வண்ண மாகிய பொருள்களும் வகைவகை வித்தி
யண்ண லாம்புகழ் விளைத்தலா லயின்றுகண் டுயிலார். 68

உள்ளம் யாவையுங் கோணுத லுறுதசெந் நிலைமை
விள்ளு றுதுதங் குறிப்பினால் விளக்குவா போலத
தெள்ளும் வாணிறைக் கோலினைச் செங்கையிற் றாங்கிக
கொள்ளு நீர்மையர் குழுமிவாழ் வீதிக ளொருபால். 69

முதல்கொ டாவகை யாவணத் தூதிய முகக்குங
கதமி லாதுயர் வணிகர்தங் கைப்பொருண் முழுது
முதவி யார்வல ராதியோர்க் கும்பரின் மாட்டுஞ்
சிதர்வி லூதியஞ் செறித்தலாற் றெறுபசி களையார். 70

அளகை மாநகர்க் கொருவனே தலைவனு தவினவ்
வளமை மாநக ரொக்குமோ வளர்நிதிக் கிழவா
கிளைஞ ரோடுபல லாயிரா கெழீஇயினர் வதியுந்
தளர்வில் பேரொளி யசும்பிய தமனிய வீதி. 71

பகைமை மீக்கொளு மன்னரைப் பறந்தலைப் படுத்து
மிகைமை மீக்கொள விண்ணெலாங் கைக்கொள விடுத்துத
தகைமை மீக்கொளு மண்ணெலாந் தமதுமண் ணாக்கி
வகைமை மீக்கொளு மன்னாவாழ் வீதிக ளொருபால். 72

அங்கண் வாழ்தரு மரையாகண் ணிமைப்பன வாயும்
பொங்கு போரிடை யழித்திமை யாதிகல் பொலிவு
தங்கண் மேவரி தென்பது தாமறிந் திமையாத்
துங்க மேயினர் தோல்வியிற் படாவகைச் சுரர்கள். 73

இயக்கு நாயக னின்றியா ருயிரியங் காமை
வயக்கி னாலென வயின்வயிற் செயலற வதிந்த
வுயக்க மாணவந் திறுத்தவொன் னலருயிர் குடித்துத்
தயக்க மாண்டவத் திரமுத லாஞ்சமர்ப் படைகள். 74

இரக்கு மாந்தர்நல் குரவெனும் பகையொடு மிரப்பிற்
கரக்குங் காரறி வெனும்பகை கருணையம் படையா
லரக்கி மேதகு மறமெனு நிலமுழு தாண்டு
பரக்கு மோகையிற் படிந்தலாற் பரிவுயிர்த் தமையார். 75

மூவர் தாடொழு முதன்மையு மூவகைப் புரமுந்
தாவ நூலபல பயிற்றலுந் தழல்கையோம புதலு
மேவ லால்வெறிக் கொன்றையங் கண்ணியான் விழையு
மோவின் மாமறை யந்தணா வீதிக ளொருபால். 76

சென்னி வேறொரு வருணத்திற் றணிககலாச் சிறப்பின்
மன்னி யாவரும வணககலா மதிமுடிச சடையோன்
றன்னை நீள்சிகை தாழ்ககலாத் தழலிடை வழிபட்
டுன்னு வான்கதி யுறுபவா வாழ்கைசொல் வரைததோ. 77

செருதத லான்பல படித்துஞ்சோந தாதமைக கொலலி
யிருத்தி னாடொறும பூசனை யியற்றியு மிழியாா
வருத்தும் வானவர் பசியொரீஇ மழைவளஞ் சிறப்பித
தருத்தி நானிலத் தாங்கையு மனுககுந ரவரே. 78

வேத மோதியும் வேள்விகள் பற்பல புரிந்து
மேத நீவியு மதிதிபூ சனையினி தமைததுங
காத ஞன்முக னலருறக கடிநக ாிருககு
மாதர் வேதிய ரலதுக ணவையகக் கிலையே. 79

வேள்வி முற்றிய வேதியா வேறுவே றூரும
வாள்வி மானமு மிரதமு மதவிளங் களிறுந
தாள்வி சைத்தெழு புரவியுந் தகைதலின் வீதி
யாள்வி னைத்திறத தாசாவீ திகளொடு மமாந்த. 80

தாஙக ளேயரு ளுடையராந் தகுதியை மதியாா
யாங்க ணியாவரு மருளின ராம்வகை யெண்ணி
யோஙகு பூசனை யிரண்டையு முஞற்றுவிப் பிரர்கள்
வீங்கு மோகையின் வதிதரும் வியலிடம் பலவால். 81

சரியை யாற்றுநர் மடமொரு சாரெலாந் தகையுங
கிரியை யாற்றுநா மடமொரு சாரெலாங கெழுவு
முரிய யோகியர் மடமொரு சாரெலா மொளிருந்
தெரியு ஞானியர் மடமொரு சாரெலாஞ் சிவணும். 82

நம்ப ரூரடிப் பூசனை நலத்தக வியற்ற
வம்பு நீள்புனன் மணிக்குட முச்சியின் வயக்கி
யம்ப ரேகுந ரடுத்திடு முருவின்வான் கஙகை
பம்ப வேற்றுநின் முற்றுவான் பழகுவா ரனையார். 83

கற்ன்ற தீஞ்சுவை நால்வகைக் கவிதையும் புணர்க்கு
மான்ற கேள்வியிற் கவியொடு கமகனே வாதி

யான்ற வாக்கியென் றனைவரு மளவளா யிருந்து
ரான்ற நூறெரி பட்டிமண் டபம்பல தயங்கும் 84

மூன்றி ரட்டிய சுவைகளு மொய்த்தநா லுண்டி
மான்ற வைம்பொறி யடங்கிய மாதவா முதலோர்
மேன்ற நல்லுப சாரத்தி னினிதுமிக கூட்டி
யூன்றி நின்றிடு மோதனச் சாலையு முளவால். 85

அவத்தி ஞன்றவ ரிருக்கைக ளவணில வாகத்
தவத்தி ஞன்றவ ரிருக்கையு மவணசா பத்திப்
பவத்தி ஞன்றவ ரிருக்கையு மவணபண் பினராய்ச்
சிவத்தி ஞன்றவ ரிருக்கையு மவணதே சுறவே. 86

ஆங்க ணில்லதென் றோர மனைத்துல கினுமி
லாங்க ணில்லதென் றொருபொரு ளனைத்துல கினுமி
லாங்க ணில்லதென் றின்பமொன் றனைத்துல கினுமி
லாங்க ணில்லதென றரியவீ டனைத்துல கினுமில. 87

வாரணத் திரளும வாம்பரித் திரளு மணிகுயின் றெடுத்தபொற் றேருந்
தாரணி புயத்து மைந்தரந் தணர்கைத் தானமாக் கொடுத்தன ருகுக்கு
சீரணி மகளிர் சிதர்ந்தகுங் குமமு நிழனமணிக கலன்களுங் கொழித்த
சீரணி வண்ட லிழுக்கலின் விரையச் செலவுறு செப்பிய வவையே. 88

உருககிய பசும்பொற் றகட்டினுன் மணியா லுருகெழப் படுத்தவா வீதி
பொருக்கெனப் புகுவா ரடிககிடர் புரியப் புழுதியும் பரலுமின் றேனுந்
தருக்கினா மடவார் வீசுகுங் குமமுந் தமனியப் பொடியும்பூந் தாதுங்
குருககலத் திரளுங் குவாலபடக் கிடந்து குறுநடை யாககுவ மாதோ. 89

வீதிகட் கழகு புரிவன வுயர்ந்து விரிந்தபூம பந்தரப் பந்தர்க
கேதமி லழகு புரிவன மணியி னிழைத்தவே திகையவை தமககுக
கோதறு மழகு புரிவன நிறைநீர்க் கும்பமு மாடியும் விளக்குந்
தீதறு மழகு புரிமலர்த் தொடையுஞ் செழுங்கனித் திரள்களும் பிறவும். 90

நாரணன் முதலோர் வலம்வரும் வீதி நள்ளிரு மருங்கினு மணியாற்
சீரணிந் தெடுத்த மாடமே டைகளிற் செறிகதிரப் பிழம்புதை வரலாற்
றோரண நிரையுந் துகிலிகைக் காடுஞ் சுரும்புளா பந்தரு மிடைந்து
தாரணி விளக்குஞ் சுடரிருங் கிரணந் தடுத்தும்வல் லிருள்பட ராதால். 91

தமனியத் தகடு படுத்தொளிர் நிலத்தாற் றமனியப் பொடிகள்போர்த் தெல்லாந்
தமனிய வுருவா யிருத்தலாற் பந்தர் ததைந்திரு சுடரையும் விலக்கத்
தமமற மணிக ளொன்றுமோ ரியல்பிற் றகையொளி விரித்தலாற் றெருக்க
டமனிய வுலகம் பொரும்புரை யாது தனிச்சிவ லோகமும் பொருளால். 92

விண்ணந் தூம நிறத்தது வேறுபல்
வண்ண மேயதென னேயென வானவ
ரெண்ண மாடத் திழைத்தொளிர் மாமணி
நண்ணி ருங்கதி நாளும பரக்குமே 93

நீல மேக நிமிர்ந்து தவழ்தொறுஞ்
சூல மேநதிச் சுடாவிடு மாளிகை
ஞால முயந்திட நாகததி னீருரிக
கோலங கொண்ட குழகனெ டொககுமே 94

வளஙகொள் வெண்சுதை யூட்டிய மாடமேற்
றுளஙகு பைஙகதிா சோமன றவழ்ந்துறல
விளங்கு மாதா முகமபொரு மெயயுறைஇக
களஙக மாய்ககுமக காட்சி நிகாக்குமே. 95

உருவ வாாசிவி றிக்குலத தூககுநீ
ரருவி வாாகொடி யாரமை மாளிகை
பொருவின மாலவரை பொற்பவங காடுவான
மருவு மாதா வரையர மாதரே. 96

ாண்டு தேவ ரிருக்கை நிலததுகா
தாண்டு வானிடை யேயமா வெய்திய
மாண்ட வான்மத லைததிரன் சேர்த்தென
நீண்ட கேதன நீள்விசும் போஙகுமே. 97

மேனி லததின விாாயமா மாந்தாகள்
கீழ்நி லத்துக கெழுஉம்புனல கொள்கிலா
ராணி லததொளி ரம்புலி யின்சிலைக
காணி லைத்த கடிப்புனல வாக்கலான். 98

இந்த மாநக ரதசெழி லோடெதி
தந்து நோககத் தமனிய மாநக
ரெந்த நாளு மிருஞ்சுர மாதலா
லந்த வான்பதி யாாசுா ராயினுா. 99

ஆளும் விண்ணழ கானறில தென்பது
கோளு நாளுமிக கோலை நகரொன
நாளு நாளு நலத்தகக் காணிய
தாளு ருவது வேதகச் சாற்றுமே. 100

எடுத்த மேனிலத் தின்புற மாந்தர்க
ளொடுத்த வான்கல விச்சுவை நோக்கியுண்

மடுத்த நீளழுக் காற்றின்விண் வாழ்க்கையர்
விடுத்து ளாருண வோடு விழித்துயில். 101

இயற்கை மெய்யெழி னோக்குறின் யாவருஞ்
செயற்கை யற்றழி செய்கை யறிந்துதம்
மயக்கு மெய்ம்முழு தும்மறைத் தாரரோ
தயக்க மாணணி யாவிளந் தையலார். 102

கருங்க யற்கண் மாதர் காத லன்ப ரைப்பு லந்துநின
றொருங்கு தங்கை வாங்கி வீச லுற்ற தாரி னோடுபோய்
நெருங்கு கற்ப கப்பொ ழிறக ணீடு கூடு வண்டினை
மருங்கு கண்டி தென்கொ லென்று வானு ளார யிர்ப்பரே. 103

நகுக திர்ப்பி ழம்பு காலு நன்ம ணிச்செய் மேனிலத்
துகும துக்க மழ்ந்த தொங்க லோதி மாதர் கூடலின்
முகுளி தங்கண் கொள்ள வேர்மு கத்த ரும்ப நோக்கிய
வகம தித்தி ருந்த வானி னந்ந லார்ச மழ்ப்பரோ. 104

புலந்து நிற்கும் வேலை யும்பு ணர்ந்து நிற்கும் வேலையும்
கலந்து நின்ற தம்மை யுங்க ழற்றி விட்ட மானமுள்
ளலர்ந்து வீதி வெய்யி னின்ற வான்ற மாந்தர் கேட்கென
மலர்ந்த வாண்மு கத்தி னார்தம் வாச மாலை யாதியே. 105

பாட கப்ப சும்பொ னூபு ரத்த ளிர்ப்ப தத்தினார்
மாட கத்த யாழெ ழுப்ப மாடு வீழ்ந்த கின்னர
நீட கத்த ருக்கி ரித்து நீவிர் பண்ப யிற்றுகென
றேட கத்த கூந்த லார்க்கி றைஞ்சி நின்ற தொத்ததே. 106

வயங்கு கிள்ளை பூவை யோடு மானு மாதர் சொல்லென
நயங்கொள் பாட லுட்பு ணர்த்து நாவ லார்க்க வற்றினை
யியங்கு ருது கூட்டி விட்டி டித்தி டித்து ரைத்திசைப்
பயன்கொ ளுத்து மாதர் மேன்மை பார்த்த லின்மை யென்கொலோ.

மங்க லச்சி றப்பு நாளு மாட மெங்கு மல்கலிற்
றுங்க வச்சி றப்பி னோடு மைந்த தூய தோட்டிமை
தங்க லான்வ னப்பி ரண்டு சாரு மேனை மாநக
ரங்கண் ஞால மெச்சு கின்ற வந்ந கர்க்கி ணங்குமே. 108

பூம டந்தை மார்பி லிட்ட பொற்ற பேர ணிக்கல
மாம ணிக்கு லங்கு யின்ற மைந்த மாட மாநகர்
காமர் மல்கு மக்க லங்க லந்தி லங்கு நாயக
மாம ணிக்கு ழாங்க டுக்கை மாலை வள்ளல் கோயிலே. 92

தங்களுக் கிறைவ னீன்ற தாழ்குழற் றேவி யன்பு
பொங்கமிக் காற்ரு நின்ற புரையறு தவத்திற் கூறு
தங்குவ தில்லை யாசத் தடவரைக் குலங்கள் சூழ்ந்து
மங்குழை நின்றுங் காத்தா லனையபன் மதிலு மற்றும். 110

குருமணி யிழைத்த நொச்சி கோபுர மாட மெங்கு
முருவவெள் விடைக டங்கி யொளிர்தரு காட்சி நாதன்
றிருவடி வணங்கச் சார்வோர் செயிர்வழி யிடையே நீங்கத்
தருமவெள் ளேறு பல்வே றுருகொடு தவிர்ந்த தொக்கும். 111

மேதகு தீர்த்தங் கொண்மார் வியத்தகு படியின் மாந்தர்
காதலி னிறங்கி யேறிக் களித்துறுங் காட்சி சுத்தத்
தேதமி லவத்தை யைந்து மேறியு மிழிந்து நிற்குஞ்
சாதக ருள்ள மென்னத் தகையுறு நாளு நாளும். 112

தம்பிரா னுருவங் கொண்ட தம்மினத் தீர்த்தங் காண
நம்பிவந் திறுத்தா லன்ன நளிர்புனற் றீர்த்த மெல்லாம்
வம்புலா மலர்கள் பூத்து மலரடிக் குதவித் தேசு
பம்பியான் றவரிற் சாலத் தெளிந்துபா வமுந்தீர்க் கும்மே. 113

கையணி நுதற்க ணுடங் கவினரங் கிறைவாக் கான
செய்யணி குறித்துச சேர்ந்தாக் கொல்லுமத் தீமை நோக்கா
தையர்செங் கனலி யோம்பு மவிர்மணி வேள்விச் சாலை
நெய்யவித் தூம நாளு நெடுவிசும் பளக்கு மன்றே. 114

பெருகிய வன்பு பொங்கப் பிஞ்ஞகன் றன்னைத் தாங்கு
முருகிய வுள்ள மேலா யோங்குமென் றுணர்த்தா நின்ற
திருநில முழுதும் போற்ற வெம்பிரான் றிருமுன் றேலாத்
தருமவெள் விடையி னூர்தி தனிக்கொடி நிவந்த காட்சி. 115

நம்பிரா னினிது வைகி நல்லருள் கொழியா நின்ற
வம்பொனு லயத்து மேலா லவிர்மணித் தூவிப் பாங்க
ரும்பர்வா னளந்து நிற்கு முருகெழு நாவற் ருரு
செம்பொன்மால் வரையின் பாங்கர்ச் சிவணிய நாவ லொக்கும். 116

கவர்மணி விளக்குஞ் செய்ய கனற்கெழு விளக்கும் பல்வே
றவிர்வன வன்பு பொங்க வடிமலர் தொழுவோர்க் கெல்லா
மிவர்நுதல் விழிக ளாக வீவதற் கிறைவர் வைத்த
வுவமையி றழல்கள் போன்ற வொளிர்செழுங் கோயி லெங்கும். 117

மு[illegible]சம்பின் முகிலு நாண முழங்குறு முழக்கும் பல்லோர்
[illegible]ளர் வணங்கிப் போற்றும் வியத்தகு குரைப்புந் தேவ

ரசர்கள் பொருள்க ணல்கி யடிதொழு மாப்பு மல்கித்
திரைசெறி கடல்க ளேழுந் தெழித்தெனத் திகழு மன்றே. 118

இருட்பிழம் பெடுத்து வாய்ப்பெ யெரிமணிக குவையும் வேறு
பொருட்டிரட் குவையு மியாண்டும் புணர்கலாப் புதிய பொற்பு
மருட்டிறத் தினருங காணின் மலமொரு மூன்று நீங்கி
யருட்டிறத் தினர்க ளாகரு மாக்கமு மவண மாதோ. 119

அறுவகை மதத்தி னோர்க்கு மவ்வவப் பொருளாய் நின்றங்
குறுவர மருளு முண்மை யொருபொரு ளாயே நின்று
மறுவற விளக்கி நின்றாள் வணங்குந ரெவர்களும் வேட்ட
நிறுவிமெய்ஞ் ஞான நீதி நிகழ்த்தகி லாண்ட வல்லி. 120

எவ்வழி முயன்ற பூசை யியற்றினு மடிமை யானோ
ரவ்வழி வழியே யாக வடிநிழல் குறுகு முண்மை
செவ்விதி னுணர்த்து முக்கட் செம்மலைப் பலசா லேகத்
தவ்விய மனுங்க யாரு மன்பொடு காணுங காட்சி. 121

நெகிழ்ச்சிமிக் குடைய நீரா னெடுவலி யுருவந் தான்கொண்
டிகழ்ச்சிமிக் குடைய மாசி னிணங்கினே ரிருப்பு நெஞ்சு
மகிழ்ச்சிமிக் குடைமை யாக வரவர நெகிழ்த்து நாளும்
புகழ்ச்சிமிக் குடைய வின்பப் பூரண னரசு செய்யும். 122

இத்தகு வளமை சான்ற வெழில்வள ரானைக் காவி
னுத்தம சரித மெல்லா முயர்ந்தனை மிசவ னததின்
மெத்திய வன்பின் வைகும் விரதியர் சூதன் றன்னைப்
பத்தியிற் கடாவி நின்ற பரிசினைப் பகா லுற்றேன். 123

நைமிசப்படலம்.

திருவி ளங்கிய தேயத்த வாகமெலாங்
கருவி ளங்கிய காவளஞ் செய்வதோர்
குருவி ளங்கு குரையழல் வேள்வியி
னுருவி ளங்கிய தானுயர் நைமிசம். 1

மண்ண யந்ததண் வாரி வழங்குமா
றண்ண லங்கன லாற்றி வளிதடுத்
துண்ண யந்த வுறுவரி னூற்பசி
விண்ண யந்தவர் வீப்பதக் கானகம். 2

உதர வங்கி யுலகொரு மூணறினுஞ்
சிதைய வங்கி வளர்த்திடுஞ் செய்கையார்
கதமி லாதவர் காய்தரிற் றேவரு
மதலை யற்றிடும் வாய்மைய ரங்குளார். 3

விடுத்த மந்திர மேவிய ழைக்குமுன்
னெடுத்த வன்பி னதற்கெதிர் கொண்டென
வடுத்து விண்ணவ ராய்குற வானெலாந்
தொடுத்த வேள்வியின் றாம நிவக்குமால். 4

மடங்கல வாரண மான்புலி மாறற
விடங்க டோறு மிருப்பன வெம்பிரா
னடங்கொள் சேவடி நண்ணிய தாங்களு
மடங்கி மாதவ மாற்றுவ போன்றன. 5

அயில்கொள் சூலி யருச்சனை மாலியம்
வெயிலின் வாடுவ வேள்விடும் வெங்கணை
பயிலு மாதவர் பாலுற லஞ்சுபு
செயிரி னுங்கழி யுஞ்செய லொத்தன. 6

மறியு டம்புதை வந்துசின் மாதவா
கறிபு னல்கினர் காக்குமப் பெற்றிமை
மறிகை யேந்தி வடிவுகொ ளன்றுகைப்
பெறுவ தாமெனப் பேணுவ தொத்ததே. 7

அவியி ருங்கொடை யந்தரார்க் கீந்திடுஞ்
சவிநெ டும்புகழ் தம்மையும் போர்த்தொளிர
கவின்வி ளக்குவ காசறு மாதவ
ரவிர்வெண் பூதி யணிந்தொளிர் தோற்றமே. 8

படியில் வேறுபற் றின்மை தெரித்தெனக
கடிவி ராவு கடுக்கையங் கண்ணியெம்
மடிகள் கண்மணி யேயணி யாகினார
நெடிய வைய நிரப்பறு கோளினார. 9

கற்ப கத்துக் கவினிழை தம்மையே
வற்பின் வந்தண வுந்திறங் காட்டுமெப்
பொற்பி னின்றனர் புண்ணிய மாதவர
வற்பின் வற்கலை வாங்கி யுடுத்தியே. 10

பிறவி யொப்பினும் பேணிய செய்கையா
லறவர் மேலென் றறைவன மாதவர்
செறிம யிர்த்தொகை செஞ்சடை யாகிவிண்
ணெறியி னுரையு நிசசம்வ ணகியே. 11

மொழியு மாமொழி யுங்கிளி போற்சுவை
வழியு மாமறை மாதவர் தஞ்சிரு
ரழிவி லாசிரி யன்வழி யோதுறுங்
கழிவி லோதைக் கிடையொரு காலெலாம். 12

விளங்கு வேத புருடரே மேவியங்
குளங்கொள் காதலி னோதுதல் வீழ்தரத்
துளங்க மாமறை சொல்லிநல் லந்தணர்
வளங்கொள் வேள்வி வளர்ப்பதோர் சாலெலாம். 13

மதிமு டித்தருள் வள்ளறன் பூசனை
விதியி னாற்றி விளங்கழ லோம்புபு
கதிய வன்பினர் காலத்தி னாற்செயு
மதிதி பூசையு மாங்கொரு பாலெலாம். 14

இரண்டு நாடி யியக்க மறுத்திடைத்
திரண்ட வாயுச் செலுத்தி யிருண்மல
முரண்ட டுத்தொளிர் மொய்யொளி யேதமக
கரண்ட கச்செயு மார்வமோர் பாலெலாம். 15

நல்ல ஞான மிரண்டினு நாட்டம்வைத்
தெல்லை யற்றொளி ரின்பக் கடலிடை

யல்ல லற்றறி வற்றிரண டொன்றறப்
புல்ல லுற்ற புணர்ப்புமோர் பாலெலாம். 16

கருவி நூலுங் கணக்கும் பயின்றவர்
பொருள்க ளாயும் புகற்சியோர் பாலெலா
மிருதி நூலின் விளக்க முணர்ந்தவர்
மருவு நீதி வழக்கமோர் பாலெலாம். 17

தீங்க ரும்புஞ் செழுங்கனி யுஞ்சுவை
யோங்கு தேனு முடங்குகுத் தாலென
வீங்கு தீஞ்சுவை மேய புராணங்கள்
பாங்கி னோதும் பயிற்சியோர் பாலெலாம். 18

இன்ன தாகிய நைமிசத் தெய்தினன்
கன்னி பாகன் கழற்றொழுங் காதலான்
பன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமுந்
தன்ன வாகத் தழீஇகொண்ட சூதனே. 19

எய்திய சூத னெழில்வன நோக்கி
வெய்தெழு சிந்தையின் விம்மித னாக
வைதவண் வைகிய வந்தணர் தேரா
வுய்திய மென்றெதி ருற்றனர் மன்னோ. 20

மாதன மெய்து வறிஞரி னைப்பக்
காதலி னற்செய் கடன்முறை செய்தங்
காதன நல்கி யதற்கணி ருத்தி
யேதமி னட்பி னியைந்துரை செய்வார். 21

கற்பகஞ் சுரபி சிந்தா மணிநிதி கரைந்த வைந்தும்
பொற்புற வெளிதிற் றமே வறிஞர்பாற் புக்கா லென்ன
வற்பொடு மீங்குப் போந்தா யாதலி னடியே மாட்டுத
தற்பர னருளின் செல்வஞ் சார்வதற் கைய மின்றே. 22

இருண்மல வலியைத் தாக்கு மிராறனோ டாறுஞ் சேர்ந்த
பொருவறு புராண முற்றும் புரையறத் தெளிந்தோய்க் கியாது
மருவரி தொன்று கேட்க வலித்தனம் வாஞ்சை முற்ற
வருளொடு மிறுத்தல் வேண்டு மதுவெது வென்னிற் கேண்மோ. 23

உலப்பறு தீர்த்தந் தம்மு ளுத்தம தீர்த்தஞ் சால
நலத்தரு மூர்த்தி தம்மு ணலத்தகு மூர்த்தி யின்ன
தலத்தினு ளுயர்ந்து நின்ற தலத்தொருங் கிருக்கு மாயின்
மலத்தொகை யிரியக் கேட்கும் வாஞ்சையே மென்றுந் தாழ்ந்தார். 24

தவத்துயர் வலிமை சான்ற சவுனக முனிவ னாதிப்
பவத்தொகை யிரிக்கு மையா பரிந்தனர் வினாத லோடு
மவத்தொகை யுயிர்கட் கெல்லா மனுங்கவச சூத மேலோன
சிவத்துள மழுத்தி நின்று தெளிந்தன னுவற லுற்றான். 25

தேவரும் விழைய நோற்குந் திருத்தகு முனிவர் நீவி
ரேவரு மின்ப மெய்த வெம்முழைக் கடாவி நின்ற
மூவகை யுயர்வு மொன்றாய் முற்றிய தலண்மற் றானைக்
காவல தில்லை கொண்மின் கைத்தலக் கனியின் மாதோ. 26

அருந்தவப் பேறு வாய்ந்த வந்தணீ ராத லாலே
திருந்திய வானைக் காவின் றிருத்தகு மேன்மை நும்பாற
பொருந்திய இளந்தா மீது புராதனன் றேவி நந்திக்
கிருந்தருள் செய்த தாமென் றியம்பினன மோன முற்றான். 27

அனையது கேட்ட லோடு மறிஞர்கண் மகிழ்ச்சி துள்ள
வினையறு சூதன் பாத மீட்டுநன் றிறைஞ்சித் தேவி
வனைபுகழ் நந்திக் கண்ணல் வகுத்தவா வகுக்க வென்றார்க்
கினையது முரைத்து மென்றா விவறினன் சூத மேலோன். 28

எற்றமி லாள ராகி யிருந்தவக் கிழவ ரெல்லா
முற்றமெய்ச் சூதன் றன்னை வினாயது முதத ரந்தான்
மற்றவர்க் குரைத்த வாறும வழங்கினான் தேவி நந்திக
கற்றவர்க் கற்றோன் கூறு மடைவினி யுரைதது மாலோ. 29

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

உலகம் யாவையு மொடுங்குமவ் வூழியு மொடுங்கா
திலகு பேரொளி யாயதன் னிறைவனே யிழையச்
சுலவு வாரிதி யுலகெலாந் தொலைக்குமக் கடைநா
ணிலவி மேக்குற நிவந்துநிற் பதுநெடுங் கயிலை. 1

உருத்தி ரப்பெயர்ச் செம்மலா ருருவந்தன் மயமென்
றருத்தி வையகந் தெளிதர வலங்குசாத துவிதம்
பொருத்த குன்றமாய்த் தாங்கிய பெற்றியே கடுக்குங்
குருத்த தும்பிய கொழுஞ்சுடர் கொழிக்குமச் சயிலம். 2

மேக மண்டலங் கவான்வரை விராவநள் ளிடையே
நாக நன்மணி யிழைப்பமே னலக்குந்தன் னொளியே
யாக நின்றவக் கிரிகுண மூன்றுநோந் தனைய
தேக னக்குணங் கடந்துநின் றனமிசை யிருக்கும். 3

கற்றை வெண்கதிர் பரப்பிய கலைமுழுத் திங்கட்
பெற்றி யொத்தது பெயர்ந்தெழு மாலைவெள் ளருவி
சுற்றின் வீழ்தர விளங்கிய கயிலைதுன் றியவா
னுற்ற மீன்கண மொத்தசா ரலினொளிர் முத்தம். 4

கொழுந்து கொண்டெழு கொழுங்கதிர் மாணிக்க முழைநின்
றெழுந்து பல்லரு வித்திர ளிழுமென விழிவ
செழுந்த ழற்பெரும் பூதத்திற் றிகழ்தரத் தோன்று
மழுந்து தண்புனற் பூதமென் றறைவது தேற்றும். 5

கூம்பு கையவாய்க் கூம்பல்செய் யாவிழி யினவாய்த்
தேம்பு னற்செழுந் தடங்களுந் தெரிசியா நின்றுங்
கோங்கல் வெண்கதிர் பரத்தலி னேரிரு பொழுதும்
வீங்கு பங்கயங் குவளைகள் விரிதரா குவியா. 6

எம்பி ரான்றிரு வுருவெடுத் தியங்குமெய் யடியார்
வம்பு லாஞ்சடை வளர்மதிக் கிரணமெவ் வாயும்
பம்ப லாற்பனிக் கதிர்ச்சிலை களும்பா னடியை
நம்பி யாங்குரு கியதென நறும்புனல் வாக்கும். 7

நீற்றின் வெள்ளொளி பரத்தலி னெடுங்கணீ ரருவி
யூற்றி ருத்தலிற் பேரிசை தழுவிமிக் குயர்ச்சி
தோற்றி நிற்றலி னமலனூர் சுதந்திர விடமா
வீற்றி ருத்தலி னடியரின் விளங்குமப் பொருப்பு. 8

ஒருகொம் பானையு மொராயிரத் திரட்டிவெண் கோட்டுச்
செருவின் வேழமுந் திரளிமிற் றருமவெள் ளேறும்
பொருவி லோகையிற் பொருதிய படுவெசல் லாது
மருவ லார்களிற் பொருதிடப் படாததவ் வரையே. 9

கொண்டல் வாய்திறந் துகுத்தவெண் முத்தமோ குலவேய்
விண்டு வாய்திறந் துகுத்தவெண் முத்தமோ மடங்கற்
கண்டு காய்ந்துகு கடாககரி முத்தமோ வறியா
மண்டர் போற்றுமக் கயிலையஞ் சாரலி னதிகம். 10

கருணை நாயகன் கழலெருழக் கருதிவா னவர்கந்
தருவர் சாரணர் சித்தர்விச் சாதரர் முதலோர்
மருவி வாழ்தரத் தழுவிவான் கதிகளெல் லாந்த
னுருவி னேருழிக் காட்டவற் றுயதவ் வோங்கல். 11

பெண்ணி னாயகி யாகிய பிறங்கலின் மடந்தை
பண்ணை யாட்டயர் தரப்படர் பசும்பொழி லிடத்தும்
வண்ண வான்முழை யிடத்துமென் மலரடிச் சுவடு
விண்ணு ளார்முடி கோட்டுவ வியத்தக விளங்கி. 12

விலகி வில்லுமிழ் மணிகளும் விண்ணுயர் மணியு
மலர்செ யைவகைத் தருக்களு மைவகைப் பசுவு
நிலவு பங்கய நிதிகளு நிகழ்வளை நிதியுங்
குலவு விம்மிதப் பொருள்களும் வயின்வயிற் குழுமும் 13

கணங்கள் காதலிற் றம்பிரான் கழலிணை பரசித்
துணங்கை யாட்டயர் காட்சியுஞ் சுடர்மணி யரங்கின்
வணங்கு நூலிடை யரமகளிர் கண்மணி முழவோ
டிணங்க வாட்டய ராடலு மிடந்தொறு நிலவும். 14

இந்தி ரன்பத முதலிய விமையவர் பதமுங்
கந்த மென்மல ரயன்பதங் காகுத்தன் பதமு
மெந்த விம்மித வளங்களு மிறைஞ்சினர்க் களிக்கு
மந்த வெள்ளியங் கிரிவள மறைவதற் கெளிதோ. 15

இனையவெள் ளியங்கிரிக் கெழில்செய் தாலெனக்
கனைகதிர் மணிச்செயுங் கால்க ளாயிரம்

புணைதரு மண்டபம் பொலிந்த தாங்கரோ
துணைபரி யேழுடைச் சுடரு மாயவே. 16

தெள்ளடி யாரினுந் தீமை செய்வவென்
றள்ளொளிக் கோளுநா ளனைத்தும் யாதெதன
வொள்ளிய மண்டபத் துள்ளெ லாமிரு
ளள்ளுறு மணித்தொடை யாகப் பட்டவே. 17

விலகில்வில் லுமிழ்மணி வீற்று வீற்றுறீஇ
யிலகிய விளக்கமு ளிமைப்பில் லாமுடிக
குலமணி மழுங்குவ குழகன போரு
ணிலவுமிழ் யுயிர்மதி நின்று மாயந்தென. 18

அளவில்சிந் தாமணி யணைந்த கோடிகள்
வளமலி மண்டப மருங்கு துன்றுவ
களமணி மிடற்றினற் காணப் போந்தவாக
குளமகிழ்ந் தருளிய வுறுத்தி றலென. 19

அணியில ராயினு மடிமை பூண்டியா
பணியினி லுரியான் பால னென்பது
துணிவுறச் சிவபிரா னிருக்கைச் சுற்றெலாங்
கணிதமில கணக்கணங் கஞலிற் றென்பவே. 20

சிம்புளா யனையடு மினைய செம்மலென்
செம்பொன்மா முடிமிசைச் சிவணப் பாலனென்
றும்பரார்க் கரியரி யுணர்தந்தி றலெனப்
பைம்பொன்மா லரியணை பயின்ற தாயிடை. 21

கவரிக டுள்ளின கால்செய் வட்டமங்
கிவர்தரு குளிர்வளி யெழுப்பி நின்றன
வவிரிழை வெள்ளைக ளாலித் தோங்கின
வுவவுவெண் மதிக்குடை யுயர்த்தப் பட்டவே. 22

வயம்படு சாரதர் மழையு நாணுற
வியம்பின ரியம்பல வினிய பாடினா
நயம்படு கின்னரர் நார தாதியர்
பயம்படு வீணையிற் பண்ணி யக்கினா. 23

தழங்கிய கிண்கிணித் தளிர்மென் சீறடிப்
பழங்கண்மெல் லிடையினா பண்பி னாடினார்
வழங்கினர் வானவர் மதுச்செய் பூமழை
முழங்கின வடியவர் மொழிந்த தோத்திரம். 24

நாரணர் நான்முகர் நாக ராதியோர்
தாரணி மலரடி சார்ந்து போற்றறக்
காரண காரியங் கடந்த கண்ணுதற்
பூரண ருமையொடும் பொற்ப வைகினர். 25

விண்ணோர் புருகூ தன்விரிஞ் சனமலாக்
கண்ணோன் முனிவோ ரெவருங் கனவினை
வண்ணு வெனவேத் திவரங் கள்பல
வெண்ணு வவைசொண் டனரோ கினரே. 26

இவ்வா றெவரும் பணியக் கருணை
செவ்வே திகழ்கின் றதினத் தொருநாட்
கைவா ரணமைந் தரொடுங் கலவி
யொவ்வா விளையா டலுவந் தனரே. 27

அயின்முற் றியகூ லமணிந் தவர்தாம்
வெயின்முற் றியவே லர்விநா யகரிற்
பயின்முற் றினரா டுபெதந் தனது
செயிர்முற் றுறுசெவ் வியெனக் கருதா. 28

வாரற் கவெனச் சிலர்வாய் தலயற்
றீரக் கடியுஞ் சிலர்கோ யிலகஞ்
சாரக் கடிதே தழுவுந் தலைமைச்
சூரற் படையான் றெழுதீ துசொல்வான். 29

பண்ணவர்க் கரியாய் போற்றி பத்தருக் கெளியாய் போற்றி
தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்தரு டலைவா போற்றி
கண்ணிய வடியா ருள்ளக் கருத்தினை முடிப்பாய் போற்றி
புண்ணிய முதலே போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி. 30

இரந்தவர் வறிய ராகா தியாவையு மெளிதி னெய்தச்
சுரந்தருள் கொழிக்கு முக்கட் சுந்தர மகவி னென்னைப்
புரந்தருள் புனித வொன்று புகற்சியின விறுதல் வேட்டேன்
வரந்தரு பகவ யாதே யதுவெனின வகுப்பக் கேண்மோ. 31

மாதொடு மடிகள் சால மகிழ்ந்துறை தலங்க டம்முண்
மேதகு தலத்தி னோடு விளங்கிமே லாகுந் தீர்த்த
மூதருள் கொழித்து மேலா மூர்த்தியு மொருங்கு வாய்ந்த
தீதறு வரைப்பொன் றீங்குத் திருவுளம் பற்றல் வேண்டும். 32

அன்னது மின்று காறு மகிலத்தி லொருவர் மாட்டு
மன்னவ வருளிச் செய்யா மந்தண முடைய தாகுந்

தன்மைய தாதல வேண்டுந் தலைவவென் றிரந்து மீட்டு
நன்னய மொழிக ளாத்தி நகைமல ரடியிற் றாழ்ந்தான. 33

ஆயதோர் செவ்வி நோக்கி யகிலமீன் றெடுத்த தாயும்
பாயமே கலைக ளாப்பப் பாதநூ புரங்க ளோங்கத்
தூயமென் மலர்ப்பூங் கோதைச் சுரும்பெழ வெழுந்து வல்லே
நாயக னடியிற் றாழ்ந்து நகுமுகத் தினிது கூறும் 34

சகத்துறு பொருள்க ளெல்லாந் தன்வய மாத லன்றிச்
சகத்தொரு பொருளின் மாட்டுந் தான்வய மாத லில்லென்
றகத்தினெவ் வெவருந் தேற வழலவிட மெடுத்து மாந்திப்
புகழ்க்கறைக் கண்ட னான பூரண புராண போற்றி 35

வியப்பொடு படைத்துச் காத்து விளிக்குமூ வருக்கெவ் வாறு
செயப்படு பொருளாய் நிற்குஞ் செறிந்தபல் லுலக மவ்வா
றயிராப்பிலத தேவர் தாமுஞ் செயப்படு பொருள்க ளாகப்
பெயர்ப்பொரு ளாயே யென்று நின்றருள் பெரும போற்றி. 36

காலமுற் றுறுதி நோக்கிக் கணிதமி லுயிர்கட் கெல்லாஞ்
சாலமுற் றியதே கத்தைத் தவிர்த்திடு காலன் மாட்டுங்
காலமுற் றுறுதி நோக்கிக் காயத்தி னொழித்தாட் கொள்கை
சாலமுற் றெரித்து நின்ற தற்பரம் பொருளே போற்றி. 37

கங்கை கொழிப்பச் செஞ்சடிலங் கதிர்க்கு முடியெம் பெருமானே
யங்க ணுலகம் பெரிதுய்ய வருள்சே நந்தி விருப்பொரு
ளிங்க ணறித லடியேனு மினிது விழைந்தே னிதுவறித்
திங்க ளணிந்தோ யோரையந் திகழ்ந்த துளத்தி லதுகேண்மோ. 38

பரந்த வுலகம் படைத்தளித்துப் பாற்று வானு மொருநீயே
சுரந்த வன்பின் முனிவரர்கள் சுரர்கண் முதலோ ரெவவெவரு
மரந்தை யறுக்கும் வேள்விமுத லனைத்தி னானும் வழிபட்டு
வரந்தந் தருளு கெனவிரக்கும் வள்ள னையனு மொருநீயே. 39

ஆற்றுந் தருமந் தமக்கியைய வகில வுயிர்க்கும் வேட்டபயன்
போற்றி யவனே யவளதுவே யெனமூன் றாகிப் புணர்விக்குந்
தேற்றப் பொருளு மொருநீயே தெள்ளித் தெளிந்தோர் சிந்தைமல
மாற்றி வளரபே ரின்பநலம் வழங்கு முதலு மொருநீயே. 40

மண்ணாய் மண்ணி னுறைந்தாய் வழங்குமபுனலா யதினான்காய்க்
கண்ணா ரழலா யதின்மூன் றாய்க் காலாய்க் காலி னீரண்டாய்
விண்ணாய் விண்ணி னொன்றாகி வேட்டோர் வேட்ட பலனாகி
நண்ணா ருயிரா யுயிர்க்குயிராய் நல்கு மிறையு மொருநீயே. 41

அருவா யுருவா யருவுருவா யவைமூன் றனையு மகன்றறிவே
யுருவா யனாதி வினையிரண்டு மொழியா மலமுங் கருமமு
மிருண்மா யையுமற றிவைவிளைப்ப வீண்டுந் தனுவா திகணுங்கு
மருவா தென்று மோரியல்பின் வயங்கு பொருளு மொருநீயே. 42

என்று மறைகள் பலகோடி யெடுத்து முறையிட் டடிபரசும்
வென்றி மழுமான் கரத்தணிந்த விமலா நினக்கு வேறிறையு
மொன்று பயனு முளரேபோல் யோக முழக்கு மிதுவென்னே
மன்ற வெமக்கிங் கிவையிரண்டும் வழங்கல் வேண்டு மெனவிரந்தான. 43

விழைந்திரந்த மடவரலை மேதகுநந் தியைநோக்கித
தழைந்தபெருங் கருணையினாற் றம்பிரான் முறுவலித்துக
குழைந்தவுளத தினிரவேட்ட கோதில்பொரு ளருள்செயவா
நுழைந்தவறி வொடுகேண்மி னெனவிதந்து நவல்கிற்கும. 44

மந்தணமாய்த் தலந்தீர்த்த மறுமையுமிம் மையுமவீடுந்
தந்தருண்மூர்த் தியுமூன்றுந் தகவுயாந்த வொருதான
மந்தமில்சீர் சோணாட்டி னணிவளர்கா விரிக்கரையிற்
சுந்தரமா யுத்தமத்தி னுத்தமமாய்த் துலங்குமால். 45

ஞானகேத் திரமென்று நலத்தகுமத திருநகரிக
கானதோர் பெயர்வழங்கு மறிமின்க ளினியிப்பா
லேனையோ ரரும்பொருளு மிடுகிடையா யருந்தவமத்
தானநீ யடுத்தியற்று சாற்றுதும்வந் தாங்கெனறுன. 46

தம்பிரா னதுகூறத் தாழ்ந்தெழுந்த கிருவாகளு
மெய்ம்பிரா னெளிதுய்ந்தே மினியவற்றின் பெருமைகளு
நம்பினேங் களுக்கருள வேண்டுமென நயந்திரப்ப
வும்பராக் கரியபிரா னுவந்தனைத்து முரைசெய்தான். 47

பொத்தனுக்கு மிதுபாத்ம மெனப்புகலும புராணத்தின்
மத்தியினுள் ளதுநுமக்கு வரன்முறையே யுரைக்கின்றும்
வைத்தமதி யொடுகேண்மி னெனச்சூத மாதவத்தோன
பதியிற்றன் குரவனடி பணிந்துளத்திற பகர்கிற்பான். 48

ஸ்தலவிசேஷப்படலம்.

வண்டுவரி பாடமலர் விண்டுமது வூற்றுந்
தண்டலையு டேதுவள ருந்தலவி சேடந்
தொண்டுபுரி நந்தியொடு தோகையுமை கேட்ப
வண்டர்பெரு மானமுத மென்னவருள் செய்யும். 1

மன்றலகம் பூங்குழன் மடந்தையுயர் நந்தி
யென்றுமெவ ரும்பணிய யாமினிது வைகி
யொன்றுசிவ ஞானநனி யுய்த்தருள் சிறப்பா
னின்றதது ஞானதல மென்னநில மீதே. 2

சிலம்புசிறு கிண்கிணி சிலம்புபத மாதே
வலம்புரி வளைக்கானும் வாரிச மலர்க்க
ணிலம்பணிய நின்றவனு நீடிய திசைக்க
ணலம்பட விருந்தவரு நாளொடுபல கோளும். 3

மருத்துவ ருருத்திரர் வசுக்கள்கதிர் வீசு
மருக்கரு மருந்தவரு மன்றியனை வோரு
மொருக்கிமன நோற்றன ருறைந்தனர்க ளாங்கு
விருப்பொடு மவர்க்கெதிர் விளங்கியருள் கூர்ந்து 4

காமர்கதி யோடுதிரி காலமுணர் ஞான
நாமமல நீவுசிவ ஞானமிவை யெல்லாம்
யாமருள வேற்றவர்க ளின்றும்வதி கின்றார்
வாமமணி மேகலை மலர்க்குழன் மடந்தாய். 5

ஆங்கவ ரிருந்துதவ மாற்றுபல தீர்த்த
மோங்கின வவற்றின்விதி யோடுபடி வோரு
நீங்குரைசெ யும்பயனை யெய்திடுக வென்று
நீங்கரு வரங்களு நிகழ்த்தின மணங்கே. 6

கொங்குமலி பன்மலர்கொ ழித்தொழுகு கின்ற
கங்கையவ ளக்கடிவ ளைப்பினனி நோற்றுத்
திங்களித ழித்தெரியல சீந்தரவும் வேய்ந்த
வங்கிரிகர் செஞ்சடை யமர்ந்தன ளணங்கே. 7

பூவிரி நறுந்தொடை புனைந்தகுழ னங்காய்
தாவிரிய மாதவர்க டாழுமவ் வரைப்பிற்
காவிரி தவங்கள்கடி தாற்றியுயர் கங்கை
யாவிரி நதிக்கதிக மாயவண் வழங்கும் 8

வயங்குமணி மேருவரை மானத மகிதந்தான்
றயங்குபுகழ் ஞானதல மீதுதவ மாற்றி
யியங்குசிறை யன்னமொளி ரேமவன சங்க
ணயங்கதுவி வைகுவா நண்ணியதை யன்றே. 9

வரமலியு மன்னது வாம்பிற வெழுந்து
சாயுநதி யென்றுதவழ் கின்றதது சார்ந்தோரக
கிரவினை யகற்றியெழி லார்கதியு நல்கு
மரவென வகன்றமணி யலகுன்மட மாதே. 10

வளர்தீந்தமிழ் முனிவன்வதி மலயத்திழு மெனவீழ்ந்
தளவாவர மெவரும்பெற வருடாம்பிர பன்னி
தளராதுயர் தவமாற்றுபு தவளத்தொகை தன்பா
லுளதாம்வகை வரமெய்திய தொளிர்பூணிள முலையாய். 11

எழுகோமுக மலைநின்றினி திழிகோமதி நதியுங்
குழுமாமணி திரையிற்றிவள் கோதாவரி நதியும்
பழுதோடிய தவழ்சந்திர பாகைப்பெயர் நதியும்
வழுவாதெழில் வளமல்கிய வருநீர்நரு மதையும். 12

சிறப்பட்புவி வலயத்தினுந் திகழுந்தர மாட்டுந்
துறக்கத்தினு முளதீர்த்தமுந் துன்னித்தவ மாற்றி
யிறப்பப்படி குநர்பாவமு மீட்டுந்தம தகமும்
பறப்பப்பல வரமுங்கொடு பயில்கின்றன வாங்கே. 13

மணிமல்கிய வெழுவேலையு மலர்பூந்தட வுருவாய்த்
திணிமல்கிய வப்பூமியிற் றிசைநான்கினு மவதியுந்
துணிவெண்கதிர் முதலோர்பெயர் சூழுஞ்சில தீர்த்த
மணிமல்கிய பலவற்றுளு மதிமேன்மையி னமரும். 14

அப்புத்தல மதுவாதலி னப்பின்மய மான
வெப்பெற்றிய தீர்த்தங்களு மினிதாங்குறை கிற்குஞ்
செப்பொத்தில கும்பூண்முலை திகழ்வெண்மதி தாழ்வித்
தொப்பற்றில கியவாணுத லொளிர்பூங்கொடி யனையாய். 15

மறந்திகழ் வேல்பொரு மதர்த்த வாட்கணாய்
சிறந்தவத் தலத்துமுன் செய்த நன்மையாற

பிறந்தவர் வதிந்தவர் பெருகி னூர்க்குநோ
யிறந்திடு மறுபிறப் பில்லை யில்லையே. 16

பாவமும் பாவங்கள் பண்ணு வோர்களு
மேவிய வாசைமிக் குடைய வீணருங்
காவள ரத்தலங் கலகக வல்லரோ
வோவியம் வழிபடு முருவின் மங்கையே. 17

மறைகளின முடிகளுமெட் டாத வாய்மையி
னிறைதரு மத்தல நெடுங்கு கூந்தலாய்
முறையுளித் தவம்புரி முனிவர் யோகியாங்
குறைதரு மிருககையா யொளிர்வ தாகுமால். 18

சுடரும்வெண் ணீறொடு தூய கண்மணி
யுடலின ரஞ்செழுத தோது நாவினா
படாருச் சினமுதற் பண்ணு வோர்களுமத்
தடவிய வளம்பதி தான மாகுமால். 19

பயந்தரு ஞானமா பதியி னல்லதை
யுயர்ந்தன வெனப்படா வுயர்ந்த மேருவும
வயந்திகழ் கயிலைமந் தரமுங் காசியு
நயந்தகே தாரமு நறிய தாரிணுய். 20

மந்திர மாகுமால் வசனம யாவையுஞ்
சிந்தனை யாவையுஞ் சிறந்த நிட்டையா
மந்தினின நிடுதல்சென் றிடுத லாதிக
ளுந்திய யோகத்தி னுறப்ப தாகுமே. 21

உண்டலு மூட்டலு முவந்து வீசலு
மண்டினர் ரேற்றலு மறறு மாயிடைத்
தண்டலி லாச்சிவ தருமமாமரோ
வொண்டளிர் கவற்றிய வுருவச் செங்கையாய் 22

அறுசுவைநால் வகையுண்டி பிறதலத்தி லான்றவரை யமைய வூட்டி
யுறுபயனெண் மடங்காங்கு வதிகின்றான் புற்கையுண வுண்டா னேனும்
பெறுவனெனிற் பிறனொருவற் கூட்டிவரும் பெரும்பயன்றன் பேசற் பாற்றே
கொறுகொறுத்துக் கூரிலைவேற் குலத்தொடமர் புரிந்தழக்குங் குவளைக் கண்ணாய்

புரந்தரனு மளகையர்தம் பெருமானு முலகமெலாம் புரக்கும் வேந்தாய்
வரந்திகழ விருப்பதினு மேலான ஞானதலம் வதிந்து நாளு
மரந்தைதபுஞ் சிவயோகத் தவர்மனையிற் பயிக்கநுழைந் துமைத னன்றும்
பரந்தெழுந்து குவிந்திணைந்த பயோதரத்தி னிடுகுமிடைப் பசும்பொற் பாவாய். 24

காமருகற பகநாட்டி னமுதநுகர்ந் தரம்பையர்தங் கலவி யாற்றி
யேமுறஈன் றிருப்பதினும் பிறதலத்திற் போகமெலா மிசைய வாழ்ந்து
தேமருவி யிருப்பதினு ஞானதலத் துபவாசஞ் செய்தோர் வைகற்
முமருவி யிருப்பதினுஞ் சுகமதிக மாயிருக்குஞ் சயிலப் பாவாய். 25

மண்டுபெரும் பாதகங்கள் வைகலும்வை கலும்புரிந்து வழுவி னோரும்
பண்டுபுரி நல்வினையாற் பகாஞான கேத்திரத்துப் படர்ந்து வாழின்
பிண்டுமல மாயைகன்மம் வேரோடும் விடைகொள்ள வீடு சேர்வார்
கண்டுநறுங் கனியமுதுங் கலந்தனைய தீங்கிளவி கதித்த வாயாய். 26

பஞ்சுநொடித தெண்ணெய்விற்றுப் பவளவாய்ச் சிறுவர்தமைப் பகாத்திட் டேனு
மெஞ்சியமற் றிருதொழில்கள் புரிந்தேனு ஞானதலத் திருப்பி னன்னோர்
விஞ்சியநாற் பெரும்பொருளும் பெறுவரெனி னேனையாசீர் விளம்பற் பாற்றே
கஞ்சமலாக் கண்ணமர ரிருவரையும் பயந்தளிகருங் கருணை மாதே. 27

வன்றிவலம் புரிதோகை ஞமலியென்று கழுதைவா யசங்க ளென்று
கொன்றுதசை தின்றுழலும் புலையரொன்று வெவரேனுங் கோல மார்ந்த
வென்றிபுனை ஞானதலத் திருப்பரெனின் விண்ணவருண் மேலாய் வாழ்வர்
கன்றெறிந்து கனியுகுத்தோன் சகோதரியென் றுலகியம்புங் கடிப்பூங் கோதாய்.

இளமையுஞ்செல் வமுமுடலு நிலையாவென் றறிந்தவர்க ளிளமை யாதி
யுளபொழுதே ஞானதலத் துறைந்துமகிழ்ந் தறமாதி யுகப்ப வீட்டிக்
கொளுவால தயற்பதியிற் குறுகுதுமென் றெருருஞான்றுங் குறிப்பா கொல்லோ
வளமலிபங் கயமாதா வளைக்கரந்தை வரப்பதைக்கு மலர்ப்பூந் தாளாய். 29

கணிகையர்கா தலினுகை பொருளீட்டுங் காரணததா லுக வெவ்வே
றணிவளரும் வினோதமுதற் பொருட்டாக ஞானதலத் தமரி னன்னோர்
துணிவுடைய தவந்தான முதலான வினைசூழ்த லெற்றுக் கீர்ந்தண்
மணிவடங்கள் கிடந்துரிஞ மதர்த்தெழுந்து புளகரும்பும் வனசக் கொங்காய். 30

வழிநடையி னோரிரவு வைகினுமன் னவர்துறக்கம் வைகி வாழ்வார்
கழிமகிழ்வின் ஞானதல மெதிர்நோக்கி வணங்கினுஙகை தொழினு மன்னோர்க்
கழிவுசெய வரும்வினைக ளெதிர்நோக்கி யடிவணங்கி யங்கை கூப்புங்
குழிவிழுந்த வுயிரிடத்துங் குருடொழிய வுடன்கலந்து குலவு நங்காய. 31

ஓதியுண ரந்தணரா யிரர்தமக்குப் பிறதலத்தி னுவந்த நூலி
னீதிதவ றுதருத்தும் பயனுற்றி யிரட்டியந்த நிகரி லூரிற்
காதலொடு மொருகவள நாய்க்கிடுவோர் பெறுவரெனிற் கரிசற் றோர்க்கங்
காதரவி னொருபிடிசோ றளிப்பவர்தம் பெருமையெவ ரளப்பர் மானே. 32

கந்தமலி பொழில்புடைசூழ் ஞானதலத் தெல்லையினைக் கடவா ராயி
னெந்தவிழி குலத்தவரே யாயினுமற் றவர்வாழு மில்லி னெல்லைச்

சந்தமணி குலவுமுலைத் தாமரையாள் கடவாது தங்கி வாழு
மைந்தமலி கிரவுஞ்ச வரைதுளைத்தோன் றனையுயிர்த்து வளர்த்த மினனே. 33

தவந்தான விரதமக மாச்சிரம வொழுக்கமுதற் றரும மெல்லா
மவந்தீர வுணர்ந்தவர்கண் ஞானதலத் திருந்தாற்றி யமைவ ரல்லா
லுவந்தேனைத் தலத்தினிடை யுஞற்றுதுமென் றேமறந்து முன்னல் செய்யா
ஸ்ரீவந்தோங்கும் பொலங்குவட்டி னிமையவரை யுயிர்த்தெடுத்த நிறைபூங்கொம்பே.

தவமாதி புரிகுநர்க்கு வேட்டநாற் பெரும்பயனுந் தாழா தீயு
மவமான மறுஞ்சித்தி யெட்டினையும் விரைந்தளிக்கு மும்பர் வைப்பி
னவமான போகங்க ளளிதருளும் வீடுதவு நலத்தத் தந்தச்
சிவமாரு ஞானதல மலதுலகின் வேறிலலை செய்ய வாயாய். 35

மூர்க்கனாய்ப் பிறந்திடுகச்சண் புரிந்துழலு மறிவில்லா மூட ஞக
பார்க்குண்மேம் படுஞான தலத்தென்று மதிந்திருக்கும் பணப ஞயி
னோத்தபூ ணிளமுலையா யெமக்கினிய னவனஃ தெவ்வா றென்னி
லாத்தநீர்க் கடல்விடமு மம்புலியுஞ் சான்றாக வறிந்து கொள்ளே. 36

தலத்தினுயர் ஞானதலத் திருக்கைமுடி யாதயலே சாரந்தோர் தாமுங்
குலத்தினுயர் மறையவரைப் பெரியவரை யடியவரைக் கோல மார
நலத்தினுய ருறையுளிழைத் திருத்தினரேற் றுமவதிந்து நண்ணும் பேற்றை
நிலத்தினுயார் தவாவியப்பப் பெறுவாரெனெஞ் செவிமடுக்கு நீலக் கண்ணாய். 37

சம்புகே சுரமென்று மெய்ஞ்ஞரணிய தலமென்றுஞ் சாற்று வாக
லும்பரா தொழுஞான தலத்தினையிப் பெயர்மூன்று முமையே சால
நம்பிமா தவராதி மலமிரண்டு நீக்கிநவி லெழுத்து மூன்றிற
மும்புமேன் மையவாகிப் பயனனைத்துங் கொடுப்பனவாம் பனனு வோர்க்கே 38

பக்குவமே சிவதரும மலபரிபா கம்பிறந்து பதிந்து சத்தி
தொக்கவினை சமமான வுயிர்க்கலது சுத்தபஞ்சாக் கரத்தைச் சொல்லா
மைக்கருங்க ணுமைமாதே வகுத்தபெய ரவாமாட்டுமே வழங்கப் பட்டுத்
தக்கசிவ ஞானமளித் துயர்வீடு புகுவிக்குந் தகைய வாகும். 39

பத்தியினாற் பெயர்மூன்று மொருமுறைசொன் னாலுமிடர் பாவம் பொய்கண்
மெத்தியநோய் முதலான வாட்டமெலாம் விடைகொள்ளும் விண்ணோர் சூழ
வெத்தகைய போகவித மெனைத்துமெதி ரேகிற்கு மென்று லந்த
வுத்தமமாம் பெயரையெவ ருரையாதா ருலகமெலா முயிர்த்த பெண்ணே. 40

மேதகைய பயன்விழைவோர் ஞானதலத் துறைகவது மேவா தாயி
னோதுகவத் தலப்பெயரை யாங்கதுவு முற்றாதே லுரைப்பக் கேட்க
காதலொடு கேட்டவரு மூவகைய பாதகமுங் கடந்து மேலாம்
போதமுணர்ந் தெமதடியிற் புக்கிருப்ப ரிஃதுண்மை யொலங்கொம் பனனாய். •41

அஞ்ஞான விருளோட மெய்ஞ்ஞான பானுவெழுந் தடைந்தோர்க் கெல்லா
நெஞ்சான மலர்க்கமல நெகிழ்த்தவிழ்க்கு மத்தலத்தி னிகரில் வாய்மை
யெஞ்சாது விரித்துரைப்பக் காலமில்லை யினித்தீர்த்தத் தியல்பு சொற்று
மஞ்சாரு மலர்க்குழல்வா ணுதற்கருங்கண் வெண்முறுவல் வளைக்கை மானே. 42

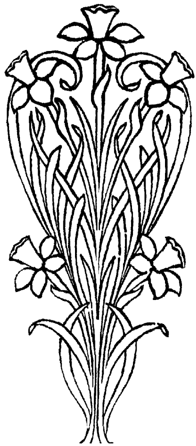

தீர்த்தவிசேஷப்படலம்.

முல்லைநகர் முறுவலினும் முழங்குபுகழ் ஞானதலத்
தெல்லையெல்லா மலங்கரித்தா லெனவிளங்கா நின்றனவாற்
கல்லெனவார் திரையினவாய்க் கமழ்நறும்பன் மலரணிந்து
மல்லலணிமணிச் செழும்படிகண் மருங்கடுத்த தீர்த்தமெலாம். 1

திங்களெனக் குளிர்ந்தன்பர் சிந்தையெனத் தெளிந்திரப்பிற்
றங்கினவ ரெனமேன்மை தழீஇக்கரும்பி னிரதமெனப்
பொங்குசுவை யுடையினவாய்ப் புவனமொரு மூன்றினுக்கு
மங்கலமெல் லாந்தருவ வயங்கியவத் தீர்த்தங்கள் 2

ஒண்டொடியா யுத்தரத்துக் குத்தரநே ருமைப்பவர்போற்
றண்டரள மணிவரன்றித் தடங்கரையிற் றவழ்ந்துலவும்
வெண்டரங்க மொலிபரப்ப விகங்கக்குல மெதிரொலித்துக்
கண்டவர்கள் வியப்பெய்தக் கவின்வளர்ப்ப தீர்த்தங்கள். 3

கயல்விருப்பி னேறுதிமமுங்கக் கயபுளூநே மிகக்குருகும்
பயில்வனவெண் டிரையலைப்பப் பட்டுமொழி விலமனனே
மயலவளருஞ் சிற்றின்ப வாஞ்சையினு விடாலைத்துஞ்
செயல்வளரு மில்லறத்திற் றீராதிண் ணியர்போல. 4

வரந்தருமெம் மொடுமெதிரா மரபுடைமா னதசரசிற
பரம்பியநீ வீரகளெம்பாற் பயின்றிருந்த லடாதென்ன
வரம்புபுரிந் தலைப்பனபோ லலையலைக்கு மோதிமமு
நிரம்பியபே னமுமயங்கி நிற்பனநீர் நிலைதோறும். 5

மாதிரத்தெண் கடகளிறு மலகியதீர்த் தம்படிந்து
போதலைத்துத் துளைக்கரத்துப் புனல்வாங்கித் துளித்தேகுஞ்
சீதளத்த வெக்கர்களுந் தேவருளந் திறைவாங்கும்
காதரமிக் குயிர்க்கிரியக் கடைக்கணிக்கு மடந்கொடியே. 6

தேங்குநறும் புனற்றீர்த்தத் தீரமெலாம் பன்மலரி
ஞேங்கியநந் தனவனமு முந்திடமெங் கணுந்தவங்கள்
பாங்குபெற விழைக்குநரும் பரயோகம் பயிற்றுநரும்
வீங்கருளி னவர்பணிகள் விளைக்குநரு முளரென்றும். 7

இத்தகைய தீர்த்தததுள் யாதொன்றிற் றோய்ந்தெழினு
மெத்தியபண் டைப்பவத்தின் வினைதத்பெரும் பாதகமும
மைத்தடர்ந்த விப்பவத்திற் பாதகமும பறிபோகக
கொத்தினறு மலர்க்குழலாய குலத்தொடும்வேட் டனபெறுவா. 8

மண்ணைபிரமக கொலைச்சாயை மறலும் பிரம ராககதமுந
துண்ணென் றுடற்றும் பெருமபூதத தொடககுந துட்ட தெயவதமுள
கண்ணின் றுறுத்து மந்திரதிற் காது மணககு மிவையெலலாம
பண்ணின் மொழியா யொருதீர்த்தம பாற்றும பாற்றும் படிந்தோரகே. 9

குட்டந் தொழுநோய முயலகநோய் குனமஞ் சூலை வாதநோய
கட்ட முறுத்துங காசநோய கண்ணோய் தலைநோய சும்பிக்கு
ளொட்டுங கிரந்தி நோயாதி யொழிக்குந தீர்த்த மொவவொன்றே
மட்டு விரிந்த நறுந்தொடையல் வருட ! சிவக்குந தடநதோளாய. 10

மறையோர கொலைமன் னவர்கொலையே வணிகர் கொலைசூத திரர்கொலையே
நிறைநீர்க் கேளிர் தநதைதாய் நீடுக் குலை ஞசூற் பசுநன்றி
பறையார் வீர ரிவர்கொலையும பாவ வினையும் பிறவினையும
பிறைநோ நுதலா யொருதீர்த்தம் பெயர்க்கும பெயர்க்கும பெயர்க்குமே 11

என்றுள் புதல்வி யுடன்பிறநதா ளெழில்... கு வன் மனைமெய்மை
யான்றோர் மனையே னையரிலலத் தணங்கை யிழிந்த மாதர்தமை
மான்று தரவிற புணர்வினையும் வரையா நாளிற புணர்வினையுஞ்
சான்றோர் வணங்கு மடககொடியே சாடுஞ் சாடு மொருதீர்ததம. 12

வறுமை யகற்று மனககவலை மாற்றும் பகையைப் புறங்கொடுக்குஞ
சிறுமை துறக்கும் பழிதொலைக்குஞ் சிந்தை மயககஞ் சிதைவிக்கு
முருகு மடத்தின் வலிமுருக்கு முதிர்ந்த காம முதலாறு
மறுதி பயக்கு மாடுநெருக கலம்பு மணிமே கலைக்கிளியே. 13

ஒழுகக மறிவு தவந்தான முறவு சீல முபசாரம
வழுக்கில் கருணை யாசாரம் வாய்மை வணககம் வந்தித்த
லழுக்கி லன்பு துறவடகக மழுக்கா றமை முதலறங்கண்
முழுகக வருளு முழுகுநர்க்கு முழுவெண் டிங்கண் முகத்திருய். 14

நிரம்பு கலவி பெருஞ்செல்வி நீடு மாயுள் வலியூககம்
பரம்பு சூழ்ச்சி கலங்காமை பனுவல் வழியே பொருளீட்டல
வரம்பி லீகை புகழாக்கன் மலிய நுகாத லிவையெலலாங
குரம்பு மலியு மொருதீர்த்தங குடைந்தோர்க் கெய்துங கோற்றொடியே. 15

உயிரொன் றிரண்டு வடிவெடுத்தாங குவக்கும் பெருங்கா தலின்முழுகிக்
கயில்வண் கழற்கா லாட வருங கமழ்பூந் தெரியன் மடவாரும்

பயிலும் படியிற் றுறக்கத்திற் படாபே ரின்ப நலநுகர்வர்
செயிர்முற் றிரிக்கு மொருதீர்த்தஞ் சென்று படியிற் றேமொழியே. 16

அறிவு வளரும் புத்திரரு மவர்தம் வழியிற் புத்திரருஞ்
செறிவ ரெழுமுப் பவத்தோர்களுந் தீரா நரகின் சிறைநீங்கு
நெறியி னவர்தங் குலமுலகி னீடு வாழும் பிதிர்க்கடவு
ளெறிவா பரிவை யொருதீர்த்த மெய்தி யொருவ னாடுறினே. 17

தேசாரமணி கரைமேலெறி திரைவார்தரு தீர்த்த
மாசாரமொ டன்பான்முறை யாடுந்தவ ரல்லா
லேசார்தரு மாசுசமு மெரிவெங்கதிர் வெப்பு
மாசானது மொழியப்படி வாருமபய னுறுவார். 18

வழுக்கிக்கரை புனல்வீழினும் வாரிப்பருகிடினு
மொழுக்கத்தெழு திரைவீசிய வுறைமெய்த்தலை யுறினு
மழுக்கற்றிடு தீர்த்தந்துளி யங்கங்குளிர் செயினு
முழுக்ககரி சொழியக்கதி முறறுங்கனி வாயாய் 19

தீர்த்தத்தெழில் விழிநோக்கினோர் தீர்த்தத்திசை கேட்டோர்
தீர்த்தத்துறை மீதுறுதிக டாசத்தமவரோ டாரு
தீர்த்தம்விளை நெல்லாதிக ளமைத்தோருரு கின்முந்
தீர்த்துக்கரி சுயாவாரிது திண்ணைஞ்சிறு நுதலாய் 20

இவ்வாறுயர் தீர்த்தத்தரு கெய்திந்தவ மாதி
செவ்வாய்மைய புரியிற்றிகழ் தானமபல செய்யி
னவ்வானருள் பிதிரர்களு மமையக்கட முற்றிற
றுவ்வாவமிழ் தனையாயபயன் சொல்லின்முடி யாதால் 21

இன்ன வாறி யம்பு மெம்பி ரானை யேந்து கொங்கையா
ளன்ன ரோகை நண்ணி நாத வென்று போற்றி யோதுவாண்
முன்ன ரெண்ணி லாத தீர்த்த மொய்த்த வற்றுண் மேலவாய்
மன்னி நின்ற சில்ல வென்று வாயமலர்ந் தியம்பலே 22

அனைய தீர்த்த நாம மாடி னோர்க ளாடு நூலவிதி
வினைக ணீங்க வாடு கால மேவு மந்தி ரம்பய
னினைவு றுத பாலர் தேவ ரீய நின்ற தானமு
நினைவி னோடொ ருதை தேவ நீயு ரைத்தல் வேண்டுமே. 23

நின்னை யன்றி வேறு தீர்த்த நீடு மேன்மை யுள்ளவா
றன்னை யன்னை யாவர் கூறு மாற்றல வல்ல ராதலின்
மன்ன யானி ரந்து ளேனெ னக்க சிந்து வூஞ்சையிற்
பின்ன ரும்வ ணங்கி நீள்கை பின்னி வாய்பு தைத்தனள் 24

முப்பு ரம்பொ டித்த மேரு மூரி வாசி லைககையான
மைப்ப டிந்த கண்ணி யுள்ள வாஞ்சை நோக்கி மாதரா
யொப்பி லாத தீர்த்த மேன்மை யோரு மூக்க மிகுளாய
செப்பு கேம னைத்து மென்று செயய வாய்ம லர்த்தினான் 25

காமரு பிரம தீர்த்தமிந் திரபுட் கரணியே சம்புபுட் கரணி
தேமலி யிராம தீர்த்தமே சீமத் தீர்த்தமே யக்கினி தீர்தத
மாமகத் தியநற் றீர்த்தமே சோம தீர்ததமே யலரியின் றீர்த்தம்
வாமமே கலையாய் மேலவாந் தீர்த்த மருவிய பெயரிவை காண்டி. 26

வரியளி முரல மதுமடை யுடைக்கும் வாரிதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டு
விரியணைத் தவிசின் வீற்றிருந் துலக மேதகப் படைககுநான் முகத்தோ
னுரிமையின் வாழு முன்னொரு கற்பத தொருமக ளழகுறப் படைத்தா
னரிபாந் தொழுகி யகன்றெழுந் தோடி யம்பலைத் தமர்த்தவாள் விழியாய். 27

கொண்டனீர் முகந்து போக்கெழுந் தாங்குக் குலவிய கூந்தலு மருகே
யண்டுகோர் சாபம் வாங்கிய தென்ன மாமையிற் சிறந்தவா ணுதலுங்
கண்டகா ருமிழ்ந்த மின்னென நடங்குங் கைபிடி கவற்றுநூ லிடையு
மண்டநா டதிர்க்கு மதன்முழக் கனைய வாடக நூபுரத் தொலியும். 28

சுரந்துசூழ் மேக மழைபொழிந் தனைய துலங்கிய பேரெழில் வனப்பும
பரந்தகா ரடுப்பக் கோபமே காந்தள் பனிமுகை முல்லையுந் தோன்றி
நிரந்தவா றனைய சேயித ழங்கை நிலவொளி முறுவலுங் காட்டி
வரந்தரா நின்ற வணங்கென வெதிரே நின்றனண் மகளெனு மாது. 29

மழைமுகி லடுப்பச் சாதகக் குருகு வாஞ்சையிற் றுளிமடுத் தாங்குத
தழைதரு காதல் பிடர்பிடித் துந்தத் தாமரைத் தவிசனோன் றழுவி
விழைதகு காமந் துய்த்தன னங்கே மேதகு படைப்பயாந் திழிந்தான்
குழைதகு நரைமூப் பிடையறு மாயுள் கொண்டன ரன்னவன் படைத்தோர். 30

ஆயதோர் தவறு நோக்கியுள் வெருவி யருந்தவத் தாலெலமை யடுத்தான்
பாயமே கலையா யாங்கவற் கிரங்கிப் பரந்தபே ருலகெலாம் போற்று
மேயசீ ரெழுத்தோ ரைந்தையுங் கிளந்து விடுததனம் விடைகொடு நடந்து
தூயனாம் பொருட்டு ஞானகேத்திரத்தைத் துன்னினான் சதுமுகத்தோன்றல். 31

ஞான பூமியி னலவள நோககிந யந்தனன்
பேன வாதிரை பின்னிய தீர்ததமெல் லாம்பிரிந
தான காதல கத்தெழ வொன்றனை யண்ணினா
னீன மோடவி திப்புடி யாடியெ ழுந்தனன். 32

நீறு மெய்யினி ரம்பவ ணிந்துதி ரப்பெலா
நூறு கண்மணி மாலைம னுக்கனு வன்றணிந்

தேறு மஞ்செழுத் தவ்வுழி வைகின னெண்ணினன்
மாறு கொண்டெழு மைம்பொறி யினவலி வாட்டினன். 33

ஆங்கு வைகிய சங்கர நாதவ ருட்குறி
பாங்கி னுதர வால்வழி பாடுப யிற்றினன்
வீங்கு மென்முலைப் புத்திரி தனை‌னவி ழைந்துறுந
தீங்கு தீர்ந்தசி ருட்டியு மெய்தினன மாதராய 34

வரந் லாவிய வததகு தீர்ததமணா டீனுடுவிண
பிரம தீரததமெ னப்பட நின்றது பெபவளாா
விரவு புத்திரி யாநியா தமமைவி ழைநதுறு
பரவு பாவமெல் லாமபடிந தார்ககுப்ப றக்குமே. 35

மருதத கறபக வானக, நருததி யோட சாள்பவன்
விருததி ரபபெயா மேவிய, வொருதத னுருயி ருண்டனன். 36

பிரம சாயை பிடிததலைத, துரன ழித்தலி னுயயெனப்
பரவு ஞானப் பதிககணே, விரவு மனபொடு மேயினன். 37

தணிவி லாதநஞ் சந்நிதி, நணிய மேற்றிசை நண்ணினு
னணியி ருந்ததோ ாவியி, னணியு வநததி னுடினன். 38

அன்ன தீர்ததத் தகன்கரை, மனனி நம்வழி பாடுக
ணன்ன ராற்றி நயநதுத, னினன லோப்பி யெழுந்தனன். 39

இன்ப மாரிமை யார்பதி, முன்பு போன்முறை செய்தனன்
பொனபி றஙகிய பூண்முலை, மின்பி றஙகுவி ளஙகிழாய். 40

ஏர்த்த வததட மிந்திர, தீர்தத மாயது தேமொழி
யார்தத வைம்பெரும் பாவமும், பார்தது ளார்க்குமப றக்குமே. 41

தாவிலருந் தவத்துயர்ந்த சமபுமுனி யென்றொருவன்
பாவுறுநஞ் சந்நிதிக்குப் பாவகன்மா திரததெழிலா
பூவலர்ந்த வொருதீாததம புகுநதாடிக கடனியற்றி
யேவனைய விழிமடவா யெபுத்தைந்து மினிதெண்ணி 42

சஙகரநா தப்பெயரிற் றழைக்குமெம தருட்குறியிற்
பொங்கியகா தலிற்பூசை புரிந்துலகெ லாம்விரவித்
தஙகுமெம தியற்கையினைத தலைப்பட்டா னுதலினு
லஙகதற்குப் பெயாசம்பு தீர்ததமென்று யதுமாதே. 43

தத்துதிரை மணிதெறிப்பத் தடஙகரையிற் குருகிரியு
மத்தகுதீர்த் தம்படிந்தோர்க் கடர்பெருமயா தகந்துமியப்

புத்தியொடு முத்தியிவை புணர்கிற்கும புனைவேய்த்தோட்
கத்திரிகைப் பெருஞ்செவிப்பூங் கத்திகைமென் குழற்கொடியே 44

இராவணனை யுயிர்மாட்டி யெழிற்சீதை யொடுமீண்ட
வராவணையிற் கிடந்தவனே யருட்பெருஞ்சந் நிதிமேல்பால
விராவுமலர்த தடமொன்றின விழைந்தாடி யதன்கரையே
னிராமயமா நீலவிண்டு நாதாதனை நிருமித்தான். 45

எழில்வளரு மத்தீர்த்த மிராமதீர்த் தப்பெயர்பூண்
டொழிவில்கொலைப் பாதகங்க ளொழிவிக்கு மற்றதனிற்
கழிமகிழ்வின் வீடணனுங் கரிசிரியத் தோய்ந்தெமது
செழிமலர்த்தாள் பூசித்துச் சென்றிலங்கை யரசாண்டான். 46

அற்றாற்றும் விழிப்புனனமெய் யடியாதொழுங் கோயிலினுண்
முற்றாற்றி னினிதாகி முதிரசுவைத்தாய் நமக்கருகே
சிறறாற்றி னொருதீர்த்தந் திகழ்ந்துளது திசைவிளங்க
வெற்றாற்று மணிவடங்க ளிலகியபூ ணிளமுலையாய. 47

நீங்கரிதா மத்தீர்த்த நின்றாலே யினியுலகிற்
றேங்குபுகழ் திசைவிளங்கச் சீமதீர்த் தப்பெயரி
னோங்குமத னீராடு முறுதவர்க்குக் கனங்குழையாய
வீங்குபய னினைதெவன்ன விதிப்பரிதாம விண்ணவர்க்கும். 48

தேவாக டமக்கெல்லாந் திருமுக மெனநின்ற
பாவகன் முன்னொருநாட் பணிப்புனற் கிறைவன்ற
னாவியி னனையாண்மெய யழகணங் குறததப்பட்
டோவிய நிறையினனு யுறுநல னுகர்வுற்றான். 49

பிறன்மனை விழைவுற்ற பெருகிய பாவத்தால
விறன்மலி தருசொன்ன வீரிய மதுவீழ்ந்திட்
டுறுவலி தேசோடு மொழிதலி னதுநோக்கி
வெறுவிய வுளத்தோடும் விரைந்தன னெங்கெய்தி. 50

திகழுநஞ் சநதிதிக்குத் தென்கிழக கெல்லையிடைப்
புகழ்மலி யொருதீர்த்தம் பொற்பொடு மெதிர்நோக்கி
யகமலி யுவகையனு யடுத்ததிற் படிவுற்று
முகையவிழ் மலர்கொண்டு முறையுளிப் பூசித்தான். 51

அன்னவன் வழிபாட்டுக் ககத்திடை யருள்சுரந்து
மின்னிடை நாமூர்த்த வீரியம் வலிதேசு
நன்னலம் வரம்யாவு நல்கின மவைபெற்று
முன்னின னமரர்க்கு முன்புபோ லவியுய்த்தான். 52

மிக்கொளி திகழுங்கி விண்ணவன் வரமபெறலா
லக்கினி தீர்த்தமென வாகிய தத்தீர்த்தந்
தக்கதோர் விதியாற்றிற் சார்ந்ததி னாடுநர்க்குத்
தொக்கதோர் பிறனிலலங் தோய்வினை முழுதோடும். 53

ஆக்கையின் வலியில்லார்க் காக்கையின் வலியெய்துந்
தேக்கிய தேசில்லார் தேசுமிக குளராவர்
பாக்கிய மில்லார்கள் பாக்கியத் துயர்வார்கள்
வீக்கிய வத்தீர்த்தம விதியுளித் தோய்தரினே. 54

ஐய மால்வரை யேந்த லெமக்குனை
யமைவில காதலி னங்கிமு னீத்துழி
யுமைந லாயிமை யாரொடங் கெய்தலிற்
சமணி லாதுவ டாதுமண் டாழ்ந்ததே. 55

ஆய காலை யகத்தியன் றன்னைநாங்
கூவி யிந்தக் குவலய நோபெறத்
தூய மாமல யத்தினைத் துன்னுகென்
றேவி னமது கேட்டவ னேந்திழாய். 56

நினக்கு நேரிலை நின்னொடு நேர்பெற
வெனக்கெவ் வாறியை யும்மென வேண்டினான்
றனக்கு ஞான தலத்திடைப் பூசைசெய்
தெனக்கு நேர்பெறு கென்றனந் தையலாய். 57

நன்று நன்றென நற்றவன் றாழ்ந்தெழுந்
தன்று சென்றனன் ஞான தலத்துநம்
மொன்று சந்நிதிக் குத்தர திக்கிடை
மன்றன் மல்குமோர் வாவிகண் டண்மினான். 58

நறும லர்ப்புன லன்று படிந்தெழுந், துறுதி யாவெமை தொள்ளிய பூசனை
நிறுவி யெமமை நிகர்த்து வரங்கொடு, குறுகி னான்மல யங்குறு மாதவன். 59

அறையு மத்தகு தீர்த்தத்தி னாடினோர், பறைய வல்வினை பற்பல மேன்மையு
நிறைவர் கல்வியு நீடிய வாயுளுங், குறைவி லாதகு ணங்களு மெய்துவார். 60

அந்த வாவிக் கெதிரே யணிமையி, ணிந்தி ராதிய ரேத்தநின் சந்நிதிச்
சுந்த ரத்தின் விளங்குமச் சூட்சியைப், பிந்து காணுதி பெய்வளைத் தோளினாய்.

தக்க னார்பெறுந் தையன் மார்களுட், டொக்க நாளெனுந் தோகை மார்களை
மிக்க காதலின் வேட்ட சோமன்மற், றொக்க நோக்கினா னுரோணி சார்பினான்.

தவற தாகலாற் சாப மெய்தினா, னிவறு தண்கலை யிறப்ப நோக்கினான்
கவலை பூண்டுளான் கடுக வவ்வயி, னுவகை யெய்துவா னோடி நண்ணினான். 63

பரவி விண்ணவர பணியு நம்முடை, விரவு சந்நிதி மேற்றி சைசகனே
யரவ வல்குலா யற்பு தத்ததாய்ப், புரவு செய்வதோர பொய்கை யண்ணினான். 64

தீர்த்த மாடினான் றீர்த்தக கோட்டிடை, யார்தத வங்கியி னரிது நோற்றனன்
பார்த்து நாமவன் பரிவு தீர்தர, வீர்த்து ளாங்கநிஞ் சாபத தின்னலே, 65

அன்று தொட்டவ னமர ராதியோக, கொனறு யோகைமிக குறுத்தித தானலங
துன்று கினறனன் சோம தீர்ததமென, றென்று மததட மிலகி நின்றதே. 66

நீடு மத்தட நிறைந்த வன்பினா, லாடி னார்கய ரோக மாதிகள்
வீட மண்ணிடை மிக்க செல்வராய்க், கூடி விண்ணினுங குலவி வாழ்வரே. 67

மாயவ னெமதருள் வாய்ப்ப மேலினி, நாயகி தனைநா டகஞ்செய் விப்பனா
லாயவக் காரணத் தாலச் சூழறா, ரேயிழாய் சீரங்க மெனசசி றககுமே. 68

பாயிருள் பருகுபு பகலைக் கான்றெழூஉங்
காயெரிக் கதிரவன் காம ரத்தல
மேயின னெமதுசந் நிதியின் மேற்றிசைத
தூயதோர் தீர்த்தத்தைத துனனித் தோய்ந்தனன். 69

மலர்பல கொண்டெமை வழிபட் டேத்தினா
னுலகெலாம் விளக்குறு மொளிபெற் றோங்கினான்
கலதியில் கருமக்குக் கரியு மாயினா
னிலவெனச சிவந்தொளி ரிதழ்ச்செவ வாயினாய். 70

சீரிய வப்பெருந தீர்த்த மண்ணிடைச்
சூரிய தீர்த்தமாய்த துலங்கி நின்றதவ
வேரிய மலர்த்தடம் விழைந்து தோய்ந்தவர்
காரிய மனைத்தையுங கைக்கொள் வாரரோ 71

நவமணி தீர்த்தமு நாடி யாடினோ
தவறறு பயனிவை சாற்றி னாமினிக
குவவின பூண்முலைக் கோற்றொடி சசையா
யிவருற வேனவு மியம்பு வாமரோ. 72

ஸ்நானவிதிப்படலம்.

தளவ வாணகைத தையலகேள சாடுநோ யாதி
யளவி லாதபல் லரிட்டங்க ளனுங்கவு மாதா
வளமை யாதிவீ டிறுதிய வரங்கணமல குறவு
முளம ரீஇயின ராங்க தீர்த்தமொன பதமே. 1

மூந்து மநதண ராதியா மூவாககுங கதியி
னுநது மநதிரத தாடுத லுறுவது பின்ரே
கந்த மென்குழற காரிகை யாரிவாக குலகந்
தந்த சுநதரி தந்திர மாத்திரை யேயாம். 2

தகர வாாகுழற் கனநகுழைத தாளவா ணகையாய்
மகர மாமதிப் பூரணை வைகறை யெழுந்து
புகரி லாதநாட் கடனெலாம் பொலிவுற முடிதது
நிகரி லாதநஞ் சந்நிதி நோபெற வடுத்து. 3

முன்னா மண்டப மத்தியின் முப்பது கோட்ட
மன்னு விததவற் றொன்பது மண்ணுமேழ் தளிரு
நன்ன ரைந்துகவ் வியஙகளு நவதிர வியமுஞ்
சொன்ன முப்பது மொரோவொனறு துன்னிட வைத்தல. 4

அரசு கூவிளந் துழாய்புளி யாலசம்பு மூலம்
புரசை மால்கரிக் கூடமும் புரவிமந திரமுங
கரிசி லாணிரைத் தொழுவமுங கல்விநூல் விதியின
வரிசை யாலெடுத் திடப்படு மண்களொண பதுமே. 5

தளிர்து ழாய்புளி சம்புகூ விளமவட மரசு
விளரி லாவறு கென்பன விளம்புகவ் வியங்க
ளளவில் சீாதரு மங்கலா யறிகபா றயிரநெய்
வளநி லாவிய கோசல மயமிவை யாகும். 6

சிறுகு காருடற் றிலநெய்கோ தூமந்தீங கட்டி
மறுவி லாச்சிவ லிங்கநெல் வததிரஞ் செம்பொன
முறுகு பேரொளி யாதன மெனமொழிந் தவைதா
முறுதி யாளர்க டானமென் றுதவுமொண் பொருள்கள். 7

கோட்டம் வைத்திடு முப்பது பொருளையுங் கொலைவே
லோட்டு மைக்கணாய் சந்தன மலர்புகை யொளியா
னூட்டு மஞ்செழுத் துரைத்துநற் பூசனை நவிற்றி
வாட்ட மின்றிவெவ் வேறபி மந்திரித் ததன்பின். 8

ஒற்றை வெண்மருப் பிருசெவி மூன்றுக ணால்வாய்க
கொற்ற வைங்கர மாறுகொண் டெழுகுல மதமும
பெற்ற பிள்ளையை யெட்டுமண் பாற்பெரி திறைஞ்சி
யற்ற மின்றியிக் காரிய மாகவெனப் பராவி. 9

விழைந்த வன்பினார் சங்கற்பம விதியுளிச் செய்து
குழைந்த நெஞ்சொடுங் கொடுப்பவ னேற்பவன் கொடுக்குந
தழைந்த வொன்பது பொருள்களுந் தக்கநற் பயனு
நுழைந்து நின்றருள் சிவமலா லிலையென நுதலி. 10

சோர்வி லொன்பது பொருளையுந் தூய்மைய வாக்கி
யார்வ மல்குநீ ராடுறும் விதிநிறை வாக்க
தீர்வி லாப்பெருங் கருணையான் முடிப்பவன் சிலம்ப
வார்வி லாக்கிய வள்ளலே யெனப்பராய் வணங்கி. 11

மண்டு முப்பது பொருளும்வெவ் வேறுதம மலர்க்கைக்
கொண்டு சென்றரா வணையினான் கொழுதகவெங் நெலும்பின
றண்ட மங்கையிற் கொண்டரு டலைவன்வார் சரணம்
வண்டு துன்றிய மலர்கடேய் வந்தனை புரிந்து. 12

பாழி வையகத் துயிர்க்கெலாம் பயமுள மலைப்பக்
கேழி லையமேற் றுழிதருங் கெழுதகை யினரே
யூழி யங்கியி னிற்கிள ருருவுடை யவரே
வாழி நல்லருள் வயிரவ ரேயுமைப் பணிந்தேன். 13

அடிய னேன்சிவ தீர்த்தங்க ளாடுவான் புகுந்தேனை
படியி லாப்பெருங் கருணையா லருள்பணித் திடுகென்
றொடிவி லாவிடை பெற்றவன் சந்நிதி யொழிந்து
முடிவி லாற்றலங் கியின்றிசை முந்துறக் குறுகி. 14

பிரம தீர்த்தத்தின் கரைவளர் பிரசமா மரத்தை
விரவு காதலின் வணங்கிமென் கரத்தினாற் றொட்டுப்
பரவு தீநெறி பாறமுன் னருந்தவம் பயின்ற
பிரம னாகிய விருடியைப் பேணியுண் ணினைந்து. 15

நங்கை சங்கர நாதமேத வரைநம வந்தந
தங்க வங்கையின் மாலையிற் றழைதர வெண்ணி

யங்க ணுள்ளவ ரஞ்செவி யினும்புக வந்தப்
பொங்கு நல்லருண் மந்திரம் பொருகெனக் கிளந்து. 16

பெருகு மத்தடங் காததிடும் பெருங்கண நாதன்
பொருவில் சீர்த்திய ளாகிய புட்பதந் தலையுரா
ளுருகு மன்பி னால வணங்கியொண் புனலமை யளாவு
மருவ வுள்ளூற விறங்கிமண் ணினையெதிர நோக்கி. 17

பாவ நோயமுத லரிட்டமெல லாநனி பாற
மேவ நன்றியை விளக்கென வியந்துப ரிதத்தத
தாவி லாதவம் மண்ணினைத தனுவினிற் றிமிரந்து
காவி நேர்விழி யாய்புனல படிந்தது கழுவி. 18

கூறு மானுடை யைநதையுங கோசல முதலா
வேறு வேறுற வாடிவீங கிருமபுன லாடி
மாறி லாதவேழ் தளிரினும் வாரபுன றேய்த்திட்
டேறு மாமனு மூலததிற் புரோககண மியற்றி 19

வார்ந்த தண்கரை யிவாநதுநீா வடிவினிற் புலாததித
தேர்ந்து தேவர்க ளிருடியா தென்புலத தவாக்கு
நோநத நீாககடன விதியுளி நெடுங்கரத தியற்றிச்
சாாந்த தெனபுலத தவாககுளங் தழைதரும் பொருட்டு. 20

எண்ணில பாவமு மிறுககுமிவ் வெள்ளிருங கொடையா
லண்ண லாகிய சிவன்மகிழ் வடைந்துபே ராயுண்
மண்ணி லேயெனக களித்திடக கடவுமு லெனறு
திண்ண மாகிய பததியாற் றிலக்கொடை வழங்கல. 21

அதிவ ளமபெற வினனண மாடுறும் விதிபே
மதிவ ளந்தரு மேனவண் மாத்தமா டுதற்கும்
விதியெ னப்படு மரமுனி காவலர் விண்ணோ
கதிசெய் தான மந் திரங்கள்வெவ் வேறவை கரைவாம. 22

இந்திர தீாத்தப் பாங்க ரெழுந்தொளிா மரந்தெங காகு
மிந்திர னிருடி முக்க ணிறைசிவன் றேவன் காவ
றந்திடும் பாலன் கும்போ தரன்சதுா வேதம் வல்ல
வந்தணர்க் காவி னெய்யை யளிக்கதக கனையி னேடும் 23

கைம்மலை யுரித்த மேருக கார்முகக் கடகச் செங்கைச்
செம்மல்வீ ரியமா யந்தச் சிவனுக்கு மகிழ்ச்சி செய்யு
மிம்மண நெய்த்தா னத்தா லின்புறக் கடவ னுகு
மைம்முகப் பெருமா னென்ன வறைதன்மந் திரமா கும்மே. 24

சம்புதீர்த் தத்தின் பாங்கர் சம்புயா மரம்வ திட்டன
வம்பறு மிருடி தேவன் மயேச்சுரன் றீர்த்தப் பாலா
நம்புறு சுனந்தர் தான நலத்தகு பொருள்கோ தூமம்
பம்புவே தாந்தி யேற்கும் பாத்திர மாவன் மாதே. 25

இனியதாய்த் தேவர்க் கெல்லா மின்புறு முணவ தாகி
நனிவளர் பாயச முற்று நலியுமிக் கோதூ மத்தான
முனிதரு மலங்கண் மூன்று முருக்குபூ தேச ஞான
புனிதனுண் மகிழ்க வென்று புகறனமந் திரம தாகும் 26

இராமதீர்த் தத்தின் பாங்க ரிருப்பைநன் மரமி ராமன
பராவுறு மிருடி நீல வீச்சுரன் பகருந் தேவன்
விராவுறு தீர்த்தப் பாலன் வீரபத் திரன்றீங் கட்டி
யுராவிய பிரம வித்தா யுயர்மறை யவனுக் கீதல். 27

சுவையதாய் விமலன் பதிச் சுவைமிகக் கொடுப்ப தாமிந்
நவையறு கரும்பின் கட்டி நல்குறுந் தானத் தாலே
தவறறுத் தின்ப நல்குஞ் சங்கர னெக்கா லத்து
முவகைய னாக வென்ன வுரைத்தன்மந் திரம தாகும். 28

சீமதீர்த் தத்தின் பாங்கர்ச் செழுமர நாவல காற்கிய
நாமத்தா னிருடி தேவ னவிலமு தேசன் பாலனை
ரேமிற்றீ சுதந்தன் மேன்மை தொகுஞ்சிவ லிங்கந் தன்னைக
காமுற்று தரவு நமபாற கலந்தவாக களித்த ருணம். 29

நின்மலன் சால வைகு நிலையமா யுலக மெல்லாந்
தன்மய மாக நிற்குந் தகவிச சிவலிங் கத்தா
லன்மலி கண்ட ஞேகை யகத்தினை ஞகி முத்தி
நன்மையை யளிக்க வென்ன நவிற்றன்மந் திரமா கும்மே 30

அககினி தீர்த்தப் பாங்கா மரம்புளி யிருடி யங்கி
நற்கிரு சானு ரேத செனுஞ்சிவ னவிற்றுந் தேவன்
றககசீர்க் கருபன் பாலன் சாலியை வறிய ஞான
பொக்கமில சுற்றஞ் சூழ்ந்த பூசுரர்க் களித்த ருணம். 31

வையக மாந்தாக் கெல்லாம வளர்பசி தாகம் போக்கி
மெய்யுறு மாற்ற லாதி விளைத்துவிண் ணவர்கட் கெல்லாம்
பொய்யறு முணவா யின்பம் பொருந்துமிந் நெற்று னத்தா
லையமு தேச ஞேகை யடைகவென் பதும னுத்தான். 32

அகத்திய தீர்த்தப் பாங்க ரணிநிழல வருக்கைத தாரு
வகத்திய னிருடி தெய்வ மகிலாண்ட வல்லி யென்னச்

சகத்தவா பழிச்சு நீயே சுருததி தசக பாலன்
மிகக்கலை வல்லா னேற்ப வெண்கலை வீச ருனம் 33

தேவர்கள் விழைவ தாகிச சீதம்வெப் பிரண்டு நீக்கி
மேவுமிக் கலைத்தா னத்தால் விண்ணமா தேவ ரெல்லா
மோவீலின் புறுக வென்ன வுரைத்தன்மந் திரமாம பூதச
காவிகள் செவியி ஞெட்டிக கவின்கவா கருகசுட் பாவாய. 34

சந்திர தீர்த்தப் பாகைகாத் தழைத்தெழ மாமபுன ஞைகஞ்
சந்திா னிருடி தேவன் ருனுமன் னவனே பாவா
முந்துபுட் கரனே புட்க ராக்கனே குமுதன மூவ
ரந்தமில் வேள்வி செய்வாாக காடக மளித்த ருனம 35

அஙகிசம பந்த மாகி யானநத மூலகுக கெல்லாந்
தஙகுவ தாகு மிந்தத தமனியத் தானத தாலே
யஙகியை நுதற்க ணுக்கு மருளவளா சிவன்மா ராய
மிஙகணமிக குறுக வென்று வியம்பன்மந் திரமா கும்மே. 36

பரிதியின் நீர்த்தப் பாஙகாப் பசுமாம் விலைந தூய
பிருகுநல விருடி தெய்வம் பெருகொளி யென றாழ் பால
னுருகெழு சுவான வூாதி யுயர்சிவ பத்தி வல்லான்
மருவுற வரத னததை வழஙகுத ருன மாகும். 37

வரமலி தேவர் தேசின் வநதொளி கஞற்று மிநத
வரதனத் தானந் தன்று லமாபிர பாக ரப்பேர்
விரவிய கதிரோ னிண ப மேவுக வென்று செப்பல
பாவுமந் திரமாம் பண்ணைப் பழித்ததீங குதலைச் சொல்லாய் 38

தருமுதற் பேத மெல்லாந் தனித்தனி வகுததுச சொற்று
முருவளா் பசுஙகொம் பன்று யொனபது தீாத்த மாட்டு
மருவிய விதியி னூடு மாந்தாக ணமது கோயிற்
றிருமுன ரடுத்துத் தாழ்ந்து சிந்தையை யொருகங்கி நின்று 39

மந்திர மாதி தம்மால் வருபிழை பொறுததிட் டீஙகு
முந்திய நவதீர்த் ததது முழுகிய பேறெம் பாஙகா
மைந்துற நிரப்பு கென்ன வாஞ்சையி னிரந்து நம்மைப்
பிந்துற முக்காற் சூழ்ந்து பெருநிலத தைங்காற் றுழ்ந து. 40

ஒருசிறை யிருந்து மூல முயர்திரி யமப கததை
யிருபதைந் தடுக்கி யெட்டுத் தலைப்பெய்யெண் ணளவை யெண்ணிப்
பொருவில்பூங் கொடிநின் கோயில் புகுந்துநின் சரணம போற்றிக
கருதுபு நாற்காற் சூழ்ந்து காதலி னைங்காற் றுழ்ந்து, 41

ஆங்குமந் திரங்கள் வேட்ட வளவுநன் கியம்பல் வேண்டும்
பூங்குழன் மடந்தா யாங்குப் பொங்கிய தீர்த்த மாடும்
வீங்கிய விதிகள் சொற்று மென்றனன் விமலன் கேட்ட
மாங்குயிற் பழித்த தீஞ்சொன் யாணினி யிதனைச் சொல்வாள். 42

கங்கு ணிகர்த்த கறைமிடற்றாய் கற்றைச் சடையாய் கயிலாயா
பங்க முறுத்த மரிட்டமெலாம் பாற்றி யிட்ட மனைத்தினையுந்
தங்க வருளு நவதீர்த்தந் தக்க ஞான சலதிருப்பிற்
றங்க நிரயம் பலகோடி யுயிர்க ளெளியுந் தாரிசென்னே. 43

புழுக்க ணெளியக் கறைசோரப் புண்ணைந் திழுக வுறுசீயு
மொழுக்க வுடலு நோயாதி யுலப்பி னேயாற் கொளப்படலெ
ணிழுக்கம் பயின்ற வுளத்தினா யிரந்து மையங் கிடையாமை
முழுக்கத துயரப் பெருங்கடலின் முழுகித் திளைக்கு மிதுவென்னே. 44

மைந்த ரிழந்து மனையிழந்தும் வளமை யிழந்தும் பொருளிழந்து
மூந்து மொளிகண் செவியிழந்து முறைநா விழந்து மெழிலிழந்துஞ்
சிந்தை தெருட்டுங் கலையிழந்துந் திண்மை யிழந்து மிவ்வாறே
யந்தி லுயிர்கள் பலகோடி யரிட்டத் தழுந்து மிதுவென்னே. 45

வெண்ணெ யிருப்ப நெய்க்குழலும் வீணா போல ஞானதலத்
தெண்ணில் பெருமை தருதீர்த்த மிருப்ப வவற்றின் முழுகாதே
நண்ணற் கரிய கொடுங்கான நண்ணி யுணவா திகள்விடுத்துப்
பண்ணற் கரிய பெருந்தவங்கள் பல்லோர் பயிற்று மிதுவென்னே. 46

என்று பணிமால் வரையுயிர்த்த விறைவி வினவ வளர்மேருக்
குன்ற நெடுவார் சிலைக்காத்தார் குளிர்நோக் குதவி யருள்செய்வா
வென்ற பொறியி னந்திகவு தமன்மெய் வாய்ந்த ததீசியிவ
ரன்று சபித்தார் குழைகிழிக்கு மயில்வேல் விழியா யதனாலே. 47

மறையி னொழுக்கந் தவந்தானம் வாய்மை பொறையா தியதருமத்
துறைநெஞ் சிலரியா வருமவருட் சிலரே யொழுக்க முதலறத்தை
நிறைமுற் பவத்தின் பெருந்தவத்தா னிகழ்த்த லுறுகின் றார்திண்ணம்
பிறையொண் ணுதலா யிவையல்லாற் பேணா ஞான தலதீர்த்தம். 48

முன்னைத் தவத்தான் ஞானதல முறையின வதியு நலத்தினரு
நன்னர்த திருத்த மாடுநரு நம்மை யாங்கு வணங்குநரும
பின்னர்ப் பவத்தி னுருவாயீழை யுருவாபெண் ணரசே யுரைத்தபயன்
மன்னிப் பிரியா தெமதடிக்கீழ் வாழ்வா ரிதுசத் தியமாமால். 49

எழுந்து பரந்து தண்ணெனவெச செனமிக் கோங்கி யிறுமாந்து
செழுந்தண் டரள வடமணிந்த திதலை முலையா யினித்தலமு
மழுந்து படுந்தீர்த் தமுமுயர வமரு மூர்த்தி மேன்மையினை
விழுந்து வினைக ளோட்டெடுப்ப விளங்க வெடுத்து விளம்புவாம். 50

மூர்த்திவிசேஷப்படலம்.

மாயி ரும்புவி மாந்தருக கமரா வான வாககய னவற்கரி யரிக்குச்
சேயி லைப்படை வேலவ னவற்குத் திகழு மைங்கரா னுயர்ந்தன ரவாக்கு
நீயு யர்ந்தென வீங்கிவா பூசை நிகழ்த்தி லிங்கங்க ளொன்றினென் றுயாநத
வாய வெவ்வகை யிலிங்கத்து மேலா மணங்கு நீபணிந் திடப்படு மிலிங்கம். 1

வல்லைவென் றொளிரு மணிமுலைக் கொடியே வையகத் திடரொலாந் துமிய
நல்லற மாகி கருதிநீ பூசை நடவிய வெமதருட் குறிகள்
பல்லவர் றுள்ளு மெவற்றினு மேலாய்ப் பாசக வீட்டினை யருளுஞ்
சொல்லரு ஞானம் பெற்றிட நின்றைற் றொழுப்படு மிலிங்கமே லாகும். 2

உத்தம குணத்தோ ரெண்ணிலா தவங்க ளுஞற்றிமெய்ஞ் ஞானமுற் றுயர்ந்த
முத்தியை யடைந்த ஞானகேத திரததின் முருகுயிா பூங்குழ லாய்நின்
கைத்தல மலராற் றீம்புன றிரட்டிக் கவினறரு மிலிங்கநா வலின்கீ
ழெத்தகு வரமும் வழங்குவ தாக வின்னினி யேவிளங் குறுமால். 3

ஞானமிக் களிக்குந் தீர்த்தங்க ளுடுத்து ஞானமிக களிக்குங்கேத் திரததின்
ஞானமிக களிகரு மிலிங்கமும் பலவே நவிற்றிய வவற்றுளு மேலாம்
ஞானமிக் களிக்கு நின்கா மலரான் மறுவற வகுததிடப் பட்டு
வானமிக களிக்கு மிலிங்கமென் றுரைக்கும் வார்த்தையி னயிாப்பது முளதோ. 4

உலக மாட்டுவை கியவெம துள்ள வுவகை தன்னினு மொண்டொடி நின்பாற்
குலவு மோகைமிக் காயினுற் போலக் குவல யப்பெரும் பரப்பினுங் காங்கு
நிலவி வாழ்சிவ லிங்கத்தின் மாட்டு நின்று நாம்வழங் குறுமரு டனினு
மிலகு ஞானகேத் திரத்துநீ வணங்கு மிலிங்க நின்றுநாம் வழங்கருள் பெரிதாம. 5

குறங்கின் மீமிசை யிருத்தியு மெமது கோல மேனியி னொற்றுமைக் கொண்டு
னறங்கு லாவிய வாட்கணு யென்று மருவி நின்னையாம் பிரிவுறு ததபோ
லறங்கு லாவிய ஞானகேத திரதகி லணபி னீவழி படுமிலிங் கத்து
மிறங்கி யாணவ முயிர்க்கெலா மடிய வென்று நாம்பிரி யாதுவீற் றிருப்பாம். 6

அமுத மென்றதண் புனலினுற் றிரட்டி யமைக்கு மச்சிவ லிங்கமவ் வியல்பா
னமுத லிங்கமென் றுரைத்திடப் படுமங் கடுத்தி றைஞ்சினோர் நித்திய மெய்தி
யமுத ராதலி னுனுமும் மலத்தி னழிந்து தோன்றுயி ரருளிடத் தனவா
யமுத மென்மொழி யெமையறி யறிவங் கழிவ தின்மையி னுனுமப் பெயராம். . 7

அனைய வாகிய மந்தண மான வரும்பெ ரும்பொருட் பெயரினை யொருகா
னினைய நாவினு லுரைக்கமுற் றுத நீடு போகமெவ் வுலகினு மில்லை
யினைய வாகிய வரிட்டங்க டம்மு ளிறுதி முற்றுறு திருப்பதொன் றில்லை
வினையெ லாந்தப முத்தியீ ரிரண்டுண் மேவு றுதது மில்லைமின் கொடியே. 8

அண்டா கற்பகத் தலர்சொரிந் தேத்து மமுத லிங்கத்தை யன்பினு லொருகாற்
கண்ட கண்மலர் வறுமையுற் றிரங்கிக் கனகம் வேட்டொரு வரையுங்கா ணுது
மீண்டு துன்பறு மமுதலிங் கத்தின் மேத குமபெயர் கேட்டவர் செவிகள்
கொண்ட நலகுர வினாக்குமுன் னறிந்து கொடுப்ப தல்லது குறைசொலக் கேளா.

சோதி மல்கிய வமுதலிங் கத்தைச் சூழ்ந்து ளாரடி யிம்மையி னொன்றிற்
காதல் வைத்துமற் றொருவர்தம் மாட்டுங் கதுவச் செல்லுறு மறுமைவந் தடுப்பி
னேத முற்றற மண்மிசை மீட்டு மிடப்ப டாவெதிர் கூம்பிய கரங்க
ளோத நல்கென வொருவரை யிரவா நடுங்கு மின்னென நடங்குநுண் ணிடையாய்

தீய வினைக ளனைத்தினையுஞ் செய்தா ரேனு ஞானதல
மேய வமுத லிங்கத்தை விழைந்து பணியப் பெறுகிற்பி
னுய வினைக ளவையெல்லா மழலவாய்ப் பட்ட துய்யேபோன்
மாயும் வளரெண் ணுண்மதியின் வாங்கி வயங்குஞ் சிறுநுதலே 11

வெறுக்கை கல்வி தவந்தானம் வெவ்வே றுன வறத்தானு
மொறுக்க முடியா வாணவமு முயிரை மயக்கு மாயைகளு
மிறுக்குங் கரும மோரிரண்டு மெல்லாம் பரிதி முன்னிருள்போ
லறுக்கு மணிசேர் ஞானதலத் தமுத லிங்க தரிசனமே 12

அனகா வதியு ஞானதலத் தமுத லிங்க மெனும்பெயராற்
சனன மரணப் பெருநோயைத் தவிர்த்து வளரு மொருமருந்தை
மனமெய் மொழிமூன் றினும்பணிவார் மாட்டுச் சிறிய நோயான
கனக முதலாம் பொருட்சார்பாற் கதுவுங் கலக்க முளதாமோ. 13

உறுநாள் கோளே யிராசியே யுதிக்குங் காலை மாறுகித
தெறுநீ ரனவா யிருந்திடினுஞ் சிந்தைக் கினிய வமுதலிங்கம்
பெறுநீர் மையினுல வழிபாடு பேணு வாருக்கு மற்றவற்று
லிறுநூ லிடையாய் தீயபய னெய்தி யடாக்கு மாறின்றே. 14

ஊழி யிதுவோ வெனமேக முதக மிகுந்து பொழிந்திடினு
மூழி யிதுவோ வெனவெப்ப முடற்ற மழைகண் மாறிடினு
மூழி யிதுவோ வெனவிகலவேந் துலைக்குங் கால மடுத்திடினு
மூழி தெவன்கொல் செய்யுமென வுவப்ப ரதன்சீ ருரைப்போரே. 15

வரையால் வேலை கடைந்தெடுத்த மருந்து நுகர்ந்தோர் சுரராக
தரையோ ராக நித்தியத்தைச் சார்வார் விதியி னீராடி

னுரையா சூக்ம வறிதுடையோ ருகப்ப வுடையோ ரிருவோரும
புரைதீர் புனித மொப்பாகப் பொருந்து வாரக ளதுபோல. 16

குலமிக குயாநதோ ராயிடினுங குலமிக கிழிநதோ ராயிடினு
மலமிக் குயாந்தோ ராயிடினு மலமிக கிழிநதோ ராயிடினு
நலமிக குயாநத வமுதலிஙக நணணித தொழினவ் விருவோரும
பலமிக குயாநத வொருவீட்டி னெறப்பப் படருமபரிசினமே. 17

பிதது மிகுநத வுளதனொருவா பெருகு விடதனைதப பருகுஙகான
மெதது சுவையின் வானமுதம விரவப் பெறினமற றவாதமமகருன்
மதத முடனே விடமேவகம வலலை யொழிய மணிததாளப்
பததி நிகாத்த முறுவலாய யாழி யடுககு மதுபோல. 18

நடனம் புரியுங கணிகையரை நாடிப புகுநதா ராயிடினு
மடமை யகற்று மமுதலிஙக மணியை யடியா மனவிளககைப
படாவில விமைககு மணிதனொடலை பயிலபூண் முலையாய தொழினவாககுத
தொடர்சொல் வினையு மிப்பவத்திற சூழும வினையுந தொலையுமே 19

பண்ணவா சூழு மமுதலிங கததைப பணிவோமெனை
றண்மைய ரேனுஞ் சேயமைய ரேனு மகனுடிற
றிண்ணிய பாவந் தீட்டுக ணககைச் சிதைவிப்பான
றுண்ணென வஞ்சிச் சித்திர குததன் றூரிசிலவாய. 20

ஞான தலததி னமுதலிங கததை நனிகாண
வான மனததோ டேழடி மண்ணிட் டனராயிற
போன பவத்து ளேழனு ளீட்டிம புரையெலலா
நான மனைநத வாகுழ னங்காய நலிவெயதுாம. 21

அங்குலி ளஙகு மமுதலிங கததின முடிமேலோா
சஙகமா தீர்த்த மாட்டின ரிக்குத தயிாபாலெய
கொஙகமா தேன்பால் கோதுமி டாவே னையமூாததிக
குஙகினி தாட்டு மொண்பய னுற்ற வுறுமாதே. 22

சமபுவின் மூலம வைகுமி லிஙகந தனிலங்கைப
பைம்புன லாட்டும் பண்பின ரன்ன பயனுற்றுல
வம்புறு பாலா திகண்மிக வாட்ட வளாவாய்மை
யுமபா குழாத்து மாரசொல வல்லா ரொளிாபூணுை 23

மருமல ரொன்று சமபுவின் மூல மகிழ்மூர்த்திக்
குருகிய வன்பா லீந்தவ ரொண்மா மலர்வாழ்வா
திருவியல் சங்க மொன்று கொடுததோா திகழ்செஙகைப்
பொருவறு சஙக மொன்று தரிததுப புவிகரிப்பாா. 24

மாண்டத மீந்த மானெம தயங்கை மாறுகும்
பான்முத லீந்த பன்மணி யான்கோ புரமேவுங்
கான்மல ரீந்த பூமா மாதி கவினுந்த
வான்மலி வைப்புய் யானங் லாவி மகிழ்செய்யும். 25

அருள்வளா நாவன் மூலத தமுதலிங கத்தின் சாபுற்
றொருதின மேனு மன்பா லோங்கிய சரியை யாதிப்
பெருகிய பணிக ளொன்கும் பெட்டவா சாலோ காதி
மருவிய முத்தி நான்கும வல்விரைந தடைவா மாதோ. 26

அறமுத லொன்கும் வல்லே யருமையொன் றுனு மின்றி
யுறுவது வேட்டோ ரெலலா மொலிந்தபூஞ் சாலை நாவ
னறுங்கிழ லிலிங்க பூசை நண்ணிய பொருள்கைக் கொண்டு
முறுகிய வன்பு பொங்க முற்றுவித திடுக மானே. 27

என்றுயர் மூாதத்தி மேன்மை யியம்பலு மிறைவன் பாத
மன்றலங் கூந்தற் செவ்வாய் மலைமகள் வணங்கி நின்று
நன்றுள மகிழ்ச்சி பொங்க நாதனே யாங்கு நாவ
லொன்றுள தென்றி யன்றே யதன்வர வுரைகக வென்றாள். 28

வரையினுக கரைய னீன்ற மலாகொடி நுசுப்ப ணங்கை
கரையறு காதல பொங்கக கைதொழு திாத்த லோடும்
புரைதபு கருணை யோடும் பூரணன் முறுவல பூததது
விரைகமம் நாவல் வந்த வரவினை விளம்ப லுற்றான். 29

சம்புமுனிதவம்புரிபடலம்.

புன்னை கூவிள நாகம் பூவை பிடாநமை சேவாண்
வன்னி தாதகி வேங்கை வகுள ஞெமையரை பாங்கர்ச
கன்னி காரமந தாரங் கடுக்கை தமாலங்கச் சோல
முன்னம் வாகைவெட் பாலை முருக்கு வருக்கைப லாசு. 1

சந்து காரகில் போதி சண்பக மாலவரை யாமா
சிந்து வாரம சோகஞ் செருந்தி திமிசு திலகங்
கந்தி நாளிகே ரங்கள் கடம்பெகி னிலல மடமபு
குந்தங் கூதள மாச்சா குங்கும மேழிலைம் பாலை. 2

முருகு நரந்தங் குறிஞ்சி முந்திரி கைப்பழச் சோலை
மருது தடாவழை யோமை மாதளை ஞாழன்ம தூகம்
பொருவறு மின்னம ரங்கள் பொலிதரு ஞானத லத்தின்
மருவ விடைக்க ணெழுந்து வைகுமொர் நாவலங் கானம். 3

வளர்ந்து வண்டுசு லாவ மலர்ந்தொளிர் நாவலங் கானத்
தளர்ந்து தேவருங் காணு வருமபெரு வீட்டினை வேட்டோன
றளர்ந்து சாயநதம லைதான சமபு முனியெனுந தகயோ
னுளங்ந்த ருநவ யத்தி னொருக்கி யருந்தவ முற்றுன. 4

நீறுத ரித்துக் கண்மணி பூண்டு நிமிர்சென்னி
யேறிய வேணி தாழ்புவி வீழ விருந்தெம்மை
வேறற நாடி மெய்த்தவ மாற்று மவன்முன்னே
வீறுயர் வெண்ணு வற்கனி யொன்று வீழ்ந்தன்றே. 5

பண்டறி யாத திப்பிய மான பழமுன்னே
கண்டன னுவா கண்டொடு நெஞ்சங் கவர்தேசு
மண்டிய சீர்மைத நூறுசு வைத்து மற்றியாங்
கொண்டயி லாத கொள்கைய தென்று குறிகொண்டான. 6

அற்புத மெய்தி யப்பழ மங்கைத் தலம்வவ்விப
பொற்பம ரிந்த வெற்பினை நண்ணிப் புகழ்பாடிச்
சிற்பர வீது திருவருள் வைத்து நுகாகென்னு
விற்புரு வத்தாய் நங்கபா மீந்தான் வினைவெலவான், 7

வீங்கு தீஞ்சுவை யப்பழ முண்டுவி ளங்கிழாய
பாங்கு மிழ்ந்தனம வித்தினை யன்னது பாத்துளத
தோங்கு மன்பினு வந்துகைக் கொண்டொளி ரூரலிற
றூங்கு றுதும டுத்துவி ழுங்கினன் றுபதன் 8

வினையி னீங்கிய மெய்த்தவற் கிந்தவி ழுப்பொரு
டினையி னீள்பனை யாயவள ருஞ்செய றேற்றியாங்
கனைய மாதவன் பாழிவ யிறநின மர்ந்தது
நினையு முன்முளை யாகியெ ழுந்துநி வந்ததே 9

அம்பு மாமுனி யாற்றுத வம்வளர்ந் தாலென
வம்பி னீடுவெண் ணுவல வன்பெரும் வாய்திறந்
தும்பர் நாடுநி மிற்றிய லைவையெண் மாதிரம்
பம்ப வாரதளி ரீன்றும லர்ந்துப சந்ததே. 10

அண்ட மீமிசை யாலளர்ந் தானக னாளுற
வண்ட நாடுகண் முற்றும டங்கவ ளர்ந்துமே
லண்ட முட்டியங் கேபெருங் காவல் வயிரவ
வண்ட னுங்களி கூர வன்மெய்கை வந்ததே. 11

சுரும்பு கிள்ளைகள் பூவைகு யிலபசுந் தோகைக
ளிரும்பு றுவினங் கின்னர மாதியி சைப்பன
விரும்பு கற்பக மெய்த்துத ருக்கைவி ளித்துமென்
றரும்பு நாவலெ திர்ந்தறை கூவிய தொக்குமே

மேககெ ழுந்துரு ரங்கியி ணர்த்தமென் சாகையிற
றாக்க ணங்குரு வித்திர டென்னுகு டம்பைக
டேக்கு சீர்த்திவி ராட்புரு டன்றிரு மேனியி
னீக்க மின்மயிர் தொறம ரண்டநி காக்குமே.

நமது வாயின ளைந்தவித தேநவை நீங்கிய
நிமிர்பெ ருந்தவன் மெய்யின்மு ளைத்தரு ணீடலாற்
பமர மொய்க்குமப் பாதவ நீழலப ரப்பவா
ழமர ராதிய ருந்தவ மாற்றுந ராயினர்.

பல்ல வங்கை தொடினு நிழலிற் பயிலினு
மெல்லென் மாமலர் நாறினு நேர்விழி நோக்கினு
நல்ல பேர்செவி கேட்பினு நன்கனி யுண்ணினு
மல்லல் யாவு மறுமுறு நல்லன யாவுமே

உரைசெய்மா மறைகண் மூலமாய்ப் பரானை யுபநிட தப்பொரு ளாகிச
சமையுமா கமங்கள் பனைகளாய்ச் சரியை கிரியையோ கங்கிளை வளார்ச

விரைகுலா மிணராய் ஞானமோ ரைந்து மெலலரும பலர்கள்காய் கனிகள்
புரையிலாக் கனியி னிரதமா யுயிரின் புகர்மலந் துரக்குமந் நாவல். 16

எழுந்தவெண் ணுவலி னீட்ட நோககிய
கொழுந்தவ முனிவரா ருணலே யிட்டனா
செழுந்திருக கடவுளா மல கள் சிந்திறா
பொழிந்தன மதுமழை பூம ாநகளும. 17

+மபுமா முனிவனத தகைமை நோககிறுன
பம்புபே ரோகையம் பாவை மூழ்கியிவ்
வம்புநா வலினிழன் மாத வத்திலுக
கிம்பாமேம பட்டதென் றெண்ணி னோற்றனன். 18

அருநதவ மன்னவ ஞற்று மெல்லேயி
லிருந்தவ முனிவா ரிமைபபி லாகளும்
பெருநகண நாதரும பேணி யந்நிழ
லொருஙகிருந தருநதவ முறுற்றி வாழ்நதனா 19

இன்னணஞ் சிலபக லிறநத பாணியி
னன்னணந் தவம்புரி யறவன் வந்தாநம
முன்னுற உணஙகியிம் மூரி மாநிழன
மன்னவ நீயினி வதிக வென்றனன். 20

ஆஙகவற் கிரங்கிநா மருபபுக கொஙகையா
யாஙகுமுன் கனிவிழுந் தெடுத்தி யாஙகுநீ
யோஙகிருந தவமபுரிந் துறைதி யவ்வயிற்
பாஙகுற வதிகுதும் படாக வென்றனம. 21

கோட்டமி லெமதருள் கொண்டு திக்கெலாந்
தீட்டிய புகழினன் சிறந்த தேசெலா
நாட்டிய ஞானகேத் திரத்தை நண்ணிய
வீட்டிய வண்புளத தெழுந்திட் டானரோ. 22

பாயிரும் புவியிடைப் படாந்து செல்வுழிச
சேயிடை நோக்கினுர் தேம லாச்சினே
மீயுயர் மாநடை மேவிற் றென்னென
வாயின ரையமற் புதமு மேயினுர். 23

அடுத்து நோக்கிய மாந்தர்க ளஙகையா திகளுந
தொடுத்த தேத்தடைச் சினேகளுந் துன்னுமிப் பிறவி
யெடுத்த வேழ்வகைத் தோற்றத்து மில்லேமுற் றிதுவு
முடுத்த தோலினன் றிருவினே யாட்டென வுவந்தார். 24

அடங்கி நோற்றவச சம்புமா முனிவனே யல்லா
லுடங்கு சூழ்ந்துசென் முனிவரு முருப்பவீ வெப்ப
மடங்கு றுதவெய யவன்வெயின் மாற்றினா னலமேலோர்
தொடங்கு மாலஞ் சூழ்ந்தவர் தாமுமெய் தாரோ. 25

அண்டர் போற்றிட னாமினி துறைநதிடு மரும்பெருந் தலநேர்ந்த
கண்டு போற்றுபு மென்மெல நடந்துபோய்க் காவிரி வடபாங்கர்க
கொண்ட ஞானகேத் திரததினைக குறுகிமுன் கொழுங்கனி வீழெலலை
மண்டு சாதலி னெதிர்கொழு தடுததனன் மாதவர்க்கேறன்ஞன். 26

பரிதி வானவ னுருப்பெழுந் துடற்றிரு பருவத்து மழனின்றுங்
கருவி மாமழை யெழுநதுநீர் பொழிதரு காருமுந வியநான்கு
முருவ வார்திரைப் புனலினு மருந்தவ முஞற்றியொண் டொடிமாதே
யிருவி ஞன்றன திதயதா மரைமல ரெமதடித் தலததம்ம. 27

கந்த மூலமுங கனிகளுஞ் சருகுநீர் காலுமுண் டவைநீக்கி
யந்தி ஞேற்றிருக கின்றன னவன்விழி யடுத்தவா தமைக்காஞ
வுந்து தேமலர்த தென்றன்மேற் றைவா வூறுட லறியாது
நந்து மோனைகள் செவியுறு நாற்றங்க ஞசிமோ வாதன்றே 28

பெருகு மன்புட னின்னண மருந்தவம் பேணிமா தவன்வைக
மருவி முன்னரே தவம்புரி தாமரை மலரினுன் முனிச்சென்னி
யுருவி நின்றவெண் ணவலு மருந்தவ முஞற்றுமா தவன்மாண்புங
கருதி விம்மித மெய்தின னளவளாய்க் கலந்துட னிருக்கின்றான். 29

ஆருயிர்த்தொகை யிருண்மலங் கழீஇயெம தடிமலா நிழற்சேக்கச்
சேரு மத்தகு நாவலின் வாவிது செப்பிஞ மினியாங்குச
சாரு மத்திறம் புரிதியென் றெம்பிரான் றையலுக் கருள்செய்ய
வோரு முத்தமன் குணதுயர் நந்திதாழ்ந் தொன்றுகேட் குவஞனென். 30

திங்கள் சூடிய செஞ்சடைக் கடவுளே திருவுரு வினைநீங்கா
நங்கை பார்ப்பதி பிரிவதற் கேதுமுன் னண்ணிய துளதேயோ
விங்குக் கேட்பது வேட்டன னருளென வியம்புநந் தியைநோக்கி
யங்கி மூவெயி லுணநகை புரிந்தவ னருளினுற் கேட்பித்தான். 31

சம்புமுனி தவம்புரியத் தகுஞான கேததிரத்தி
னும்பர்தொழச் சென்றதற்பி னுலகமெலாஞ் சிற்றின்ப
வம்புநெறி யொழுகுறவிம் மாதுடனு கியநாமே
நம்புமுயிர் வீடணுக நல்யோகத திருந்தனமால். 32

இளமைபெருங் கற்பொருவ ரெதிராத வெழிலொத்த
வளமையுறு மன்பனைத்து மல்கியிடம் பிரியாத

பிளவுமதி நிகர்நுதலிப் பெண்ணரசி தனைநோக்கா
தளவினெடு நாள்யோகத் தமர்ந்திருந்த வெமைநோக்கி. 33

அள்ளிலைவேற் கண்ணாத ரருகிருந்தோர் பார்த்திருப்ப
வெள்ளனைய புரிந்திட்டா ளிவளதனால் விளைகின்ற
களவினை கழுவுவான கதங்காட்டி நமைப்பிரிந்திட்
டுள்ளமுலைந் திருத்தியென வொருசாப முறைத்தினமால. 34

வெச்சென்ற மொழிகேளா வெய்துயிர்த்து நடுநடுங்கிக்
கச்சென்ற முலைத்தலைமேற் கனலசோர்ந்த கிரிநெய்போன்
மைச்சென்ற மலர்நீல வாட்டடங்கண் புனலுறைப்பப்
பச்சென்ற வுடலதுழையப் பணிந்துமொழி குவளாருள். 35

அடியவர்செய் திங்குற்ற மாயிரமும் பொறுத்தருளும்
படியிலபெருங் கருணையனே பசுவேறும் பரமேட்டி
கடியவிழு நறுங்கொன்றைக் கண்ணியா கறைநீல
விடமணிந்த கருமிடற்று விகிர்தாநின் சரண்போற்றி 36

பேதைமையே பெருங்கிழமை யிரண்டானும் பிழைசெய்தே
னாதலினற் பெருங்கருணை யடிகேணமற் றடியேனை
யேதிலார்போற் புறக்கணித்திட் டிருந்துயரத் திடைமூழ்கப்
போதவிட லழகன்று பொறுத்தருளாய் பொறுத்தருளாய் 37

தண்டரளப் புனற்பொய்கை தணந்தமலர்த் தாமரைபோல
விண்டலத்துக் கதிவழுவி விழுந்தபெருங் கடவுளர்போற
கொண்டல்பொழி மழையொழிந்த குளிர்பண்ணைப் பசும்பயிர்போ
லண்டர்தொழு மடிகளையா னகன்றிருத்த லழகேயோ 38

உயிர்நீத்த வுடம்பென்ன வுணர்வொழிந்த வுயிரென்ன
மயிர்நீத்த மானென்ன மணிநீத்த பணியென்னப்
பயிர்நீத்த சூலென்னப் பகனீத்த தினமென்னச்
செயிர்நீத்த வடிகளையான் நீங்கிருத்த லழகேயோ. 39

புலனுகராப் பொறியேபோற் பூணணியா மடவார்போ
லலரணியா நீர்நிலைபோ லாயணையா மகவேபோற்
பலன்விளையா நிலமேபோற் பண்ணுகராப் பாடல்போ
னிலவுமடி களையடியே னீத்திருத்த லழகேயோ. 40

கொம்பரிலா விளங்கொடிபோற் கொழுங்கணிலாத் திருமுகம்போல்
வெம்பரசி லாப்படைபோல் விரகினரில் லவைபோற்
பம்புமுயிர்க் குயிராகிப் பசுபதியாய்க் கணவனுமா
மெம்பெருமா னையுமடியே னிகந்திருத்த லிழகேயோ. 41

ஆற்றரிய பெருந்துயரா லலைப்புண்டிவ் வாறுரைத்துக்
கோற்றொடிக்கை மடமாது குழைந்துருகி யவசமுற
மாற்றுதிநின் னவலத்தை மாழ்கலைமாழ் கலையென்னத்
தேற்றியவண் மனங்குளிர்ப்பத் திருவருளா லிதுகிளந்தாம் 42

சின்னாளிங் கெமைப்பிரிந்து திகழ்ஞான கேத்திரத்தின்
மன்னுகின் றருந்தவத்தின் மனம்வைத்து நமைப்பூசை
துன்னார்வத் தொடும்புரிந்து சூழ்திசமி யாகியநீ
பின்னைமங் கருள்வழங்க வெமிபாலை பேணென்றும். 43

நவின்றவருண் மொழிகேளா நந்தியெனு மியற்பெயரோய்
கவன்றகவ லையிற்சிறிது கையகன்று தோத்திரங்க
ளுவன்றுபிழை யாலெழுந்த நோன்மையுறு நாணினொடுந்
துவன்றுமணி வாய்திறந்து மற்றிதுவுஞ் சொலவலித்தாள 44

தண்ணங் கமலத் தயனு கணையான் சதயா மகஞ்செய் திமையாக ளிறையாய
நண்ணுங் குலிசப் படையா னமரர் நவில்விஞ் சையர்கின் னரர்கிம் புருட
ரெண்ணுங் கணநா தர்கணந் துறவோ ரெவரும் வதிவுற் றிருமைப் பயனு
மண்ணும் பெருமைத் தடிகே ளுயரிவ் வணியார் கயிலா யமலா லிலையே. 45

அதுமாத் திரமன் றுலகத் துறைவோ ரனைவோர் களுமன் பலர்நெஞ் சினராய்த்
துதிபா டியுமா திரநோக் கியெதிர் தொழுதுந் தொலையா மையுளத் திடையே
யிதுவா விதன்வண் ணமெனப் பதிவித் திட்டும் பயனெய் துவதும் பெருமான்
முதிர்பே ரொளிகான் றிருள்சீத் தநல மொய்க்குங் கயிலா யமலா லிலையே. 46

ஒப்பா ருயர்வா ரையிலாய் வதியற் றுயர்கின் றனவன் றுகொலெத் தலமு
மப்பே ருருவே யகனீ யொழியா தமரும் பெருமைத் துயருங் கயிலை
யிப்பூ தரம்விட் டெனைஞா னதலத் தேகென் றருள்செய் ததுமெம் பெருமான்
றப்பார் திருவுள் ளவெறுப் பெனவே சூழ்ந்தச் சமொழிந் திலதென் னுளமே. 47

அடியேன் மதியா மையிழைத் தபிழை யகலுங் கழுவா யெனமா தவமு
முடியா தநின்பூ சனையுந் தகவே முற்றும் பலநா ளுமிம்மா மலைவாய்க்
கடியா துபுரிந் தமர்வே ணிதுவே கைக்கொண் டிடுமா றுகடைக் கணியென்
றொடியா தவுளத் தெழுமன் பினளா யரைத்தாள் பனிமால் வரையுத் தமியே. 48

நந்தியின் னணமோது நாயகிக் கிதுசொற்றுஞ்
சுந்தரி கயிலாயத் தொல்வரை யிதிற்பன்னு
ணந்திய தவமெல்லா நாழிகை யொன்றதனில்
வந்திடு முயர்ஞான வைப்பிடை யதுவன்றி. 49

ஞானமு நிணக்காங்கு நவிற்றிய நினைந்திட்டா
ஞானநல் குழமேனை நற்றல முளவேனு

ஞானவைப் பெறுநாமந் தனக்கல தில்லாத
ஞானவைப் புயர்ந்தன்று னற்பய னுறுதற்கே. 50

ஆங்குறுங் காலந்தா னணுகில தத்துகாறு
நீங்குறை கெனமுன்னே யியம்பின மாவகெய்தும
பாங்குறு பாணியுமிப் பாணியல் லதையில்லை
தீங்கறு நந்திதெளி கென்றனன் சிவபெருமான். 51

அருளிய வருடலைவைத் தருள்வளர் தருநந்தி
பெருகிய களிகூரப் பேசிய ஞானதலத்
துருவினைத் தியானித்தங் குறைதன னினியப்பாற்
கருணையை நினைந்தோங்கற காரிகை மகிழ்கூர்ந்து. 52

உருகினா புரமூன்று மொள்ளழற் குணவாக்குஞ்
வெருக்கிளர் மாமேரு வில்லினர் நிகசாப
முருக்கவு மெய்ஞ்ஞான முற்றவு மெம்பெருமானை
திருக்கிளர் பூசனையிற் றிருவுளம பற்றினனால். 53

உ

அகிலாண்டநாயகியாராதனைப்படலம்.

பொன்பூத்து மணிதுறுமிப் பொலிகு மருவி பலவார்ந்து
தென்பூத்த விமையவரைச் செல்வ மடந்தை திசைவிளங்கும்
கொன்பூத்த புகழ்க்கயிலை குடிகொண் டிருந்த கொண்கனிரு
மின்பூத்த மலரடியின் விரையார் மலர்தூய்ப் பணிந்தெழுந்தாள். 1

பூதேச மாதேவ புலவு நாறுஞ் சூலத்த
வாதேய வாதார மனைத்து மான நிராலம்ப
மாதேசின் வளாஞான வைப்பிற் கேக வொருப்பட்டே
னீதேச நலனெய்த நிகரில் விடைதந் தருளென்றாள். 2

நஞ்சேந்தி யமுதளித்து நாம வடவா முகத்தீயி
னெஞ்சாத செவ்வரிகொண் டிருநீர் பெருக்கிக் கடல்போலுந்
துஞ்சாத விழிமடவாய் தோலாச் சிறப்பி னெஞ்சேறி
யஞ்சாதி யவண்வருது மென்றா னகில காரணனே. 3

விடையவன் றிருமுன் றாழ்ந்து விடைபெற் றியாது கோயிற்
கடைமணி வாயி லெய்தக் கண்ணுத லேவ லாற்று
லுடைமணிச் சுரிகை நந்தி யொய்யென முன்ன ரேகிப்
படையொடு முடன்செலகென்றான் பாரிடத் தலைவர்க் கியம்ப. 4

அருட்டலைக் கொண்டு வல்லே யருங்கண நாதர் சிலவோர்
வெருவரு தோற்றஞ் சான்ற விறற்பெருங் கணத்திற் றொகுக்கார்
பொருவரு மாய ஞாதிப் புலவர்க ணெருங்கித் தாழ்ந்தார்
வருசயை விசயை யாதித் தோழியா மருங்கு சூழ்ந்தார். 5

வாரணி முரச மார்த்த வால்வளை நரன்ற வீணை
சீரணி யெழாலின் பாடல் செவியெலா மினிமை செய்த
வாரண முழக்கஞ் சான்ற வடியவா துதிகண் மாண்ட
காரணி விழியின் மாதர் கலையெதி ராடி னார்கள். 6

மாலைகால் யாத்த பிச்ச மதிக்குடை துவன்றிச் சூழக்
கோலமா ரால வட்டங் குளிர்செய சாந்தாற்றி வாய்ந்த
பல்லவா யசைத்து நிற்பப் பாணிறக் கவரி துள்ளச்
சீலமார் கொடியி னீட்டஞ் சேண்வெளி முழுதுந் தூர்ப்ப. 7

குறுகுறு நடந்து செல்லுங் குறளொடு சந்து முந்த
வுறுவகைப் படையு மஞ்ச வாளுறை தாங்கு மாதர்
கொறுகொறுத் துடலும் வைவாள் குடங்கைய ரெண்ணுங் கொய்யப்ப 8
விறுகிடைப் பேடி மாரு மொருபுடை யணடிச் சூழ.

பூவையுங் கிளியு மற்றும் பொற்புறக் கூட்டி னேந்து
மாவடு வகிர்க்கண் மாதர் சிலரொரு மருங்கு போற்றத்
தேவர்கள் சிலரோ டூகந் திரிபுரப் பிணைலை மறாஅர்
தாவுறுந் தொடரி னேருந் தடங்கைய பற்றிச் சார. 9

கஞ்சுக மணிந்த தேவா ரைத்தலம் பிரம்பு தாங்கி
வெஞ்சொன்மிக் குரைத்து முன்ன மிடைசனந் துரப்ப நீக்க
வஞ்சலி புரிந்து சூத மாகத ருருகு நிறப
வெஞ்சலி லாத சேவைப் பணியினா யாரு மீண்ட. 10

ஆணிப்பொன் னடாமேல் வேய்ந்திட் டசும்பொளி திசைகள் போர்ப்ப
மாணிக்க நிரையு முத்தும் வயிரமுந் தூக்கி யிட்ட
வேணுற்ற வியான நண்ண விறைவனை யணைத்து ளெண்ணிப்
பூணுற்ற கொங்கை யன்னை பொருக்கென விவர்ந்து சென்றாள். 11

நெறியிடை யாங்காங் குள்ள நிறையமணிக் கோயில் சார்ந்து
முறிவளர் மேனி நல்லாண முதல்வனை வழிபா டாற்றி
யறிஞர்கள் வந்து தாழ வவர்வாக் கருளிச் சென்று
செறியொளி ஞான பூமி சேணிடைத் தோற்றக் கண்டாள். 12

மண்ணிடை யிழிந்து பாங்கி மார்கொணர்ந் தளித்த போதந்
தொண்ணிழற் கடகச் செங்கை பொய்யென வாங்கித் தாவிக்
கண்ணிறைந் திமையிற் றூங்குங் கதிர்முகத் தஞ் சிந்தத் தாழ்ந்து
பண்ணிறை துதிக ளாற்றிப் பையப்ப நடந்து சென்றாள். 13

விரோதமொன் றுனு மின்றி மிருகமும் பயிலா நின்ற
வரோகமே யருளு ஞான பூமியி னவதி யுள்ள
குரோசமைந் தனையுஞ் சூழ்போய்க் குறுகுவாள் கோல மார்ந்த
வரோதயப் பொன்னி நீத்த மாபுளித் தோய்ந்துள் புக்காள். 14

உடங்குறு சேனை யாங்காங் குறுவகை நிறுவிச் செல்லுந்
தடங்களு ளிரண்டு பாலுந் தவழ்தரு பொன்னி வீசு
மடங்குறுக் கதிர்செய் முத்தும் வயிரமும் பொன்னு மற்று
மிடங்கெடக் கிடந்து போக பூமியி னிமைப்பக் கண்டாள். 15

கடலுவா பருகுந் தீமை கையகல் பாகத் தார்ந்து
படலமை முகிலேற் றன்ன பசும்பொழி லுடுத்த சூழ்.

விடவிய தீர்த்த மாடு மிபக்குழா மனைய மேக
மடனறத் துதித்தா லென்ன மகிழ்ச்சியின் முழங்கக் கண்டாள். 16

மலையவெற் பிடையே தோன்றி மாதவ னகத்தி யன்பாற்
றலைவறப் பழக்கஞ் சான்ற தூக்குணந் தெரிக்கு மாபோ
லலைதவழ் தீர்த்த மாடி யலர்மண மகவர்ந்து மெல்லென்
றுலவுசெய் வருத்த நீங்கத் தென்றல்வந் துலாவக் கண்டாள். 17

அகிலமு முயிர்த்த தாயே யடுத்தன ளென்னு மோகை
மிகுதலிற் பாட லாடல் விளைத்திடுந் திறமே யென்னத்
தொகுகுயில் பூவை கிள்ளை தும்பியு மிசைப்பத் தோகை
யிகவறு வனப்புத் துள்ளி விடந்தொறு மாடக் கண்டாள். 18

தருவுரு வாக ஞான தபதிடைப் பிறந்தா மேனுந்
திருவினைப் பெறலா மென்று தேவரு மிறும்பூ தெய்த
மருமலர் தூவித தாரு யதுப்புன லிறைத்துத தெய்வ
முருகெதிர் விடுத்துத் தாழ மொய்யருள் வழங்கிக் கண்டாள் 19

கங்கையி லைந்துந் தோற்று வைகியுள் கமல பாத
மிங்குநா மனையப் பெற்று மெனமகிழ் சிறந்தா லென்னப்
பொங்கிவெண் டமுகக் கையாற் புனல்வளா தீர்த்த மெல்லாஞ்
சங்குமி முத்தந் தூவிச சாள்பணிந் தேத்தக் கண்டாள். 20

கருப்புவி லேலாடு மாமைக் கைத்தலந் தாங்கு மன்னை
திருப்பொலி பாத மோதல் செவ்வுறுமே யென்னப் பூவிற்
சுருப்பின வகுமைடந்து வாசச் சுண்ணநுண் டாது வீழ்ப்ப
வருப்பிள முறுவல் சோட்டி யலர்விழி குளிர்ப்பக் கண்டாள். 21

இருந்தரு தவங்க ளோற்கு மிருடியர் பாவ முற்றும்
வருந்திமண் விழுந்தோட் டந்தான் மானவா ணிழன்ற நாவற்
கருந்திரட் கனிகள் சிந்தி யுடைந்துகால் கொண்ட சாறு
விருந்துணச் சுரும்ப ரீட்டம் விரைந்தெழுந் தோடக் கண்டாள். 22

தொடுக்குமன் புடைய காந்த ருகிய சோம ரேற்ற
துடுக்கண மறிந்து தாமு மொண்டலம் புரியு மாபோ
லடுக்கிய வுலகுக கெல்லா மரும்பெரும் பொருள்க ளீன்குங
கொடுக்கிய வளாவெண் ணைவற் குரூஉக்கனி மிளிரக் கண்டாள். 23

இதகு ஞான பூமி யிருந்தபே றினிவே றென்னே
யுத்தமி யுமையாள் காட்சி யுதவிடப் பெற்று மென்று
மெத்திய வன்பு பொங்க விரதிய ரெதிரே சென்று
கைத்தலங் கூப்பித தாழ்ந்து கண்பனி யுறைப்பக் கண்டாள். 24

இன்னபல் வளங்க ணோக்கி யெய்தியோர் தருவின் மூலந்
துன்னிநின் றடுத்த தோழிச் சுனந்தையை நோக்கி முக்கண்
மன்னனைப் பிரிந்தா மேனும் பிரிதரா மகிழ்வே பெற்றுந்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலம்புகு மாணையா லென்றாள். 25

அரதநத் தசும்பை வென்ற வருப்பிளங் கொங்கை யன்னை
வரவினை யறிந்து முன்னே வதிந்துமா தவங்க ளாற்றும்
பிரமன்வல விரைந்து சென்று பெருகிய வன்போ டச்சம்
விரவமுன் பணிந்து பூசை விதியுளிப் புரிந்து போற்றும். 26

இருசுட ரெதிரா தெழிலியோ ரிபல்பி னிராகுதண் டலைமுடி கூடா
கருமண லொழுக்கு நீவகில லாது கதித்தசை வலம்புழு கனையா
வுருவளர் கொன்றை கமழுமெல் லென்று வெனவிவை யொழித்தியன் மணமே
மருவிமெய் யடியார் மலவிருட் செறிவு மடிக்குநின் பூங்குழல் போற்றி. 27

கருந்துணர்க் கடுக்கைக் கண்ணியான் முடியிற் கலந்தன னமக்கெலாங் காந்தன்
முருந்திள முறுவற் றேவிபா னமக்கு முறையென முகிலொளி யுடுக்க
ளருந்தவத் திறைகொண் டிருந்தன பொருவுநின் னணிகுழற் றாங்குநித் திலமுந்
திருந்திய முல்லைத் தெரியலுஞ் செருகுஞ் சின்னவெண் மலர்களும் போற்றி. 28

இலகொளி மணிச்செ யிலம்பகந் திருத்தி யெறிகதிர் மகரவாய் பொறித்த
திலதமே லிடத்துச் செங்கதிர் தொடர்ந்த சேயொளி யரவென நாற்றிக
குலவும ரடுப்பிற் புறந்தரு நீர்மைக் கொடுமர நாணுற வொளிவாய்ந்
துலவுறு மெண்ணாண் மதியும்வெண் ணிறமென் றுழிகருநின வாணுதல் போற்றி.

காமனு ருருவங் கனற்கணாற் பொடித்த கணவனு திருவுளம் வணக்கு
நாமவா ளிகளோ ரிரண்டென மிளிர்ந்த நறுமலா நயனமீ மிசையே
சேமவார் சிலையுஞ் செருச்செய்வார் சிலையுஞ் சேர்ந்தொரு வகிருந்தன பொருவுநின்
னேமவார் புருவம் போற்றியிப் புருவத் தெழின்மயி ரொழுக்கமும் போற்றி. 30

மாநிலம் விளக்குஞ் சுடர்கடொளி கொடுக்கு மகிழ்நனா விழிச்சுடர் மூன்று
மூனமில் காத லுளத்தெழ வணக்கி யொளிர்தரு வதனமா மதியந்
தானழ கெறிப்ப மணந்தவுற் பலமோ தண்ணமிழ் துணவுட னடுத்த
வீனமில் சகோரத் துணைகளோ வென்ன விருந்தநின் கண்மலர் போற்றி. 31

கண்ணளி யடுத்து நன்னிறம் வாய்ந்து கதிருமிழ் மணியணி யணிந்த
தண்ணென வியற்கை நறுமண முயிர்த்துத் தழைந்துவா டாதுசண் பகத்தை
யெண்ணறு மலரைக் குமிழினைக் காம ரூபியை யிகல்கெடப் பொருது
வண்ணவார் கொடியின் வயங்குநின் னாசி வளரொளித் திருவெழில் போற்றி. 32

இந்திர கோபங் காரொடு மொழிய விருங்கிடை நீரொடுங் கழியச்
செந்துவ ருவர்நீர்க் கடலொடு மறுகச் செம்மல ரிலவொடு முருக்கு

நந்திய ஞான்றே நலனறத் தொண்டை நறுங்கனி தூங்கிநின் றழிய
வந்தமி லமிழ்தம் பொதிந்தொளி துளும்பி யணிகிளா வாயிதழ் போற்றி. 33

செய்யதா மரைதண் பனிக்குமுற் றழிந்துந் திங்கண்முன் றிகழ்நல மொழிந்து
மையளாங் கண்ணி யொருத்தியைச் சுமந்து மன்னுமுட் டாளதாய் நின்றும
பொய்யதாய்க் கழியக் குமுதமு மென் றாழ்ப் புலவன்மு னெழுநலஞ் சாம்ப
மெய்யவாம் பொருள்கள் விளைத்தருள் கொழிக்கும் விமலைநின் செய்யவாய் போற்றி.

முருந்திளஞ் சாயற் குடைந்தமஞ் ஞையதாய முளைத்ததன் னுடன்பிரி யாமற்
றிருந்துருக் காட்டாச் செயிரதா யொழியத் தெள்ளொளி நித்திலம் விலைப்பட
டருந்திறற் காப்புற் றுட்புறா நாற்றுற் றலையவெண் முலைநெக குடையப்
பொருந்துதண் ணமிழ்த மூற்றிருந் தொளிசால் பொழியுநின் மணிநகை போற்றி

சிறைபடு பூவை கிள்ளையு மொருவா தேமொழி பயிற்றிடப் பயிலவ
வறைகுயி லெழுதகி னுமொழி யறியா தருஞ்சுவை யாழ்சுதந் திரமன் [ழித்து
றுறைசெய்தேன் செழும்பா லமிழ்கமுஞ் செவியின் புகுவென விவையெலா மொ
கிறைசுவை யினதாய்த் தன்னையே நிகர்த்து நிகழுநின் குளிமொழி போற்றி. 36

ஒப்பறு முதலவ னுகிய கணவ னொளிமுகத் திருவெழி லனைத்துந்
திப்பிய மாக விளங்குகண் ணடியோ சிவபிரான் றிருவுளக் கமல
மெப்பொழு தினும்பூத் தலர்நீர் நிலையோ வெனத்திகழ்ந் திருஞ்செவி யணிகள்
செப்பருஞ் சதிரங் மாஞ்சனம் புரியத் திருந்துநின் கவுட்டிணை போற்றி. 37

மயிலொரி கருவி தனதிழி தொழிலை மகிதது மளு சிகனுறை தூங்கைப்
பயிலுறும் வள்ளை கொடியதாயப் புனலிற் படியவா ருசனின் செவியி
னியலரு ளொனரிற் சுமந்தெழுந் தாட வெழிலகுலாய்க் காவிமே லணிந்து
செயிரறு மணிப்பூங் குழையொடு தோடு செறிந்தநின் செஞ்செவி போற்றி. 38

ஆரணங் கடந்த வருட்பெருங் கடவு ளகமெனுந் தாமரை மலரப்
பூரண வொளிமிக் கெழுகலா விருளைப் புரட்டுமெங் கதிரவ னேயோ
காரணங் கடந்த கண்ணுதல் வதனக் கதிரவன் முனமலா தலினுற்
சீரணி கமல மலாகொலோ வென்னத் திகழ்ந்தநின் றிருமுகம் போற்றி 39

பாளையுட் பொதிந்து திரண்டபூங் கமுகின் பாசொளிக் கண்டமோ நிலையா
கோளறு தானங் கொழிதகொளிர் சங்கு குழகனா திருவுள மகிழ
வாளுமென் புள்ளின் குரலொடு மமிழ்த மளவளாய் மங்கல நாணும்
வாளுமிழ் கலனு முறவென விலக்கி யயங்குநின் கந்தரம் போற்றி. 40

மழலைவண் டிமிருந் தொடலைசீர் சிதைய வாரணை வாய்கடைப் புண்ண
முழவுவள் வாரின் பிணிப்பினு லிங்கை மூங்கில்க ளினதொடு முரிந்தி
யழலிடை யவியா திருப்பினு மஞ்சோ வருமபய னெய்துழி யழியத்
தழவொளிக் கதிர்ப்பூ ணங்கத மணிந்து துலங்கிய தோளிணை போற்றி. 41

வலைவரம் பறிந்த காளையாயச் சேர்ப்பர் வண்குடி மகிழ்கொளத் தோன்றி
யலைவரம் பறிந்த மகரமீன் படுத்த வன்பரு ரங்கையிற் பற்றி
விலைவரம் பிகந்த மணிவளை கடகம் விற்செறி கங்கண மணியக
கலைவரம் பிகந்த மகரமீன் யாழுங் கடந்தநின் கரப்பரம் போற்றி 42

சங்குபின் மரைக்கு மருங்கல ரான தாமரை நாண்மலர் குவித்து
மங்கத னரும்பை மலர்த்தியுந் திரியு மலர்க்கொளிச் சுடர்கண்மை யாப்பக்
கங்கையை யணிந்த கண்ணுதல் வதனக் கதிர்விழி புதைத்திரைத் தோற்றிப்
பங்கய மலரைக் காந்தளைத் தளிரைப் பாற்றுநின் செங்கரம் போற்றி. 43

கருப்புவிற் குழைக்குங் காமவே ளெடுத்த கணையெனு முற்பல முகிழைப் [க்கித
பொருப்புவிற் குழைத்த புண்ணியன் விழைய பொலிந்துநேர் பெருமைதன வி
திருப்பொலி செங்கை யார்விரல் போற்றி சித்தசன் றோக்குவாம பரியா
பொருப்பமர் கிள்ளைச் செய்யவாய் விளக்கி யொளிருநின் விரலுகிர் போற்றி. 44

கடகரி மருப்பு மத்தகத் துணையுங் கமருஞ்செப்பும்பொற் குடமுந்
தடவரைக் குவடுந் தாமரை முகிழுஞ் சக்கர வாகமும் பந்துஞ்
சுடர்மணி வடமுங் கலைவையு மரிழ்துந் தொய்யிலுங் கலந்தமுந் தேச
ரிடவிய மாபங் கலக்கல்செய் யாவென் றிகந்தநின் னிளமுலை போற்றி. 45

உருப்பவிர் பருவத் தறுகுளிர் கொடுத்து முறுகுளிர்ப் பருவத்து வெம்மை
விருப்புற வளித்தும் புணர்ச்சியிற் புளகம் விரவியு மேனையோர் குயமு
மிருப்பன வெனினு மிகந்துல கீன்று மிளமைநீங் காதுமா மேருப்
பருப்பதங் குழைத்தார் பகட்டுரங் குழைத்த பயோதரத் தின்னியல் போற்றி. 46

முழுத்தபே ரன்பிற் காந்தனுர் மணித்தோண் முயங்கிய வேலையு முயக்கம்
விழுத்தவே லையினும் வேறுவே றுருவாய் வேங்கையி னறுமலர்த் தாதும்
பழுத்தவா டகப்பொற் பாகமும் விலக்கிப் பன்மணி கரைத்திலே கித்த
வெழுத்திறைப் பொலிந்த விளமுலை முற்றத் திணங்கிய சுணங்கெழில் போற்றி.47

மூவரை யடக்கி மாலொரு வளையே முற்றுறச் சுமந்ததோ ராலின்
மேவுபச் சிலையும் விலக்கியண் ணுந்து விளங்கிய முலைமுக டிருவித்
தாழ்வட மணியி னிளவெயிற் பிழம்புந் தயங்கிய நிதம்பமே கலையி
னேவில்பல் லொளியும் விராய்க்கிடந் திமைப்ப வொளிருத ரத்தெழில் போற்றி.48

மாந்தளிர் மருட்டுங் கரதலத் தெடுத்த வார்கழைக் கருப்புவில விசிக்கு
மேந்தெழிற் சுரப்புச் சேமநா ணென்றே விறந்தவே ளெழுவள ருந்திக்
காந்தழற் குண்டத் தெழும்புகைக் கொழுந்தோ கண்ணெழு தஞ்சனம் பிழைத்து
வீழ்ந்தொழு கியதோ வெனவயிற் றெழுந்த மென்மயி ரொழுக்கெழில் போற்றி.49

நிரஞ்சனப் பொருளா யிருந்தருள் கணவா நெஞ்சுகண் ணிறுங்கலந் துலாவு
மூரஞ்சொளி வனப்புப் பெருங்கடற் பரப்பின் முரிதிரை யெனவயிற் றெழுங்கும்

வாஞ்செறி யடிப்பு மதன்கழி யென்ன வயங்கிய வுந்தியு மாங்கே
யாஞ்செறி பணிகள் கிடந்தென நிதம்பத் தொளிதரு பருமமும் போற்றி. 50

கடிமலர்க் கொம்பர் கொடியவர் தாற்றநீ கைப்பிடி மின்னிலை நிலையா
துடிகடை பட்ட தாரவிட மூரிபுந் தூயதூ பலவிளைப் படுஞ்சீர்
முடிவறு படங்கள் செம்பூணுங் கழியு மெனவிளை முனிந்துமொய்ம் பப
வடிவுகொள் கணைவன் மனமெலாம் வணைந்த வணர்சுந்தர னிடுகிடை போற்றி 51

காயமே லெரித்த கண்ணுதற் பரமன் கருத்தினை யணக்கிமேற் குயர்த்த
வாமமா ரோம வல்லியென் றரைக்கு மணிக்கொடி யசைவற நாட்டு
மேமமா ருந்திக் குழிமிசைத் தூய வெரிமணி விதானஞ்செய் பொலந்தே
ராமரு வடங்கள் கிடந்தொளி பசும்பு மழகிய நடிதடம் போற்றி 52

பிணர்படு மடிவி னுட்புழை யுடைய பெருங்களிற் றிருங்கர மிகக்க
வணர்நெடு வாளாற் றண்படக் குறைத்த வரிசையி னுரித்திட்ட பட்டு
நிணர்வனப் பிழக்குங் கதலியை நீக்கி நிழமணி பகர்வாய் செறித்துத்
துணர்படு மாவி னிளந்தளிர்ப் பட்டிற் றலைக்குந் கவான்றனை போற்றி 53

பொற்பமர் பொன்னங் கிழியுடை படுவ பூந்திரட் பந்தடி படுவ
வற்பமர் ஞெண்டு பங்கமுற் றலையு மரபின வெனவெலா மொழித்துத்
தற்பரன் கரத்தாற் பிசைதொறு மகிழ்ந்து தாஞ்சணி யொன்றுமெய் தாமே
யற்புத மான வியற்கைநல் லழகி னமமுழந் தாளிணை போற்றி 54

சிலம்புகிண் கிணிய பாதசா லங்கள் செம்பூ பணிய பாடகந் தணடை
யலம்புற வணிந்து புலவியிற் கணவ னங்கைமேல் மாசிறி தாற்றிச்
சலம்படு வாளு மாவரா ழிகையுந் தணித்துவாரந் தொளிகளைக் காலும்
பலம்படு தராசிற ரட்டினைத் தாக்கிப் பகித்தனிப் பரடுகோ போற்றி. 55

பெண்ணுரு வெடுத்து நின்னருட் கணவன் பெரும்புயம் புணர்ந்தவா யனின
கண்ணுரு நிகர்ப்ப மீனுரு வெடுத்துக் காதிடப் பட்டிதற் கேனு
நண்ணுரு வெடுத்து நிகர்த்துமென றெண்ணி நகைத்தக வெடுத்துக்கூர் மமுமாங்
கெண்ணுரு வழிய வென்றிகொண் டிலகு மெழிற்புறத் தாளிணை போற்றி. 56

தொண்டையங் கனிவாய்த் திருவெழிற் குடைந்த துவர்ந்த விதழுற மதத்தின்
கண்டமுங் குளிர்வெண் ணகையெழிற் குடைந்த கதிர்த்தொழி தகளமு மெமையுந்
தொண்டுகொண் டருளல்வேண்டுமென றடிமைத் தொடர்ந்துகொண் டனையமேல
மண்டெழில் கொழிக்கு மவ்விரற் றலையின வயங்கிய நகங்களும் போற்றி விரலு

வந்தெதிர் பணியும் வானவர் சிரத்து மற்றவர் செய்யகர விடத்துஞ்
சிந்தையி னிடத்து மறைமுடி விடத்துந் திகழ்பெரு புலவியின் முகக்கட்
சுந்தர னலங்கல் வேணியி னிடத்துந் துலங்குறத் தோற்றினா மடியேன
புந்தியி னென்று நீங்குத லறியாப் பூந்தளிர்ச் சீரடி போற்றி. 58

டயில்ய வுலகம படைப்பவ னூாதி யாகிய பட ச்சிறை யனமு
யின்னுந் செங்மேவ லணணலா ரூாதி யாகிய மயிலூர்ந் சுமநது
செயிரறு மயிரா வணமுமேர பணிந்து திகழ்நடை திருநதமேவ சறப்பல
லுயிர்களுமமேவத செறியுளி பொதுங் கொதுஙகுநின னடையெழில போற்றி.

ஏ பூதரு மறைய பெட்டுசெற் கரிதா யிலகயா ன்னபூதிடப பட்டோ
வெழுதசிக திரமுங வைசவெ பட வைபபவீழ்க நிளாநகளிர கவற்றுமெல லியலு
மெழுதபா மஞனைநக குறுகத யலுங்கெ ண் டெளிபனேன ஈரத்துநீ முன்ன
வெழுகிப வெ டூதநுங துடைக்குநின வடிவத திருவகவின் முழுவதும் போற்றி. 60

கஷய பவை ய பாதிபா யிசை நகமில பரிவிரா தொழிலப்ப
படிய லு வகிற் பேதமும பேதா பேகமு மபேதமு மெனனக
ஷ யுங கூட லினரியு மொன ருயக குறுகிய வுயிர சிநெறாகு சுகமே
டிப முதந யருளகி லாண்ட நாயகி யெனுமபெயா போறறி 61

பானே தயிலே பசுங்கிளியே யம்மே புறமேவ நடையனமே
தேனே யமுதே கினையேவதத தெரிசத தேத சப பெறுதலிமுலை
பானே பெரிய தவஞ்செய்தென யானம் கவமும வேளவியுமிங
கியானே பயநதநி திடபெபற்றே னெனைக்கோ குறையு மினியுண்டோ. 62

மறைய கமகுகால வாவைவான ம ரியப படாதங
முறைபோ லிவ்வா றெளிவநத செனனே மொ ழியா யெனதது திதது
துறையா வன னி விதொறெ குருபா போன் முகநோக்கி
நறைவார நதொபூ கு மப நகூநத ணயுைக யிதனை விளம்புமால. 63

அனசன கயிலை யெயமபெருமா னடிகள வணஙகிப் பொருளொன்று
வினவி மனற்க ஞானகல மேவித தவமாற் றுதியாஙகே
பணிது விருத்துத தெரிதநுமென வியபபி விருபப வீஙகுநதனே
கனக மலாபெம லனை சேசகுங கட புரிதி யெனசகொநதாள். 64

ஈற்று மளவில யோகிருசா சயபு முனிவ னுணாநதெ தழுநது
போறறிப் பணிநது மகிழ்தாஙகப பொஙகுந கருணை யெதிரவழுஙகிக
கற்று மதிய முடிவேய்நத கேள்வ ருலைாதச வருணினைநது
தோறறு முழுவ லனபிதெருநந தூய பூசை தொடஙகுவாள. 65

பாஙக னைற பரிசனத்தை நோக்கிப் பளிநத தாயமுத
லோஙகும பொருள்கள ளவபூசை யுஞற்ற வொலைலை யிவ்வரைப்பிற
றுஙகிக் கொணாமி னெனவிடுத்துத த ளங கொழிக்குங காவிரியுந
தேஙகு நவதீாத தமுஞ்சென்று சிநதை மகிழத் தோய்ந்தெழுந்தாள.‌ 66

திரைக்கும புனற்றீாத் தமும்படிந்த தேவி திருமே னியிலணிந்த
விரைக்கதங தமமு மலாதகொடையு மவிரூழ் கவைல் முதற்பலவு

முழைக்கு முனங்கொண் டுயர்ந்துயிர்கட் குறுதி பயப்ப தெனினவட னை
குழைக்கு மணிநூ புரத்தாளிற் கூடு முயிர்கருங் குறையுண்டோ. 67

பொழியுங் கிரண மணிக்கலனும் பொற்ற விலையும் பூம்பட்டு
மொழியுந் திறத்த வெணதவெதாடா மொளிர்வெண் டுசு விழைநதும் நி
யிழியும் பழிபா தகமுழுது மிரிக்கு நீறுங் கண்மணியு
மொழியும் பனுவல் விதியாற்றன் முழுதுந் திருமே னியிலணிந்தான் 68

அருந்தவக் குறுமுனி யாடு தீர்த்தமு
னிருந்திருந் தவத்தினை யிறைவி யெய்திடு
டிருந்திய பரிசனத் தேவர் சென்றவா
பொருந்திய பொருளெலாம் போதந் திட்டுவா 69

சிவபுரத் தண்மையிற் சிவனுங் கோபுரத
தவமற வதியுமா னொர் தாம் பற்றுபு
புவனமுற் றுயிர்த்தவள் பூசைக் காகெனத
தவமகிழ் தலைகளெ ளத் தந்து டார்சிலர். 70

இந்திர னகாபுருந் திணாத்த தாருவோ
ரைந்தொடு நிதிகளு மணிசெய் தேனுவுஞ்
சிந்தைய நிரப்புறு மணியுந் தெவ்வுபு
வந்தொரு சிறையெவா மலிவித தார்சிலர். 71

மன்மகிழ் சிறப்புடை மயனை விச்சுவ
கன்மனைக் கூவியொண் காகம் பாசனம்
பன்மணிப் படலிகை பரந்த வட்டகை
யென்னவும் புரிமினென் ரேவி னார்சிலா 72

மாதிரக் களிற்றினை வவ்வி யன்னவை
மீநுவின் ணொலலையின் விறந்த தீர்த்தமும்
பூதல வரைப்பிடைப் புணர்பஃ றீர்த்தமுங்
காதலிற் கொண்டுபோய்க் கலுற்றி னார்சிலா. 73

கண்டமொன் பதிற்றினுங் கலந்த நல்லுரு
கொண்டபஃ றீவினுங் குலவி யுள்ளவு
மண்டர்நாட் டதிசய மாக வுள்ளவு
மண்டினா வவ்வினர் வந்துய்த் தார்சிலர். 74

இன்னண மிறைவனா பூசைக் கேற்றன
மன்னிய பொருளெலாம் வவ்வி ஞானமா
நன்னகா முற்றிய நவையி லாரெலாந்
துன்னினர் பணிவிடை தொடங்கி னாரரோ. 75

நிறைமலர்ச் சம்பு மூல லிங்கமன் கோயில் சொன்ற
முறையினை யுணர்ந்து வானிற் றப்பிக்கண் முயன்று வல்லே
பிறைதவ ழெயில்கண் மாடம் பல்மக ளிர் மணிப்பூங் கேயி
னறைமலர்க் காவணங்க ணமைத்தக் குறுவிச் சாரர். 76

மண்டப மேடை வேதி மடைப்பள்ளி மாது மார்க்
கண்ட வீழ் மவனர் செய்ச வாலயத் தெம்ப மாட்டி
கணையிள மகிழ்ச்சிக் கொள்ளக் காதலிற் சேடர்ந் மாழு
விண்டமென் மலர்க ளாய்ந்து வேறுவே றமைச்சு வைத்தார். 77

தாமணி யிண்டை மாலை தமைத்யலாத தொங்க லாதி
சீரணிந் தியற்றி மேல்சாரச் செறித்தர் சிலர்கள் வைத்தார்
மோரணி கலனப்பூ ணுடை யிருங்குடை கவரி யாதி
நேரணி படத்தி தூய்மை நிகழ்த்தினர் சிலரோர் வைத்தார். 78

நாறுமென பனிநீர் வாசநி றுங்குறு மஞ்சு தேயவை
யேறிய கடிக்கத் தாரி யிளங்கிய புழுகு வார்ச
மூறிய குங்கு மப்பூங் கருப்பூர முறமட் டித்த
கூறருங் கலவை சாலிற் கொளப்பெய்து நிறைத்தார் சிலரோர். 79

துயிலமர மலக மஞ்சள் சால்மா வரைந்த நீரம்பா
றயிர்ப்பூ திளந்தேன் வாழை சாறமிழ் தைநதைந் தென்ன
வியலுறு மிகும பலவே றிருங்கனி யினங்கா மற்றுஞ்
செயிரறு கலத்தின் வாங்கிச் செறித்தனர் சிலரோர். 80

கடவுளர் ஞாதவு முணடி கடலவரு மமிழ்த மேயப
படாசுவைத் தெயவ வுணடி பாரிடை யமைக்கும பலவே
றடாசுவை யுண்டி நானகு மப்தங்க கலத்தி லேந்தி
சுடரிழைத துகிலின் மூடித் தொகுத்தன ரொருசார் சிலரோர். 81

கற்பகத் திழையும் பூவுங் கடவுளர் மணியுங் கொண்டு
பொற்புற விதானித் தெங்கும் புகைமணங் கமழ வூட்டிப்
பற்பல விளக்கம் வைத்துப் பணிநறு நீர்தூய் வாச
வுற்பல மலர்கள் சிந்தி நிலமெழி லுறுத்தார் சிலரோர். 82

தொண்டகந் துடித டாரி தூரியம் பதலை பமை
திண்டிம முரசு மொந்தை செறிகிணை தகுணிச் சங்கண்
மண்டுதண் ணுமையே வீணை வளைவயிர் மேலி காளங்
கொண்டபல் லியங்க ளெல்லாங் கூளிய ரியம்பா நின்ற 83

இவ்வகைப் பணிகண் முற்ற யாவரு மியற்ற லோடு
மவ்வகை யுணர்ந்து வல்லே யம்பிகை யெழுந்து சென்றுள

பவ்வமென் றயிர்க்கு மாவிப் பாங்கியா மருங்கு சூழ்ந்தார்
செவ்விய தேவர் கற்பச் செழுமலர் மாரி தூர்த்தார். 84

பிரமன்மா தவங்கள் சாலப் பெறுதற் குறித்ததோ வேகப்
பிரமரா மத்தை யனறுன் பெற்றமை மதித்ததோ வந்தப்
பிரமனமு துலக மாக்கும் பேறுற நினைந்ததோ தேறேம்
பிரமதீர்த் தத்தின் பாங்கர்ச் சென்றனள் பிணைமா னன்னாள். 85

மருவிய தொழும்பின் மேன்மை வயக்கிய பிரமன் பாங்காக
கருணையின் பெருமை காட்டக் கருதிமற் றவனைக் கூவிப்
பொருவிலி பூசை சாலப் புரிவதற் கிலிங்க மொன்று
தருகவென் றுமைத்தாள் கேட்ட சதுமுகன் வணங்கிக் கூறும் 86

அகிலமு முயிர்த்த நின்னை யறிதராப் பொருளங் கில்லை
சகலமு முணர்ந்து ளாய்க்குச் சாற்றுவ தென்னே யெல்லா
நிகழ்வதைம் பூதத் தந்தப் பூதத்தி னினக்கு வேட்கை
திகழ்வதி னிபறறு றென்றான் செவிமடுத் துமையாள் பின்னர். 87

மயிரினுக் குலவா வின்பச் சுவையினை யுதவு முத்தி
யியலினை யுணரப் பூசை யியற்றுவாள் சுவையை நலகுஞ்
செயிருறு புனலைக் கொண்டு சிவலிங்க மாக்க முன்னி
யயிராவதத் தாக்கு மந்தத் தீர்த்தத்தி னறலைச் சார்ந்தாள். 88

நீக்கமில் லாம லெங்கு நிறைந்தபூ ரணத்தி னின்று
தாக்கற நின்ற வந்தத் தாணுவின் சரணம் போற்றிப்
போகக்கழு சீர்த்த தன்னைப் பொள்ளெனத் திரட்டித் தேசு
ஓதவொளி யிலிங்க மாக்கித் திகழ்த்தா விருத்தி முளால் 89

விழைதகு கணவன் மெய்யின விராயிது முறையென்னத்
தழைபெழின் மகளாய் நின்ற தற்பரைக் கெறுழ்வன் மேருக்
குழைதரக் குழைத்த செம்மல் கோளொடு முரணி தென்னப்
பிழைதப நெகிழ்நீர் வன்மைப் பிழம்புறல் வியப்பிற் றேயோ. 90

நங்கலந் துவன்றி யார்ப்ப மாதர்பல் லாண்டி சைப்பப்
புங்கவர் குணலை செய்யப் புலவர்கை கொட்டி யாடச்
சங்கரி சம்பு யோகி தவப்பயன் முற்று விப்பா
ளங்கவன் றன்னைக் கூவி நிழற்றென வருளிச் செய்வாள். 91

மருத்தகு நாவ லென்ன மருவிய சம்பு யோகி
கருத்துற மகிழ்ச்சி துள்ளக் கவித்துற நிழற்றி நிற்பத்
திருத்தநீர் கொண்டு நாதன் றிருமுடி யாட்ட வெண்ணிப்
பெருந்தடந் தீர்த்த மெல்லாம் பெருகுமா பாவித் திட்டாள். 92

விழுமிய முகசண் மூர்த்தி விரைமலர்ப் பதத்தன் றாட்கு
முழுவலன் பெழுந்தா லென்ன வுற்றதீர்த் தங்க ளெல்லா
மெழுதருஞ் சீமத் தீர்த்த மெனவிறும் பூது கொண்டாள்
கெழுதகு மனைய தீர்த்த மப்பெயர் கெழுமிற் றன்றே. 93

எத்திய சீமத் தீர்த்தத் தினையு மெண்டிசைச் சுனிர்த்தினமேல் வந்த
தூத்தகு தீர்த்தந் தனையுஞ் சுசுந்தந் தோட்டலா மெய்யதன னிமைத்தாய்
பாத்திய மாச மனமருக் கியமும மாங்குற வமைத்தருள் கொழிக்கு
மாத்தனூலை விதியாற் சுத்தமோ ரைந்து மாசனை னங்கமீன றெய்த்தாள் 94

ஆத்தன மூர்த்தி யமைத்தரு வுருவ மருவமோ டருவுமா யவற்றினை
பேதமு மாகிப் பிரிவில தாகிப பிரிசரா வுயிரினைத் தொடர்ந்த
வேதமெய் தரிய ராகியவ் வேத மெனத்தகையுந் தானடைத்தருள் கொழிக்குஞ்
சோதியை மூர்த்தி மாமெனன வருளாற் றுங்கண் ருங் கண்டருச் சித்தாள் 95

பகாந்தபாத் தியமுனை மூன்றாமே ளிக்குப் பகாசயி லாங்க ளாட்டித்
திகழ்ந்திடு மவற்றி னிடையிடை யலங்க ளோத்திரம் புகையொளி யுணவு
மகிழ்ந்திட வளித்துச் சுத்தந் ராட்டி வயங்கிய வுருக்கு மனைத்தாய
புகழ்ந்திடுஞ் சந்தக் குழம்பருச் கியமும் பொற்புற முறையிலட் டினளால். 96

நுழையிழைத் துகிலாற் றிருவுரு வீரங் கொடிக்குமுன புனைத்திமின னனைநாண
டழையழ கெறிக்குங் கோவணம் பட்டுஞ் சாத்திமெய்ய முழுவதுங் குளிரப்பசு
குழைவிரைக் கலவை கோட்டிமொண் சுண்ணங் கூர்தர பீமிசை யட்டி
விழைதரு கலனுந் தொங்கலா திகளும் வேறுவே றெடுத்தலங் கரித்தாள். 97

அறுசுவை கொழிக்கு நால்வகை யுண்டி யனைத்தமின னுளைக்ளந் தாட்டி
றுவிரைப் புதுநீர் பொழிந்துபா கடையு நலகுப பல்வகை யொளியுய
பெறுமுறை சுழற்றிக் குடைமுதல் லுதவிப் பெருகிய மியமபுவித் தெதிரே
யுறுவசி முதலோர் தமைநடத் தியக்கி நின்றன ளோடரிக் கண்ணாள். 98

நிச்சலு மகாலந் தொறுந்தொறு முள்ள நெகிழ்தர வுருகியிவ் வாறு
கெச்சமில் பூசை புரிகுவா ளொருநா ளினிதுபூ சனைமுடிந் ததற்பின
முச்சகம் பழிச்சு முதல்வனைத் தணந்த முறைமையை நினைந்தன ளாகி
வெச்சென வுயிர்த்துப் புளகமெய் போர்ப்ப விழுத்தகு துதிவிளம் பினளால். 99

உலகே ழுமொடுங் கவெழுந் தநிமி ரூழிக் கனலுங் குளிர்த் தழலாயப்
புலவோ ரலமவந் தழியக் கடுக்கும் புகாநஞ் சமயின் றபுரா தனனே
மலரோன் மகண்மே லெழுகா தலினுல வருபா வமகற் றியநா வலவன
மிலமா கவிருந் தருள்வா யடியேற் கெளிவந் தருளா மையினைந் திடுமே. 100

அருளே துமிலா தொருபா லனுயி ரழியத் தொடாதெஞ் றிசையா ளியமன்
பொருளே துமிலா னெனவே நிலமேற் புரளச் சரணேச்சிய புண் ணியனே

தெருளே துமிலான் பிறனில் விழையுஞ் சேர்ந்தார்க் கொலிதீ மைசிதைத் தருளு
மிருளே துமிலா ததலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 101

கலங்கிப் புலவோர் பெரிதுங் குலையக் கறவுந் தருவோர் குலவாழ்க் கையுறும்
வலங்கொள் புரமூன் றுமொருங் கவிய மாயப் படைதொட் டமலர்க் கரனே
துலங்குங் கிரணப் பணிமா மதியோன் றொடர்சா பமறுத் தவாஞ் செறிவித்
திலங்கும் புகழ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 102

விண்ணூ டுநெடும் புவியுந் தயர வெள்ளிக் கிரியைப் பெயர்வித் திடுவோன்
கண்ணூர் முகமும் புயமுஞ் சிரமுங் கடிதா கநெரித் தருள்கால் விரலோய்
புண்ணூ டியவரா குலிசப் படையோன் புகர்வன் கொலைபோக கிவரங் கள்பல
வெண்ணூ தருண்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 103

பரவிப் பணியா தடியுஞ் சிரமும் பார்ப்பா மெனவெண் ணுமறன் கடையால்
வராகத் தொடுபுள் ளுருமா லயனு மருவுங் கழிமேன் மையவா னவனே
விராவித் தவமாற் றியசம் புமுனி வெய்யோன் மலைவே லையடக் குமுனி
யிராமற் கருண்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 104

விலங்கற் கரையன் பெறுமெல் லியலாள் விம்மாந் துகளைந் துகளைந் துருகித்
துலங்கித் தளர்வெய் தமருங் குல்விழி சோரப் புனலங் கைசிரங் குவிய
விலங்கப் புளகங் களிவ்வா றுதுதி யிசைவித் துறுசோ கமிணங் கலுமே [றனனே.
யலங்கற் சடையண் ணல்விரைந் தெதிரே யடல்வெள் விடைமேல் வெளிநின்

பூதகணம புடைசூழப் புத்தேளிர் பொழிகின்ற
சீதமலர் வெளிதூர்ப்பத் திசைமுழுது மிசைதேங்க
வேதமுனி வராபழிச்ச மெய்யன்பா ருதுகலிப்ப
நாதரினி தருள்காட்சி நயனமலர்ந் தெதிர்கண்டாள் 106

இருங்கண்ணிற் சிறந்தவுறுப் பில்லையெனன் முகமனே
கருங்கண்க டம்பிரான் காட்சியினாற் களித்தலொடும்
பெருங்களிநெஞ் சகங்கொள்ளப் பேரமைத்தோண் முலைவிம்ம
வொருங்குருவ மனைத்துமெழி லோங்கினவா லுமையவட்கே. 107

அல்வரைந்த மலர்க்கூந்த லகிலாண்ட நாயகிபின்
வல்விரைந்து பதமலரின் வணங்கியொரு பாணிற்பக்
கலவரைந்த வெறுழ்த்திண்டோட் காபாலி கண்ணளித்துச்
சொல்வரைந்த கருணையினாற் றுக்கவரங் கொள்கென்றான். 108

எவ்வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான மிருங்கிழவ னுய்தற்கு
மவ்வுயிரின் கிழவனையே யருங்கிழவ னெனச்சார்ந்த
கொவ்வைநறுங் கனிவாயாள் கொண்கர்திரு வருணோக்கி
மூவ்வுலகு மெளிதுய்ய முன்னிவரங் கொள்ளுமால். 109

வரங்கொள்படலம்.

இமையாக டொழுதேத்து மெம்பெருமா னெனையாள விலிங்க மாகி
யமிழ்தேச னெனச்சம்பு மூலத்தி லொமாந்தனையே யனைய தான
வமிழ்தேச னெனுநாமங் கேட்டவர்கள் சாலோக மடைக வன்பா
லமிழ்தேச னெனுங்குறியைக் கண்டவர்கள் சாமீப மடைக மாதோ 1

திப்பியமா கியவமுத லிங்கத்தைத் தியானித்துத் தெரிசித் தோரக
ளொப்பரிய நின்னுருவ முறக்கவர்ந்த சிவலிங்கத் துவந்து பூசை
யெப்பொழுதி னெப்பொருள்கொண் டியற்றினோ ரும்மிணையி னிரியவ போக
வைப்பனைய நின்றடிக்கீழ் மாருத சிவானுபவ மருவி வாழ்க 2

பெருமானே யமுதலிங்கத் தொருநாளைப் பூசனைக்குப் பெட்பி னேடும
பொருளாதி கொடுத்தவர்க ளியமையிலே வேட்டபெரும் போக மூழ்கி
யொருவாத சிவலோகத் தாணடிலகக முறைந்துள்ள முன்னிற் றெலலா
மருகாமை யெதிர்நிறப் பெரும்போகத் திடையழுந்தி யருளிற சோக. 3

இனனல்கெட நின்முடியின மனுவோதி யெளியனே னெடுத்திங் காட்டு
மன்னியசீ மசதீர்த்தத் தெரிசனத்தாற பரிசத்தால் வருநீர் வேட்கை
பின்னமுறு பானத்தா லூரவனவு முத்திநிலை பெறுக வேட்ட
வெந்நலமு மத்தீர்த்த முரைத்தவரும பெற்றினப முத்தி சோக 4

மாதவங்க ளத்தகுசீ மத்தீர்த்தத் தருகிருந்து வயக்கி னோர்க்கு
மேதகைய பயனனந்த மாயுறுக கோதானம் விரும்பி யொன்று
கோதகலு மந்தணாக்குக் கொடுத்தவர்க்குப் பரிமேதங் குயினற பேறு
தீதகல வுளதாக சிரித்தெயின மூன் றெருங்கெரித்த தேவ தேவே. 5

திலதானம புரிந்தவர்க்குச் செறிந்தபல பாவமெலாந் தேய்ந்து மாய்க
வுலவாத செழுங்கனக முதவுநாகள பரிதிபதத் துறைந்து வாழ்க
விலகாத சுவைநறுநெய் வீசிநருக ககினிட்டோ மதத்தின் மேவு
பலனாக பாணிவளா பகழிவிழி கிடங்கொளிரும் பதுமத் தாளோய். 6

வத்திரதா னங்கொடுப்போ ராயுளொடு பெருஞ்செல்வ மருவி யீற்றிற்
பொத்தியசீ ரருணபத முறுகதா னியதானம புகன்று செய்வோர்
பத்தியெவ ரும்புரியத் தெய்வதமாய விளங்குகபைங் கழையின் கட்டி
யுத்தமருக் குதவினோ ருறுத்தகநன னுகாச்சியென வரைப்பவெல்லாம்.

தவளவிர சிதஙகொடுப்போா சந்திரன்வாழ் பதமுறுக தரணி யீவோர்
திவளுமுடி யிந்திானுய் விண்முழுதும புரக்கதிக பூப்பீ வோர்க
டுவளவரு மிடும்பையெலாந் துமித்தின்ப முறுகதுவர்க் கனிவாய் வேய்த்தோட்
குவளைவிழிக் கண்ணியரைக் கொடுப்பவர்கள் விண்டுபெதங குலாவி வாழ்க. 8

அன்னதா னம்புரிவோ ரன்னமொரோ வொன்றினுககுக கற்ப மொவ்வொன்
றென்னையா ளுடையபிரான் சிவலோகத தினிதமர்க விஙிஙக மீவோர்
துன்னுபோ கம்பலவு மீண்டெய்தித் தோலாத வினப மெல்லா
மன்னுமீ சுரபதத்தி னேற்றவர்க ளொடுமினிது மருவி வாழ்க 9

சிவஙிசியிற் சிவலிஙக முபகரணத் தொடுமெளிபபோா சிறப்ப வேற்றிட்
டவமறுபூ சனைபுரிவோ ரபபொழுதே சீவன்முதத ராக நெஞ்சக
கவலையறு கண்மணிக ளீவோரு மேற்பவருங கயிலா யத்து
முவமையறு சிவபுரத்து மொரோரொவொன்றுக கொருபதிற்றுண் டுறைந்து வாழ்க.10

மும்மலந்தாட் படப்படுக்கு மித்தலததின முற்றவஙகண் முயன்ற பேற்றுற்
செம்மைபெறுஞ் சிவஞான மளிப்பவரு மேற்பவருஞ் செயிரிற் றீாந்து
விம்மியபே ரானநத வெள்ளததுள் வாதனையும விலகி மூழ்க
வம்மவிந்த ஞானதல மமுதேச மெனுமபெயரு மணிவ தாக. 11

அமுதேச மெனப்படுமித தலததெல்லை யைஙகுரோ சததி னுள்ளா
லமையாத காதலினு லந்தணரைப் பதிட்டைசெயவோ ரலக்க ணீங்கி
யிமையார்க ளழுக்கறுப்பப் பிரமத்தின் வாழ்கவிவாக கவனி யீநதோ
ரமையாளு நாயகசா ரூபத்திற் சீவன்முத்தி யெய்தி வாழ்க. 12

திருமாலைப் பதிட்டைசெய்வோா திப்பியமாம் வைகுந்தஞ் சோநது வாழ்க
பொருவேது மில்லாத சிவலிஙகப் பதிட்டைசெய்வோா பொக்க நீங்கி
யொருவாத விம்மைமறு மையிற்போக நுகர்ந்துயர்நத வீடு சேர்க
பெருவாழ்வு தருமிந்தத் தலம்வசிப்போா நின்னடியைப் பிரியா ராக. 13

வேறுவே றிவ்வாறு வரம்பலவும விழைநதிரந்து வியந்து போற்றி
நாறுபூங குழலுமையா ளுதர்திரு முகநோக்கி நமப யான்முன்
கூறியதோா வினுவினுக்குத் தாமீண்டு கொடுத்துமெனக் குறித்தி யன்றே
தேறுமா றினியவுவுந் தெரித்தருளா யெனக்கேட்ட தேவ தேவன். 14

இரந்தபல வரஙகளு மீந்திட் டாமதுச்
சுரந்தபன் மலர்க்குழற் றேகை மற்றினி
யரநதைவை யகந்தனக் கறவி னுயதற்
குரந்திக ழிறையுமிங குரைதது மென்றுபின் 15

நன்னிழற் பாப்புறு நாவற் றுருவாய்
முன்னுறுஞ் சம்புமா முனியை நோககினு

னனது தெரிந்தவ ருடித தாழ்ந்தெழூந்
துன்னருங களிப்பினு லுரைததன் மேயினுன். 16

அடியனே னுய்ந்தன னடிய னேனுறுங
குடிமுத லெழுமையுங கோதற் றய்ந்தன
முடிபொதிரத் தெழுந்தவிம முறிசெய் நாவலங
கடிநிழற் கருணையிற் கலந்த நீரமையால. 17

எழிலமு தீச்சா மென்னு மிததலங, தொழுதகு சமபுவீச் சரமென ருேதவு
நிழலிதி னென்றுநீ நிலேயின் வைகவு, மழகிய வரமென வருளல வேணடுமால. 18

என்றுபல வரஙகளு மிரபப வெம்பிரா, னன்றென வவையெலா நலகிப் பாஙகரிற்
றுன்றிய மறைபல துதிக்கும வேதன்மே, லொன்றிய வருள்விழி யுறுததி ஞனபோ.

கமலமெல்லணேயினுன கசிந்துதாழ்ந்தெழுந, தமலனேயுயாநதனேனகிலகோடியுங
திமிரவலவினேகளிற்றீரந்தின்றுயாநதவென், றிமிழ்கொளுமனபினுலினிதுகூறுவா
[ன்.

காசின மிலகிய கண்டத தெம்பிரான, மாசிமா மதிவரு மதியி னுளெனப்
பேசிய மிருகசீ ரிடததிற பேணிய, தேசவிா விடைகொடி சிறப்ப வேறறுபு. 21

பொஙகெழிற திருவிழாப பொலியச செய்துபின
பஙகுனி மதியிடைப் பகரொண ஞளெனத்
தஙகிய வுரோகணி தன்னி னீள்கொடி
யிஙகுயி ரனேததுமின் பெயதத தாழ்ததுபு. 22

அற்றைநா ளெனபெய ரணிநத தீாததததி
னுற்றவ ரனேவரு முவந்து தோயவு
மற்றவா வேட்டபல வாஙக ளெய்தவும
உற்றிய தெனதுளம் பணிகக வென்றனன். 23

பஙகய னின்னணம பகாக கேட்டரு
ளஙகண னன்னண மாக வெனறுபின்
றஙகினின் றேததுநா தஙகண் மேலெலாம்
பொஙகருள விழியெதிா புகுததி ஞனபோ 24

அவரவா மகிழ்சசியி னடிகள் போறறிநின
றிவறிய வரமெலா மியமபிப் பெற்றனா
சிவபிரா னினனணம் வரஙகள் சோதெதென
வுவமையி லருளுமைக் குதவப் புககனன. 25

ஞானோபதேசப்படலம்.

சந்த வான்மதி மிலைச்சிய தாழ்சடை யழகா
நந்தி வாண்முக நோக்கினா னந்திதாழ்ந் தெழுந்து
முந்த ஞானதிரு வுளத்தெழு முன்னமிக் கறிந்திட்
டந்தின் மேயினு ரியாரையும் புடையகற் றினனால் 1

சம்பு மாதவ னந்தியென் றிருவருந் தவங்க
ளும்ப ராககரி யனமிக வுஞற்றிய பேற்று
லம்பா மாதுமை யாளொடுங் கேட்கிய வருள்பெற
றெம்பி ரானிருந் தருள்புரி மண்டப மிழைத்தார். 2

சிமைய மாலவரை யெனச்சிறந் தொளிருமண் டபத்தி
னமையு மாதனத் தங்கணன் வீற்றிருந் தருளி
யுமையை நோக்கிநீ யோகுழுப பதின்வினு யினையாற்
சமைய மாறுமுய்ந் திடவது கேளெனச் சாற்றும் 3

உலகை மியாவையு மோங்கிய நமதருள் வழியி
னிலவு நீரமைய தாதலி னிழன்மணிப் பூணு
யிலக வாட்டுவா ளுடிமுன் காட்டுமா றெனணப்
பலவு நாம்பயின் றுலகினைப் பயிற்றுதல் வேண்டும். 4

ஆகை யானமல பந்தமா கியவுயிர் மாயா
போக மாாதா நிற்றழீஇப் போகியா யிருந்தும்
யோக மாற்றிமெய்ஞ் ஞானமுற் றுயாசிவ யோகத்
தேக மாகிவீ டெய்திட யோகியா யிருந்தும். 5

விரைத்த மெனமலா வாளியான் விளிந்தகா ரணமு
நிரைத்த வையகத் தியாவரு நேரிழை யவர்பால்
வரைதத வின்னல நுகாந்தகா ரணமுமா னனையா
யுரைத்த வொண்பொரு ளிரண்டிற்குஞ் சான்றென வுணாதி. 6

என்று கூறலு மகிழ்ந்துமை யிறைஞ்சியீ துரைககு
மொன்று மாமலத் தழுந்திய வுயிரெலா மாயைத
துன்று போகமுற றுனதருண் ஞானத்தாற் றுகடீா
நன்று வீட்டினை நண்ணுமென றுரைத்திநா யகனே. 7

இருளு மாமல மாதுயி ராதியா மாயை
கரும மியாதுமெய்ஞ் ஞானமியா தியாதுகாண முத்தி
பொருவி லாவிவை யனைத்தையும் புகாற வடியேன
றெருளு மாறரு ளுதியெனச் செப்பவாய் மலர்ந்தான். 8

சிலையு யிர்த்தவ னின்னண மிறைவனுந் தெரிக்கும்
கலைம லாக்கரத் தணிந்தருள் கண்ணுதற் பெருமா
னிலைமு கத்தபூ ணிளமுலை மாதரா யெல்லா
மலைவ றத்தெளிப் பாமதி யெனவிறை வழங்கும். 9

காள வன்மல மூலந்தங் காலவெல் லைகளின்
மீளு மெண்ணருஞ் சத்திக ளுடையதாய் வியாபிக
கோளு றும்பசு வறிவினைக் கூட்டொடு மறைக்கும்
வாளு றும்பல விழியினை மறைத்திடு மிருள்போல. 10

எண்ணி றந்தன சிற்றறி வினும்பல வியல்பி
னண்ணி நிற்பன ஞானத்தனை வண்ணமாய நவிலவை
வண்ணு சிற்றறி வினுஞ்சுதந் தரத்தன வல்ல
வுண்ண யந்தரா முணாத்திடி னுணாவன வுயிரே. 11

மாயை சுத்தமே யசுத்தமே யெனவிரு வகையா
மாய மாயைக ளிரண்டுமெய் யறிவுரு வல்லாற்
றேயு ருத்தரும மருளினுற் றெழிலுற்று ருயிர்க்கு
மேய சீரத்தனு வாதிக ளனைத்துமாய விரியும். 12

கரும மென்பது மாயையே கருவிக ளாகத்
தெருள்வ ழங்குநம மருளெனப் படுந்திரோ தானப்
பொருவில் சத்தியின் சகாயத்தா றபுலனறி வுயிர்கண்
முருகு விம்மிய குழலினாய முனைந்துசெய் தொழிலாம் 13

புந்தி வாக்குரு வத்தினும் புரியுமன் னதுதான்
வந்து நல்லதுந் தீயது மெனவிரு வகையா
மந்த நல்லதுந் தீயதுஞ் சஞ்சித மாகிப
பிந்தி யாருயிர்க் குணவுமாய்ப் பிறப்புக்கும் வித்தாம் 14

உருவத் தாற்கரு மந்தவ வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்றவ வீட்டியுங் காழ்த்தவா ணவமே
மருவத் தாழ்ந்தகே வலத்திடை மன்னிய வுயிர்ற
றிருவத் தாஞ்சக லத்தியா னெனத்தெனச் செருக்கும். 15

இதமெ னப்படு நல்வினை யின்பமே பயக்கு
மிதமெ னப்படாத் தீவினை யின்னலே பயக்கு

மதர்நெ டுங்கணாய் மற்றவை யறிந்துசெய் வினையுங்
கதுவு நெஞ்சறி யாதுசெய் வினையுமாய்க் கலவும். 16

புடைபெ யர்ந்திடும் வினைபுடை பெயர்தரா வினையென
றடைவி னோதிய வவ்வினை யிவ்விதத் திரண்டாந்
தொடைம லர்க்குழன் மாயையுங் கருமமுந் தொகுத்துத்
தடைசெய் யாணவத் தொடுமல மூன்றெனத் தகுமால். 17

மாயை காரிய மானமா மாயையு நமது
தூய சீரரு ளானுந் திரோ தாயியுந் தொகுத்திட்
டாயு நான்மல மைந்தென வறைவது முண்டாற்
றேயு நூலிடை வருத்திய திதலைமென் முலையாய 18

இனைய வைம்மல பந்தமு மிரண்டெனும் பழைய
வினையும் வன்மல வேருமான் மாவினுக் கல்லாற்
றினையு நந்தமக் கில்லைநந் திருவரு ளொழிய
வனைய மாயையுங் கருமமு மாவியு மசையா. 19

இந்த மாயையுங் கருமமும் பந்தமே யிவற்றைத்
தந்த தாருயிர்க் கென்னெனிற் சாற்றுதுங் கேண்மோ
முந்து மாணவ முரண்கெட மூட்டின மாசு
சிந்த வேறுமா சறுவையிற் செறித்திடு மாபோல். 20

படைத்த லும்புவ னங்களைப் பாதுகாத் தலும்பின்
றுடைத்த லுந்தக நிறுத்தலு மருடுறுத் தலுமென்
றடுத்த வைந்தொழி லயன்முத லைவரு மாய்நா
மெடுத்து நின்றன மாயினு மெமக்கிலை விகாரம். 21

விரவு மாயையெம் முடைமையற் றாயினும் விடாந்தா
னரவை யென்செய்யு மங்கியைச் சூடெவன் செய்யும்
பரவு மிந்திர ஞாலப்பண் ணுநரையென் செய்யுங்
குரவ மாலையா யெமக்கது கொடாதுகாண் மயக்கம். 22

அல்ல தூஉமிரு ளாணவ மயக்குவ ததனு
னல்ல மாயையுங் கருமமு நாடிய வுயிரை
வல்ல வாறெலா மயக்குவ மயக்குமா ணவந்தேய்ந்
தில்லை யேலவை யுயிரையு மயக்குவ தில்லையே. 23

தேங்கு பேரொளி யாகிய சிவமெனு நாமு
நீங்கு றாதநஞ் சத்தியாய் நிலைபெறு மருளுந்
தூங்கு மாவியுந் தொடர்திரோ தாயியும் பிந்த
வோங்கு மாணவத் தெறுழ்வலி யுரைப்பரி தணங்கே. 24

கரிய வாணவந் தேயுமா கலந்தநஞ் சத்தி
யுரிய தாஞ்சிவ புண்ணிய முடன்விரா யூட்டும்
பெரிய வாட்களாய் பின்மல பாகமாம் பின்னர்
விரியுஞ் சத்திநி பாதம்பின் வினையொப்பு மேவும். 25

ஆய வேலையின் மலமென வறைதிரோ தாயி
மாயி ரும்பொருள் யாவையு மாறவே மாறித்
தூய வின்னரு ளாகியே நின்றிடுந் தோகா
யேயு மிவ்வரு ளாலவை திருதுயிர்க் கிருளே. 26

இச்சை ஞானமுங் கிரியையு மானவிவ் வருளே
துச்சி லாகிய கலாதியிச் சையுந்தொலைத் திட்டு
வெச்செ னாணவம் விழுங்கிடப் பட்டவா ருயிரி
னிச்சை யாதியும் விளக்கியுள் ளிருத்திமே லாகும். 27

பிறிவு றாதவெம் மருளினா லெமையும் பெயரா
மறிவி னீங்கிய தன்னையு மலைவறத் தெரிந்த
வறிவு பானுவின் விழியென வெம்முளே யடங்கிச்
செறியு மானந்த மொன்றுமே திளைக்குந்தே மொழியாய். 28

மருளி னான்முத லென்றலு யன்னுயி ரருள்கண்
டருளி னான்முத லென்றலு மருண்முத லென்றார்
தெருளி லாததி லழுந்தலுந் தீர்ந்தெமமோ டறிவா
யிருள்செய கேவலம் போற்கலந் திருப்பதே முத்தி 29

பேத·மாகிய பாவனை பேணுவ தெல்லா
மேத மாகிய பந்தமே யெனதியா னெனுமால்
• போத வாருயி ரபேதபா வனைபுரி வஃதே
மாத ராயுயர் முத்தியென் றுரைத்திடு மறையும். 30

பரிதி முன்னிரு ளெனமலம் பரையிடை மாயுங்
கருவி முன்பகல் விளக்கொடு மடுக்குமூ ழொன்றே
மருவு மன்னதுங் கருணையால் வாங்குவம் யாமே
பொருவில் சஞ்சித முன்னரே யழிந்தறு பூவாய். 31

என்ற வூழுட விருத்தலி னேறும்வல் வினையுந்
தோன்று மேற்றிரு வெழுத்தினைச் சூழ்ந்திடி னழியுஞ்
சான்ற வீட்டினைச் சார்ந்தவர் தமக்குமா லையமுன்
மூன்று மாவமோ டிறைஞ்சுதன் முறைமையா மணங்கே. 32

தொடுத்த நின்பெருங் கடாவினுக் கவிர்பொலந் தொடியாய
விடுத்த னம்விடை யறிகென விமலனா ருரை •

மடுத்த வன்பொடு கேட்டமால வரைமக ளோடுந
தடுத்த வைம்பொறி நந்தியுஞ் சமபுமா முனியும. 33

அருளெ லாமுளச் சழுததினர் தெளிந்தனா நிட்டை
மருளெ லாந்தப மருவினா மன்னுமுப் பாழு
மொருவி மேற்பெரும் பாழெனு முவைப்பிலா னந்தப்
பொருளொ டேகமாயப் பொருந்திடு முததரா யிருந்தாா 34

சீவன் முததியே திகழ்பர முசதியே யென்ன
மேவு முததியோ ரிரண்டினு மேவின ராகி
மூவ ரும்பணி முயன்றிருந தன யன முயன்ற
தேவ ருந்தொழா திருவிழாத திறாரினித தெரியபாம் 35

திருவிழாப்படலம்.

பொறிவண் டுழக்க முறுக்கவிழ்ந்து புதுத்தேன் றளிக்குஞ் செழுங்கமல
நறுமென் பொகுட்டு மலர்த்தவிசி னுறைகு தலைப்பண் ணவனுவந்
தெறிமென் னிழலில் வீற்றிருக்குந் தேவா தேவ னருள்வாய்த்தா
னெறிநின் றினிய திருவிழா நிலத்திற் புரிவா னிதுசெய்தான். 1

புரிசை யாதி பலவுறுப்பும் பொருப்பென் றெவரு மதிசயிப்ப
வரிசை யாக வாலயநூன் மரபின் வகுத்த துங்க கிரணங்கள்
விரிசெய் மாட மாளிகைகள் விறந்த பலவீ தியும்போக்கித்
துரிசி லாத மணிநகரந் துறக்க நாண நிருமித்தான். 2

நெகிழன் புருக்க வகிலாண்ட நிமலை யுருவ மிருந்தாங்கே
திகழ வுளத்திற் றியானித்துச் சிற்பம் விளங்கத் திருவுருவொன்
றகில வுயிருங் கதிசேர வமைத்து நிறுவிப் பூசித்துப்
புகழைங் கரன்வேண் முதலான புலவ ருருவு மினிதமைத்தான். 3

செம்பொன் மணித்தேர் கடாங்கவிழ்க்குஞ் சினவெங் களிறு வாம்புரவி
யம்பொற் சிவிகை கவிகைகொடி யால வட்ட மயிர்க்கவரி
யிம்பர் விழையும பலபொருளு மீண்ட வாக்கி விழாமுடங்க
லும்பர் முதலோர் வரவிடுத்தா னுலக மாக்கும் பணிதொடுத்தான். 4

முடங்கை லேற்று மலர்த்தவிசின் முறையி னிருத்தி முடிதாழ்த்தி
மடங்க லறியா மகிழ்சிறப்ப மதர்க்கண் மடமா தாகளோடு
மிடங்கொள் வானத் திமையாரு மெண்மா திரரு முராகாகளும்
விடங்கொப் புளிக்கு மணிவேற்கை வேந்தர் பலருஞ் சென்றிறுத்தார். 5

வம்பு விரியுஞ் செழுங்கமல மலர்மெல் லணையான் மகிழ்சிறப்பக்
கும்ப மதியிற் கார்த்திகைநாள் குலவுந் தினத்தி லியமியம்ப
வும்பர் முதலோர் புடைசூழ வொளிர்மண் விதியாற் றினிற்கவர்ந்து
பம்பு மணிப்பா லிகைபலவும் பரப்பிச் சொரிந்து முளைதெளித்தான். 6

வழிநா ளடுத்த வுரோகணியின் மதவெள் விடையை யிலேகித்த
செழிவான் படத்திற் பூசித்துத் திகழு மிருக சீரிடத்திற்
கழிவா னவர்க டொழுஞ்சோமாக் கந்த ரெதிரே யெழுந்தருளப்
பழிதீர்ந் துலக முழுதுய்யும் படிவார் கொடியிற் பசுவுயர்த்தான்.

அந்நாண் மாலை முதலாக வந்த நாளுக காறென்னு
நன்னாட் காலை யிருக நவிற்று மீரைங காலததுய
பொன்னா மணிககிம் புரிககோட்டுப் புததேண் முருக வேளிவர்ககுக்
கொன்னா தரவிற் றிருவிழாக் கோலம் பிறஙகக் குயிற்றினான். 8

ஆறாந் திருநாண் மாலைமுத லாக வொன்பா னாட்காலை
யீராங காலை மோராறு மிருண்மா மலத்தி னிகலகடநது
வேறாய்ச் சிவததி னொன்றாகி விளஙகு நீறங கண்மணியும
பேறாத தரிக்கு மடியார்ககுப் பிறஙகத திருச்சா றினிதெடுததான். 9

ஒன்பான் றிருநாண் மாலைமுத லாக வொருபன் னிரண்டாநா
டன்பாற் காலை யீராகச் சாற்று மாறு காலதது
மன்பா தரவிற் கலியாண வழகா தமககுத திருவிழா
நன்பார் முழுதுங் களிதூஙகி நவையிற நீர வினிதமைததான். 10

ஒருபன் னிரண்டாந் திருநாளி னுற்ற மாலை முதலாகப்
பொருவில் குண்ட மோரைந்திற் பொஙகுந தழலா குதியோமபி
மருவு மிருநாற் றிசைமுழுது மனுவாற் றகைததுப் பலியோககிச
செருவின் மலியத் திரதேவா தமககு விழாமுன் செயதிட்டு. 11

பதினே ழெனவந் திடுந்திருநாட் பயின்ற காலை யீராக
விதியா னின்ற வீரைந்து காலத் திடததும் வெவ்வேறு
கதிசே ரூர்தி மேல்கொண்டு கவின்சந திரசே கரபோத
நிதியா பலருந் தானஙக ணிகழ்ததி வணஙக விழாவெடுத்தான் 12

அந்தப் பதினே ழெனுந்திருநா ளந்திக் காலத திமிலேற்றுச
சந்தப் படமோ ரெட்டினையுந் தயங்கப் பூசை யினிதமைததுப்
பந்தப் பழைய வினைமுருஙகப் பதினெட் டெனுநாட் காலைதனில
வந்தப் பணிந்தா ரெதிர்நிறப வயஙகெண் கொடியும் பசுவுயர்த்தான். 13

ஒன்பா னிரட்டித் திருநாளென் றுரைதத வைகன் முதலாக
வொன்பான் மணிக்குண் டமுஞ்செந்தீ யொளிர வந்நாண் மாலையினில்
வன்பார மகள்செய் தவமவாய்ப்ப மணிநித திலப்பந தரினீழ
லென்பா பரணப் பெருமானா ரெதிரில் வீசி யுலாப்போந்தா. 14

புணரு மிடனும வரைக்கிள்ளை பூஙகைக கருப்புச் சிலைமலர்ககோ
லணவு தொழிற்கேற் புறக்கிரியி னணஙகு செலுத்த வவட்கினிய
கணவர் பூத நாதரெனக் கரையும பெயாக்கேற் புறப்பூதத்
தணிவி லூர்தி பததொன்பா னாளிற் றயஙகக் கடாவினார். 15

திருமா றனது கூறேயாஞ் செயலைத் தெரித்தாங கவனணையை
யொருபா லுமையாள் கொளக்கொடைமைக் கொருவ ரிவரே யெனவெவரு

மருளார் துணரக் கொன்றைவழங்கு மலர்க்கற் பகத்தை யண்ணலா
ரிருபானொ டினத்திற் றிருவீதி யெழிலெகொப் புளிப்பத் தூண்டினார். 16

மன்ற வடியார் புரிகுற்ற மதியார் தவர்செய் குணங்கொள்ளு
நன்றி தெரிந்தார் கறன்கசி நறபா லூனுமுடுள னுமையூரக
குன்று நினைந்தார் கியல்கொள்கை கொள்ள வெவ்வூங் கயிலாய
மொன்று தலைபபெ யிருபானு னுவப்புற் றிறைவ ருநதினார். 17

தரும விடையு மாலவிடையுஞ் சகல பொருளு மொருபாதி
மருவு வுருவிற பாதியுறு மாதுந தாமும் பகுத்தாங்குப்
பொருவெள விடைகள் வெவ்வேறு பூங்க ணுமையு மொருதாமுந
தெருவி னிருப திரண்டாநாட் செமமற சிவனா நடாவினார். 18

மூன்று தலைப்பெய யிருபதென மொழியுந திருநா ளவிர்செமபொ
னூன்ற மணித்தே ரைங்கரனு மயிலவே லிறையுஞ் சணடனுங்கான
கான்ற வெறிப்பூங் குழற்கொடியுங் கதுமென றுகைப்பப் புரமடுநாட்
சான்ற நிலத்தோ பொருமணித்தோ சங்கத தலைவ ருருட்டினார். 19

விலங்கற் காசன றரமகளிரக காசாய விளங்குந தனககியைய
விலங்குக கரசை யகிலாணட விமலை யுகைபப வமுதேசா
மலங்க மிதததா வடிவிடத்தும வதித றெரிததாங கருணமயமா
யிலங்கு நநதி தனையறுநான கென்னு நாளி னியககினார். 20

ஐயைந தெனவந திடுநதிருநா ளாநதோ ளியினமா துமையேக
வையந தரித்த வயிற்றிவுளி மலகுங் கலியிற் றீயோரக
ஐயுந் திறஞ்செய வரம்பெறுவா னுடிச சுமநத தெனவணப்புச்
செய்யும் புரவி மேற்கொண்டு செக்கர்ச் சடையா ருக்கினார். 21

பயிலவா னவாகள பலர்காவப் பசுமபொற குழைககா துமைமாது
செயிர்தீர் சிவிகை மேற்கொளளத திகழ்நத வாதிப் பெருஞ்செலவப
பெயரா தரிக்குஞ் செயறகேற்பப் பேணு மிருபத் தாறுநா
ளயிரா வணத்தை வெணணுவ லடிவீற் றிருந்தா ரினிதுகைததார 22

மன்றி னடிககும் பெருமானார் வயங்க விருபத தேழாநா
ளொன்றும் விடியற் சிறுகாலை யுவப்பக காட்சி கொடுததறபி
னன்று வருமு ரோகணிநண் பகலி னயனார் தீர்ததத்திற
கொன்றை முடியா ரிருந்தீர்ததங் கொடுததா ருலகங் குறைதீர. 23

அந்நாண் மாலை யெண்கொடியு மாணட பசுவே றினிதிறங்கப்
பின்னு மிருபத் தெட்டாநாட் பேணு மாலை முதலாக
மூந்நாண் மாலை யீரக மூன்று பொழுதுஞ் சிவிகையின்மே
லென்னுள் பள்ளி யறைப்பெருமா னெழிலார் கோயி லுலாப்போநதான்.

மோன முறுநற் றிருவிழா முப்பத் தொருநாண் முதலாக
வீன மகல மூன்றுநா ளியங்கை முப்பத் தொருநான்கென்
ருன தினமுன் மூன்றுநா ளருள்சேர் நிலகு சண்டீச
ஞான மகன்ற மணிமுத்தி னூர்தி நிழலி லுலாப்போந்தான. 25

மொழிந்த சண்டன் றிருவிழா முடிவா முப்பத தாருநா
ளிழிந்த குணத்தார் மனமேபோன் றிருண்ட கங்கு விணர்மலர்கள்
பொழிந்து புலவர் போற்றிசைப்பப் போற்று மடியார் முமமலமு
மழிந்து விடமற் றொருகொடியி னுனே றிறகதி யயன்றொழுதான. 26

மறைசூத் திரமே புராணமே வயங்கு கீத மேநிருதத
நிறைவாத் தியமே யெனவைந்து நேரே யியம்ப வளமெல்லா
முறையா நின்ற வுட்சூழன் முதலா வரண மோரைந்து
மிறையார் முப்பத தேழாநா ளிமையார் வியபப வுலாப்போந்தார. 27

துணிநீர்ப் பாங்கர்ச் சூழ்போக்கித் தோடார மலர்கண் மிகப்பெய்து
மணியா னிரைத்த மண்டபத்தின் வதிந்து முப்பத் தெட்டாநா
ளணிநீ ராடிக் கலவைமுத லணிந்து சுவையா ருணவயின்று
பணியா பரணப் பெருமானுர் பற்றும் விடாயைப் பாற்றினர் 28

அற்றைத் திருநாள் வளாமாலை யவிர்ந்த திலப்பந தரினீழற
கொற்றக் கவிகை சாந்தாற்றி கோலக கவரி கொடிபிறவும
பற்றிக் கடவு ளார்போற்றப் பவனி யினிது போந்திறைவா
முற்றக் கவினு மணிக்கோயின் முன்னி யுமையோ டமாந்திருந்தார. 29

இவ்வா றுதிப் பெருஞ்செல்வாக் கியைய வாதிப் பிரமனா
செவ்வாய் மையினு லினிதெடுத்த திருவார் விழாவை மானிடரு
மவ்வா னவரு முவந்தாதிப் பிரமோச் சவமென் றனறுமுதற்
றுவ்வா வமிழ்தங் கண்டாரின் வருடந் தோறுந தொழாநின்றார. 30

ஆதிப் பிரமன் றிருவானைக் காவி னமாந்தார்க கினிதெடுத்த
காதற் சிறப்புத் திருவிழாக கவினப் புரிந்தோர் தெரிசித்தோர
தீதற் றவனி முழுதாண்டு தேவர் போகம் பெரிதாாந்து
சாதற் பிறப்பிற் றலைப்படாத் தனிவீட் டின்பத தழுந்துவார். 31

மூவா முதல்வன் றிருவிழா முடிவிற் பிரம தீர்த்தத்தி
னேவா வன்பிற் படிந்தோரு முலக முழுது மொருதிகிரி
தாவா துருட்டி விண்ணுறண்டு சனன மரணப் பெருந்துக்க
நீவா வளர்பே ரின்பால நீங்கா நிலையிற் றூங்குவார். 32

திங்கட் கடவுள் கதிர்க்கடவுள் சேரு முவாததோ றொருவருடந
தங்கு மனைய தீர்த்தத்திற் சார்ந்து படிந்து வெண்ணுவைற்

பொங்கு நிழலின் வீற்றிருந்த புனிதா பாதம் போற்றிசைத்தோர்
துங்க வினையும் பெரும்பிணியுந் தொலைத்தா னந்தத் துறைபடிவார். 33

செந்தா துகுக்கு நறுங்கமலச் செம்ம லெடுத்த திருவிழா
நந்தாச் சிறப்பிற் சிறிதுரைத்தா நல்ல தவத்தீர் தச பதனபால்
வந்தான் வினையி னாக்கனுயிர் மாற்றி றுறகு வாய்பலவுந்
தந்தார் சரிதங் கேண்மினெனச் சாற்றுந் தவத்தி னுயாசூதன். 34

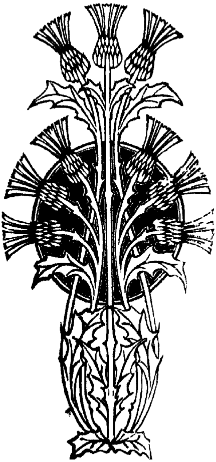

உ

நீலவிண்டுவீச்சரப்படலம்.

சுரர்க்கு மாற்றல னாகிய தோல்வியில் வலியோன்
பரக்கு நீக்கட னப்பனே பயின்றிடு மிலங்கை
யரக்க ரூராயி பருகிய வலைகடற் றுயின்று
புரக்கு நாயகன் றசரத ராமனாய்ப் போந்தான். 1

தந்தை யேவலில் வனத்திடைச் சரித்திடு நாளில்
வந்தி ராவணன் சீதையை வெளவின னேக
முந்து மானமுந் துயரமு மொருங்குற முடிப்பா
னந்தி வண்ணாதய மடிதொழு தருண்மிகக் கொண்டான 2

உடங்கு நின்றதன் னிளவலுந் தானுமொய் யெனச்சென
றடங்க லாருளம் பனிப்புற கிட்கிந்தை யமரு
மடங்கு றுவிறல் வானரப் படையொடும் வளைந்த
விடங்கொ ளாழியிற் சேதுசெய் திலங்கையிற் புக்கான. 3

வெம்பு கின்றவல் லரக்கர்தம் விழுப்படை யோடுங்
கும்ப கன்னனை யிராவணன் றனையுயிர் குடியா
வும்ப ரேக்கற மிலங்கையை வீடணற் குதவி
வம்புண் கோதையை யுடன்கொண்டு வழிக்கொண்டு மீண்டான. 4

தண்ட மேந்திய கரத்தினர் தயங்கிதழ் மடித்துண்
டண்டம் விண்டென வார்த்திடும் வாயினர் வெருவக்
கொண்ட வாக்கைய ராய்க்கும்ப கன்னனுங் கொற்ற
மண்டி ராவணப் பதகனும் வளைத்திடக் கண்டான் 5

மாயை யாலிறந் திவருடன் மரீஇயம ருடற்ற
மேயி னார்கொலோ வெனவெரீஇ யையமுற் றவாதஞ்
சாயை யேயிவை தம்மையுந் தாக்குது மென்று
நாய னாருருச் சேதுவி னிறீஇநயந் தெழுந்தான். 6

கொன்னி ராவணச் சாயையே யொழிந்தரக் கும்ப
கன்ன னேர்வருங் கதழுருச் சாயையை யகலாப்
பின்ன ரேதொடாந் தலைச்செயப் பிணிப்புற மனத்தா
லின்ன சாயைமற் றெங்ஙன மிறுத்துமென் றிறப்பான். 7

நங்கை பாகற்கு நிழல்செயு நாவன்மா நகரிக
கைகங்கு ரோசமென் றறைந்திடு மெல்லையை யடுத்தான்
பொங்கு காரிரு ளிரவிகண் டெனப்புலர்ந் தாங்குத்
தங்கு மேனவன் சாயையுந் தணந்திடக் கண்டான். 8

வினையென வுடன்றொடர் வெய்ய சாயைநோய
தனையகன் றொழிதலுந் தசர தப்பெயர்
புனைமனு மன்னவன் புதலவ ரோகையோ
டனையதொன் னகரியி னகத்தை நண்ணினான். 9

திரைசெயுங் காவிரித் தீர்த்த மாடியபின்
றரைசெயுந் தவப்பய னெனனத் தங்கிய
விரைசெய்பஃ றீர்த்தமும விழைந்து தோய்ந்தனன
வரைசெய்பொன வில்லிமுன் வணங்கி ஞனமோ 10

அரிகுரற் கிண்கிணி யலம்புஞ் சீறடி
வரிககயற் கண்ணகி லாண்ட வல்லியைத
தரிககுமெய் யன்பொடு சாரந்து தாழ்ந்தனன்
பரிககுமுள் ளோகையம் பரவை தோயந்தனன 11

கனிவொடங் கோயிலைக் கைய கன்றவண்
முனிவ ரிருந்தவா முன்வ ணங்குபு
துனிவுசெய் சாயையந் தொலைவு கூறினு
னினிதெனக் கேட்டவ ரிராமற் கோதுவார் 12

தாங்கிய பெரும்புகழ்த் தலனுந் தீர்த்தமு
மோங்கிய மூர்த்தியு முத்த மத்தன
வீங்கிவ ணலகையே யிராக்க தம்பிணி
தீங்கெனப் படுவன யாவுஞ் சோதரா. 13

ஆதலி னீங்குறு தப்பு றத்தினே
பாதகப் பழியுருப் பாறிற் றிங்கா
நீதவிர் தரினுறும யாங்கு நீங்கவே
யாதுசெய தக்கதீங் கதுசெ யேந்தலே. 14

செய்யித்தை சிவலிங்கப் பதிட்டை சிந்தையை
வையித்தை யச்சிவன் மாட்டு நீமலா
பெய்யித்தை பேணுமிப் பூசைப் பேற்றினுற்
கொய்யித்தை நினைத்தொடா கொலையை யென்றனன். 15

துறவர்க ளின்னணந் தொகுத்துக் கூறலு
மறம்வளர் திருந்க ரயோத்தி காவல

னுறவிகல் கடந்தவ னேக்கு பேரருள்
பெறவடிப் பூசனை பேண வெண்ணினன். 16

அநகதன் றன்னைக் கூவி யருட்சிவ லிங்கந் தானென்
றிங்குநீ கொணர்தி யாலென் றேவின னிருப்பைச் சூழற்
றங்கிய தீர்த்த மொன்று சந்நிதி தனக்கு மேல்பாற்
பொங்கழ கெறிப்பக் கண்டு போந்தவண் வசித்தா னாக. 17

ஆண்மையின் மிக்க திண்டோ ளநகத னேகி ஞானக்
கேண்மைமிக் கருளுஞ் சாளக் கிராமமால் வரையைச் சார்ந்து
மாண்மதி யறிவிற் றேர்ந்து மரகத விலிங்கங் கைக்கொண்
டேண்மலி யிராமன் பாங்க ரெய்தினா னிராம னிப்பால். 18

சிற்பநூல் விதியி னாற்றாற் சிவலிங்கத் தளவைக் கேற்பக்
கற்பகிர்ந் தனைய தீர்த்தக் கரையின்மேல் பாங்கர்க் கோயில்
பொற்புற வமைத்திட் டாத்தன் புகன்றநூல் விதியிற் றாபித்
தற்பகங் கனியப் பூசை யாற்றினன் பரச லுற்றான். 19

எறுழ்வன் கணங்கட் கிறைவனா யிமையா ரெவர்க்கு முத்தமனாய்
மறுவில் வலிமிக் காரெவர்க்கும் வலிமிக குடைய வீரனாய்ப்
பெறுதற் கரிய கவிக்கெல்லாம் பிறங்குங் கவியா மைங்கரனைத்
தெறுவல் வினைக டெறவளித்த தேவ தேவன் சரணடைந்தாம். 20

வேத முடியுங் காணரிய விமலா னந்தப் பெருகொளியை
யேத முயிர்கட் கறப்பணிக்கு மெங்கு நிறைந்த பராபரனைப்
போத மகன்றோ ரேகமாய்ப் புசிக்கு மேலாம போகத்தைச்
சாதல் பிறப்பிற் றலைப்பட்ட தமியே னுரைப்ப தெவ்வாறே. 21

விரியும் வித்தை யனைத்தினையும விளக்கு மிறையாய் மறைமுடிக்கு
மரிய பொருளா யிருந்தாலு மடியாாக சூரியன் மதிசூடி
பெரிய கருணைத தேவேசன் பிறங்கு நீலப் பொன்மயனைத்
தெரிவித் தலினப் பசுபதியைச சிந்தை மகிழப் பழிச்சுவேன். 22

எண்ணி னுயிர்க்குந் தனதருளை யீயும் பொருட்டுப் பலவுருவாய்
நண்ணி யுலகுக் கைந்தொழிலு நடத்தி யந்த வுலகத்திற்
பண்ணி னிசையு மலர்மணமும் பழத்தின் சுவையு மெனநிற்கு
மண்ண லெவனோ வவனடியை யன்பி னாரப் பரசுவேன். 23

ஈச னுடைய தாய்மரண மிரிகுந் திறத்த தாயீசன்
றேசு விளங்குந் திருமுகங்க ளைந்தி னிடத்துந் திகழ்ந்ததாய்ப்
பேசை வைந்து விதமான பெருமந் திரம்யா ததனையே
பூரச வினைகள் பறந்தோடப் பனுவ லாற்றிற் கணிக்கின்றேன். 24

சத்தியமாய்ப் பரப்பிரமந் தானாகிச் சிவாக்கியமாய்ச் சாந்த மாகி
மெத்திரத மாயேக மாயனந்த ரூபமாய் விளக்கஞ் சான்ற
வுத்தமமா யிருக்குமெனை வுயாந்தவரா லுவந்துரைக்கப் பட்டு நிற்கு
மத்தகுமந் திரந்தனையே யடியேனுஞ் சரணமென வடையா நின்றேன். 25

மாகாய வாசுகிநாண் மாமேருச் சிலைமாயப் பகழி யேந்தி
யேகாத நிலத்திண்டோ கிரவிமதி கோத்தியக்கி யெயின்மூன் றட்டுப்
போகாத புகழ்நிறுத்த புண்ணியனைப் புகழ்க்கால காலன் றன்னை
யாகாச கேசனைமா புருடனைமா கேசுரனை யறியா நின்றேன் 26

ஒளிக்கொளியா யேகமாய்ச் சாந்தமா யாதியந்த மொன்று மில்லா
வளிக்களியாய்ப் பிரமமாயச் சிவமாகி யானந்த மயமா யெல்லாந்
தெளிக்குமொரு சித்தாகிச் சத்தாகிச் சதசத்தின செயிர்தீர்த தின்பம
வளிக்குமிறை யெவனந்தத் தேவதே வனபதத்தை வணங்கா நின்றேன். 27

உக்கிரமாயக் கோரமாய்ப் பயங்கரமா யிருக்குமொரு தனுவை விட்டுத்
தங்கபெரு மங்கலமாய்ச் சாந்தமா யிருக்குமொரு தனுவி னாலே
மிக்கபெருங் கருணையினா லெனைக்காக்க வேண்டுமென விமலா வுன்னைப்
பொக்கமிலன் பானறிய பூமுதற்பல பொருள்கொண்டு பூசிக்கின்றேன் 28

கங்கை நதியு மிளம்பிறையுங் கதிர்க்குஞ் சடிலத் திடைவிளங்க
மங்கை யுமையா ளிடப்பாலின் வயங்க வடியேன் பூசைகொள
விங்கண் விரைவி னெழுந்தருளல் வேண்டு மடியா ரிரும்பேறே
செங்கை மலரி னழலேந்துஞ் செல்வா தேவா சிங்கமே 29

பாவிக்கப் படுவோனும பண்ணுரைத் தோத்திரிக்கப் படுகின் றோனுந்
தேவர்க்கு மேலாக விருப்பானுஞ் செறியிதழ்த்தா மரையோ னாதி
மூவர்க்கு முதலான நாயகனு மூவரையு முயிர்த்தான் றானும்
யாவர்க்கு மிறையவனும யாரந்த மகேச்சுரன்மற் றென்னைக் காக்க. 30

சத்தியோ சாத ரெனும்பெய ருமக்குத் தயங்கலாற் றமியனே னீங்குப்
பத்தியாய்ப் பதிட்டை புரியருட் குறியிற் பதிந்துவல் விரைந்தென துள்ளந்
தித்தியா நிற்ப விட்டகா மியங்கள் செறித்திடக் கடவது நுமக்கே
யத்தரே யந்தச் சத்தியோ சாத ராகிய நும்மையான் றொழுதேன். 31

மங்கல மருளு மஞ்சனே தேவ தேவனே மலிந்தவெவ் பாவ
மிங்குமுற் றகற்றிச் சுகத்தினை யருள்க வெம்பிரா னெனக்கருள் சுரக்க
வெங்கிருந் துனினு மங்கணே விரைய வெழுந்தருள் சொரூபராய் விடையாத
துங்கவெண் கவச ராயுருத் திரராய்த் துலங்கிய நும்மையான் றொழுதேன். 32

உள்ளகக் கமலத் ததூர்ந்தநா யகரே யொளிர்சடை மதியுமி ழமிழ்த
வெள்ளமிக் கொழுந்) தனைதிரு மேனி விமலரே யம்பிகேச் சுரரே

தெள்ளொளி யிரவி மண்டலத திருக்குந் தேவரோ திகழொளி மயமே
தள்ளரு மகிழ்ச்சி தலைக்கொள விதயந் தனிலுமைத் தியானியா நின்றேன். 33

இந்தவடி யேன்றன்னை யந்தவுன தருளொழிலா ருனது தாளிற்
பந்தமுடை யவனாகப் பண்ணுகமற றதுதாய்போற் பரிந்து காக்க
சந்திரசே கரதேவ சம்போமா திரமன்னந் தலஙக ளான்க
ணந்துவன மனைததினுககும பதியாகு நின்பாத நளினம் போற்றி. 34

கந்தமா றுறு சுவையினு லுண்டி கனிவொடு மூட்டுதுஞ் சோமாக்
கந்தராய் விடைமேற் கொண்டெழூந் தருளிக கைக்கொள்க சஙகர னீசன்
சிந்தைமா சகற்றுஞ் சிவனணி மாதி சித்திகள் சேவியா நின்ற
முந்தனு கையனு லெண்குணச் செல்வ முதலிலா முதல்வதந் தருள்க. 35

கருமதநதா லறுசுவையாற் புத்திரராற் பவுத்திரராற் கவிகை தன்னுற்
றிருவத்தா லணிமாதி சித்திகளான் மனவாககுத் தேகந் தம்மாற்
பருவத்தா லொன்றுனு மடையாத முத்தியினைப் பரம ஞான
வுருவத்தா லடைவிப்பா னெவனவனு கியவுன்னை யுரையா நின்றேன். 36

குறிகுணங் கரணம் வடிவமா திகளாற் கொளப்படடான் யாவனே யவனை
மறுவறப் பயின்ற யோகிய ரவனை வாஞ்சையி னறிந்தமாத் திரத்திற்
செறிதரு பவஙகள் விளைத்திடு மலநோய் சிதையயா னெனதெனச் செருககா
வறிஞராய் முத்த ராகுகின் றரோ வவனையே சிந்தியா நின்றேன். 37

தருகவிழி யிணைச்செவியைத் தருகபிரா ணனைத்தருக தருக வாயுண்
மருவலரைப் புறஙகாண்க மரணத்தைப் போக்குகவெம் மருஙகு மென்பால
வெருவரலென் றபயத்தைக் கொடுககசமு சாரத்தின் விலக்கி யாள்க
விருடருசத் தாதியினின் றெடுக்கவடி கேணும்மை யிறைஞ்சா நின்றேன். 38

வாளவுணர் நஞ்சொழுகும் வாலெயிற்றுப் பணிபாவம வறுமை நோயென்
றாளையிடத் தொடரிடரி னொழித்தாள்க பெருஞ்செல்வ முலவா வின்ப
நாளுமினி தீண்டவருள் சுரக்கதே சினைப்புரக்க நளினப் போதொத்
தாளுமலாத் தாளிணையி னன்பருள்க வமரருககு மமர போற்றி. 39

இராசதவன் குணத்தோடு முலகமெலாம் படைப்பவனு யிருந்தாய் போற்றி
பராவலுறுஞ் சாத்துவிதத் தொடுமுலகம் புரடபவனுய்ப் பயின்றாய் போற்றி
விராவியதா மதகுணத்தி னெடுமெழிக்கு முருத்திரனுய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
வராகமுத லுருவாயு முகந்தொறும்புல் லாரைவதைக் கின்றாய் போற்றி. 40

யாரொருவன் றன்விரைபாக் கலியினல் வெரீஇயியம னிரியா நிற்கும்
யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினு லிரவிமதி யியங்கா நிற்கும்
யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினற் கடல்கரையி னிகவா[illegible]ற்கும்
யாரொருவன் றன்விரையாக் கலியினுயி ருணருமவ னிணைத்[illegible]ர் போற்றி. 41

குருதியுமிழ் முத்தலைவேல் குடங்கையணிந் தோய்நின்ற கோபம் போற்றி
மருவலார்க்கு நிலையாமை வலையுத விடுநின்கை வாளி போற்றி
யொருவரையு நிகராத கனகவரைச் சிலைவாங்கு மொண்டோள் போற்றி
கருதலரைப் பறந்தலையிற் கடக்கவெனக் கூனளித்த கருணை போற்றி. 42

எவ்வாயுந் திருமுடிக ளெவ்வாயு மொளிநுதலெவ் வாயுங் கண்க
ளெவ்வாயுந் திருச்செவிக ளெவ்வாயுஞ் செவ்வாயெவ் வாயுந் தோள்க
ளெவ்வாயுந் திருக்கரங்க ளெவ்வாயுந் திருவயிறெவ் வாயுந் தாள்க
ளெவ்வாயுந் திருமேனி யெனநிற்குந் தனிமுதல்வ னெம்மைக் காக்க. 43

எம்பெருமான் றிருவடிப்பூ சனைபுரிந்து மேதகெடுத்து மிருண்ட பாச
நம்பிநருக் கறுத்தருளு நாமத்தை நாவார நவின்று மேலாஞ்
செம்பொருள்சேர் புகழ்க்காதை செவிமடுத்துந் திருமேனி திகழக் கண்டு
மப்புவியி னிருக்கினுமு மடியேமை யீன்றவர்போ லருளிக் காக்க. 44

அஞ்சலென வமைத்தவொரு கரதலமும் வரதமென வமைத்த கையுங்
கஞ்சமல ரேந்துதிரு கரதலமு மூன்றிருக்கண் கருணை நோக்கும்
பஞ்சிகமழ் சீறடியு மழகெறிப்ப வணிகலன்கள் பலவுந் தாங்கி
வஞ்சமல விருள்சீக்கு மகிலாண்ட நாயகிதன் வடிவம் போற்றி. 45

என்றி ராம னியம்பிய தோத்திரம் யாவையு
நன்று சென்று திருச்செவி யேறலு நாதனார்
மன்ற லோதி மடந்தையொர் பாகம் வயங்குற
வென்றி மால்விடை மேல்வெளி நின்றனர் காணவே. 46

கண்ட கண்கள் கவிழ்க்கு நறும்புனல் கால்செயாக்
கொண்டன் மேனிக் குரூஉக்கவ யம்பெறு நீறறினை
வண்டல் செய்யக் கரைந்து கரைந்துவ ணங்கினு
னண்டர் கோனருள் கூர்ந்தவர்க் கீதுரை செய்யுமால். 47

இராம நீயெமை யேத்திய தியாவர்க ளோதினும்
பராவி யன்பொடு கேட்பினும் பல்பெரும் பாவமும்
விராவு தீயிடைப் பஞ்செனை வெந்தவி யப்பெருந்
தராத லத்துயர் வாழ்வுந் துறக்கமுஞ் சார்வரே. 48

அடரும் வல்வினைச் சாயையு நீங்கி யயோத்திபுக்
கிடாது ரந்துபன் னாளர சாண்டிருந் தெய்வமாய்த்
தொடரு மாந்தர்க்கு வேட்டவ ரங்கடு றுத்திருள்
விடவு யாந்தநன் முத்தியை யந்தத்தின் மேவுதி. 49

சிறந்த மன்னவ செல்லுதி யென்று சிவபிரான்
மறைந்த னன்சிவ லிங்கத்தி ராமனும் வல்விரை

தறந்த ழைததிடு பூசனை முற்றுற வாற்றிப்போ
யுறைந்த னன்னுல காண்டுதன் னூராவயி னெனபவே. 50

நீல விண்டுநி கழ்த்துமெய யன்பொடு பூசனை
சால வாற்றிய நீலவிண் டுப்பெயர்த் தாணுவை
ஞால மீதுப ணிந்தவர் நாயக விற்றினோ
கோல நோக்கினர் தாமுங்கொ லைப்பழி தீரவே. 51

கையா சாயை காக்குங் கரியமா லீச்சர
மைய சொற்றனை மாங்குப பராசர னங்கியிற்
பொய்ய ரககரைப் பொன்றிய காதையுங் கேண்மினென
றுய்ய வையக மோதுத லுற்றனன் சூதனே. 52

பராசரன்வழிபடுபடலம்.

சுந்தர மிகுந்தபொன் னகரிற் றொருநாள்
ளிந்திர னரசுவீற் றிருக்கு மண்டபத்
தந்தரத் தமரரு மறிஞ ராவருஞ்
சிந்தையின் மகிழ்கொளச் சென்று தொக்கனா. 1

உத்தம வசிட்டனு முபாந்த விச்சுவா
மித்திர முனிவனு மேவி வைகினா
ரத்தலை யுள்ளவ ரவனி மாட்டெவர்
பொய்த்துரை யாதவ ரென்ற போதரோ. 2

மந்திர வசிட்டனமன் னவாக்கு மன்னரிச்
சந்திரன பொய்சொலா னென்று சாற்றினன
வெந்திறல விச்சுவா மித்தி ரன்முரண்
சிந்தையன் பொய்சொலச் செய்வ லென்றனன 3

வேந்தனொரு பொய்மொழியின விச்சுவா மித்திரனே
காந்துமணி முடியமரா கரிகண்டா யடுநரு
மாந்தியவந் தனைனபோல வாராதுகிலொன றுடுத்தியமன
பூந்திசையின முகநோக்கிப் போதுவலென் றுன்வசிட்டன. 4

தஞ்சமறை பயில்வாயாற சபதமிட வசிட்டமுனி
வெஞ்சினநீள் விச்சுவா மித்திரனும் விறலவேந்த
னெஞ்சறிந்தே பொய்மொழிய நிகழ்த்தேனே னீயுரைத்த
வஞ்சினமற் றெனதாகு மெனக்கிளந்து வான்விடுத்தான. 5

பூதல மருங்கு போந்து புகழரிச் சந்தி ரன்பா
லேதமெத் துணையு மாற்றி யியன்மொழி மெய்யிற் றீரா
னுதலை யறிந்து தோற்று னரசனுக் கமர ரெல்லா
மேதகு வரங்க ளீந்தார் வேந்தனும் வணங்கிப் பின்னர். 6

கடவுளீ ரறிவன் முன்னாகக் கதழ்ந்துரை சபதந் தன்னை
யடியனேன் பொருட்டுச் செய்யா ருதலே வேண்டுமெனனப்
படர்பெருங் கருணைத் தேவர் பார்த்திபன் புரிவு நோக்கி
மடனறு முனிவன் சொன்ன வஞ்சினம் புரிய லென்றார்.

விரைசெறி கற்பத் தண்டார் விண்ணவா வரங்கள் பெற்ற
வரசனை யகன்று னெஞ் சலைத்திட வசிட்டன் றன்பா
லுரை செறி விச்சு வாமித் திரனுறு சீற்றங் கொண்டு
புரைசெறி வேள்வி யொன்று புரிந்தனன் மனுக்க ளோதி. 8

வெருவரு தோற்றஞ் சான்ற வெந்திறற் பூத மொன்ற
கருவரை யென்ன வேள்விக் கனல்கெழு குண்ட நின்று
வருதலு மதனை நோக்கி வசிட்டனைக் கோறி யென்று
னுருவவல் லரக்க னாகி யொய்யெனச் சென்றப் பூதம். 9

அருந்தவ வசிட்ட னந்நா ளியல்பினாச் சிரம நீங்கி
யிருந்தன னனையான் மைந்த னியற்பெயர் சத்தி யென்பானை
பொருந்தனை தூயிலக் கண்டு பொள்ளெனக் கொன்று மீண்டு
திருந்திய விச்சு வாமித் திரனுள மகிழ்செய் தன்றே. 10

அருந்ததிக் கற்பின் மிக்கா ளவன்மனை மாது நோக்கி
வருந்திமிக் கழுத லோடு மருங்குளார் தாமுங் கூடிப்
பெருந்துய ருழக்கு மேல்வைப் பெருந்தவ வசிட்டன் போந்து
கருந்துய ருழந்து சோகக் கடலிடை யழுந்தி னானால். 11

ஏந்திதழ்க் கமலச் செம்ம லிம்மென வநகுப் போந்து
வீந்தவ னென்ன வீழ்ந்த விழுத்தவ வசிட்ட னெஞ்சி
னாந்துய ரகலத் தேற்றி யறைகுவான் சத்தி யாவி
போந்தன னென்று சாலப் பொருமிமிக் கவலஞ் செயயேல. 12

நுன்குலம் விழுப்ப மெய்த நுன்னுடை மருகி மாட்டு
நன்கரு வாய்ந்த தன்றே நற்றவ வஃதா னாகும்
பின்குல வரக்கர் தம்மைப் பெயரொடுங் கெடுக்கு மன்னோ
டன்குலச் செவிகள் கேட்ப மறையெலாஞ் சாற்று மென்றான். 13

மறையவன் றேற்றத் தேறி மருங்குளார் தம்மைத் தேற்றி
நிறைகுண வசிட்டன் சத்தி நேரிழை மனைவி கேட்ப
முறையுளி வேத மெல்லா மொழிந்தன னவற்றை யெல்லா
முறைதரு வயிற்றி னின்றே யுணர்ந்ததக் கருவிற் பிள்ளை. 14

ஐயிரு மதியு முற்ற வகட்டுறு கருவி னீங்கி
வையக மிடரு நீங்க வானக மகிழ்ச்சி துன்ன
வெய்யவல் லரக்கர் தேய மிக்கநெய்த் தோரின் மாரி
பெய்யவந் துதித்த தென்ப பிறங்கெழிற் குழவி மாதோ. 15

தன்னிகர் வசிட்ட மேலோன் சாதக முதல வாற்றிப்
பன்னிரு நாளி னாமம் பராசர னென்று சாற்றிப்

பின்னுப நயன மெட்டா மாண்டினிற் பிறங்கச் செய்தான்
மன்னிள மதியம் போல வளர்ந்திடு மைந்த னோர்நாள். 16

தாய்முக நோக்கி யன்னா தவ்வென விருத்தி மெய்யி
னாய்மணிக் கலனோ காணா மவலமோ நின்பாற் கண்டாம்
வாய்மையி னுரைத்தி யெந்தை யாண்டையன வசிட்டன் யாவன்
றூய்மைநெஞ் சயிர்ப்பி னீங்க வென்றலுஞ் சொல்லு மன்னை. 17

கொழுகொம் பிழந்த கொடியேபோற் கொழுந னிழந்தேன் பருவாலை
முழுது மகற்ற வந்தகய முனியே முனிவா செல்வமே
பழுதொன் றியற்று நுந்தையுயிர் படர்ந்தோ ரரக்கன் பருகினான்
வழுவில் வசிட்டன் மூதாதை மதியா யென்று மறுகினாள். 18

தன்னாய் மறுகி மூர்ச்சித்துத தளர நோக்கி முனிச்சிறுவ
னன்னா வன்னா வெனப்பல்கா லங்கைகத தளிராற் புடைதெழுப்பி
யின்னா வினைசெ யரக்கர்குல மின்னே யிறுத்தே னெனவணங்கிக்
கொன்னா தரவி னருள்பெறறு வசிட்டன் விடையுங கொண்டெழுந்தான். 19

கள்ளம் படருங கருத்தினர்க்குக காண்டற் கரிய தனிமுதல்வன்
வெள்ளம் படருஞ் சடைக்கற்றை விமலன் ஞான தலமெய்தி
வள்ளம் படநின் றலர்கமல மணங்கேழ் தீர்த்தம் பலதோய்ந்தங
குள்ளம் படரும் பேரன்பி னொளிபொற் கோயி லண்ணினான். 20

ஆனே றுயர்த்த கொடிப்பாங்க ரகநெக் குருக விழுந்தெழுந்து
மீனே றுயர்த்த கொடிக்காளை வேவ விழித்த பூரணனை
மானே றுயர்தத கரதலத்து மணியை வணங்கி மறைபாடி
யூனே றுடம்பின் பயன்பெறுவா னுலக முயிர்த்தா ளையும்பணிந்தான். 21

அங்க ணகன்று கோயில்வல மாகப் போந்து புறத்தேகித
துங்க மறையின் விதியாற்றாற் றுவன்றும் பிதிரா களிதூங்க
வெங்க ணரக்க னாலாவி விளிந்த தாதை தனைக்குறித்துத்
தங்கு கரும மனைத்தினையுந் தழைத்த வன்பி னியற்றினான். 22

நொதில்வெள் விடையின் கொடிமேலா னுடங்க விளங்கும் விமானத்திற்
செறிபல சிறப்பி னொடுமெதிரே சென்று தாதை செப்புவா
னறிவி லரக்க னால்விளிந்த வலகில் பாவத் தொடக்கினாற்
பிறிவி லலகை யாயின்னல் பெரிது முழநதே னிதுகாறும். 23

இன்று சிறுவ நீயிந்த ஞான தலத்தி னினிதியற்று
நன்றி வினையாற் றீவினைக ணழுவ வினைய னாயினேன்
சென்று சேர்து மெனவெழுந்து சிவலோ கத்தை யவனடையப
பின்றை யரக்கர் குலந்துமியப் பிறங்கு வேள்வி தொடங்குவான். 24

கடவுள்வெண் ணாவலங் காமர் நீழல்வாழ்
படவர வணிந்தருள் பரமர் கோயிலின்
வடகிழக் கெல்லையின் வயங்கு குண்டமிட்
டடைவுற வியற்றினு னவி சாரமே. 25

செந்தழ லாகுதி தேககு செவ்வியின்
மந்திரஞ் சென்றுவல் லரக்கர் தானவா
வெந்திறற் பூதவே தாள மியாவையு
முந்திவந் தொளிரழற் குண்டத திட்டவே. 26

தினந்தொறு மந்திரந் தீயிற் றீயாத
மினமகெட விறுசதுத்தென் மேற்கி னெய்திஞேன்
மனந்தளர் வுறவவன் வாகை வாகனக
கனங்கெழு பூதமுங கலங்கப் பற்றின. 27

பொருதெறுழ் வலிகெடும் பூத நோக்குபு
நிருதியும வலியினு னீக்க மாட்டிலன்
றருநய மொழிபல சாற்ற வும்விடா
தருவமந் திரமவ ஞேடு மீர்த்தவே. 28

நெஞ்செலா மழிதர நிருதி யென்பவன்
றஞ்சம்வே றிலையெனச சம்பு நீழல்வாழ்
செஞ்சடா மகுடர்தஞ் சேவ டிததுணைக
கெஞ்சுரு வன்பினு லேத்தன் மேயினுன். 29

பாலனுக் காகக் காலன் படவுதை செய்தா யோல
மாலமுண் டமர ராவி யளித்தரு டலைவ வோலம்
வேலனு லவுணர்க் காய்ந்து விண்குடி நிறுத்தா யோலஞ்
சீலமாா சம்பு நீழற் சிவபிரா னேல வோலம். 30

பிரமனே மாய ஞேர்காற் பெறவர மளித்தா யோலம்
பிரமன்மா யவனே யோர்காற பெறவர மளிததா யோலம்
பிரமன்மா யவனேப் பல்காற் பெற்றளித் தழிப்பா யோலம்
பிரசமார் சமபு நீழற் பிஞ்ஞகா வோல வோலம. 31

முப்புரம் பொடித்த மேரு மூரிவெஞ் சிலையா யோல
மப்பவிா வேணி வைத்திட் டகனிலம் புரந்தா யோலஞ்
செப்பிள முலையாள் பூசை செய்தநீர்த் திரளே யோலம்
வைப்பெனச் சமபு நீழல வதிந்தருண் முதல்வா வோலம். 32

ஐம்புல னீர்க்கப் பட்ட வார்வநெஞ் சுடையார் போலப்
பம்புமந் திரங்க ளீர்ப்பப் படுகின்றே னேல வோல

நம்புறு துணைவே றிலலை நாயக வோல வோலம
வம்பலர்ச் சம்பு நீழல வானவா வோல வோலம. 33

ஒருகணந் தாழ்க்கி னுயே னூா தியோ டறவ னுற்றும
வெருவரு வேள்வித் தீயின வீழ்வது திண்ண மோலங
கருணையி னெளிவந தெமமைக் காபபது கடன்மை யோல
மருவளர் சம்பு நீழல வள்ளலே யோல வோலம 34

சாலுமெய் யன்பினு னிருதி தாழந்துமிக
சோவிடத திருவுள முவந்த நாவலின்
கோலவெண் ணீழலிற் குழக னுனையா
மேல்வுற வானினு டெழுந்த தோருரை. 35

நிருதிதன் பூதவா கனத்தை நீயிவண்
டருமதி யெமகெனத தழுங்கும வான்மொழி
யிருசெவி நுழைதலு மிரும்ப ராசரன்
மருவிய வுவகையன வான நோக்கினுன். 36

பூதமு நிருதியும பொள்ளென் றண்மையிற
போதலு மவாதமைப் புடையி ருத்தினு
னுதரு வஞ்சின மதனின வேள்விமுன்
னீசலே சிறப்பென வியைந்து ளேனென்முன் 37

ராந்தனே னென்னுமு னிணாதத நாவலி
னுாந்ததண் ணீழலி னமாந்த நாயகன்
சாநதமென் முலையுமைத் தயலொ டேற்றினமேற்
போந்தனன் விசும்பிடைப் புலவர் போற்றவே. 38

கண்டன னெழுநதனன் கரங்கள் சென்னிமேற
கொண்டன னுடினன் குவல யந்தனிற்
றண்டென விழுந்தன னெழுந்து தட்டமிட்
டண்டாநா யகன்சர ணன்பி னேத்துவான். 39

ஆதிப் பெருஞ்செல வவருட் கடலே யடியா ரிளைப்பா றுமலர்த் தருவே
பூதிக் கவயத் திருமே னியனே புரமூன் றுமெரித தபுரா தனனே
காதிப் பழவல் வினையைச் சிறியேன கருதா தையுநீற் றியகண் ணுதலே
சோதிப் பொருளே தொழுவா பருகுஞ் சுடாவா னமிழ்தே சரணஞ் சரணம். 40

ஆறு டியவே ணியின்மீ மிசைமிக் கமிழ்தா டியவெண் மதிக்கண் ணியனே
பாரு டியமுத் தலைவே லவனே பழியா டியவெண் டலைமா லையனே
கூறு டியகோ மளவல் லியனே குன்று டியகொற் றவிலங் கையனே
வீறு டியவெள் விடைவா கனனே விண்ணே ரிறையே சரணஞ் சரணம்.

நவதீர்த் தமுமா டெயன் செறியு நவசா ளரசந் நிதியா சரணை
மவனீங் கறலா டவிதித் தபொரு ளாறைந் தெனவே யறிவித் தொருபா
லிவர்மாட் சியின்முப் பதுசா ளரங்கின் றிலகுந் திருகோ யிலுளாய் சரணந்
தவனீ டியசம் புமுனிக் கருளுந் தனிநா யகனே சரணஞ் சரணம். 42

ஆரந் தொடையான் மனையாள் களங்க காரம புனலோ டுகுடத் துநுழைந்
தீரந் திகழ்சென் னியினூட் டொழு திலகுந் திருமே னியணிந் தருளி
வாரந் தருநல் லருள்வைத் தவனே மணியே மலாயம பியகா விரியின்
றீரந் திகழ்கள் ளிடையே வதியுஞ் சிவனே பவனே சரணஞ் சரணம். 43

உழுவ லன்பிற் பராசரனென் றுரைக்கும் பெயரா னிவ்வாறு
பழுதில் புகழ்கள் புகழ்ந்திறைஞ்சப் பாய்வெள் விடையே லெதிர்நின்ற
முழுது முணர்ந்த நாயகனார் முனிவில் வரங்கள் கொள்கென்றார்
வழுவின் முனிவன் மீட்டெதிரே வணங்கி வரங்கள் வேண்டுமால். 44

மன்ற வடியேன் புரிவேள்வி மணிச்சா லையிற்றென மேற்றிசையி
லொன்று நிருதிக் கெறும்பூத முதவும் படியில் கருணையா
லென்று நினக்குப் பச்சாதா பேச னெனும்பே ரினிதுறுக
வென்றி விடையாய் நினதாளின் வீயாப் பத்தி யெனக்குறுக. 45

எனமா தவத்துப் பராசரன்மற் றிரந்த வரங்கள் கொடுத்தருளித்
தனிநா வலின்கீழ்ச் சிவலிங்கந் தன்னி லிறைவ னமர்ந்திருந்தா
னனிநா னிலத்தி லன்றுமுத லென்று நாவ னிழலுடையாக்
கினிதாம் பெயர்தான் பச்சாதா பேச னெனவு மிலங்கியதே. 46

கருணைப் பெருமா னருள்பெற்ற காளை முனிவன் மகமுடித்துப்
பொருவில் வரங்க ளொடுந்தாதை தாதைப் பாங்காப் போய்வாழ்ந்தா
னிருதி பச்சா தாபேச ரளித்த நீடு பூததின்
மருவு தனது திசைசென்று பண்டு போல வாழ்ந்திருந்தான். 47

மல்குந் தவத்து வசிட்டமுனி மருமான் வழிபாட் டினைப்புகன்றாம்
நல்குந் திருமான் ஞானதல மெனவாங் கிருந்து நாடோறும்
பல்கும் பயன்றந் திடுமாறும் பண்பிற் கேண்மி னெனச்சூதன்
புல்குங் குணத்து முனிவார்க்குப் புரிந்து புகறன் மேயினான். 48

உ

திருமால்வழிபடுபடலம்.

வானவாக கிடையூ றுற்று மறமலி யரககர் சேனை
வானரப் படையாற் றுக்கி வன்பகை கடந்த யோததி
தானமாந் தாசு பூண்ட தசரத ராமன் பாஙகர்
வேனவில் கடகத திண்டோள் விபீடணன் விடைகொள் காலை. 1

திருமறு மார்பத் தண்ண றிருவுரு வொன்றுஞ் சிறபத்
துருவளா விமான மொன்று முவந்தவ னளிப்பக கொணடு
மருவிய வயோததி நீஙகி மனனிய விலஙகை சேர
வெருவருந் தானை யோடும் வியனில நெளியச் செல்வான. 2

கண்ணுத லமாநத தானஙக கண்டன பலவும் போற்றிப்
பண்ணையும் வரையுங கானும் பற்பல நீந்தி யென்றாழ்
விண்ணவ னுசசி யெய்தும் வேலைவெவ் வெரிவாய்க் கும்பி
நண்ணிய தனைய தாஙகோா நனைநதலைப் பழுவஞ் சார்ந்தான். 3

உருததி ரப்பெய ராண்டகைக் கொன்னலாா தம்மை
வருத்த மிக்கெழும் வெகுளியந் தழலவா மடிந்தும்
பெருதத நிற்பமற் றததனைப் பெயாதவெழுந் தோறு
மிருததி வைக்குமோர் வைப்புமா யிலகுமச் சுரமே. 4

மாய ஞதிப்பல் லுயிர்களும வளரிளைப் பாற
வாய மாயையின் காரிய மனைத்தையும் விழியாற
காயு நாளையிற் சூற்படைக்*கடவுணின் றுடுந
தூய வாரழற் கானமுந் துணைவதக் கானம. 5

கஙகை வான்மதி சூடிதன் கரத்திடை முனிவ
ரஙகி சேர்ந்தது மாழியில் வடவைசார்ந் தனஞ்சோ
பொஙகு மாதவன் வைகலும் புணரிமூழ குவதுந
தஙகு தீச்சுரந் தழற்றதா பநதபும் பொருட்டே. 6

தூல தேகமே யன்றிவண் சூக்கும வுடலுஞ்
சால நீற்றுவ தனையது தழல்பரந் தொழுகிக்
கோல மார்தரு மராமரங் குழையடை யிருப்பை
பாலை யாதியுங் கரிந்திட மேயதப் பழுவம்.

உடைந்து சாரவட வைததழற் குதவிசெய் வாமென
றடைந்து சாகரம் போர்த்ததே யனையது வெண்டோ
மிடைந்த தீச்சுரம் வெதுப்பலின் மேவிய புணரி
யிடைந்து ருவகை பதைப்பதே பொருமத னியககம 8

விரிந்த பூதலம் விண்டது விண்டவாய தோறுஞ்
சொரிந்த தீததிர டுவெண்டன பாதலத துரகம
பொரிந்த மானினம் பொடிநதன வுலடகளபுள ளினஙகள
கரிந்த நீறின காயமா மழையுநே ரியஙகா. 9

தழலை யல்லது பிறிதொன்றுந தன்னிடைக காட்டா
தழலும் வெஞ்சுர மடுத்தவண சேனைக ளோடு
கழிபெ ருந்துய ருழந்தது கடநதுசெல காலை
விழைத குமபுனற் காவிரி விளஙகுறக கணடான. 10

நரக வெந்துய ருழந்துவிண் ணண்ணினு ரெனவுங
குரவ மல்கிய கொன்றையான கோபததி னவிந்து
விரவி யன்னவ னருடர விளஙகினு ரெனவும
பரவு தண்புனற் காவிரி நள்ளுறப் படாந்தான். 11

தரஙக வார்நதி தவழ்நறுந் தெனறலசாரந் துலவக
குரங்கு சாகையங் குளிாநிழற் பொதும்பரிற் சடலபோ
விரஙகு தானையோ டெய்தினு னிருந்தயா வுயிாததான. 12
புரஙகொல் சேவகன் றிருவடி நீழலபுக காாபோல.

கார்த்த பூம்பொழில் கலநதயா வுயிாத்தபி னரகக
ளுர்த்தெ ழுந்துசெல் காவிரி யளிபுன லாடிச
சீாத்த வெண்பொடி கண்மணி திகழமெய யணிநது
கீாத்தி மேமபடுவ கேசவன் பூசையும புரிந்தான். 13

பூசை முற்றுறப் புரிந்தபின் புயனிறத் தவனைக
காசு மல்கிய விமானததுக கதுவுவித் ததனைத
தேசு மல்கிய வெக்கரி விருததினன் சிறப்ப
வாசை மல்கிய வறுசுவை யடிசிலு மயின்றுன் 14

இலஙகை மாநக ரினிப்புகு வாமென வெழுந்திட்
டலஙகன் மார்பகந் துயலவா விமானத்தை யடுத்து
வலஙகொ டோளினுற் பெயர்த்தனன் மற்றது பெயரா
நிலங்கொ டேன்றிய தறிந்தன னெடுந்துய ருழந்தான. 15

கவலை யுற்றவ னிருந்துழிக கனவிடைத் தேன்றிப்
புவன முண்டவன் விபீடண கேளெனப் புகல்வான்

சவலை நெஞ்சினே யுடையையாய்த் தளரலை யிந்த
வவனி ஞானகேத் திரமென வறைந்திடப் படுமால். 16

அகில லோகமு மளிப்பவ னருந்தவம் புரிந்து
நிகரி லாதமெய்ஞ் ஞானநின் மலனருட் பெறறப்
புகரெ லாங்கெடுத் துயிர்களெலாம் புகன்றபல் வரமு
மிகவில சீத்தியோ யினிதளித் தருளவதிவ் விடமே. 17

சம்பு மாதவன் பராசரன் றுமறைக் கிழவன
கும்ப மாமுனி தினகரன் குளிர்மதி யிராம
னும்பர் கோனழற் கடவுளென் றிவர்களெலா முவந்து
தம்பி ரானருட் டழைதரக் கொடுத்தத்தித் தலமே. 18

மூர்த்தி மேன்மைமிக் குடையது மொழிந்தவித் தலமே
தீர்த்த மேன்மைமிக் குடையதுஞ் சிறந்தவித் தலமே
கார்த்த கண்டனுர் காதலிசெய பலதலத் துள்ளுங்
கீர்த்தி போதத்துமேம் பட்டதுங் கெழீஇயவித் தலமே. 19

மறையின் வாரிபுனற் பொன்னியின் ஞானகேத் திரத்தின
மிறையி னீங்கி லாணடநா யகியின்மேம் பட்ட
முறைசெய் ஞானதி தலமுமுச் சத்தியு மில்லை
யிறைசெய் நாவலின் மூர்த்தியின் மூர்த்தியு மில்லை 20

ஏனை வைப்பிடை யெம்பிரான் றனதொரு கூற்றுற
றூன மாந்துபல் வரங்களுந் தனைத்தர வழங்கு
மீன முற்றற முழுவது மித்தலத் திருந்து
ஞான மற்றைய பொருள்களு நல்கத்த வழங்கும். 21

திங்கள் சூடினா சிவணிய சிவதலந் தோறுந்
தங்கி நாளுமென் கூறறிஞற் றூழ்ந்துவாழ் யானு
மிங்க ணொடொறு முழுவது மிருந்துவெண் ணுவற
பொங்கு நீழல்வாழ் புனிதனைப் போற்றிட வலித்தேன். 22

கள்ளு மிழ்ந்தலர் கொன்றையங் கண்ணியான் கருணை
கொள்ளை கொள்ளுவான் குறித்தருந் தவத்தினிற் கூர்ந்து
விள்ள ரும்பெரும் பத்தியின் விழைந்திருக் கின்றாண்
முள்ள ரைச்செழுந் தாமரை முற்றிலக் குமியும். 23

ஈங்கு வாழ்தலே யன்றிமற் றிலங்கையிற் படரேன
றீங்கி லாநட மிலக்குமி செய்யுமா றியக்கி
யோங்கு நாவலி னொருவனா திருவருள் பெரிதுந்
தாங்கு மார்வமுந் தழுவிய நெஞ்சினேனை கண்டாய்

திருவின் மாதரா ளுடைகஞ் செய்யுமித் தானத
துருவ மாநக ரொன்றுசீ ரங்கமென் றுளதா
மருவு சீரங்க நாதரென் றெமக்குரை வழங்கும
பொருவில் பூசனை விழாமுத லெமக்கிவட் பொலியும். 25

ஆண்டு தோறுமிங் கடுத்துநீ யெமதடி மலரு
மீண்டு நாவலி னிறைவரா பாததா மரையும்
பூண்ட வன்பினாற் போற்றுதி போதுதி யென்று
நீண்ட மாதவ னிகழ்த்தினன் மறைந்தனன் மாதோ. 26

கனவினை நனவெனக் காதல் செய்தெழுந்
தனகனை யானைக்கா வகத்துப் போற்றிப்போய்
வினைதப வீடணப் பெயரின் மேயினான்
றனைநிக ரிலங்கையிற் சார்ந்து வாழ்ந்தனன். 27

ஆயிடை வதிவதே யாத ரித்திடு
மாயனு நாவலின் மருங்கு வைகிய
நாயகன் பூசனை நயந்து தன்னுயி
நாயகி தனைநட நவில்வித் தானரோ. 28

பதுமைநன் கியற்றிடும் பரவை நோக்குபு
கதுமென நாவலிற் கலந்த கண்ணுதல
விதுவணி சடைமுடி விளங்க முன்னுறீஇ
யெதுவரங் கொள்கென விறைஞ்சி மாதவன் 29

நின்னடித் தெரிசன நிச்சம் யான்புரிந்
தின்னவல் வினையெலா மிரித்தல் வேண்டுநீ
மன்னிய சடைமுடி வள்ளல் யாவரு
மென்னிடை வரம்பல வெய்தல வேண்டுமால. 30

விழாமுதற் சிறப்பின்மேம் பாடு வைகலும்
வழாவகை யெனக்கிவண் வளர்தல் வேண்டுநிற்
றொழாதவர் மாட்டுறுத் தொடிக்கை மாமகள்
குழாமலி நாடகங் குயின்ற வைப்பிது. 31

சீரங்க நகரெனச் சிறத்தல் வேண்டுமோ
லோரங்க மிரிய லான வுத்தம
கூரங்கி நிகருருக் குழக வென்றனன்
பேரங்க மறையினான் பெறுக வென்றனன். 32

சம்புநா யகனரு டாங்கி மாயவ
னும்பரார் விழைதக வோங்கு சீரங்கப்

பைம்பொன்மா மதினகர் பயிற்றி வைகினு
னிம்பர்வா ழுனைவரு மின்ப மெய்தவே. 33

நெடியவன் வழிபடு நிலைமை கூறினுஞ்
சுடர்மணி யாரமுன் சோழன் சத்திய
வடைவினி யறிந்தவா றறைது மாலெனு
விடலருங் கருணையால் விளம்புஞ் சூதனே. 34

ஹாரஞ்சாத்துபடலம்.

சிறந்த பொன்னி வளஞ்சுரப்பத் தெய்வங் கமழுந் தீம்புனலு
டறந்தங் கியவே னையநாட்டுக் கணியாய விளங்கு மாறேபோற
புறந்தந் திடுபல் லூர்க்கெல்லாம் போற்ற வணியாய் நனிவிளங்கு
முறந்தை நகரின் வீற்றிருந்திட் டுலகம புரக்கு மொருசோழன். 1

அகன்மா நிலத்தைப் பொதுநீக்கி யாண்டு திகிரி திசையுருட்டி
யிகன்மா ணரையா பகைமுருக்கி யிசைமிக் கீட்ட லேயன்றித்
தகையா ணவத்தின் பகைதனையுஞ் சவட்டி ஞானப் பொருளீட்டிப்
புகலீச் சுரனே யெனவவாதம புரைதீர பணியிற் றலைநின்றான். 2

நிசுளா புரியென் றுலகேத்து நிகரி லுறையூர் முதலாகப்
பசுவே றுயர்த்தார் தலந்தோறும பரிந்து பூசை விழாவாதி
திசையோ டெட்டுங் குதுகலிப்பச் செய்து வருநாட் பனிப்பருவம
பசைதீர்ந் தொழிய விளவேனிற பருவ மொன்று படர்ந்தன்றே 3

அறிஞர் தம்மை யடுத்தவரு மறிஞ ரேபோ லுயிர்க்கிதமே
செறிய வுதவி செய்கின்ற திறத்தை விளக்கு மாபோலக்
குறிய முனிவன் பொதியவரைக குலவு தென்றன் மென்குளிரு
நறிய மணமுந் தழீஇயெவரு நயப்ப மெல்லத் தவழ்ந்ததே. 4

பேணுங் கழைவில் விறைதனக்குப் பெருநா ளடுத்த தெனமகளிர
பூணுந் துகிலு முதலான புதிய வணிவ தரிந்தின்பங்
காணும் பனிப்பூம் பொழிலுமுங் கவின்கொள் வனபோற் சாகுதிர்த்து
மாணுந் தளிர்மெல் லரும்பாதி வரிசை யாக வுயிர்க்குமால். 5

தேனார் பலமா மலருள்ளுஞ் சிறந்த கமல முதன்முருக்கு
மானாப் பகைமைப் பனிப்பருவ மகலச் சிவந்த சிவப்பேபோல்
வானார் சினைமெல் லிணர்தெய்வ மகளிர முலையோ டமராடுங்
கானார் சோலை மாமுழுதுங் கவினத் தளிர்த்து வயங்கினவே. 6

தம்மை வணக்கு மெழில்வாய்ந்த தையுன் மடவா ருளம்வணக்கச்
செம்மன் மதவேள் விழாக்கொண்டு செருச்செய் கால மிதுவாமென்
றம்ம வவன்மிக் கமொழியா தாற்ற மலர்வா ளிகளனந்தம்
விம்ம வுயிர்த்த வானிழன்ற விரைசூழ் பொதும்பர் தொறுங்கொம்பர். 7

செய்ய தளிரி னிடையிடையே தீந்தேன் மலர்கள் பலநெருங்கல்
வைய முழுதும் பணிகேட்ப வார்ந்த கருப்புச் சிலைகோட்டி
யெய்யு மதவேள் கணைகூர்மை யியற்றப் பருவ மெனுங்கொல்லன்
வெய்ய வுலைவெந் தழலிடையே விளங்கத் துறுத்த பரிசேய்க்கும். 8

நிச்சமுமென் றூ ழென்ப னெருக்குமட பகைமீக் கொண்டு
நச்சன பனிக டாக்க நலிந்ததா மரையின் வெய்யோன்
வெசசென முழுது மாற்றி மேமபட நோக்கி நோக்கிக்
கச்சமின் மகிழ்ச்சி பொஙகக் கஞலின கயங்க டோறும் 9

ஆடவர் குழாஙகண் மாட்டு மருப்பிளங் கொஙகைச் செவ்வாய்த்
தோடவிழ் மலர்மென் கூந்தற் றேசையர் மாட்டு மார
னேடவிழ் மலரின் வாளி யெய்யும்வார் சிலைநா ணேறைத்
பீடுகொண் டார்ப்ப போலும் பிரமரத் தழுனி யீட்டம். 10

மலர்தொறும் வண்டு பாய்ந்து வண்டுக ளுகுததுச் செந்தே
னலறுகர்ந் துழகக்கு தோற்ற நாயவே லமர ரென்னுங்
கலதிசெய் தெவ்வர் வாழுங் காமரில் லகமிவ் வென்றே
வலனுய ‘வுணர் கூடி மாணின்மை புரிவ போலும். 11

காமரு துறகக வைப்பிற் கார்வர ச ெ சன்ற வன்னங்
தாமரை வளஙகூர் காலஞ சாரந்தென் றடுக்குந் தோற்ற
மேமரு மிளைய வேனி லினபஙக ணுகரத் தாழும
வீமலி கற்ப நாட்டு மெலவியர் வருதல் போலாம. 12

இசைமொழி யாதி வெவ்வே றிடமபொரத தருவின் மாட்டும
பசைசயொடு வதியும் வாணி பண்ணொடு பயில்வ தேபோ
னசையொடு மகிழ்ச்சி பொங்க நலத்தகு கலைக ளெல்லாம்
வசையறு கிள்ளை பூவை வயக்குவ சோலை தோறும். 13

பாலையே கொள்ளும் வேனிற் பருவதது முல்லை யாதி
வாலிய பருவத் தின்ப மருவிய மயிலின் கூட்ட
மாலுவ தடாமை யெண்ணி யடங்குவ தறிந்து வல்லே
சாலவுண் மகிழ்வி னார்ப்ப தாய்முனி குயிலி னீட்டம். 14

ஏந்திணர்க் கொஙகைக் கொம்பி னேழையா தளிர்ச்செவ் வாய்த்தேன்
மாந்துமென் குயிலின் சொல்லின் மலிவன முசுக்கள் பாயப்
பூந்துண ருகுக்குந் தேறல் புயலென வெழுந்து மஞ்ஞை
யோய்ந்தன கனவி னரி னுளத்தெழு மகிழ்ச்சி யோடும். 15

பூந்துகள் விரவித் தோற்றுப் புதுமதுக் கவர்ந்து தேனீ
மாந்துதன் மாந்தி யெஞ்சு மதமெலாந் திரட்டி நாளு

மேந்திணர்க் கொம்பு தோறு மிருல்பல தொடுத்து மாந்தர்
போந்தனர் கொள்ள வைப்ப புண்ணியம் விளைந்த தேபோல் 16

இலஞ்சி பொய்கைநீ ரோடையே யெந்திர வாவி
நலஞ்சி றந்துநீர் சுருங்கினாண் மலாபல பூததுப்
பொலஞ்சி றைச்செழும் பவளவாய்த் தோலடிப் புள்ளின்
குலஞ்செ றிந்தெழில் கூரநதொளி கொண்டன யாஙகும 17

அயிர்வ ரித்தறல் வாரததமெய் யடியவ ரகமபோற்
செயிர றத்தவத் தெளிந்துநின னீரபுடை யொழுகப்
பயிலும் வெண்மணற் குன்றமும் பாய்மணற் பரப்பும்
வியன்க ரைத்தரு நீழல்சோந் தாரொழின் மிகுந்த. 18

ஆய தண்பனிக குடைந்திடும் போர்வையி னறையிற்
பாய தண்புன றிண்டுவீழ் வனபடா வேனின்
மேய தென்றணி போர்வையை வியத்தகச சுருக்குந்
தூய வுத்தரா சஙகமே துணைவன வரைகள். 19

ஆன வேனிலின் மாந்தர்போ லொத்தடம் பொழிலுந்
தானு மாடுதல் கருதியோ வறிந்திலஞ் சையத
தேன ருவரைத் திகழ்ந்தெழு காவிரிக குடிஞைப
பேன வார்திரைப் புதுப்புனல பெயாநதொழு கியதால் 20

தேசத் துள்ளவ ரனைவருந் தேமபொழில புகுந்தும
வாசத் தென்றன்மெய் யேறறம்வண காவிரி யாற்றுட்
பூசற் றண்புன லாடியும் பொஙகிய வெப்பம்
வீசத் தஙகிய புறநகா மேவுதல் வலித்தார. 21

காந்து பன்மணிக் கலன்களுங காமாபூர துகிலுஞ்
சாநதுந் தண்பனி நீரகளுந் தமனியப் பொடியும
பூந்தண் டேறலு முண்டியும் பொறபவெவ் வேறங
கேந்து சேடிய ரிடந்தொறு மீண்டினா சூழ. 22

களிறு பண்ணியுங் கவனவாம் புரவிபண் ணியுமிக
கொளிறு பன்மணித தேர்பல பண்ணியு மூவநது
வெளிறி லன்பரு ருடன்றழீஇ யூாதர மேவிப்
பிளிறு கார்தவழ் சோலைபுக் கனாபிணை யனையார. 23

காமவே ளனுமரசன் கைக்கொண்டு பகைகடக்கு
நாமவா ளிகடாமு நன்றேந்தத் துணிந்தாரபோ
லேமமார் தருசேனை யெனுமடவார் பொழிலுலாய்
வாமமே கலைகதிர்ப்ப வயின்வயிற்சென் றலாகொய்தார். 24

மலர்க்கனத்தாற பொறையாற்று வணங்கினமைக கிரங்கியோ
நலககுமெழி றமருருப்போ னணிவாயநத பகைகுறிதரோ
வலககணுற வளிக்குலங்க ளலர்பலவும பசுங்கொம்பா
விலக்கருநல் வனப்பிழப்ப மிகப்பறிததார் மடமாதா. 25

அடியானும விழியானு மணைப்பானுஞ் சுவைபபானும
வடிவாரு நிழலானும் வசையானு மிசையானு
நடமாடுந் தொழிலானு நகையானு நட்பானுங
கடியார மலாந்துசில காரிகையார் வழிநின்ற. 26

கைததளிரு மியறறளிருங காறறளிரு முலைதொசது
மெயததவெழின் முகமலருமு விழிவண்டும் வாய்ககனியும
வைததிருக்கு மடமாதா மருங்குபெயாந தாமன்றி
யொத்தமலாப் பசுங்கொமப ரொடுவேறு தெரிப்பரிதாம. 27

கொம்பரெனச சிலாசிலரைக குறுகியவை யவநதமமைப்
பம்புமல ரெனப்பறிபபப பறறியுள நாணுவார
வெமபுமது நுகரிளைஞா வேணவா வொடுங்கொமபை
வம்பவிழ்கோ தையரொனறு தழீஇவெள்கி மருங்ககலவார. 28

சிறுபுறததின மயிரககற்றை சோநதலையப பசுங்கொம்பி
னறுமலா்கொய விழவினு னடககின்ற மாதாதமை
யுறுகலவ மயிலெனன வுளங்கொண்டு பெடைமஞ்ஞை
முறுகியவன் பொடுதொடாநது மூககினைககண் டயருமால. 29

மதுவிதழின் முறுககவிழ்தது வாாநதொழுகுஞ் செணபகததின்
புதுமலரோ யிபன்மணததிற பொனனுமை நிலைநினற
கதுமெனச்சென் றனாகொய்யுங காரிகையா ருயிாப்புறலான்
முதுசுவைத்தே மலரனைதது மொய்ததவியன் மணநதிரிநத. 30

கொய்யுநறு மலர்ததாதுங கொழுந்தேனுஞ் சிநதுதலான்
மெய்யளைநது மணங்கமழ மெலலியலா ரிடைவணடு
பையவணைந் தவருயிாப்பாற் பயந்தோடி யாடவாதோள
வெய்யமலாத் தொடைவீழ்வ தாவுரைபப மேவுவபோல். 31

துவ்வாத வமிழ்தனைய தொடித்தோளின் மடமாத
ரிவ்வாறு மலாபலகொய் தெழிலாாத தொடுததமைத்துச்
செவ்வாசப் பொற்சுண்ணஞ் சிவிறிமூத வியதழீஇ
யவ்வாாதண் புனலாட வன்பரொடு நதியடுத்தார். 32

காரமர் குழல்வளா சைவலங் கண்கய லொளிநகை நித்திலஞ்
சீாத ரம்பவ ளந்தனந் திகழ்தரு புற்புத முந்திநல்

லேரணி சுழிகரங் கான்மல ரெனவொளிர் மாதர்கு ழாங்கொடு
நீரணி நதியொடு நதிபொர நேர்ந்தென நதியுளி றங்கினர். 33

கண்ணொடு கயலெதிர் பாய்ந்தன கையொடு மகரம லைத்தன
வெண்ணுறு கைவிர லொடுகளி றேற்றன வுதரம டிப்பொடு
தண்ணிய திரைபல முட்டின தாவொரு மூன்றொடு ஞெண்டுக
டிண்ணிய வரால்கம டஞ்சமா செய்தன மகளிர்நீ ராடினர். 34

குங்குமம் விரவிய தண்புனல் குமரர்கள் சிவிறியின் வாங்கிநின்
றங்கலுழ் மேனியர் கொங்கைநே ரண்ணுற விட்டன ரைதென
மங்கைய ரவையிடை யிடைவிழ வார்தரு பந்தினமு றுக்குபு
பொங்கறன் மேற்செல வுந்தினர் பொருசிலை வீரர்க ளம்பொர. 35

வாணொழு கியவொளி மின்னன மாதரு மெறுழ்வலி மைந்தருந்
தேனொழு கியமல ரெதிரெதிர் செலலுற வுந்தின ராடினர்
கூனொழு கியகழை வண்சிலைக் குமரனு மிரதியு மனோகராய்க்
கானொழு கியமலர் வாளிகள் கடவினர் பொருசமர் நிகரவே. 36

எதிரெதி ரொருவர்க ளொருவர்மே லெறிதரு மலருளர் வண்டுக
ளதிர வினவவர் மாலையி னணவின சிவிறியி னீர்பொர
முதிர்துய ரொடுபுனன் மலர்மலர் முற்றின வலைகள லைத்தலிற்
கதுவின பயில்பொழி லிடர்புறங் கண்டவா தநிலை கொண்டென. 37

குதலைமென் மொழியரு மைந்தருங் குஞ்சர மமர்செய்க ளம்பொர
மதலைக ளெதிரெதிர் நடவுபு வளையென விண்டையெ றிந்தனர்
கதமலி பாசமெ னத்தொடர் கண்முறை வீசினர் தண்டினற்
புதமுறு தொடலையு ரம்புகப் போக்கின ரார்த்தன ராடினர். 38

சுண்ணமு நறுமலர்ச் சுண்ணமுந் தூயதண் குங்குமச் சாந்தமுங்
கண்ணியு மிளகிய தளிர்களுங் கையரிக் கொண்டுசெல காவிரி
நண்ணலி னெடுகிய புணரியு நாறிய புலவினொ ழிந்துடன்
மண்ணினர் மண்ணவர் மகிழ்கொள மலங்கிய நறுமணங் கமழுமே. 39

இன்னண மாடிய வனைவரு மேறினர் கரைமிசை வார்பொழிற்
றுன்னின ரணிகள ணிந்தனர் சுவையமு தாரவ யின்றனர்
மன்னிய காதலி னன்பர்தோண் மருவினர் வேனிலு ருப்பினைப்
பின்னிலை கண்டன ரிங்ஙனம் பெருகிய வேனிலு நின்றதே. 40

அனைய காலையிற் கோழியி னிருந்தர சாள்வோ
னெனைவு மாண்டருள் புரிதரு மிறைவனொ ருருவிற்
றினையும் வேனில்வெப் புருவகை செய்துமென் றெண்ணிப்
புனையு மாலயந் தொறுஞ்சிறப் பெடுக்கெனப் புகன்றான். 41

ஞான கேதகிரத் திருந்தரு ணம்பனு ருருவி
ஞனை வேனில்வெப் பகற்றவு மரும்பொருள் பலவு
மீன நீங்கிய வுழையரி னெடுத்தனன் விடுத்தான
ருனு மேருவான் றன்மனை யாலொடு மெய்ந்தான். 42

உடங்கு மாதொடு செலபவ மெருளியுமிழ் தாள
வடங்கு லாயவண் முலைகளின வருடிவில் விடக்கண
டடங்க லாபுர நீற்றிய வணணலாக கிதனை த
தடங்கை வாங்குபு சாற்றுது மெனததனி நினைந்தான. 43

காவி ரிககரை யடுததனன காதலி யோடு
கூவி ரத்தடந தேரினை கூாத்தபொற் சுணணம்
பூவி ரைத்தசாந தாதிதூயப் புனலவிளை யாடி
மாவி ரைதெழும் பூமபுனல் வாரகரை யிவாநதான். 44

தரஙக வாரபுன லலைததலிற் றனிககள னீஙகிப்
புரஙகொல சேவகற கமைததபூங கதிாபொழி யார
மிரஙகு காவிரி யாறறுநீ ராழுககொடு மிறநத
தரஙகு தீவினை யானஃ தறிநதனன் மாதோ. 45

நின்ம லாயணி யாரநா னினகமென நினைந்தேன்
புன்மை யாலவரு காவிரிப் பூமபுனல் வீழ்ந்தே
னன்மை மேவிய நாணிலம் விற்குமன் னதற்கே
யின்மை வேறுமோ ராரமெவ் வுலகினு மினையே. 46

ஆத லாலடி யேனது கெடுததவன பிழையிற்
றீர்த லேபுரிந் தாண்டருள புரிவையே லதுநின்
மாதா மேனியி லணிநதுகொள் கெனமதி மாழாந
தோதி னுனுள முருகினுன் செய்கடன் முடிததான். 47

மன்னா மன்னரு மமைசசரு மருஙகுளார் பலருந
தூன்ன நன்னதி நீஙகினன் சுடர்மணிக் கழலா
னென்னை யாளுடை யானிருந் தருள்வளங கொழிக்கு
நன்னா ஞானகேத திரததினை நடந்துசென் றடுத்தான. 48

அகில காரணர் வினைஞாபாற் பூதியை யளித்து
முகில்சு லாவநன் கிழைததமா மதிலைமுன் வணங்கி
நிகரின் மாமணி நிழற்றுகோ புரநெடு வாயில
புகரில் கேள்வியான் கடந்துபோா விடைப்புறத தடுத்தான. 49

எட்டு றுப்பினு மைந்துறுப் பினுமினி திறைஞ்சிக
கட்டு பொற்செழுங் கோயிலிற் றாமர்பன் மறுகு

மட்டு குத்தவாங் தொடைமுடி மன்னவன் சூழ்போந
துட்ட தைந்தபே ரன்பொடு முளளுறப் புகுந்தான். 50

ஆய வேலையின் முன்னமே திருமுடி யாட்டத்
தூய சீரத்திரு மஞ்சனஞ் சுடாமணிக் குடத்துட்
பாய காவிரிப் பைம்புனல் பரிசன முகந்தூற்
றீய வாங்கியாட் டினனிறை பூசனை முடிபபோன 51

அன்ப ரன்பினுக் கெளிவரு மமுதநா யகனா
பொன்பி றங்கிய புனலொடுங் குடம்புகுந் தார
மின்பி றங்குதம் முடிமிசை மிளிரா தாக கருணை
மன்பி றங்கிய சோழன்மேல வழங்குகா ரணததால. 52

அன்ன வாறுங்க குடததினு ளடுததமா ரை
மன்னு தாரமுடி விழுதலும் பூசைசெய் மறைஞன
றுன்னு மோகையன சுடரணி யெவற்றினு மேலான
மின்ன வாங்கணிந திருநதமை கண்டனன் வேந்தன. 53

சம்பு மூலததின வீற்றிருந் தருளிய தலைவ
வெம்பி ரானின தருளெனக கிருநதவா றெணணி
வம்பு நீணதிக கெடுததமா ரைபங்கின் முடிமே
லும்ப ராருநன் றதிசய முறவணிந் தனையே. 54

என்று நாயகன் றிருமுடி யிருநதமா ரா
நன்று நோக்கிய நாமவே லரையனேத தெடுததா
னன்று சூழ்ந்தவா ரணவருங கண்டதி சயிததார
நின்ற தாலவன் பெருமபுக ழினறுநீ ணிலத்தில். 55

ஏக நாயக னருளினுக கிலககமா யரையன
மாகர் சூழகி லாண்டநா யகியையும் வணஙகி
மேக மேலுறங கெழின்மதின் முற்றுறச சூழநத
போக பூமியிற் பொலிநததன் னகர்புகுந் திருநதான. 56

அறையூ ருவின்வெற் பிறையுயிா தத வணஙகை யிருத்துங் தலைவனுககுக
கறையூ ரயில்வேல கரத்தோச்சிக் கருதா ருயிாமேற் கொறுகொறுககு
முறையூாச் சோழன் மணியாரஞ் சாத்திற் றளைத்தா மும்பலொடு
முறையூர் சிலம்பி யிவையிாண்டு முயன்ற பணியு மொழிகுவாம். 57

கஜாரண்யப்படலம்.

மதும லர்ப்பொழின ஞானபூ மியின்மட மேலைபாற்
புதும லாததி ரளணிந்தபொன் மண்டபங் கொழுந்துப்
பதும குண்டலி யெனப்படும பசுபபுணர் ந்தாதசங
கதலி நின்றது சுவேதவெற் பெனவொரு கல்லு. 1

ஆரந் தேக்ககி லசோகுசண் பகமகிழ் கன்னி
காரம பாடலங குங்குமங கணிவழை சிந்து
வாரங கூவிளந் தாதகி மருதமந் தாரம
வோ லாதிகண் ணிடைந்தகா னுடுத்ததவ் விலங்கல் 2

வருடை சாமரை மாமரை வாரண முபுவை
யெருமை கேழலபஞ் சானனம யாளியெண் காமா
வருண மாதிய மிருகஙக ளடர்நதவக கானத
தொருவில வாழ்க்கைகொண் டிடுமொரு சுவேதவெண் களிறு. 3

வழுவி லாதமெய் யன்பினல வையக மயினரேன்
பழுதில் பூசனை புரிதரப் பல்வரங கொடுத்து
முழுது மானவ னிருநதவம் மூரியால வரையால
விழும மேவுநாண் மேலைநல வினையும்வந தடுபப. 4

அளகி ஞேடுவன் குரால்பயின் முழையினவ் வடுகக
விளகு கானகத திடைநின்ற மெழுநதுவல் விரைநது
குளகு தேரிய செலவது கொள்ளிடங கடநது
வளகு நீடிய ஞானபூ மியைமரு வியதே. 5

ஞான பூமியை நண்ண லோடுமங, கான மெயயுணர் வகத்து திதெழத
தான மாமழைத தறுகண் வாரணம, வான ளாவுவா பொழிலின் மேயதே. 6

இரைநது கர்ந்திடு மெண்ண நீஙகுபு, விரைய வார்பொழின் மேவ லோடுமங
குரையி றந்தவ னுருவ நாவலின், புரையு நீழலிற் பொலியக கண்டதே. 7

அசித்து முப்புர மழித்த நாதனை, நசிதது வல்வினை நழுவ நோக்கலும
பசித்த கன்றுதாய் பாற்ப டர்ந்தென, விசித்த வன்பொடும் விரைந்த டுத்ததே. 8

மெய்வி திர்ப்புற விழியி னீருகக், கையெ டுத்துமுன் கால்வ ளைத்துமண்
ணையெ னப்படுத தமுத நாயகன், செய்ய சேவடி சென்னி வைத்ததே. 9

எழுந்து சூழ்ந்துமுன் னெய்திக் கூத்துமிட், டழுந்து நீர்க்கட லயின்ற கார்க்குரல்
விழுந்து கீழ்ப்பட மிக்கு லம்பிமால், கொழுந்து கொண்டெழ விதுகு றிக்குமே. 10

பண்டைவல் வினையின் றிருக்கின லுடலம் பற்பல வெடுத்திது காறு
மண்டிய துயரி னழுந்தினின் றழிந்தா மற்றுமுன் செய்தவம் யாதோ
தொண்டுகொண் டருளு மமுதநா யகனைத் துணையிலா வெமதுயிர்த் துணையை
யண்டருக் கரிய வமரனை நாவ லணிநிழ லெளிவரக் கண்டாம். 11

இனியிவற் குரிய பூசனை யியற்றி யிருண்மல முதலொடுந் துமியப்
புனிதமெய்ஞ் ஞான வின்பமுத் தியினைப் பொருந்துவ தேகட னென்னக்
கனியுள முருகக் கதிர்பொழி தரளங் கனைநெடுந் திரையெடுத் தெறியும்
பனிமலர்த் தீர்த்தம் பலவுமாங் கெய்திப் படிந்திருங் கரையினே றியதே. 12

நீட்டிவார் கரத்திற் கோட்டுறு மலரு நிலத்தலர் மலரும்பைங் கொடிகள்
காட்டுபன் மலரும் புனல்வளா மலருங் கவின்றளிர் காய்கனி பலவும்
வேட்டன மிதப்பப் பறித்துவெண் ணாவல் விரிநிழ லொருசிறை யிருத்திப்
பாட்டளி முரலத் தழைகொடு திருமுன் பயிலரா றுடைத்தகற் றியதே. 13

செம்பொன்னு நவமணியுஞ் செழுமலருங் கொணர்ந்திருக்கு
மம்பொன்னிப் புனல்புழைக்கை யகநிரப்பிப் போதந்து
முன்பன்ன மறியாத முதல்வனார் முடியாட்டி
மன்பன்ன மலர்பலவு மல்கவெடுத் தருச்சித்து. 14

தீங்கனிகா யெதிர்வைத்துத திருவமுது செய்வித்துப்
பாங்குபெறத் தனக்கியன்ற பணிபலவு மினிதாற்றி
நீங்கருமெய் யன்பினொடு நின்றுதுதி முழக்கெழுப்பி
யாங்குவலம் வந்தொருசா ரமாநதுதியா னித்திறைஞ்சி. 15

கறைகொண்ட நெடுஞ்சூல காபாலி மகிழ்கூர
விறைகொண்ட வித்தலத்தி னிருந்தசல மலம்விடுப்பி
னிறைகொண்ட பிழைவந்து நிற்குமென வரிதகன்று
நறைகொண்ட தன்கான நண்ணியதவ் வயக்களிறு. 16

இன்னவா றிபம்பூசை யியற்றிவருங் காலத்து
முன்னரோ யாங்கொருசார் முருகவிழ்பூ மரத்துதித்து
நன்னர்நூ லிழைத்திழைத்து நண்ணுவது வெண்றோவ
றன்னைநேர் கண்டதனிற் சார்ந்ததா லொருசிலம்பி. 17

முன்செய்த தவப்பயத்தான் முருகவிழ்மென் மலர்நாவன்
மன்செய்த பசுங்கோட்டின் மனைதனக்குச் செயமுயன்று
மின்செய்த நூலிழைத்து மேலொடுகீ ழுழிதருங்காற்
றொன்செய்த பெருமானார் திருமுன்னர்க் குறுகியதே. 18

சேணுரு மணிமேருச் சிலைவளைத்த செழுமலையைப்
பூணுர மெனநாகம் பூண்டருளும் பூரணனைக்
கோணாக வணையானுங் குறுகரிய குரூஉமணியை
மாணாத மலந்துமிய மருங்கெதிர்கண் டதுமாதோ. 19

செஞ்சுடரோ னனைக்கண்ட திகழ்விழியி னிருளேபோன்
மஞ்சனுருக் காண்டலுமே மறைத்தமலம் பெரிதிரியத்
துஞ்சியநல் லறிவுதிப்பத் தொழுதெழுந்தென் னேயென்னே
கஞ்சனரி தமக்கரியான் காட்சிகொடுத் தனனென்னா. 20

கழிகாத லுளத்தெழலுங் கண்ணுதலைப் பிரியாது
வழிபாடு செயல்வேண்டு மற்றதற்கு மனுவேந்தா
யொழியாது பொருள்பலவு முழையாதரப் பெற்றிலனென்
றழியாமற் றினநூலி னுலயஞ்செய் தெனத்துணிந்து. 21

வானளவு தூவிகையின் மணிக்கோயின் மண்டபங்க
ளானபெருங் கோபுரங்க ளணிகெழுமா மதிற்குலங்க
ளூனமற வுறுப்பினொடு முளுற்றவவே யனையபலவு
மீனமற வாய்நூலி னிழைத்தங்கிரப் பியதன்றே. 22

வெண்ணவ னறுங்கனிமேல் விறந்தொளிர்தா ரகைங்காப்பத
மண்ணூர்வெண் மதிநிரம்பித் தயங்கியமண் டலமேபோ
னண்ணுநின் றதுகோயி னாற்றிசையும் போக்கியநூன்
மண்ணுரத் தூங்கியன மதிக்கிரணம் போன்றனவே. 23

கலதிபுரி கொடுஞ்சாபங் கையகலத் தவமுன்பு
நிலவுபுரிந் தொளிகலைக ணிரம்பியது மறுவலுமபுக
கலகிறவங் குயின்றுகறை யகன்றுமுழு வடிவானு
மிலகமலன் முடிககணியா யிருந்ததூஉம் பொருங்கோயில். 24

கடிகமழும் வெண்ணவல் களூலியபா சடைதொடுத்து
வடிநெடுநூ லிழைத்தெடுத்த மணிக்கோயில் வார்கொடியி
னிடியுயர்த்தோ னெனத்தானு மினியவரங் கொளமேக
மடிகண்முடி மிசையமுத தாரைகளாட் டுதல்போலும். 25

ஆயிரங்கண் ணுடையவன்முன் னடுத்துநாண் மிசைகவித்த
மாயிருந்தண் டாளமா லிகைக்குடையும் பொருமவனுற்
பாயிருந்த நித்திலப்பூம் பந்தருமொத் திடுமெங்கு
மூயிலங்கி யிறையவனுர் முடிமிசைமல் கியகோயில். 26

ஒருகங்கை தனைச்சடையி னொளித்திருந்தா னனைவேனை
யிருகங்கை நதியும்விசும் பிடைநின்று மிறைவனொடு

பொருந்தக் கஙகையிணைப புயகசரிசைக கவிந்ததூஉ
மருவும்புல் லியசிலம்பி வாய்நூலின் மணிக்கோயில். 27

கங்கையணிந் ததுமன்றிக காமாதிரு வுருமுபூதும்
பொஙகுபுனற் றிரளான புண்ணியர்பால வழியாட்டிற்
றங்குவதே கடனென்று தாஙகநெடுமெ பார்புணரி
யஙகணைந்து முடிமிசைபோாத சலங்கியதூஉம பொருஉங்கோயில். 28

உரைததபெரும் பூதங்க ளோரைந்து ளொருதான்மற்
றிரைததபுனற் சடைக்கற்றை யெம்பிரா னுருவாகித்
தரைத்தலைவை கியதேவர்க்குஞ் சான்றுரைத்தா லெனப்புனலே
நிரைத்தமணிக் கோயிலுமாய் நிற்பதூஉம் பொருமதுவே. 29

பைத்தபாம் பணையானும் பஙகயனும் வானவருந்
தத்துநீாக் கடல்புடைசூழ் தரையவரும பணிந்திரப்ப
முத்தியா திகள்கொடுக்கு முதிர்ந்தபெரும் புகழ்சூழ்ந்து
மெத்திமேக் குறநிவந்து விளங்கியதும பொருஙகோயில். 30

வேற்றொருமால் வரைச்சிலையால் வேறொருவா திருககோயி
லாற்றுதல்வேண் டாவெனவே யவிரொளிவெள ளியஙகிரியே
போற்றுமெழிற் கோயிலுமாய்ப் போந்துசெபூ நீர்த்திரளாா
வீற்றிருப்ப விருந்ததூஉம் விழையுமொரு நூற்கோயில். 31

எந்தவுயி ரடித்தொண்டி னியல்கின்ற தந்தவுயிர
தந்தவுடல் பொருளுயிருந தகவேற்றுக கருணைசெய்யு
மந்தமதி முடிவேய்ந்தா ரன்புமிகுஞ் சிலம்பியின்வாய
வந்தசிறு நூற்கோயின மணிககோயி லெனககொண்டாா 32

ஊதவுகு சிறுநூலி னொருகோயில் வெண்ணாவற்
சீதநிழ லமாந்தபிரான் றிருக்கோயி லெனககொண்டா
ராதலினெவ் வுயிரெதனை யளிப்பினுமன் பொனறுளதேற்
சாதல்பிறப் பிணையறுககுந் தவமாக முடியுமே 33

புல்லியமெல் லுடற்சிலம்பி புனிதாமகிழ் திருக்கோயின்
மெல்லிழையி னனிவருந்தி மிகவியறறுந் திறமறிந்து
நல்லவுடல் பொருளாதி நன்குடைய சிலரன்றே
வொல்லுநெறி பாற்பணிசெய் தொழுகாமைக கெவன்செய்கேன 34

உறுநூலின் முறையாற்று னுஞற்றுபணி யினுஞ்சிறப்பச
சிறுநூலின் மணிககோயில் செய்துமுடித் திடுசிலமபி
நறுநாவ லிடைவதித னவையென்று முன்புதான்
பெறுநீர்மை மரமெய்திவ் பேணியிருந் ததையன்றே 35

சிலம்பிசிற நூற்கோயில செய்திறைஞ்சி வலமவந்து சென்று பாஙகா
நலம்பெறுதன் னிருக்கையினை நண்ணியவந் நாள்விடிய னணுகுங காலை
மலங்குமணிக காவிரியிற புனலாடி யலாகனிகா யமையக் கொண்டு
புலமபுகளி யளியுளரும் புகாமுகதத கடகளிறு புகுந்த தன்றே. 36

கதழ்ந்துபுகு மதவேழம காமருநூற கோயிலெதிர கண்டு கண்டோ
ரிதநதழுவு சிவபெருமான் சூழலெலலா மிதுவளெநத தென்கொல கெட்டேன
பதந்தழுவு மடியார்க ளிதுசூழ்ந்த பணிமலருமம பறித்துச் சாததார
மதந்தழுவு புல்லிபாபோல் வந்ததனைக் கொலவலென மதிததுப பின்னா. 37

நெடும்புன்ழககைத் தலத்திருந்த யளாமுதறபல பொருளொருபா னிறுவி வாசம்
படும்பசுந்தண் பொழின்முழுதுந் துருவிவிழிக கெதிாசிலமபி படாத வாறருற்
கொடும்பனிவெண் மதிககொழுந்து மிலைததவர்தந திருமுனடு குறுகி நூலா
லிடும்பெரிய கோயிலினைச சிதைததிடமெல லாமபுனித மியற்றிச் சென்று 38

நீட்டுசிறு நூற்றிரளா னிரந்தரித்த கோயிலெலலா நிமிடப் போதில
வீட்டிநனி யழககுதலான மிளிர்தருமந நூற்பரிசம் வீாவுந தீமை
யோட்டநறும் புனன்மீட்டு முறதசோய்ந்து வெண்ணாவன் மூல மெயதி
யேட்டையற முனபுபோற பூசித்துத தனதிருககைக்ச கேகிற ரம்மா. 39

நெருநனூற் றிரளிரு ணிகழ்ச்துய கோயிலிற்
கருணையங் கடலினைக் கண்டு சூழ்நதவன
மருமலாச் சேவடி வணஙகு வாமெனப்
பொருவறு சிலமபியும் புகுநத தன்பமே. 40

நறுஙகனி தூஙகுவெண் ணாவன் மென்னிழல
பெறுஙகட வுளாபிரான் பேணு மாலய
மிறுஙகா சரிநதிடுதி யாாசெய தாரொன
வறுஙகளங் கண்டவ ரென்ன மாழ்குமே. 41

மண்ணிடை விழமெழு மறுகு நாவலி
னண்ணிய சரகொடு நவையு முவகை
யண்ணலுக் கிழைத்தவா லயமுஞ் சிந்துமே
யெண்ணிய தெண்ணமென் னுய தென்றுமே. 42

ஆவவென் செயகுவ லமல னாமுடி
நாவலின் சரகலா னவம தாகவே
பூவலா தளிர்தழை பொதுளிற் றீதென
பாவமென் றினையுமெய் பதைக்குஞ் சோருமே. 43

கையெனக கிலலைசெய் கரிசு நீககுறச
செய்யமே னியினவை செறிநதுநிற்பதோ

வையவோ வடியனு லாவ தென்னெனக்
கையறு கவலையிற் கலங்கிக் கன்றுமே. 44

மண்டிலே சாருகா நிற்ப மற்றிது
கண்டுநிற் பதும்பிழை கதுவு மேதுயா
கொண்டல மருதலே கொள்கைத் தனறென
விண்டொட ராலயம் விதித்துப் போந்ததே. 45

நாடொறுங் கடகரி நலிந்து செல்லவுங
கோடலின் மணத்தொடுங் கோயி லாககுப
பீடுறச் செல்லலிற் பெருகு வெஞ்சின
நீடலிற் சிலம்பிமற் றிதுநினைததே. 46

உருவநூற் கோயிலை யுலைத்துக குப்பையை
வெருளுரு வுளத்தொடும் விமலன் மெய்யுறீஇத
திருவடிப் பிழைத்தவா ருயிர்செ குத்தலே
பொருளெனக் காந்தது புடையி ருந்ததே. 47

இரவினுந் துயிலறச் சிலம்பி யினனணங
கரவொடு மிருப்பவெங களிறு புக்குலாய
விரவிழைக் கோயிலை விளிதது முன்புபோற்
பரவிய பூசனை பயிற்றி நின்றதே. 48

ஒளித்தொரு மருஙகு வைகு மொளளிய சிலம்பி நோககித்
தெளித்தரு ளிறைவன் பூசை செய்திடி னிழைதத கோயில
விளித்தலும் வேண்டுங கொல்லோ வெனவெழும வெகுளி யூககத
துளித்திழி மதமால் யானைத தூஙகுகைத் துளைபுக் கன்றே. 49

ஏகநா யகனே டொற்றித் திருந்தியா னத்தி னின்ற
நாகநீள் காத்தி னூடு நண்ணிய சிலம்பி யென்னே
வேகமாய்க கபாலத் தேறி வெச்செனக் கறித்த லோடு
மூகமாங கிருந்த தோட வுலம்பிமண் ணிடைவீழ்ந் தன்றே. 50

இடியெனப் பிளிறுங கையை யெடுத்தெடுத் தெறியு மண்ணி
னடியுராய்ப் புழுதி பொஙக வலமரும் புரளும் பொஙகும்
படியினின் றெழுந்து சாலப் பன்முறை யுயிர்க்குஞ் சாய்த்து
முடிநனி துளக்கும் வீழ்ந்து முடிந்தது தறுகண் வேழம். 51

வார்ந்தகை நுதியை வாயின் வவ்விமால் யானை சாம்பச்
சார்ந்துமண் ணிழிய வாய்த ருன்றடை யுறுத லாலே
யூர்ந்துளர் சிலம்பி தானு முறுதுய ருழந்து மாய்ந்த
தார்ந்ததொல் பகையும் வீந்த தவையிரண் டற்கு மாதோ. 52

மண்ணிடைச் சிலம்பி யென்ன மதமலை யென்ன நின்றோர்
பண்ணவ ரானோர் நாவற் பனிமலர் நிழலி னூரும்
விண்ணவர் சொரிபூ மாரி மிடைதரக் கணங்கள் சூழப்
புண்ணிய விடைமேல் கொண்டு பூவையோ டெதிரே நின்றான். 53

கண்டன னிறைவ னூரைக் கடவுள ரான வன்பர்
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி யுச்சிக் கூப்பினர் செங்கைக் கண்க
ளுண்டுளி சிந்தச் சூழ்ந்து நூபுரஞ் சிலம்புந் தாளிற்
றண்டென விழுந்தங் காடித் தட்டமிட் டேத்தா நின்றார். 54

செழுநீர்த் திரளே திவண்மா மணியே
கழுதார் வனமா டியகண் ணுதலே
தொழுவா ரழுதே துரிசா தமியோம்
பழுதார் பணியும் பணியாக கினையே 55

அற்றார்க் கலதின் பருளா நிதியே
வற்றா தவருட் பெருவா ரிதியே
செற்றார் புரநீற் றியசே வகனே
பற்றாப் பணியும் பணியாக கினையே. 56

மடமா திடமா இயவாழ்க் கையனே
சுடர்மா மதிவேய்ந் தருள்சுந் தரனே
யடர்தீ வினையே மையுமாண் டருளப்
படராப் பணியும் பணியாக் கினையே. 57

என்று தோத்திர மியம்பலு மெம்பிரான் மகிழ்ந்து
நன்று கூறுவா னயத்தகு மன்புடை யமரீர்
வென்று தீவினை யனைத்தையும் விளங்குமித் தலத்தி
னின்று நாம்விழை பூசனை யுஞற்றுகா ரணத்தால். 58

இழிந்த யோனியென் றியம்பிடப் படுநும துருவங்
கழிந்த தாலிவண் யாவருங் காமுறுந் தேசு
பொழிந்த வாக்கைய ராயினீர் புல்லுதீ வி[illegible]
மொழிந்த நீயிர்மிக் குயர்ந்தனீ ரும்பரா னிறைஞ்ச. 59

ஒருத்த லாக்கையிற் றீர்ந்[illegible] னுயர்ந்தநம் முலகிற்
கருத்து மேதகும் பெருங்கண நாதனாய்க் கலந்து
வருத்து மாமலம் விடைகொள வயங்குநம் மருளாற்
றிருத்த மேவரு மானந்தத் தவசமாய்த் திளைக்க. 60

ஞான கேத்திர மானவித் தலத்திடை ஞான
மோன வீட்டினை முற்றுவான் முயன்றகா ரணத்தா

வினை நீக்குமித் திருநக ரென்றுநின் பெயரான்
வான நாடரும் வழங்கிடப் பட்டுவாழ்ந் திருக்க. 61

சிலம்பி யாக்கையிற் றீர்ந்தவன் றிகிரியோன் றுருட்டி
யலம்பு தீம்புனற் காவிரி நாடர சாள்வோர்
குலம்பு காவல னாண்டுநங் குறைகழற பணியாற்
புலம்பு தீர்ந்துயர் வீட்டினைப் புணர்கென்ப புகன்று. 62

அமுத நாயக ரவிர்செழு நீர்த்திரட் குறியிற்
குமுத வாயுமை யாளொடுங் கொம்மென மறைந்தார்
சமுக ராயருள் வழங்கினார் மறையுமுன் சுகுணச
சமுக ராயிமை யார்விமா னங்கொடு சார்ந்தார். 63

களிற்றிற் றீர்ந்தவன் கடிசெழு நாவலின் மூலப்
பிளிற்றுத தோலுரி யாரடி பெயர்த்துமவந் தனைசெய
தொளிற்றுத் தேசுடை விமானமூர்ந் துயர்சிவ புரத்தினை
வெளிற்றுக் கேள்விதீர்ந் தானந்த வெள்ளத்துட் குளித்தான். 64

தேனைக் காதலித் துளரளி செறிகவுட் கடாத்த
வானைக் காருள புரிதலி னானைக்கா வாயிற்
றேனைக் காவுடை யிரும்பதி யெவற்றிலு மேலா
யூனைக் காமுறு வுபாவரூண் ஞானகேத் திரமே. 65

ஞான கேத்திர மானைக்கா வானது நவினாரு
மான மால்விடை யூர்தியா ரருளிய வாத்தான
மான வேலுடைச் சோழனாய்ச் சிலம்பிவா னவனு
மூன நீத்தது கேண்மினென் றுரைத்திடுஞ் சூதன். 66

உ

கோச்செங்கணார் வழிபடுபடலம்.

தருமந்தி கழுமுளத்துத தவமுனிவா தொழுதேத்த
வருமந்தி சிறப்பெருமான் மகிழ்ந்தாடு மாங்கொருங்க
கருமந்தி முசுவுகளுங கடிபொழில்சூழ்ந் தடைந்தவாக்குத
திருமந்தி யாதருளுஞ் சிதம்பரமென் றொருதலமே. 1

என்றுவரு நமககருளென் றிரங்கலுறு வீாந்தோ
வென்றுவருந் தவிாமணியி னிரணியமன் றிறைஞ்சாமை
யென்றுவரு மலக்கடலு மெண்ணியதும் வரும்பணிமி
னென்றுவருங கடலறதசே னிழிபொழிற்பூ வைகள்விளக்கும். 2

தருக்கமல மலமென்னத தத்தைகளபே சுவபொழில்கண்
மருக்கமல மலாமன்னும் வண்டிசைபா டுவதடங்க
ளிருக்கமல மலாமுறை யியம்புவன விருங்கிடைகண்
முருக்கமல மலகிடுமந் திரவழன்முற் றுவமனைகள். 3

இருப்புலக்கைத் தொடாக்காத்த விபமமாசெய் வனவெளிகள்
விருப்புலககைப் புயக்களமா வினைபுரிவ தடம்பணைகள்
செருப்புலக்கை யரைப்படுக்குஞ் செறிபொழில்வை குவமதில்கள்
உருப்புலக்கை யணிந்தவர்மெய் யுரைபயில்வ திருமடங்கள். 4

நதிக்கோட்டந தருக்காமை நாணமதுப் பொழிந்தளிக்கும்
மதிக்கோட்டந தருக்காமை மங்கையர்வா ணுதல்கதிர்க்கும்
நிதிக்கோட்டந் தருககாமை யலைநீக்கென் றிடினிருதன்
கதிக்கோட்டந் தருக்காமை யடியாரைக் களிப்பிக்கும். 5

மருந்துதரு வனமொழியார் மருந்துதரு வனமொழியா
ரருந்துதிக்குக கற்பணியா ரருந்துதிக்குக் கற்பணியார்
பொருந்துவசத திறந்திகழ்வார் பொருந்துவசத் திறந்திகழ்வா
இருந்தவள மாடவணி யிருந்தவள மாடவணி. 6

இவ்வாறு வளஞ்சிறந்த விரும்புலியூ ரெனும்பதியி
னெவ்வார்க டிறையளப்ப வொருமதிவெண் குடைநிழற்றுச்
செவ்வாய்மை யரசாளுஞ் செங்கோலி னொருசோழன்
றுவ்வாத மன்றமிழ்தின் றொழும்புபுரி சுபதேவன். 7

மன்னவற்குத் திருமனையாள் வாய்ந்தபெருங் கற்புடையாள்
கன்னியர்க ளரசென்னுங் கமலவதி யெனும்பெயரா
ளின்னவர்பா லுலகுய்ய வெம்பெருமா னருள்செய்த
வன்னவரத் தாற்சிலம்பி யமரனுதிப் பானென். 8

இருதிங்கள் சுபதேவ னெழில்வயிற்றிற் சுவையொடும்போ
யொருதிங்கள் புறங்கொடுக்கு மொளிமுகத்தாள் வயிற்றேறி
வருதிங்க ளொருபஃதும் வளர்ந்துபிறந் தறிந்தொன்றார்ப்
பொருதிங்க ளரசாண்டு புரிந்தபணி புகல்வாமால். 9

மன்னவர் திறைமுன் னிட்டு மலரடி வணங்கிச் சூழத்
தொன்னிலங் காவல் பூண்ட சுபதேவ னென்னுஞ் சோழன்
றன்னருட் குரவன் சாரத் தாளிணைக் கமலந் தாழ்ந்து
நன்னய மொழிக ளார்த்தி நகைமுகத திதனை வேண்டும். 10

அடியனே மக்கட் பேறிங் காதரித் தரிய நோன்பு
நெடியவ னறியா முக்க ணிருமலற் குறித்துச் செய்தேன்
படியிலப் பயத்தான் மைந்தர்ப் பயப்பதற் கைய மின்றே
யடிகளப் புதல்வர் நல்லா றநெறி யருளு கென்றான். 11

வெற்றிவே லரசன் வேண்ட வினைத்திருக் கிரித்த மேன்மை
யுற்றவா சிரியன் சால வுவந்துமன் னவர்க ளேறே
பற்றுநூல் விதிக ளெல்லாம் பயிற்றுதுந் தெளிதி நீயென்
றற்றமில் விதிகள் சால வடைவினாற் கிளக்கப் புக்கான். 12

வைதிகஞ் சைவ மென்ன வகுத்துரை யிரண்டன் மாட்டு
மெய்திடுங் கிழமை யாள ரின்னுயி ரென்ன வோம்பிச்
செய்திடத் தக்க வான திருவளர் கரும மீரெட்
டெய்திதங் தருளு மீச னுரைததிடப் பட்டு நிற்கும். 13

பூணிருது சங்கமநங் கருப்பா தானம் புஞ்சவநஞ் சீமந்தஞ் சாத கன்மம்
பேணுமுத்தா பநநாம கரண மன்னப் பிராசநமே பிரவாசம் பிண்ட விர்த்தி
காணலுறுஞ் சவுளமுப நயநங் காண்டோ பக்கிரம ணங்காண்ட மோச நஞ்சீர்
மானுசமா வர்த்தநமே விவாக மின்ன வகுத்தபதி னாறுமென மதிக்க மன்னா. 14

பின்னரிந் நூல் பிரேதசமக் காரத் தோடு
பிறங்குசபிண் டீகரணம் பேசு மீங்குச்
சொன்னவற்று ளுத்தாநஞ் சாத கன்மத்
துறையினுஞ்சோ றூட்டுதலிற் பிண்ட விர்த்தி
தன்னையுநல் லுபநயநந் தனிற்காண் டோபக்
கிரமணந்தன் னையுமடக்கித் தகுநா லொன்று

நன்னர்விண்டு பலியசுபத் திரண்டுங் கூட்டி
நவிலும்விண்டு பலிசீமந் தத்தி னண்ணும். 15

மறையவர்முன் மூவர்க்குந் தீக்கை யுண்டேல்
வைதிகந்தாந் திரம்விரவி வகுத்த லாகு
மறைதருதாந் திரமொன்றாற் புரித றானு
மறையுமருட் டீக்கையிலா தாயின் வேத
முறையுளிச்செய் திடன்முறையாம் பின்னோன் றீக்கை
முற்றினனே லாகமத்தான் முடித்த லேயா
நிறைதருதாந் திரத்தியற்று றாயிற் றீக்கை
நெடும்பயனின் றாந்தீக்கை நிகழ்ந்து ளார்க்கே. 16

தீக்கையிலாச் சூத்திரர்க்கு மனுக்க ளின்றிச்
செப்பவந்தாந் திரவிதிமுன் செப்பு நால்வர்
நோக்கியமந் திரமுறைத்த றானு நன்கா
னெறிபரித்தோ மன்னவனே நுவலக் கேளா
யாகமுறும் பிரணவமுன் னமோந்தம் பாரப்பா
னரசன்சுவா காந்தம்வழ டந்தஞ் செல்வர்
தேக்குவணி கன்வவுழ டந்தம் பின்னோன்
றேத்தனவாஞ் சிறந்தமனு வாறுண் மாதோ. 17

அங்கிகாத தந்தணறு ரடியா ராக
வலைகடற்பா யலிற்றுயின்றா னடியா ராகத்
தங்கமரு டீக்கையில ரேனை யோர்க்குத்
தூயபிர ணவமின்றி நமோந்த மாகத்
தங்கியிடுந் தேவதோத் திரத்தைச் செய்து
தகுங்கிரியை யியற்றுவது தகுதி யாகுங்
கொங்குகமழ்ந் தினவண்டின் குழுவை யோம்புங்
குருமலர்த்தார் துயல்வருந்திண் குவவுத் தோளாய். 18

தூயவுப நயநமில்லா வொருமூ வர்க்குஞ்
சூத்திரர்க்கு மடவார்க்கு நமோந்த மாக
மேயபிர ணவமின்றி மனுக்க ளெல்லாம்
விளம்புதலாந் தத்தமக்கு விதித்த வாறே
யாயமனு வாற்கிரியை புரியா ராயி
னும்பயனு மில்லையவ ரங்கைப் பட்ட
பாயபுனல் சுராபானம் பொருள்க ளெல்லாம்
பசுவிறைச்சி நுகர்ச்சியெனப் படுநல் வேந்தே.

புரையகற்றுந் தீக்கையுள்ளான் றீக்கை யில்லாப்
பூவையைக்கைப் பிடிப்பினவன் போற்று மன்ற
லுரைகருப்பா தானமுதற் கிரியை யெல்லா
முயாந்தவா கமவிதியா னுஞற்றல் வேண்டு
வரைநிகர்த்த தடந்தோளா யனைய மாதின்
மைந்தருக்கும் வழியதுவே யாகுங் கண்டாய்
கரையனுலோ மாதியர்க்கு மனுககளின்றிக
கரிசறுக்குந் தந்திரமாத திரமே யாகும். 20

மறையவர்முன் மூவர்கரு முரிய வாக
வருஞ்சவுச மாசமந மலிநீ ராடல்
கறையகலுஞ் சந்திதருப் பணமே யோமங
கரைமறையோ துதல்சோம யாக மாகி
நிறைகருப்பா தானாதி தகந மாதி
நித்தியநை மித்திகமென் றிவைக ளெல்லா
மறையுமனு லோமருககு வேத மாககத
தடாதனவா மழலுயிர்க்கு மடலவேண மன்று. 21

சாதகன்ம நாமமிட லன்ன மூட்டல்
சவுளமுப நயநமெனுஞ் சமககா ரங்கண
மேதகவெய் திலராயி னுயாமூ வாகரும
வேதமோ துதலென்று மேலா திங்க
ஞேதுசமக் காரங்க ளுற்று ேறனு
முரைததசம தொழுககநிலை யொழிநதா ராயி
னேதமறச் சுதந்திரமாய்க கிரியை யொன்று
மியையாதா லவாகருலக மேந்து தோளாய் 22

வருணநிலை யொழுககங்கள் வழீஇய வன்றே
மலந்துமியச சிவானநத வாரி மூழ்குந
திருவினரை யடுத்தொழுகிச் சுதத ராயிற
றிகழ்கருமஞ் சுதந்திரமாயச செயதன் மேவுங
கரிசில்சமக காரமைநது மெய்தா ரயிற
கரைந்தவவாந் தரசைவன் றனக்குங் கன்மத
துரிமையிலை யாதலினற் கிரியை யெலலா
மொழியாமை யவனுக்கு முஞற்றல் வேண்டும்

துலக்கமுறுந் தீக்கைதனக குரிய ராவா
தொகுத்தமறை யோராதி மூவா தாமுங

கலைக்கமில்சற் சூத்திரரு முரிய ராகக்
கரைந்தவனு லோமருமென றிவரே நூல்கள்
விலக்குமசற் சூத்திராக்கும் வளர் நீசர்க்கும்
வெய்யகா ருகாக்குஞ்சாங் கர சகு மேலை
யலக்கணுறு மிழிகுலத்து ளமர்ந்து ளார்க்கு
மருட்டீக்கை யொருநாளு மடாது வேந்தே. 24

தளருமசற் சூத்திரனை முதலா மேருரு
தக்கசிவ பத்திமிகுந் துயர்ந்தோர் தம்மை
நளியவா பண்பலவு நயந்து பார்த்து
நறுமபுனனமிசை சிலுநுகரு நன்மை பெய்தி
னளருவாக்கண மலைமந்துங் குலத்தி னன்மை
யெய்திமது வூனுகார தபத்திற் சிந்தை
விள்ளிலமேதல விளங்கச்சற்சூத்திரனு மன்ற
வேந்தர்குலத்தோடொப்பன் வேந்தர் வேந்தே. 25

எத்தலுறுந் தீக்கையுள்ளா ரெவரே யாக
வியம்புவரு ணாச்சிரம வொழுக்கந் தன்னை
நீத்தனரேற் றீக்கையிலா தவரோ டொப்பார்
நீத்தவொழுக் கத்தொருநால் வருமந் நன்மை
பாத்தியமா தருமலியுஞ் செவிடுமே பித்தும்
பயில்குருடு மையுந்தீக்கைக் குரிய வாகா
சூத்திரனு மொழுக்கமுறின் மறையோ னொப்பான்
சூத்திரனைப் பான்மறையோ னொழுக்கம் விட்டால். 26

துங்கஞ்சேர் தீக்கையொழுக் கத்தி னின்ற
சூத்திரனசற் சூத்திரனு மவற்றிற் சாலாப்
பங்கஞ்சார் தவனசற்சூத் திரனுஞ் சாதிப்
பகுப்புவே றிலையிருவர் தமக்கு மோவாக்
கெங்கெங்கே யாகமத்தின் விதிக்கப் பட்ட
தியாததுமற் றங்கங்கே யெழுசேர் தீக்கை
தங்குசூத் திராக்குரித்தா மயிலவே லோச்சித்
தரியலரைப் புறங்காணுந் தறுகட் கோவே. 27

மூவருக்கும் வேதமந் திரமெங் கெங்கே
மொழிந்திடப்பட் டனவவற்றிற் கெல்லா மாங்கா
கோவிலருள் வளரிதய மனுவைப் பின்றே
ருரைக்கமனு வினைத்தினையு முறைக்க வந்து

மேவுபய னனைத்தினையுங் கொடுக்க வல்ல
விழுத்தகுமந் திரமதுவா தலின்வேண் மனமு
தாவின்மறை யவர்தமக்கே யாசீர் வாதஞ்
சாற்றுமுறை யேபுரித றகுதி யாகும். 28

அரசர்முதன் மூவர்க்கு மாசீர் வாத
மகத்துறுபா வனையேயா மதுவே தென்னிற்
பரசறுகு சூடன்முத லியகாப் பாகப்
பண்ணுவது பார்த்திபனே பதசோ டாறு
கிரியைகளுக் குரியரிவ ரெனவு மந்தக்
கிரியைபுரி நூன்முறையுங் கிளந்தா மிப்பாற்
கிரியைகளுக் கின்றியமை யாத காப்புங்
கிளருமங்கு ராற்பணமுங் கிளப்பா முன்னா. 29

இட்ட காமிய மியாவையுஞ் சித்திக்கும் பொருட்டுக்
கட்டு வார்கரஞ் சூத்திரங் காலநற் கிரியை
தொட்ட நாண்முத னாளிர வேதொடங் கியநா
ளொட்டு காலையே வினைசெயு முன்னிவற் றெனுமும. 30

பொருந்து புண்ணியா வாசன முந்துறப் புரிந்து
திருந்து தண்டில நெல்லினாற் செய்திடைக் கமலம்
வரைந்து வெண்பொரி திலங்குவை மலர்கண்மேற் பரப்பி
விரிந்த வட்டத்துப் படலிகை மீமிசை யிருத்தி. 31

பொழிந்த தண்மலர் தாழையின் புதுக்கனி பூந்தி
கிழிந்த வாடின வில்லிய கிளர்நுதி வளைந்த
வொழிந்த மெல்லிலைப் பாகுவைத் தொளிர்பொனுறு வியனார்
செழுந்தண் பாசம்வெண் சந்தனந் திமிரந்துடன் வைத்து. 32

புரிந்த புண்ணியா வாசனப் பூம்புனல் புரோகிதத்
திருந்த தண்டிலத் திணங்கவா தாரசத் தியையுந்
தெரிந்த வட்டத்திண் காலின்முத் தத்துவத் தினையும்
பரந்த வான்பிர கிருதியைப் படலிகை யிடத்தும். 33

எழு கோடிமா மனுவையு மிலக்கரி சியினுந்
தாழை வான்கனித் தந்திமா முகனையு மதியைக்
கேழில் பாகடை யினுங்கிள ரிலக்குளீ சுரனை
வாழி நீற்றினும் வார்ந்தசூத் திரத்தனந் தனையும். 34

பூசை செய்துபி னரைப்புரோக் கணமுறப் புரிந்து
தேசி கன்றிக ழநாமிகை யங்குட்டஞ் செறியப்

பாச நன்கெடுத் தாடவர் பயில்வலக கபத்தும
பேசு மனைகைய ரிடககாத திலுமபெறத் தரித்தல். 35

ஒள்ளி தாகிய கனககூத் திரமுத லாமிதல்
வெள்ளி தாகிய பட்டுநூற் பாசமு மேயு
நள்ளு ருசெனி லதுவுநற் பருத்திநூ றயிறு ம
கொள்ள லாகுமாற் குருமதிக கவிகைமன் னவனே 36

கவச மநதிரத திணைக்கிய கயிற்றுறு முடியி
னவிர்வெண் பூதிபூ லததிரு லணிவது முறையாப
புவிபு ரப்பவ புண்ணியா வாசநங் காப்பென
திவைசெ யாதுசெய் கருமங்க ளெங்கணு மிலையே. 37

அங்கு ரம்புரி வினைகளுக கதுபுரி யாமேன்
யங்க லபபய னுருவிலக கியவரு வினைகருக
தங்க வங்குரம புரிதரிற் சகலமுங் கேடா
மிங்க ணிவ்விரு திறத்தையு மியம்புது மனறு. 38

தகுமீரெண் கிரியையுளும புஞசுவனஞ் சீமநதஞ் சாத கனமம்
வருநாம கரணஞ்சோ றூட்டலுப நிட்கிரா மணமு நீக்கி
மிகுமேனைக் கிரியையினும பவுட்டிகததும மேவுமஙக லத்தின் பாட்டுந
திகழ்தேவ தாபநத்து மேனையதா பநத்தினுஞசீா விழாவின் மாட்டும். 39

சம்புரோக் கணநபநஞ் சிவதீக்கை தகுந்தீக்கை யபிடேக ஙகள்
வம்பதா மனைபுகுதல் புதுநகரம் புகுதலவளா விமாந மாசுகல்
வெம்பவா செவிதுளைததலை வேழவிழா வேழததின மருப்பை யரிதல
ம்புவான் படையெடுத்தல பாலகுடிததல பட்டாபி டேகம பணணல். 40

வேள்விபவுத் திரமினைய கிரியையினு முளைவிததல விதிய தாகுந
தாழ்வுபெறு சிராத்தமுத லசுபததுஞ் சாநதியினு மவிசா ரததும்
வாழ்வுபெறு தேவயாத் திரைமாட்டுஞ் சூததிரகன் மஙகண் மாட்டும
பாழ்வினையா மெப்பொருளும் பகர்நதவங்கு ராற்பணததைட பண்ணின மனறு. 41

திஙகள்பயிா வளாததலினு லதற்குரிய விரவகததுச் செய்த னன்றுங்
தஙகுமிர வொழிநதசிறு காலையுமாஞ் சவுளமுப நயநம் வாததுக
கன்மமிவை பகலன்றிக கைககொளளா தேவருககும கஙகு லன்றி
யஙகுரம்வித் துதலபுரியா ரருமறையா கமவிதியை யறிந்து ளோரே. 42

நித்தியமை மிததிகமே பிரதிட்டை விழாவிடுநீள் சஙகி ராந்தி
சத்துருசங காரங்கிர கணங்கருப்பா தாநாதி துகந மாதி
மெத்துகழு வாய்பவுத்தி ரந்தீக்கை மிகுசாந்தி சமபத்தோமங
கொத்துமற் றனைத்தினுஞ்செந் தீவளர்த்தன் முறையாகுங் கொற்ற வேந்தே. 43

இருது சங்கம மின்றெனிற் கருப்பமின் றதனா
லிருது சங்கமத் தியலையு மியம்புதுங் கேளாய்
பொருவின் மன்னவ பூத்தவண் மூன்றிர வொழிய
மருவு தண்புனல் விதியுளி யாடுதல் வழக்காம் 44

மலக்குலைவு கறையி னன்றி மாலையா மத்திற் பூப்பிற்
புல்குமத் தினைமுன் னாக மூன்றுநாட் புறத்தே வைகிப்
பல்கிய நான்கிற் றூநீர் படிந்துகொண் கனையுள் ளெண்ணிப்
பில்கொளிப் பரிதி நோக்கிப் பின்மனைச் சேறல் வேண்டும். 45

பிரிவில்சண் டாளி யென்று பிரமகா தகியே யென்று
விரசகி யென்று மூன்று மியம்பிய முறையே பூப்பு
விரவிய முதனா ளாதி மேவிய மூன்னாள் காறுங்
கரிசுறப் பூத்துள் ளார்க்குக் கட்டுரைத் திடுவ தாகும். 46

ஒளிநகை யுறக்கோ றின்ற லொருபொழு தன்றி யுண்டல்
வளமனை காத்து வைகல் வளர்பக லுறங்கல் பேச
லளவளாய் வேறு பூத்த வணங்கினார் தம்மைத் தீண்டல்
வெளியுறு மாத ரார்க்கு மேவுறு வெற்றி வேந்தே. 47

அறல்படிந் தகத்தைச் சார்ந்தா ளாவினந் தருந்தி வைகி
மறுவலும் புனலிற் றோய்ந்து மனைவளர் பாதி ரங்க
ளூறுகா முறுமை யன்று முழுவது முறைந்தைந் தானா
ணறுவிரைப் புனலிற் றோய்ந்து நற்பணிக் குரிய ளாவாள். 48

முந்திய பூப்பே யாயின முற்றிய நான்கா நாளிற்
பிந்திய நறுநீர்த் தோய்ந்த பேதையை யலங்கா ரித்துக்
கந்தமென் புனலிற் றோய்ந்து காந்தனுந் தூய னாகி
வெந்தநீ றுருத்தி ராக்கம் விழுமிய வணியுந் தாங்கி. 49

புண்ணியா வாச னத்துப் பூம்புனல் விதத்தி யாங்கத்
திண்ணிய மனுவா லாசான் றெளித்திடப் பட்டு வாம
நண்ணுற மாதை வைத்து நவின்றுசங் கிதையைக் கும்பத்
தண்ணலைப் பூசை யாற்றி யழலிடை யோமஞ் செய்து. 50

ஆயிரத் தெட்டே யாக வறையுநூற் றெட்டே யாக
மாயிரும் பிரம மைந்தின் வயங்கவா குதிசெய் தாலின்
மேயமென் முகுழு முந்தை விளாத்தபால் சொரிந்த ரக்கிப்
பாயவத் திரத்தி விட்டுப் பாமனைத் தியானம் பண்ணி. 51

அழுகையே யிரும றும்ம லாவித்தல் வெகுளல் வாசச்
செழுமுடி துளக்க லின்றித் தெரிவைநே ரிருப்பச் செய்து

விழுமிய மைந்தன் வேண்டின் வியன்வல நாசி யுள்ளே
யொழுகுறப் பிழிந்து வாயா லுண்ணுவித் திடுதல் வேண்டும். 52

மாசறு புண்ணி யாக வாசக மீட்டுப் பண்ணித்
தேசவிர் குரவன் பூசை செய்தவே தியாமுன் னோரைப்
போசனம் பண்ணு வித்துப் புசிப்பது விதியா மேனை
யேசறு கிரியை யீற்று மின்னணம் புரிக மன்னே. 53

அற்றைநா ளிழிவிற பார்ப்போ றயினருவோ ருந் தம்மை
முற்றுமாய் நிறைந்த வீசன் முயங்கலாட் சுத்தி யென்னப்
பற்றுற நினைந்து மைந்தாப் பயத்தலே யேது வாகத்
தெற்றென மதித்து மான நிகழ்கலை நடாத்தல் வேண்டும். 54

பூத்துநீ ராடியநாண் முதலாகப் பன்னிருநாள் பூவை மார்க்கு
வாய்த்தகு லுறுங்கால மாதலின்று மந்நாளுண் மகமே மூலம்
பாத்தசீர் விரததினந் தனக்காகா நாளபஞ்ச பருவ மெல்லா
நீத்துநூல் விதித்ததினம் புணராமேற் கருவொன் றுதிக்கு முறையே. 55

இருதுவின்சங் கமம்புகனன் றினியெழுந்தோணா மன்னவனே
யியம்பக் கேளாய்
திருவளருஞ் சுபக்கிரியை யனைத்தினுக்கு நாந்திமுகஞ்
செய்தல் வேண்டு
மருவுவது வையின்காறங் கிரியையெலாம் பிதாபுரிக
மைந்த னப்பாற்
கிரியைபுரி வதுவழக்காங் கிளர்கருப்பா தானவிதி
கிளப்பா மன்றே. 56

கருப்பமியைந் தமைகுறிப்பா னறிந்தநா யகன்விதிசெய் நால மந்தத்
திருப்பொலியு மதிவாரந் திங்கள்புதன் குருவெள்ளி சிறந்த நாளக
ளுருத்திமிகும் புனர்பூசம் பூசமுரோ கிணிசதய மத்த மோணம்
வருத்தமிலுத் திரத்திரைய மானநிலைசித் திரையனுடம் வங்கஞ் சோதி. 57

சங்குரைத்த கிழமையொரு நாளேனைக் கிரியையெவற் றினுக்கு மாகு
மோங்கியபூ ரணைபதினன் கொருபஃதட் டமியாறைந் தொருநான் கின்ன
நீங்குதிதி களினெட்டா மிடஞ்சுத்தி யாங்கருப்ப நிலைசீ மந்தம்
வீங்குபுஞ்சு வநம்வதுவை வேள்விகுடிப் புகன்மனைக்கு மேவ நாள்பார். 58

இல்லவள்சூல் வயிற்றினளே விருங்கணவன் முனமேற றிடுதல் கோயி
லில்லமுத லியவிழைத்தல் விழவுமுதற் கிரியைசெய லீனமேறாக் கனறிப்
புல்லசுபக் கிரியைசெய றீர்த்தயாத் திரைபிறபாற் பசித்தல சாந்த
நல்கட லாடறலை மழுக்கலிவை செய்யறக நாம வேலோய். 59

கரிசொழிய முதற்கருப்பம் வயிற்றிலுறு மாதருக்கே கருப்பா தாநக
கிரியையொடு புஞ்சுவநஞ் சீமந்த மிவைபுரியக் கிளத்து நூல்கள்
வரிசையுறப் பின்னவர்தம் வயிற்றிலுறு சூலினுக்கு வகுத்து முன்னர்ப்
புரியலுறுங் கிரியைகளே பயன்கொடுக்கும் வெவ்வேறு புரிதல் வேண்டா. 60

சத்தியோ சாததநதி னிருநான்கு தலைப்பெய்த சதவோ மஞ்செய்
தொத்தபா றயிர்கறுநெய் யவையுமூழ்ந்தும் விராயீசத தோம மாற்றி
யெச்சமா னதைமனைவி வயிற்றிடைததற புருடமனு வியம்பிக் கையை
வைச்சுநா யகனவளை நுகர்வித்த லாம்புஞ்சு வநமுங் கேளாய். 61

கிழவனிறந் திடிற்கிழவன் கிழத்தியிவா தநயையரிக் கிரியை செய்க
கிழமையுறு மவருமில ராயினவ ருடன்பிறந்தார் கிளாநது செய்க
கெழுவலுறு மவருமில ராயினவர் கிளையினுளார் யாவ ரேனுங்
கழுமலறப் புரிகவிது சீமந்த மாதிகட்குங் கடவ தாகும். 62

இருமதி நான்கு மதியினு யிரநூற் றெட்டெனு மிரண்டனு மொன்று
மருவுற வோமம வாமதே வத்தின் வயககியம் மனுவினு லாலி
னுருவளர் முகிழ்பா லுபுர் திவை முன்போ லொண்டொடி நாசியிற் பிழிக
பொருவரு புஞ்சு வநமிது வாகும் புகலுதுஞ் சீமந்தங் கேளாய். 63

ஈரிரு மதியி னுறினெண் மதியி னெழில்வியா கிருதிமந் திரத்தின்
சீரிய வகோர மனுவினூற் றெட்டெச் சிறப்புற வாகுதி புரிந்து
கூரிய கருப்பை யுதும்பரக் கொம்பு கோலத்தின் முள்ளிவை கூட்டி
நேருறு விச்சி பாகமந் திரத்தா னெற்றிமுன் னுடுத்துமே விழுத்தல். 64

புதியவத் திரங்கள் பூந்தொடை கலன்கள் பொற்புற வணிந்துமூந் தாதி
முதிரொளி யழலின் முன்புபோ லோம முடித்துயர் சிவமனு வாற்கை
யுதரம்வைத் துரைத்தல் சீமந்த மாகு முலகமாண் மன்னவ வயிற்றுப்
பதிதரு கருப்ப மெறுழ்கொள விண்டு பலியையீங் கியற்றுதல் வேண்டும். 65

இருடி கேசன் கோவிந்த னெழில்வா மனனு ராயணன்சீ
தரனற் றிருவிக் கிரமன்மா தவனே மதுசூ தனன்மூமோ
தானற் பதும நாபனென நக்க விண்டு வெனும்பெயரா
லரியைக் காலை நண்பகலி னுவா கநஞ்செய் தர்ச்சித்து. 66

அகோர மனுவால வியாகிருதி யானு நூற்றெட் டாகுதியு
முகாத வன்பின் விண்டுமனு வுரைததுச் சருவா ருகுதியு
மிகாநெய் யினிலா ருகுதியு மிழைத்தெண் பிரம சாரியரை
விகார மறச்சோ றூட்டுதலே விண்டு பலியாம் வேலவேந்தே. 67

தருமமாதி மழவினுக்குத் தழையும் பொருட்டுச் சாதகன்மம்
புரிய லுறுவோர் மகவுயிர்க்கப் பொருந்துந் திசையின் மனைபுதுக்கிப்

பரிவின் மெழூகிக் கடுகெள்ளுப் பம்பப் புகைத்த நனைமுகுர்த்தத்
துரிய மகளி ரொடுமெங்கட் கருப்ப வகியை யுறத்துகவே. 68

சருமன் வருமன் றனன்றுசன் சாத்தி வழங்கு மியற்பெயர்கள்
பிரமன் முதலோல் வருணத்துப பிறந்தோர்க் கெலா மிடப்படுமா
விரவி னகத்து மகவுயிர்ப்பி னீனறே னிபகென் றிரானுடனே
பரவு புனலிற் றுடுமெனடபோய்ப் பாய்ந்து முழூகி வினைபுரிக. 69

மகவட் பவத்தி னெகிகியத்தின் மாதம பிறககு மமையத்திற்
றெங்குச சுடரை மணியரவந் தொடர்ந்த காலைத் திரவிடைநீரப்
புகுப் படிய வளாமிருதி சாம புகபெ பட்டதுகாண
மிகுப் பகையின் வலிமுருககி விரிசீ ருகம பூரகிணறேய. 70

பிறந்த வுடனன் றெனினமுலைப்பால் பேணிக் கொடுக்கு முன்கொப்பூழ்
விறந்த நாளம் வீட்டிடுமுன வெநீ ராட்டி யுறுபபனைத்து
நிறைந்த குழவி முகந்தாதை நிகரி லிகயத் தாறகண்டு
சிறந்த மகனை யிரணியமாச சேந்தித் திரம்பொன வழங்குகவே. 71

சதமா குதியத திரத்தியறறித் தலைழுந்த வாம மந்திரத்தி
னிதமாா காவற் பொாட்டிளைன் முகநதை மீட்டு மெதிாநோககிப்
பதமாா பஞ்சப் பிரமஙகள பகாந்துச சியையமோந் தெழிறபுருட
மதமாா மனுவை வலக்காதின மடுகக வி து சாதகன்மம். 72

வெல்ல நறுநெய தேன்மூன்றும விரவிக் குழநதை வாயபபெய்து
மல்லன் முலைகள் கழீஇவலப்பால் வயஙகு முலைப்பால பிராசாதஞ்
சொல்லி யருத்தி யத்திரத்தாற றொடர்ந்த வுந்தி நாளத்தை
மெல்ல வரிந்து புறத்தொழிகக வில்விட் டிலகு மணிப்பூணேய 73

அருமை மகவின் சிரப்புறத்தி லகோராத திரத்தான மணிககும்ப
மிருவி யீரைந் தினமுமிரு போதும பூசை யினிதியற்றிப்
பொருவி லாபச சத்தமனுப் புகனறு பட்சா குதிபுரிந்து
மருவு மரியா நந்தத்தா னெயயா குதியு மலிவித்து. 74

புருட மனுவா னூற்றெட்டா குதியும புரிந்திட் டாசிலையோ
டுரைசெய் புருடத் தாற்பலியிட் டுவந்து வெள்ளைக் கடுகொறுங்
கரிசு தபவோ மம்புரிக காமர் குழவிக கிதுகாப்பாம்
பரவை யுலகந் தடந்தோளிற் பரித்தோ யுத்தா பநஙகேளாய். 75

மூன்று தினத்து மைந்தினத்து மொழிந்த வேழா நாளிடத்து
மான்ற குழவிப் படுக்கையினை யாற்ற வுதறிப் போட்டிடுக
வேன்ற வொருப தெனுந்தினத்தி லிருநீ ராட்டிக் குழந்தைதனைச
சான்ற வேறு மனையகத்துச் சார்வித் திடுக நாபோரால்

சாம்பல் புளிநெய் நெருப்பிவற்றாற் றகும்வெண் கலமா திகள்புனித
மோம்பி யறுவை யேகாலி யொலித்துத் தரக்கொண் டிலமலினந்
தேம்ப மயமண் ணான்மெழுகித் தேங்கப் புகைத்து மட்கலம்பா
யாம்பல் பொருளும் புறத்தாக்கி யறலின் மூழ்கி யிருவோரும். 77

பொருந்த வபங்கம் போற்றியற லாடிப் புண்ணி யாகத்துப்
பரந்த புனலாற் புரோக்ஷிக்கப் பட்ட புனலு மானைந்துஞ்
சொரிந்து மடக்கிற் குசைபிட்டுத் துலங்குஞ் சிவமாப் பாவித்துப்
பரிந்து நுகர்க பன்னிரண்டா நாளி னைம் பகருவதாம். 78

திகழ்தரு தசமி முதலிய மூன்று திதியினிற் புண்ணிய திதியி
லகமற நூற்றெட் டாகுதி மூலத் தாக்கியச் சுதஞ்சிரத் திட்டுப்
பகர்தரு வெல்ல மாதிமுன் போலப் பருகுவித் தருமக வினுக்குப்
புகழுசிவ வத்தம் வைத்தபின் னமம் புகலுக புகல்வகை கேளாய். 79

வயங்குமா தேவன் மயேச்சுரன் கிருத்தி வாசனற் பார்ப்பதிப் பிரியன்
றயங்குசீ கண்டன் றேவதே வேசன் சங்கர னுருத்திர னீச
னயங்கொளு மிடபத் துவசனே காம நாசனன் சிவனெனு நாமத்
தியங்கிய சனன நாண்மதிக் கேற்ப விடுவது முறைமைமன னவனே. 80

அம்பிகை பவானி சுராற்சிதை தாட்சா யணியரப் பிரியைபாப் பதியே
வம்பறு கிரிசை சிவங்கரி யைம வதியுமை யவண்மகா தேவி
நம்புறு கௌரி யெனும்பெயர் பெண்ணி னாட்டுவ தாங்குரு வீன்றோர்
பம்பிய குடியி னுள்ளவர் பெயரும் பனனலாம் வேறுபன் னலுமாம 81

ஆண்மக வினுக்குப் புதியநா மங்க ளமைத்திடி னிரட்டையக் கரத்து
மேண்மலி பெண்ணுக் கொற்றையக் கரத்து மியம்புக வெவ்வகைப் பெயர்க்கும்
பூண்மலி சிவாந்த மாக்குக தெத்த புத்திரற் கப்பொழு தேற்போ
னுண்மலி சாத கன்மமா திகண்முன் னடாய்ப்பெய ரிடுகநன் முறையால். 82

பெயருறுத் தியபி னிருகரத தானும் பேணிவெள ளரிசிபா சறுகை
யியல்பத முழந்தாள் புயஞ்சிரத் திடுக வினியொரு பஃதெனுந் தினத்திற்
பயிலுமுந் நான்கிற் பத்திறை டாறிற் பல்குறு மங்கலப் பொருட்டு
மயர்வறு வனப்பின் பொருட்டும்வார் செவிக ளமைவுறத் துளைத்திடல் விதியாம.

மும்மதி வரைப்பிற் பரிதிகாட் டுதலு முற்றிய நானமதி வரைப்பின்
விம்மிய செருத்தற் பசுவொரு கிரண வெண்மதி காட்டலும் பொருந்துஞ்
செம்மையி னன்கு மதியிடைச் செல்வந் திகழ்தரு மாயுளும் வளர
வம்மழ வினுக்கு நீட்கிரு மணந்தா னூற்றுதல் வேண்டுமென் னவனே. 84

பத்தா மிடஞ்சுத் தியதாகப் பார்த்துச் சத்தி யோசாதத்
தொத்தா குதிநூற் றெட்டியற்றி யுறுதன் மகவை யலங்கரித்துப்

பெற்றான் சிவவென் றூர்த்துச்சி பிழைதீர் புருடத் தான்மோந்து
மற்றோ நால்வ ராலாசீர் வாத மரபிற் புரிவிக்க. 85

தொடர்சீர மாமன் மகவெடுப்பச் சுவத்தி முழக்கி னொடுமவெளிப்பட்
டிடாதீர் கோயிற் புகுந்துவிடை யேற்றை விடகா யினிமனுவா
லுடனே தெரிசிப் பித்துவிதி யுளியே சிவனை முருகனையும்
விடியா வன்பிற் பணிவித்து மீண்டு மனையி னீறிடுக. 86

வகுத்தாம பிரவா சக்கிரியை மன்று வனைப் பிராசங்கேள்
முகூர்த்த நாட்கு முதனாளே முனிவின் மறையோராக் கினிதூட்டி
மிகுத்த பத்தா மிடஞ்சுத்தி மேவ மகவை யலங்கரித்துப்
பகுத்துப் பிரமாங்க மபதிற்றுப பத்தா குதிவெவ் வேறியற்றி. 87

தீம்பா லிதத்தி னைதியுஞ் செய்தெஞ் சியபா யசமெச்சி
லோமபா தொழித்த விளங்குழவிக் கூட்டன் முறையா றுநதிங்க
ளாம்பாத் திபனே யெண்மதியீ னைந்தா மதிபன் னிருமதியு
மேம்பா டாக வுளவேனும விதியாம் பிண்ட வாத்தநங்களே. 88

பிரம சிரமந் திரத்தோமம பேணி நூற்றெட் டிளமகற்கு
விரவு சகளீ கரணத்தை மேவப் புரிந்திட் டாதியந்தம்
பரவ லுறுநற பிரணவங்கள பயின்ற வியோம வியாபியினை
யுரமிக் குறவக் குழந்தைவலக் காதி னுபதே சித்திடுக. 89

மதுநெய் நறும்பால விராயமதுப் பருக்க மதுவென மந்திரத்தால்
விதுவின் வளருங் குழந்தைதனை மிசைவித் தூரியா ஞாதியரோ
டெதிரில் சுவையி னுணவார்க வீண்டு மாயு ளுடற்கினிமை
முதிர வளரு முத்தரா யணத்திற் சவுள முறைபுரிக. 90

கருவிற் கொருமூன் றுண்டினுமண கதுவும பிறவிக் கொருமூன்றும
வருட மிகவுத் தமமஞ்சாம் வருட மேழாம் வருடமுமாம்
பொருவில் சவுள மிலையாயிற் புரியுங் கிரியைக் குரிமையிலை
யுருவில் கிரியைக் குரிமைசெயி னோராண் டினுள்வேண் டியபொழுதாம். 91

மாதா வயிற்றிற் சூலேந்து மதியின் மேற்பட் டிருந்தாலு
மாதா பிதாவென் றிவருயிரை மறலி கவர்ந்தா றுயிடினுந்
தீதாஞ் சவுளம் புரிகிற்பிற் செறிசூ லுயிர்த்த பின்றானு
மேதா மெனச்செப் பியவாண்டொன் றிறந்த பின்னு மியற்றுகவே. 92

உருத்திரமந் திரத்தினு லொருநூற்றெட் டாகுதிநன் குளுறநித தீமுன
னிருத்தியமைந் தனையணியி னினிதணிந்திட் டரகரவென் றீண்ட வார்த்து
வருத்தமிரி தருஞ்சுவத்தி மங்கலவா சகத்தாலம் மைந்தன சென்னி
திருத்தமுறு மறுகரிசி யிட்டதற்பி னிடப்பாலிற் சிறுவ னற்றாய். 93

அச்சுதத்தோ டான்மயத்தின் பிண்டமோ ரகலிடைவைத் தங்கை யேந்த
வெச்செனுநீர் தண்ணெனுநீ ரிராயன்னத தொடுந்தாதை விளங்கு மைந்த
னுச்சிதெளித் தத்திரதா னாவிதன்வாள் வாங்கியொளிர் தருப்பை வாரவை
வைச்சுமயி ரொடுமீசா னாதிமனு வாலைந்து திக்கின் மாட்டும். 94

வினைபுரிந்து குறைபட்ட மயிர்தருப்பை வியன்கலி னேந்து மாபப்
தனிலிருத்தி யையைந்து பங்கிலொரு பங்கில்வளர் தலையிற் கேசம
வனைகுடுமி யெனவிடுத்து மற்றிடமெ லாம்வபனம் வயங்கச் செய்வித
தினியபுன லாட்டியலங் கரித்துவளர் தீயெதிரே யிருத்திப் பின்னர். 95

ஆயிரத்தெட் டொருநூற்றெட் டாகசிவ மந்திரத்தா குதிகள் பேணி
மேயவுருத் திரமனுவாற் பூரணா குதிசெய்து விளம்புறு சுத்தி
பாயமறை மொழிந்துபசு வாசிரியன் றனக்குதவி யகலி னாப்பி
யாயதருப் பையிற்பயிரிற் பசுவெதிரத் தியினமூலத் தொன்றிற் பாற்றல. 96

மரபுளிச் சவுளஞ் சொற்று மனனுப நயனங் கேளாய
கருநிலைக காறு மேழுங் கனைந்தவெண் ணாண்டு முனனோக
குரியன வவற்றி னேரே யோங்கிய பிரம தேசு
விரிதரு மாயுள் செல்வம் வேட்டவர் புரிக மன்னோ. 97

உறுபவத் தினுக்கெண் ணாண்டு மொன்பது மபத்து மாகு
நிறுவிய வருடந் தாமு நீங்கினீ ரெட்டின காறு
முறைமையா மதுவுந் தப்பின் முடிந்திடப் படாதம் மைந்தா
மறுவுறு மடியா ளீன்ற மைந்தரு ளொருவ ராவார். 98

மண்ணினிடை வருசற் றீரை வருடமும பத்தோ டொன்று
திண்ணிய வசிசா னாயகா சிறுவாககா மவைதாந் தப்பி
னண்ணுநா லைந்தின் காறு நவின்றவை யைந்தின் காறும
பண்ணலா மவையுந் தப்பிற் பகர்ந்தமுன னவரோ யாவர் 99

எதது பநயந முன்ன ரியம்பிய சவுளஞ் செய்தல
சூத்திரன் றனக்குத் தீக்கை சூழ்ந்துசெய் காலத் தென்னு
மாதத்தனூல் பனத்தி மாகக மறைந்தன விரண்டு மன்றல
காததிடுங் காலத் தென்னு மிருவருங் கடுத்த வாற்றால். 100

அந்தணர் தமக்கு வெள்ளி யரசர்க்கு வியாழப் புதனேள
புந்திய கடவு ளாய்கற் கறதொடு புணர்பின னோற்குச்
சந்திரன் குரவ ராவார் தகுஞ்சிவத் துவிசன் மைந்தாக
குந்துபநயந மான வுடன்சிவ தீக்கை செய்தல். 101

வெய்தருள் வழங்குந் தீக்கை விரவுமூ வருக்கு முன்னர்
வைதிக சந்தி செய்தே வயங்குறு சைவ சந்தி

செய்திடன் முறையாஞ் சீர்த்த நயிட்டிகன் விரதி யென்போர்க்
குய்திசெய் சைவ சந்தி யொன்றுசெய் திடலு மாகும். 102

அத்திர சந்தி தீக்கை யாளர்கள் புரியா ராயி
னத்திரஞ் சுமந்த திண்டோ ளரசனே பதித ராவ
ரத்திர சந்தி தீக்கை யாளராற் றுதலே வேண்டு
மத்திர சந்தி செய்யு மடைவுமிக் கறையக் கேளாய். 103

அத்திர மனுவை யுன்னி யலையெறி புனலி னாடி
மெத்திய பிராணா யாமம் விதியுளி யியற்றி நூற்றெட்
டுத்தம சிவாத்தி ரத்தை யுறக்கணித் திரத்த யத்தைப்
பத்தியி னுரைத்துக் கொண்டு பாணியஞ் சலிய ராகி. 104

நின்றுழி நின்றே தன்னு ணினைந்தன மலங்க ளுக்கா
லொன்றுற வலமா வந்திட் டுபத்தா ரமினிது செய்த
லன்றிய வினைகால் சீக்கு மத்திர சந்தி யாகும்
வென்றியிற் கிளருந் திண்டோள் விறலுடை வேந்தர் வேந்தே. 105

மொழிதரு மறையோ ராதி மூவர்க்கு முறையே தேசு
பொழியிள வேனில் வெப்புப் புனன்முதிர் வேனில் கூதிர்
பழியறு கால மாகும் பகர்ந்தமுன் றுறையே நாணமார
கழிசிவத் துவிசன் மைந்தர்க் காதிரை யுத்த மந்தான். 106

மறுவறு திருவோ ணந்தான் வைசியர்க் கனுக்கு நன்று
மறையுமிக் கிரநாண் மன்ற வாஞ்சவு மணச னுக்குக்
குறைவில்வா ருணநா ளாகும் குண்டகர் கோளா கர்க்கு
நிறைதரு சனன நாளு நிகழ்சில வினைக்குக் கூடும். 107

அன்னசெய் வினைகள் யாவை யெனறிடி லன்ன மூட்டன
மன்னிய சவுள மீங்கு வருமுப நயனம் வேறே
பன்னிடப் பட்ட பட்ட பந்தன நான்கு மாகு
முன்னுறு பக்க நன்றும் பின்னது முனியார் நல்லோர். 108

உத்தமஞ்சத் தமிதிரையோ தசிதசமி சட்டி
யுறுதுதிகை திரிதிகைபஞ் சமியிவையோ ரேழு
மத்திமமே காதசிது வாதசியோ டிரண்டும்
வளர்பக்கத் தாமதியே பக்கத்துக் கிரணக
கொத்துறுசந் திரபலனு யிருப்பின்முதற் றிதியுங்
கொண்டசதுர்த் தசியுமாங் கொழுந்திரையோ தசிமுன்
வைத்ததிதி யொருமூன்று மறவேனைத் திதியும்
வகுத்தனர்க ளொருசாரார் மதிக்குடைமன் னவனே. 109

விடைமிதுனங் கன்னிகடங் கந்தனுசு மீன
மேவுமகந் தராற்பணத்துக் கோபேழா நாளு
மடைவுறுமைந் தாநாளு மெனுமிவையு மாகு
மறையுமுப நயநத்தோ ரைந்துறுப்புச் சிறந்த
தொடருமுப வீதமுட்டி நீடமுதத ரீயஞ்
சூழுமே கலைதெண்ட மிவையவைக ளாகும்
படர்சிவத்து விசனுகமே பகருமுட்டி நீடம்
பன்னுமுத்த ரீயமே கலையும்பின்னோர்க காகா. 110

அவற்றுளுப வீதமுறை யாற்கொணர்பஞ் சினைநூற்
றங்குலநான் கிடைதொண்ணூற் றுறுசுற்றி யதன்றே
டிவற்றிழைவே றிரண்டிணக்கிப் புனனீற்றிற் கழுவி
யெழிற்சத்தி யோசாதத் திடசகரங்கீ ழாகக்
கவற்றுவினை தீர்கிழக்கு மேற்குமுக மாகக்
கலந்திருவர் திரிதநுவலக கரங்கீழா லதனைத்
தவற்றகன்முப் புரியாக்கி யிலைமலர்பைந் தருப்பை
தம்முளொன்றிற் கிழக்கிருந்தோன் சாந்துமுன்னர் வைக்க. 111

பிரணவஞ்செங் கனன்மதியா தவன்வளியே பிதிரர்
பிரமனரி யரனிவரொன் றுதியொன்பான் காறும்
விரவுமிழை தமக்குரிய தேவரிரு டிகடாம்
விளம்புமுறை யேவசிட்டர் நாரதர்கா சிபரே
துரிசில்கவு சிகமுனியே யங்கிரா பரத்து
வாசமுனி பிருகுமுனி யரீசியகத தியர்சீர்
பரவுமிழை யனைத்தினுக்கும் பிரமந்த சுதான
பார்த்திபனே யினிக்கயிற்றை வாமத்தாற் றெளிதது. 112

விலங்குறக்கை களிற்பிடித்துத் தற்சனியங் குட்டம்
விரவமுடித் திடுங்காலை மூன்றுசுற்றிட் டவற்று
ளிலங்குகலை மகள்சாவித் திரிகாயத் திரியை
யிருத்தியகோ ராத்திரத்தி னிறுக்கலுப வீதந்
துலங்குபுரி மூன்றிடத்து மயனரியு மரனுந்
தொக்கிருப்பர் பனவர்முத னல்வருக்கு மிடத்தோட்
பலங்கதுவ வணிமனுத்தாந் தற்புருட மகோரம்
பகர்வாம மாகுமிவை பார்த்திமென் னவனே. 113

சூத்திரர்க்குப் புரியொன்றே முப்புரியு மாகுஞ்
சொற்றிடுமூ வருணத்தும் பிரமசரி முதலோர்க்

கியொத்திடுமுப் புரிநூலொன் றிரண்டுமூன் றொருநான்
கெனவியம்புஞ் சுப்பிரபே தம்பிறநூல் வேறும்
பாத்துரைக்கு முபவீத மாதிமட வியாக்குப்
பகராது பின்றொரு ணயிட்டிகனைங் கலையு
நீத்தலுறுந் தீக்கையுளா னெககாலு மணிவா
னிகழ்தருச்ச றைதிகளின் மற்றையரு மணிவார். 114

விழாவகத்திற் றீயகத்திற் புரோககணத்திற் செபத்தின்
மேவுமுட்டி நீடமுழ மேழாகு மெட்டும
வழாத்தனைங் கூற்றிலொன்றி லேழிலொன்றி னசல
மருவவிழை மெல்லியதாய் வாலியதா யிருப்பிற்
றழாலுருமற் றதனையிடச் செவியிலொரு தானை
சார்ந்துதொங்கச் சுற்றிவலச் செவியிலொரு தானை
நழாதுசெரு குதலுத்த ரீயமுந்நூ லொப்ப
நல்லகலை யிருதானை நணுகும்வகை யணிதல். 115

முஞ்சியெனும் புன்மூன்று புரியினுறு கயிறு
மூரிநெடுஞ் சிலைநாணுஞ் சணைகயிறு மூவர்க்
கெஞ்சலுறு மேகலைமுச் சுற்றுறமற் றிடைமே
லிணக்குவதா மான்றோலு மியல்பியல்பான் மரித்த
வஞ்சவியன் மயிருறுதோ லங்குலமூன் றிரண்டொன்
றகலமுற விருதலையு முபவீதத் திணக்கி
விஞ்சலுறுஞ் சத்தியோ சாதமுறைத் தணிதல்
விதித்தமுஞ்சி கிடையாதேற் றருப்பையும்வே தியாக்காம். 116

தண்டமொரு நால்வர்க்கும் பலாசுகருங் காலி
தகுமத்தி மூங்கிலிவை தாமுறையே நெற்றி
துண்டமெறுழ்த் தோளுபி யளவுயர மாகுந்
தோலுரியா தழகினவாய்க் கோணமை வேண்டுக
கொண்டவுப வீதமுத லானவெலா முரைத்தாங்
கொற்றவனே யினிச்சவுளம் போல்வபங் முடித்து
மண்டறவிற் படிந்துசரு நுகர்ந்தசிறு வனைத்தான்
வன்னியின்றென் புறத்துவட முகமாக விருத்தி. 117

அங்கியினுத் தரத்திலுப வீதமுத விருத்தி
யான்றசுசி மந்திரத்தா லறவினுற் றெளித்துத்
தங்குசிறு வனைப்பஞ்சப் பிரமத்தாற் றெளித்துத
தயங்கரிசி யாதிகளா லருச்சித்து நீராற்

பொங்கழலை வியாகிருதி மந்திரத்தால் வளைத்துப்
புகரறுசங் கிதையின்வெவ்வே றைந்தோமம் புரிந்து
பங்கமற வுபவீத மாதிகளைச் சிறுவன
பகர்தருமந் திரங்களினாற் பரிக்கும்வகை புரிதல். 118

ஒக்கவுப மந்திரமந் திரமிரண்டுங் கலைக்கா
முறைமையந்தி ருக்குமனு மேகலைக்கத் திரந்தான்
றக்கநெடுந் தண்டினுக்கு முப்புரிநூ றனக்குச்
சாற்றுமது வேயுத்த ரீயதனுக காகுந்
தொக்கவினைத் தணிந்தவன்பின் காலலம்பி முக்காற்
றூயமுழுந் தளவுநுகர்ந் தங்கிவலஞ் செய்து
ரிக்குவளர் பிரமகூர்ச் சத்தின்முறை புரிந்த
விளங்கியவா னைந்துநுகாந் தாசமநம் புரிக. 119

பிரமாங்க மந்திரத்தாற் சம்பாத வோமம
பேணுகுர வன்பிரம வுபதேசஞ் செய்து
புரைதீர மனுநூற்றெட் டெண்ணலெரி வலமாய்ப்
போந்திறைஞ்சல் செய்வித்துச சிவாத்திரத்தா குதிநூ
றொருவாது புரிந்தீசா னாதியொன்பான் மனுவா
லொன்பதிற்றுச சமிதையினோ மம்புரிவித் தறலா
லெரிகாயத் திரியின்வியா கிருதியினவட் டிப்பித்
தேழோமந் தனிததனிசெய் விததல்பிர மாங்கம். 120

தேவதே வனைவணங்கி யாசிரியன் பூசை
செய்தவர்க்குத் தனக்கியன்ற செழும்பொருள்க ளுறுத்தி
மேவுகாஞ் சனமாதி யாலியல்பாத் திரத்தை
வியன்புருட மந்திரத்தால் வாங்கிவலக காத்திற்
பாவுநீ டண்டமிடக் கரததேந்தி யன்னை
பயந்தவளோ டுடன்பிறந்தா டன்னொடுடன் பிறந்த
பூவைமா ரிவருளொரு வரையடுத்துப் பிச்சை
புகரின்மொழி மொழிந்தேற்றன் மூவருக்கு முரித்தே. 121

பவதிமொழி முன்மொழிதல் பிராமணனுக் குரித்தாம்
பார்த்திபனுக் கிடைமொழிதல் வணிகனுககுப் பின்னாந்
தவறறுமுத் தினமிவ்வா றிரந்திரண்டு போதுந்
தழலோம்பிச் சமிதையினு நெய்யினுமா குதிசெய்
தவமறநா லாநாளிற் பலாசவோ மஞ்செய்
தகற்றியுப வீதமுதல் வேறணிதன் முறையா

சிவறுசத்தி யோசாதத் தானூற்றெட் டோம
மியற்றிமொழி யாமைமுத லாம்விரத மொழிக்க. 122

விளக்கழலே முன்போலப் புனலினுல் வளர்த்து
வியோமவியா பியினூறுங் காண்டரிடி யோமங
களங்கமற வொருநூறுங காதலொடு புரிதல்
காண்டோபக் கிரமணந்தான் பிரமசரி யத்துள்
வளங்குலவு நயிட்டிகத்தை வேட்டவன்றன் குருவை
வணங்கியிரந் ததுனிலைகைச் சதவோமம் புரிந்திட்
டுளங்குளிரப் பூரணா குதியுமுறை யியற்றி
யொளியழனித் தலும்வளர்த்த லுரித்தவாக்கு மன்னோ. 123

மேதகு நயிட்டிக விரத மேற்குமுன
ரோதுப வீதமா திகளை யொண்ணதி
போதவிழ் தடாகமா திகளிற் போக்குபு
கோதற வேறவை யணிதல் கொள்கையே. 124

அருள்வளர் சிவனையு மங்கி தன்னையுங்
குருவையும் பூசைமுன் குறித்துச் செய்தலான்
மருவுமப் பூசனை மூன்றம் வைகலு
மொருவுவ திலையுப நயநத தார்க்கெலாம். 125

பயிலுப நயநமுன் பண்ண வர்க்கிய
வியன்மனுத் தழலினை யிலங்கு வேலினாய்
மயரறுஞ் சயாதியோ மததை யாக்கியங
கயர்வற வொடுக்குத லறம தாகுமே. 126

சத்தியோ சாத மிருக்குநல் வாமந் தயங்கிய வெசுர்மய மகோர
மெத்திய சாம மறைவியன் புருடம் விழுத்தகு மதர்வண மயமாஞ்
சுத்தவீ சானஞ் சகலதே வர்களின் சொரூபமா மங்கமந் திரங்கள்
வைத்தவே தாங்க மாறுமாந் தெளிக மன்னவ வகுத்தவிம் மனுவை. 127

உரைத்தலே வேத முழுவது மோத லுரைப்பித்த லோதுவித் திடுதல்
புரைத்தபு சிவபூ சனைசெயல் வேட்டல் பூசைசெய் வித்தல்வேட் பித்த
னிரைத்ததன் பொருளைத் தககவர்க் களித்த னெறியுளி யீதலன் னவர்பாற்
றரைத்தலை வாங்க லேற்றலா மிவைதாந் தகுசிவத் துவிசன்பான் மிகவும். 128

மேதகு சிவத்து விசனிவை யுரைத்த விதிப்படி யன்றிவே ருக
வோதிய பனுவல் விதியுளிக் கிரியை யுஞற்றுறின் மறுவலுந் தீக்கை
யாதியிற் புனித னுவனுத் தமமா வறைதரு காலங்கள் கழியிற்
றீதற வுத்தா லகவிர தத்தைச் செய்துப நயநம்பின் புரிக. 129

உத்தரா யணத்திற் சித்திரை யொழிந்தவ குறுமக மாதிய மதியின்
மெத்துமூ டத்தில் வெள்ளிபொன் னுருத வேலையி னுரைத்தநன் னுளி
னத்தமா வாசை யிருதவைதீர் திதியி னணுகுமே ழாமிட மன்றச்
சுத்தியா யிருப்ப வதுவைசெய வதன்முன் றொடங்குக சமாவருத் தனமே. 130

காப்பணிந் ததற்பின் கரைநதசுக் கிரிய விரதத்தைக் கரிசறத் தொடங்கி
வாய்ப்புறு மூலத் தாகுதி நூறு வயகருப மூந்திய விரத
யாப்பினை யகற்றி யில்லிறைச் சிரம யாப்பினை யுற்றுவா சிகையும்
கூர்ப்பர மயிருந் தவிரவே வபநம குயிற்றிடப் பட்டுநீ ராடல். 131

விஞ்சுமீ சான மாதியி னூறு வியத்தகு மாகுதி புரிந்து
முஞ்சியா திகள்விட் டிரண்டுமுப் புரிநூன் மொய்ம்புற வுறீஇமதுப் பருக்கந்
தஞ்சமார் வாம மந்திரத் தருந்தித தழலவலஞ் செய்தெதிர் வணங்கிச்
செஞ்செவே நீண்ட தண்டமுங் குடையுந் திகழ்ந்தபுத் தகமுமகை யேந்தி. 132

மொழிதரு முபாந பததொடு வடகக முகமுறச் சென்றுபெண் கொடுப்போன்
கழிமகிழ் வொடுநின் றினியன கிளப்பக காமில வினையடுத் திருந்து
பழியறு மாசீர் வாதமுற் றியபின் பலவொடு முண்பது விதியா
மிழிவறு மிதனோ டரசருக குரிய வியலபும்வே றளததது கேளாய். 133

கலிஙகமோ ரிரண்டு தரிககுமுன னரசன் கதிருமிழ் படைகரந் தரித்துத்
துலங்குசூ ரியனைத் துற்கையை வணஙகல சூத்திர னிருகலே யகற்றி
யிலஙகுமூன் றணித லியமபுமன் னவனே யியல்சமா வருததநத் தயில்கைத்
தலம்படு பொழுதின் மன்றலிற் றததந் தைவிக வந்தனை புரிக. 134

சாற்றுவந் தனைதான் கரும்புகிஞ் சுகம்பைந தருப்பையென றிவையொருங காக
வீற்றுற வொன்றே யாகமன் னவனே விழைவொடு கொண்டுபோய் வளஙக
ளேற்றிய தனது நகமெனை யகத்தே யிருத்திநற் பூசனை புரிதல்
கோற்றொடி யவர்கரு வதுவைசிச் சயமே கூறிய சமாவருத தநமாம். 135

வரிந்தசா தகத்தான் மன்றலுக குரிய மாதரா டவாகளா யுளினைத
தெரிந்துபின் மடவா ரிடப்புறத தியல்புஞ் செப்புமா டவர்வலப் புறத்தின்
விரிந்தநல் லியல்பு மிருக்குமா நோககி விரிசசியுஞ் சகுநமும் பாாத்துப்
பொருந்துறின் வதுவை புரிவது வழக்காம் பொருந்துறு தெனில்வழக் கன்றும். 136

ஒருவயிற் றுதித்தோ ரிருவருக் கிதுமற் றுடங்குறப் புரிதலோ ராண்டின்
மருவுறப் புரிதல் வழக்கிலே சவுள மன்னுப நயநதது மதுவே
யொருகுல மொருகோத் திரமெனி லாகா துற்றதாய் தந்தையா தமக்கு
வருமுறை யைந்தி னல்லது மன்று மறறைய முறையினுங கூடா. 137

குலஙகளோ ரிரண்டுந் தூரமில் லனவாய்க் குழுமிய தலைமுறை யீரைந்
"திலஙகலில் லாத தூய்மைய வாயி னத்தகு குலத்திடைப் பிறந்த

கலங்கதி பெறுதற்கு மாதரான் மைந்தன் கதுவிய வாயுளிற் சூழ்ந்து
புலங்கொளும் பனுவல் கிளந்தபே ரழகு புணர்ந்திடின் வரைவினுக் குரியள. 138

நாலிரு வயது நண்ணினாள் கவுரி நவையறு மொன்பதாம் பிராய
மேலுற வுடையா ளுரோகிணி பதனென் றியம்பிய வாயுளாள் கன்னி
மேலுறு மீரா றுண்டினை யுடையாள் விடளியென் றுரைத்திடப் படுவார்
மாலறு மிவருட் கவுரியைத் தானம் வழங்கினோனை சுவர்க்கம்வாழ்ந் திருப்பன. 139

உரோகிணி தானம் பண்ணினோன் றிருயா லுறைந்துவா பூலகில்வாழ்ந் திருப்பன்
பிராவுகன் னிகையை வழங்கினோன் பிரமன் பதத்தில்வாழ்ந் திருப்பன்பன னிரண்டு
பிராயமுற் றவளை வழங்கினோ னிரவு ரவமெனும் பெருநர குழப்பன
னிராறின்மேம் பட்ட மாதரைக் கொடுப்போற கிதுபய னெனறியா னறியேன.

பூத்தவள் வதுவை முற்றுரு திருப்பிற பூப்பவுங் கொடா துவைத் தவளைக
காத்திருப் பவனீ ரியக்கமும் பிதிரா கைக்கொண்டு நகாதலி னங்கோ
மூத்துறு குலமு மழியுமா தலினுன் மொய்த்தபூப் பினுக்குரித் தாக
யாத்தவா யுளின்மு னுயுளுங் கதியு மீட்டுவோர மன்றல்செய தளிக்க. 141

பொருளவிழைந் தணங்கைக் கொடுத்தவன் றனக்கும
புகன்றமுற குற்றமே யடுக்கும
பொருள்விழைந் தளித்த பூவையுந் தாய்மை
புணர்கிலள புழுக்கையே யொப்பா
டருமுறை யினறி வலியினுற கவர்ந்த
தையலுங் கருநிலை யாதி
கருமமில் லவளும் விதியுளி வதுவை
காணினு மதத்தகை மையரே. 142

பிரமமே பிரசா பத்தியந் தெய்வம பேணுமா ரிடமவள ரசு ம்
பரவுகாந் தருவ மிராக்கதம் பசாச மெனப்பகா மன்றலோ ரெட்டாங்
கரவுதீர் பிரம சரியநோற் றவர்க்குக் காமரு செல்வமிக் குடைய
வரவமே கலையை யங்கிமுன் றுண மாகநன் றளிப்பது பிரமம. 143

அரிவையைக் கோடற் குரியவன் கொடுத்த வாடகத் திரட்டியம் மகளைப்
பரிவொடு சார்த்திக் கொடுப்பது பிரசா பத்தியம் வேள்விசெய் தவர்க்காங்
குரிமையின் மகளைத் தக்கணை யாக வுதவுத றெய்வமீ ராவைப்
புரியிழை யணிந்து நிரீஇயிடை மகளைப புரையிலாக் களிப்பதா ரிடமே. 144

மகட்பயந் தவனை யிரந்திரந் தீந்து வாங்கலு மொக்கலாக கிருமபொன
மிகக்கொடுத் தவராற பயந்தவ னளிப்ப மேவலும் பிறவுமா மசுரந்
தகப்பெருங் காத லாலெதிர் நோக்கித் தங்களுட் கூடல்காந் தருவம்
புகப்பயந் தவனை யலைத்தணங் கலறப் பாழியிற் கொளலிராக் கதமே. 145

களித்தவர் துயின்றோர் மூத்தவ ரிவரைக் கரவினுற் கவர்வது பசாசந்
தெளித்தன மன்ற லெட்டுமந் தணர்க்கே சிறந்தன முந்திய நான்கு
மளித்தணங் கேற்கு மசுரநால் வருக்கு மாகுஞ்சூத் திரன்முத லோர்க்கு
வளைந்தகந் தருவ மிராக்கத முரிய மருவுறு தொருவர்க்கும் பசாசம். 146

இன்னவா றுரைக்குஞ் சுப்பிர பேத மிவற்றினைச் சிறிதுவேற் றுமையாற்
சொன்னநூல் வேறு முளததுநிற்க தொடங்கிய வதுவைவே திகளைப்
பன்னுது மிருபத் தொருமுழ வேதி பனவருக் கரசர்க்குப் பதினைந்
தின்னலில் வணிகர்க் கொன்பது பின்னோர்க் கெழுமுழஞ் சிற்பருக் கைந்தாம். 147

மருவிய வந்த ராளர்க்கு நான்கா மங்கல மனைத்துமைந் தளிக்கும்
பெருகிட மிலையேற் பிராமணன் முதலா நாலவர்க்கும் பிறங்குவே திகைதாம்
வருமுழ மேழா றைந்துநான் காகு மற்றிவை தமக்குநே ராதே
யிருமுழத் திரட்டி வேதிகை யெல்லார் தமக்குமா மிகறபு வேந்தே. 148

மந்திர வாச மேழிரு முழமா மற்றதற் கெட்டிலொன் றகலஞ்
சுந்தர வெண்பட் டுரித்திழை கறுப்புத் துனனுறுச சித்திர படமுஞ்
செந்துவர்ப் பருத்திக் கலிங்கமும் விலக்கா திகழுமங் கிலியமாக் கிடும்பொன்
முந்திரு குஞ்ச முதற்பதி னுறு முடிவுமுப் பதுமுடி வினுமாம். 149

இலகொரு மருப்ப னனமலர்க் கமல மெனவெழிற் சிவலிங்க மெனச்செய்
தலரொளி யரும்பைந் திழைத்துறு துனைபா லாக்கிமற் றதனிடை யிரண்டு
குலவிய கனகக் கயிறுகோத் ததுதான் கோதின்மங் கிலியமாங் கண்டாய்
மலர்தலை யுலகம் வியத்தகு மன்றல வரவினைப் புகலுதுங் கேளாய். 150

குருமணிக் கலனு மாலையுந் துகிலுங் கொண்டெழில் கொளவலங் கரித்திட்
டிருவர்க ளுடைய கோத்திர நாம மியம்பிநீ ரோடுதன் மகளைப்
பெருவளம் பிறங்க வீன்றவ னளிக்க பெற்றவ னில்லையேன் மகளைத்
தருமவ னுடனே பிறந்தவன் முதலோர் தம்முளே யொருவனீந் திடுக. 151

அங்கிமேற் றிசையி னுதன மியற்றி யாங்கொளிர் சிவாகம மனுவாற்
பொங்கெழிற் கலைமென் மலரிவை கொடுத்துப் பொற்புற விடப்புற மாகத்
தங்குவித் ததன்பி னபவிர தயத்தாற் றையலா ளிரதயந் தொட்டு
மங்கலத் திருநாண் மங்கல முழங்க மணமகன் மனைகளத் தணிக. 152

சத்தியுஞ் சிவமு மெனநினைந் தாசான் றரும்பிர ணவந்தொடர் மூலம்
பத்துறழ் பத்தா குதிபுரிந் தினிமை பயின்மதுப் பருக்கநன் களித்துப்
பொத்திய மணித்திண் கலத்துறு மனலும் பூதகா யததிரி மனுவால்
வைத்தெதிர் காட்டி வயங்குமா சமநம் வாங்குவித் ததன்பின்னு யகன்முன். 153

அறைவியா கிருதி மனுவினூற் றெட்டா குதிபுரிந் தங்கியிற் றென்பா
ளிறைபிரா ளுதி யே மமு கிகழ்த்தி கிகழ்கருத் தேனுமந் திரததாற்

றையறு பசுவுங் கன்றுநே ரடுப்பக் கண்டழ றனக்குமேன் முகத்தின்
றையுளி யரனைப் பூசனை யியற்றி மாதுதன் வலப்பதம் பிடித்து. 154

ரியழல் வடபால வாமதே வத்தி னேழடி யியக்கியம மியின்மே
லுரைசிவ காயத் திரியினு லெடுத்திட் டொண்டொடி வலக்கரம பற்றிப்
பெரியுமா மகேசத் தஞ்சலி யோமம் புரிதரச செய்துவல விணையை
மரைதரும் வியோம வியாபிமந் திரத்தான் மனையழ லாகுதி வளாததது. 155

றுவறு மோமம் வியாகிரு தியினும வயங்கிய நித்தியஞ் சிறப்பென்
றைவன பிரமாங கங்களி னுலு மாற்றியெவ் வங்கமந் திரத்துங
தறைவற வோமங் குயின்றுமுன் போலக் கோற்றொடி கரம்பிடித் தேகி
றைசுவைப் பாலிற் கால்கழீஇ யணிக ணிரப்பிய மனையகம புகுந்து. 156

த்தியோ சாதத் தான்மனை புனிதந தழைதரச செய்துமங கிலிய
முத்தநே ரகையார் நால்வர்க ளிட்ட வூரியம் பாயணை யிடையே
சத்தியே யாக நினைந்தொரு கல்லைத தங்குவித் தொருவர்மே லொருவ
ரத்தமா டாம லுரையிறந் தலரி யம்புலி நினைந்துறங் குகவே. 157

வைகறை யெழுந்து நாட்கடன் முடித்து வைகலு மூரழ லோம்பிப்
பொய்கழி யோம நான்கெனுந் தினததும் புகல்பிர மாங்கமந் திரத்தாற்
செய்தருந் துதியைக் காட்டுபு சயாதி திகழ்வியா கிருதியா திகளின்
வெய்துறு கழுவா யோமமு மியற்றி வியன்மனை முன்புபோற் புகுந்து. 158

இயம்பிய வாமத் திருதுசங கமன மியற்றியைந தினததுறு காலை
நயம்பட வபந நண்ணியூர்க் கிழக்கு நடந்துதும் பரமர நோக்கி
வயம்படு முழுங்கா லளவுநீ ரிறங்கி வததிரத தாற்கயல் பிடித்துப்
பயம்படு மத்தி மூலநற் பூசை பண்ணுக பாத்திப ரேறே. 159

பத்தினில் விசுவ தேவரி தாய வெனுமனுப் பகர்ந்தொரு பதினைந
தொத்தவா குதிசெய் தொளிர்மனை யகத்தே யுறுதச திக்கினும் பூசை
பத்தியிற் புரிந்திட் டெச்சமோ ரைந்தும் பயிற்றியிட் டப்பியா கதரோ
டுத்தம வதிதி பூசையும் புரித லுறுமுறை யாகுமென் றுரைத்தான். 160

இன்னவா றிருவகிரியை யீரெட்டு மினிதியம்பு
நன்னரா ரியன்பாத நளினமலர் பணிந்தேத்தித
துன்னிநீள் பொருள்பலவுந் தொகுத்தவனை யவனிருக்கை
மன்னிவாழ் தரவிடுத்து மனுநீதி வளாசோழன். 161

மனைக்குரியாண் முகநோக்கி வயங்கியபூப் புறுநாளி
னினக்குரிய வொழுக்கமிவை நிகழ்த்துதிநீ யெனவியம்பி
யினிக்கவிதித் திடுநாளி லிணைவிழைச்சாற் றலுமறுகி
னுனிக்கணுறு பனியேபோ னுண்கருவாய்ந் ததுவயிற்றில். 162

கருவாய்ந்து வயிற்றகத்துக் கதித்துவளர் செயனமனையா
ளுருவாய்ந்த குறிகளினு னுணர்ந்துடனே காப்பணிந்து
பெருகார்வத் தொடுமெய்கு ராற்பணமும் பெரிதாற்றித்
தருமானு மிறைகருப்பா தானவினை தகச்செய்தான 163

இருமதியிற் புஞ்சவன மியற்றியிரு மூன்றென்ன
வருமதியிற் சீமந்தம் வகுத்திட்டான் மனுவேந்த
னொருமதித்தண் கலையென்ன வுறுகருப்பம் வளர்தோறுங்
குருமதியி னொளிமுகத்துக் கோற்றொடிவே றுருவானாள். 164

சுவையாது நுகர்ந்திடினுந் தொகவேற்றிட் டுறுப்பனைத்து
மிவர்சாரம் புகுவிக்கு மெழில்வயிறு கருவேற்றுத்
தவநாளுந் தன்னுருவம் வேறாகித் தகக்கவலை
யவநாளும் வேறாகி யலங்கும்வகை புரிந்ததே. 165

கொண்டல்படிந் திடுஞ்செம்பொற் குவடெனவு மலர்பதத்து
வண்டுபடிந் திடுங்கனக வனசமுகிழ்த் துணையெனவு மங
கண்டவர்கள் வியப்பெய்தக் கடையவொரு
மண்டியபொற் செப்பெனவும் யாக்கு
ப்பனை வளர்முலைகள் கறுத்தனவே. 166

மாரவேள்
முதற்கணையாய் மெய்குமுலை கறுத்தலொடும்
வீரமார் கடைக்கணையாய் விளங்கும்விழி மலர்நோக்கிக்
கோரமா யெதிர்ந்தவரைக் குமைக்குமாற் றிறஞ்சிறிது
தீரவே யுள்வாங்கிச் சிறந்தநிறம் பசந்தனவே. 167

கணனீல மெனுமனையாள் காயாநிறம் பசத்தலொடு
நுணனீர்மை நுதலெனனு நகைமதியு நிறம்பசந்த
கண்ணீர்மைக் கணவனருந் தாவமிழுந்துள் ளோமிகுந்து
வெண்ணீர்மை போர்த்ததெனை விளர்த்ததுசெவ் வாயதாம். 168

தன்னுருவந் தோற்றமற் றறுகணமை யொடுந்தாக்கும
பொன்னுருவ முலைகறுத்துப் பொலிவழிந்த லெதிர்நோக்கி
மன்னுவகை தலைக்கொள்ள வயங்குருவீங் கியதேயப்ப
மின்னுருவ விடைவிழிக்குப் புலனாக விளங்கியதே. 169

அருங்கலம்புத் திரனன்றி யரிவையர்க்குப் பொன்னுதி
யிருங்கலமற் றருங்கலமா யிராதுமிகை யென்பார்போற்
பெருங்கலன்கள் பொறையாற்றாப் பெற்றியினாற் போணியு
மொருங்கலர்மா லையுமுவப்பி னணியாத தளர்வினளே. 170

கருவிடத்து நீறிடுதல் கடனென்று திருநீறும்
பொருதடந்தோண் மகன்டழுகப் புகையுண்ட கருமண்ணுங்

தெருளுயிரக் கருவினிடைச் சிவனுயிலை யிதுபோலென்
றுருவநறுந் தீம்புளியு மூவந்தருந்தும் வயாநிறைந்த. 171

ஐயிருநன் மதியடுப்ப வகவேளந்து கமலவதி
மெய்யினையக் கருமதலை மிளிர்ந்துசி பக கீழ்நோக்க
வெய்யெனசசென் றரசனிடை யுழையருரைத்த தலுஙகணிகள்
பையவிது பொழுதகலிற பாரதிபனே நன்றென்றார். 172

நன்முகுர்த்தம் வருமளவு நளிமைநதன் பிறவாமை
யென்முயன்று மெனவரச னி[illegible]ற செயலகேளா
வன்மதியிற் கமலவதி மற்றென்னைத் தலைகீழா
வெழுமணிநூ புரத்தாளின் யாததினிதாக குகவென்றாள். 173

நஙகிதுவுந் திருவருளா லியனறதென வலிததாச
ஞஙகதுவே புரிமினென வயலிருநதா ர துபுரிநது
தீஙகுறுகா லஙகடந்த செவ்வியினி லிறககினு
ரோஙகுவலம் புரிமுத்தி னொருமைந்த னுதித்திட்டான. 174

தக்கபவ முறுஙகாலந் தாழ்த்தலினாற் றனிமைநதன்
செக்கர்நிற விழியினனாய்த திகழ்நதொளிருஞ் செயலனோக்கி
மைக்கணுறு கமலவதி வளாகோசசெங கணணனோ
தொக்கவறந் தலையெடுப்பத தோன்றியவிம் மணியென்றாள். 175

உறைநத சோழநா டேயன்றி யுலகெலாம வியபப
விறந்த தேவரும் பிதிரரும விழுததக நினைப்ப
மறந்த வாதமெதம் மன்னரு மனஙகளி கூரபப
சிறந்த கான்முளை பிறததலுந் திகழ்சுப தேவன 176

அறவுக ளாகுக வாலயந தொறுஞ்சிறப் பெடுகக
பிறஙகு மாநகாத தெய்வமா திகளுமபே ணடுக
மறஙகு லாவுதெம் மன்னாகா ணிகளயமாய விடுகக
வுறஙகு வாருள ரேலவாக குறுமகி ழுறுகக. 177

திறைகொ டாதுசில் லாண்டுதெம மன்னரே சிறகக
கறைகொ டாதுசில் லாண்டுவாழ் குடிகளே களிகக
குறைகொ டாதமா நகரெலாங கோடணை கிளக்க
மறைகொ டாதபண் டாரமவாய் திறக்கவென றேவி 178

[illegible]ய நீர்படிந் தடுததனன் றோன்றலை நோக்கி
[illegible]ககன் மத்திரை விதியுளி யியற்றி
[illegible]சன மாதிக டானமா வளித்துப்
பாய வோமமும் பத்துநா ளளவுமாற் றினரால்.

செய்ய கோலுடை மன்னவர் கையுறை செறித்திட்
டைய வோகையின் வினாயினார்க் கதிமகிழ் சிறப்ப
வெய்ய வேலினான் விழுக்கலன் பூந்துகில் பிறவும்
பெய்யு மாரிபோல் வழங்கினன் பெரும்புகழ் நிறுத்தான். 180

வளருத் தாபசம் வயக்கிவார் காதினை துளைத்துத்
தெளிபு மாமதி மனைவிகோச் செங்கணா னேவென்
றளவி லோகையி னறைந்தவந் நாமமே மகற்கு
வெளிறில் கேள்வியான் விதியுளி யிட்டழைத் தனனால். 181

கொங்கு யிர்த்ததாக கொற்றவன் குறித்தநா ளேனை
மங்க லத்தபல் வினைகளு மரபுளி யியற்ற
வங்கண் மெல்லிய லணங்கின ராற்றுவ வாற்றத்
தங்கு மைந்தருந் தனிமதி யெனவளர் கின்றார். 182

இவ்வுலகே நாற்பொருட்கு மிடமென்று காட்டுதல்போ
லெவ்வமறு நிலத்திருகை யிருத்திநெடு வான்போகந்
துவ்வுதல்யான் விழைந்திலே னெனத்தலையைத் துளக்குதல்போற்
செவ்விபெறு முகநிமிர்த்துச் செங்கீரை யாடினார். 183

மாயையெனும் பெருந்தொட்டில் வல்வினையின் கயிறியக்கிப்
பாயபெரும் புவனமெனும் பரப்பனைத்துஞ் சென்றாட
லாயவொரு தாலொழிய வடுத்தவரை மணித்தொட்டி
லேயும்வகை யியைவித்திட் டேழையர்தா லாட்டினார். 184

எஞ்ஞான மில்லாம லிதுகாறு நிலைகாணா
வஞ்ஞானப் பெருங்கடலி லலைப்புண்ட துயர்தீர்க்கு
மெய்ஞ்ஞான வரவறிந்த மிகுமகிழ்வின் விளைவேபோற்
றஞ்ஞானம் பெறவந்தார் சப்பாணி கொட்டினார். 185

இரவிமரு மானென்னு மியல்பெவர்க்குந் தெரிப்பவர்போ
லரவமணி மேகலையி னணங்கனையார் முகமென்னும்
புரியிதழ்த்தா மரைமலர்கள் பொற்பவலர் தரச்சென்று
முரிவிலருள் பெறவந்தார் முத்தமளித் தருளினார். 186

கானனையின் கற்பகப்பூங் கண்ணியரு மிருடியரும்
பானனையு மணிச்சிறுவாய்ப் பாலன்வரு கெனவிளியாத்
தானனைய பெருந்தவத்தாற் சார்ந்தபெரி யவர்தம்மை
மானனைய விழிமடவார் வருகவரு கெனவிளித்தார். 187

சந்திரனீ சூரியனிற் றனிமைந்தன் பயிர்வளர்க்கு
மந்தரனீ யெவ்வுயிரு மளிக்குமிவன் றாரணியான்

சுந்தரமா ரிவனுடனே தொக்காட வருகவெனப்
பைந்தொடியார் மதிவிளிப்பப் பாராத்துமனங் களிகூர்ந்தார். 188

உற்றதோர் வினையன்றி யுருததுசெய் தாலதனைப்
பறறலா ரெனவழித்துப் பாரளித்த றெளிப்பவாபோன்
முற்றிலான் மணற்கொழிதது மொயததசிற மிபரிழைதத
சிற்றிலா னவைபவாகள சினந்தலறச் சிதைததிட்டாா 189

பிறவியெனு நெடுமபகையும பெருகுகலி யின்பகையு
மறமலிமன் னவாபகையும் வையசத்தோா தீவினையு
மறவொழிக வறமனைதது மமர்கவெனச் சாற்றுதல்போற்
சிறுவிரல்க ளொளிதுளுயபச் சிறுபறைகண் முழககினா. 190

பறநதலையி னெதிாநதவாகள பன்மணித்தோ புறஙகொடுப்ப
மறந்தழையு மணிநெடுந்தோ் வல்லையுகைதத திடற்குரியாா
பிறநதகதிர்க குலத்தினுக்குப பெரிதுமி.. தியைவதெனச்
சிறந்தசிற வர்களொடுமபோய்ச் சிறதேரங குருட்டினா. 191

இத்தகைய விளையாட்டி னியலபொழிய வைநதாண்டிற
பைத்தநெடுங கடலுலகம் பரிககுமொரு சுபதேவன்
மெத்தியபே ருவகையனாய் விழுததகுமங கலஞ்சிறப்பப்
பொத்துமெழிற் கலைமகளைப் புணாவிததான் மகனார்கரு. 192

சின்னாளிற் பயில்கலைகள் செயிாதீர மிகப்பயின்று
பின்னாவத தொடும்படையின் பெருஙகடலைக் கரைகடந்து
துன்னாகள் குடர்குழம்பத் துரகதமுங் கடகளிறும
பொன்னார்திண் மணித்தேரும பொருதிறத்தி னுகைததிட்டாா. 193

ஓங்குமப நயநவினை யொருபதிற்றுண் டினிற்பெற்று
வீஙகுமறை முழுதோதி விழுததகைமை யொழுக்கெய்திப்
பாஙகுபெறும் பதினாறுண் டினில்வதுவை பயின்றுலகந்
தாஙகுமுறை மையும்பெற்றா தறுகண்வினைப் பவமற்றா. 194

மண்ணுலகஞ் செஙகோலின் மலிவெயத வேள்விகளால்
விண்ணுலக மலிவெய்த வேத்தவையின் வீற்றிருந்து
நண்ணலாகள் பணிகேட்ப நவையனைதது நலிந்தொழியப்
புண்ணியமெங கணும்வளாப புகழாசு புரிகாலை. 195

விளையாடும் பருவததும் வெண்ணாவல் வீற்றிருந்த
வளையாடு மணிநாகத் தகலத்தார் திருவடியே
யுளநாடி வருமவர்தா மோஙகியமுற் பவநினைந்தே
யளவாத திருப்பணிக ளாக்குதற்கு மனம்வைத்தார்.

படிநெளியு நாற்படையும் பரப்பியெழூந் தடையலர்த
முடிகளொடு முடிபுரள மொய்யமரி னுயிர்பருகிக
கடிகெழுபல் வளங்கவர்ந்து கழலடைந்தோர் திறைவாஙகி
மடிவில்பொரு ளொடுநாவல் வனத்திணைமுற் றினர்மாதோ. 197

மூந்திய பவந்தொறு முற்றி நின்றதோ
ரந்தமி லன்புமிக் கார நாவலின்
கந்தமென் னீழலிற் கலந்து ளார்பதஞ்
சிந்தைசென் றிறுகுறச் சென்று தாழ்ந்தனர். 198

திருவுரு நோக்கினர் செஙக ணீருக
வுருகினர் குழைந்தன ருலப்பி லானநதம
பருகினர் மறைபல பாடி யாடினர்
பெருகிய வன்பொடும் பெயர்ந்து சூழ்ந்தனர். 199

அரிதவ ணகன்றகி லாண்ட வல்லிதன
பரிபுரச் சீறடி பணிந்து போற்றினா
வரியளி முரலுமவ் வனத்தி லோரசிறை
யுரிமைசெய் பரிசனத் தோடும் வைகினர். 200

சூழ்ச்சியின் மிகுந்தவா தொகுப்ப நோககுபு
வாழ்ச்சிவெண் ணவலின் மருவி னாககிவெண்
டாழ்ச்சியில் பொருளெலாந் தயஙகு மாலயம்
வீழ்ச்சியில் வினைஞரால் விதிக்க வென்றனா. 201

அருடலைக் கொண்டுசென் றமைசச ராதியோ
ருருவள ருலோகமிக குருக்கு வாரையுங
குருமணித் திரள்களைக் குயிற்று வாரையுந்
தருகவென் றேவினா வியவர் தஙகளை. 202

வியவரும் வினைஞரை விளிப்ப வேகினர், நயவரு மிாவியு நரலை சென்றதாங
கயர்வுறு மாலையு மடித்த தவ்விராக், கயவுரிப் போர்வையார் கனவிற் சொல்லுவார்.

அடியவர் வேடமோ டடுத்த நாயகர், முடிகெழு வேந்தனை முகத்து நோககுபு
படிமுழு தாள்பவ பணிபொன் றுதியான், மிடியறச் செய்வது வேட்டு நின்றனை.

வேட்டவவ் வுளத்தினை விடுதி விண்ணவர், நாட்டுள தச்சன்மு னண்ணி நம்முழை
வாட்டமி னிருமித வாஙகொண் மூன்னரோ. கோட்டமி லாலயங குயிற்ற வெண்ணினன்.

மேவிய கெண்டகை விலங்கற் சாரலிற்
பாவிய கெண்டகை நதியின் பாஙகரிற்
றாவிகை விமானந்தன் றெடிசகை யாவிழைத்
தோவிலன் பாலிவ ணுறுத்த லூக்கினன், 206

ஆகைகவற் கதனையவ் வாற்றி னிட்டுநீ
நீகுகென் றுமது நிகழ்த்தி யன்னவன்
பாங்குறு மித்தலம் படர்ந்து மாதவந்
தாங்கிநன் னிருமிதத் தலைமை பூண்டனன. 207

ஆதலி னாகுநீ யடுத்திட் டவ்வயிற்
கோதறு முருத்திரா கோடி யோர்க்குழீஇ
மேதகு பூசனை விளைத்துப் போற்றிய
நாதரு முளரவர் தம்மை நண்ணுதி. 208

முன்னவ ரருளினான மொழிந்த வாறுந்
பின்னது தனையிவட் பெயர்த்து வையென
நன்னய மொழியினா னவின்று நீங்கினா
சொன்னவை நனவெனத் துணிந்து சோழனா. 209

விடிந்தபி னமைச்சரை விளித்து மற்றிவண்
முடிந்தது முதல்வரு ரருளி தென்றவா
தொடர்ந்தவா நாலவகைச் சேனை சூழ்தரப்
படாந்தனர் வடமுகம் பாாத்து வேந்தனார். 210

கலைசெழுங கரத்தவா கரைநத கெண்டகைச
சிலைத்தலை நதியினைச் சேர்நது பாஙகரி
னிலைத்தநின் மலனடி நிகரில் வநதனை
நலத்தகப் புரிநதுசின் னருளங குறறனா. 211

முநதிடத தெயதிமுக கண்ணா கூறுவா
ரிநதிடத துளதல் தெடுத்து மீட்டுமிங
குந்திடத் துறுகென வுறுத்திச சென்மதி
யந்திடத துறுமென வருளிப் போயினார். 212

அயிலுறு சூற்படை யமலா கூறலும
வெயிலுறு பூணுடை வேந்த னார்மணி
பயிலுறு நதியிடைப் படிந்து நேருறக்
கயிலையை நேர்விமா னததைக் கண்டனா. 213

புரையறு சிற்பநூல் புகன்ற வாற்றினா
வரையென விலகிய விமானம் வல்லையே
கரைமிசை யேற்றினர் கண்டு மீட்டுமவ்
விரைநதி யிட்டனர் மேவு காங்கென. 214

விமலரை யாயிடை மீட்டும் போற்றினா
தமதிருஞ் சேனையுந் தாமு மீண்டுசென்

திமையவ ரோத்திய நகரை யெயதினு
ரமுதலிங கேசரை யன்பிற் போற்றினா 215

திரைதவழ் பொன்னி சார்ந்து செங்கனா நிறப வாககுக
கரையர்முன் வடாது திக்கி னமரொரு தடததின் மூழ்கி
விரையவை யாற்றுப் பொய்கை மீமிசை யெழுந்தா லென்ன
விரைபுனற் பொன்னி நாப்ப ணெழுநதது விமான மமமா. 216

புற்புத மெழுந்தா லென்னப பனலிடை விமானந தோன்றத
தற்பரன் சரண மன்றிச் சார்புறுத தலைமை மனன
ரற்புத வுளத்த ராறு ரமாரு மிறுமபூ துற்றுர்
சொற்பயில் புவியி னேருந் தோலவியின் மகிழ்ச்சி பூததா. 217

அடியவா தமககெய தாத வருமபொருள யாதொன றிலலை
கடிகெழு நாவ னீழற் கண்ணுத லருளி னுலே
படிமிசை யெவருங் காணப பரநதகெண் டகைகீ ராற்றி
னிடசிலை பொன்னி யாற்றி னெழுநதுமேல விளஙகு மெனறுல 218

வினைஞரைக கூவி யெலலா மேதகக சரையி லேற்றி
நனையவிழ் நாவ னீழ னம்பனுக கினிது சாத்தித
தனைநிக ரதனி லொன்பான் சாளர மேலபால வைததுப
புனைமணி வாயி றென்பா லாககினா புரைதீ ரனபா. 219

மொழிந்ததென் வாயத னேரே முபபது சாலை கததோ
டெழுந்துவிண் ணளாவுங கோயிற் கிணஙகுமண் டபமு மற்றுஞ்
செழுந்திருச் சிலையாற் சிஙகத் துருவென ச சிறநது தோனறக
கொழுந்துகொண் டெழுநத வனபிற் கொறறவா குறிததுச செயதாா.

மண்டபம் பிரகா ரஙகள வயஙகுகோ புரஙக ளாதி
விண்டொட விழைததிட் டெஞ்சும விழுந்தி முழுது மோர்சாா
மிண்டறத் தாபித் திட்டு மேககுற வதற்கு நேரே
கொண்டமண் டபதது மேலாற கோயிலொன் றிழைத்திட் டாராால.

சிததிரக் கோயி லுள்ளே சிவலிஙக மொனறு தாபித
துத்தம நிதிக ளெல்லா மும்மதருள் வசமா வீங்கு
வைத்தனன கைககொ ளென்று வணஙகினு ரதனு லந்தப்
பித்தருக் குளதா லாதிப் பெருஞ்செல்வ ரென்னு நாமம். 222

சம்புவீ னீழ லார்க்குத தககவா கமத்திற செய்யு
நம்புநித் தியமே யாதி நவையறு பூசை யெலலா
மும்பரும் விழைய வாற்றற் குரியவர் தம்மை நாடி
யிம்பரி னிருத் து வாமென் றெண்ணினு ரிகல்வேன் மன்னா. 223

காசிகே தாரங் காஞ்சிக் கடிநக ராதி மூதூர்
மாசுதீர் குலத்தின் மேலாய் வளர்சிவத் துவிசர் தம்மை
நேசமோ டழைத்துப் போந்து நிதிநிலஞ் சுதந்தி ரங்க
ளேசுதீர் மனைகண் மற்று மீந்தனர் தாபித் திட்டார். 224

தருமமுந் தவமும் பேணுந் தலைமைபூண் டமுத லிங்கர்
திருவடிப் போது போற்றுஞ் சிவபத்தர் தமக்கீ ரொன்பா
னுருவளர் மடங்க ளாக்கி யூதியம் பலவு நல்கி
யிருநிலம் வியப்ப வெல்லா வியற்கையு நிறுவி னாரால். 225

இவ்வகைப் பணிக ளெல்லா மீங்கிவ ரியற்று நிற்பச்
செவ்விய வழுதி யாதிச் செருத்திறல் வேந்தர் போந்திட்
டவ்விய மில்லா நெஞ்சி னளவளா யவர்கட் கேன்ற
நவ்வியங் கரத்தி னார்த நற்பணி யியற்றி னாரால். 226

காலமோ ராறும் பூசை கடிவிழா வாதி யெல்லா
மேலுமா றியற்ற நோக்கி யின்பகந் ததும்ப வாங்கே
சாலுநாள் வசித்துப் பின்னர்த் தலந்தொறுஞ் சார்ந்து நம்பர்
கோலமார் பணிக ளெல்லாங் குயின்றுதம் பதியைச் சார்ந்தார். 227

ஆயிடை யிருந்த வாறே யரசுசெய் துலகத் துள்ள
கோயில்க டோறும் பூசை குறைவற வியற்று வித்துப்
பாயின மலங்க ளறப் பரசுக வடிவொ டொன்றாய்
மேயினர் சிவலோ கத்தின் விறற்கண நாத ரென்ன. 228

என்றுமிக் குழைத்த சூத விருடியை முனிவர் நோக்கி
நன்றுறு சரித மீங்கு நவிற்றினை சிலம்பி யானைக்
கொன்றிய பூசை வேட்கை யுற்றவை ஞான பூமி
வென்றிகொ டலைவன் பாத மேவுகா ரணமியா தென்றார். 229

கடுத்தெதிர் வினவி நின்ற கரிசறு முனிவர் தம்மை
விடுத்தவைம் பொறியி னீன்ற மேதகு சூதன் னோக்கித்
தொடுத்தமெய்ப் பத்தி யோடுஞ் சூழ்ந்துரை வினவிற் கங்கே
யடுத்திட விறுத்து மாலென் றறைதரப் புக்கா னன்றே. 230

கயிலைநெடு வரையகத்துக் கணநாதர் பலருள்ளும்
பயிலுமா லியவானும் பகர்புட்ப தந்தனுமென்
றியலியற்கைப் பெயருடையா ரிருவருமுப் புரமெரித்த
சயமுடைய சேவகனார் தரும்பணியிற் றலைநின்றார். 231

ஒருவரொரு வரைநோக்கி யுளத்தெழுந்த பொறாமையினா
லொருவரொரு வரிற்பூசை யுஞற்றுதலான் மேம்படுத

றிருகுமுளத் தொடுங்கினைந்து தினமுமிக லினர்வருங்கா
லிருவருமோ ருழியெதிர்நே ரெய்திமிகத் தருக்கினார். 232

தருக்கியிரு வருந்தம்முட் டழலவிழ்த்து முரணுமிடைப்
பொருக்கெனமா லியவானைப் புட்பதந்தன் முகநோக்கி
வெருக்கொளிப மாகென்றான் வெகுண்டிடுமா லியவானைச்
செருக்கிளரும் புட்பதந்தன் சிலம்பியா கெனச்சபித்தான். 233

மாறாத பெருஞ்சாப வலைப்பட்டிங் கிருவோரு
மாறுடு சடைமுடியா ரடிபணிந்து விளைந்ததிது
வேறாக வருளுகென வேண்டினார் வேண்டுதலு
நீறாடுந் திருமேனி நிமலனா ரருள்செய்வார். 234

வானநா டருமபழிச்சி வரமேற்குஞ் சோணாட்டுண்
ஞானபூ மியையடுத்து நமதருட்பூ சனையாற்றி
யானதோர் தலத்தினுமிக் ககத்திகலி யுயிரிறந்திவ்
வீனமா கியசாப மிழப்புறுவீ ரெனவிடுத்தார். 235

அனையபெருந் தவமுடையா ராதலினா லருந்தவத்தீர்
வினையகலுஞ் சிவபூசை விழைவினொடுஞ் சிவம்பெருக்கித
தனைநிகரு ஞானதலஞ் சாரந்தனரென் றிறுத்தப்பாற்
புனைதவத்துக கவுதமனார் புரிந்தபணி சொலப்புக்கான். 236

கௌதமப்படலம்.

தவமலி யோகருட் டலைமை சான்றவ
னவமறும் வெண்பொடி யவிரு மெய்யின
னிவருறு கண்மணி யிலங்கு பூணினன்
கவுதம னெனும்பெயர் கலந்த மாதவன். 1

முகிலுறழ் கருங்குழன் முத்தந் தைவரு
நகிலின ணறுமணங் கமழு மெய்யின
ளகலிகை யெனும்பெய ரணங்கு தன்னொடு
பகலிக ழன்பனுய்ப் பண்பின் வாழுநாள். 2

பொன்னுல காள்பவன் பொருவின் மாதரா
ளின்னலம் விழைந்தன னெதிரி லம்முனி
தன்னுரு வெடுத்தனன் சார்ந்து தையலாய்
நன்னலம் வேட்டன னென்மற் றிந்திரன் 3

மாரவேண் மலர்க்கணை மலையப் பட்டுளே
னாரமா முலைக்களி றடுத்து நினைவிழிக்
கோரவா னுறத்தழீஇக் குழைத்து வெம்பகை
வீரநான் பெறத்தகும் வேலை யீதரோ. 4

கருதலா போரினுற் காய நீங்குறுத்
திருவள ரமுதந்தெண் கடலிற் பெற்றுளே
னுருவிலி போரினு லுயிரு காமைநின்
னுருவள ரமிழ்தமிக குதவு கென்றனன். 5

பண்டைய வூழ்வினைப் பாழி யென்சொல்கேன்
மண்டழன் மெழுகென மனநெ கிழ்ந்துநாண்
விண்டனள் காதலை விழியிற் றேற்றியால்
கொண்டனள் பின்வரு குற்ற நாடிலள். 6

இந்திர னேநமை யிரக்கின் றனெனப்
புந்தியி னரும்பிய பொருவி லோகைய
ளந்திநெட் டுயிர்த்தன ளாண்ட காயினி
முந்திய தெனக்குமான் முயங்கு கென்றனள்.

கறைபடி வெங்கயங் கடவு குஞ்சர
நிறையெனுங் காவல்கை நெகிழ மாதென
வறைபெறுங் கானகத் தடுத்திட் டைம்புலக்
குறையறு குளகுவாய் குதட்டிச் சென்றதே 8

காதன்மொட் டரும்பிமெய்க் காமச் செவ்வியி
னேதமின் மலர்மலர்ந் தின்பத் தேன்சொழித்
தூதகக் களிப்பளி யுலாவ விந்திரப்
பாதவம் படர்ந்தது பசும்பொன் மென்கொடி. 9

கலவிதுய்த் தின்னணங் களிப்ப நீடிய
வலர்முலை மாதினை யகலுஞ் செவ்வியிற்
பலர்விழை கவுதமன் படர்ந்து நோக்கினு
னலமலி தனதுரு நண்ணும் வஞ்சனை. 10

யாரிவ னெனதுரு வெடுத்து ளானிவண்
யாரிவன் புருதர வெண்ணுங் காரியம்
யாரிடை யிவற்குறு குறையென் றெண்ணுவான்
யாரினுங் கைதவ னியல்பு தெள்ளினான். 11

உள்ளவா றுரையென வுருத்து நோக்கினான்
றெள்ளுமா தவனவன் சிவப்புக் கஞ்சுபு
கள்ளனு கியவிசும் பமரர் காவல
னள்ளுமா றிதுவென நவிற்றி யிட்டனன். 12

விழுமிய வருந்தவன் மேக வாகன
வொழுகுறு மறைநெறி யொருவிக கற்பெனுஞ்
செழுவிய பெண்மையைச் சிதைத்த நின்குறி
யழுகிமண் விழுகெனச் சாப மாக்கினான். 13

சிலைமர மென்னவே தெவ்வி னோர்வச
நிலைபெறு நீர்மையி னிற்றி யாதலிற்
கலைதிரி கானிடைக கல்லு ருக்கொடு
மலைவறக் கிடவென மனைவிக் கோதினான். 14

இந்திரன் விடணமங் கிற்று மண்விழ
வந்தரத் தெய்தின னமரர் நும்பொருட்
டுந்திடத் தொருவினை யுஞற்றி னேற்கிது
வந்தது வானுளீர் மாற்றுவீ ரென்றான். 15

கடவுளர் சூழ்ந்தனர் கடுகி மேடத்தின்
விடணமே விடனுக்கு விடண மாக்கினார்

மடனறு மகளிகை மாதுங கல்லென
விடவிய கானகத தினைநது வைகினாள். 16

மனையவ ளின்றியே வைகுஞ் செவ்வியி
னனையவட் கறப்பய னண்மைமத தாகலின
வினைசபு முனிவற்கு விளஙகு மோரதினம
புனையிழை கலவியிற் புந்தி சென்றதே. 17

பெருந்தவனா காமநோய் பிணைந்து ளானனி
வருந்துவ னவன்படு வருத்தங காணுதல
பொருந்துவ தன்றெனப் பொலிந்த வெய்யவன்
றிருந்திய குடகடற செல்லன் முன்னினான். 18

இருளுந் தானவா குழுககளு மிறுததிறுத் தொழிக்குஞ்
செருவி னாநதெய்த தோாசெரிந் திட்டது சிவனும்
பரிதி நாயகன சேநதது பறநதலை யுழககப்
பெருகு சீப்பிர தாபமபோாத திட்டதும புரையும. 19

பாவ காரிய ருடலமும பலசதிாக காஙகண
மேவ லாலுறுந் தொட ககினை விளிப்பவன் போல
வோவி லாதவஞ் சொரிநதிரு ளொதுககுவெஞ் சுடரோன்
றுவு மேழ்பரித் தேரொடுஞ் தடஙகடற் குளிததான். 20

மணநது ளாருயிர்க கிருமபபன வளர்ககுமங் கிரத்திற்
புணாந்த வேள்வியிற் செய்யவான் றழலுமாய்ப் புணர்ந்து
தணந்து ளாருயிா நீத்தவி சாாத்திற் றகநூ
லுணாநது ளாாபுரி தழலுமா யொளிாந்தது செவ்வான். 21

அருளசி வத்தினின் றெழவெழுந தகிலமு மதுபின்
மருவி யொன்றுறக காததலு மடியுமா போலப்
பரிதி தண்கட லெழவெழும் பறவையா திகளப்
பரிதி தண்கடல் விழவடங கினபயி லிடமே. 22

அளிசெய தின்னலை யகற்றமா ருளொடுங கலந்து
தெளியி னல்லதை செறிந்தறி வுயிர்ககுமா மலநோய்
விளிவ தின்றென விளககுமோர் சான்றதாய் விழிக
ளொளிய தன்மையி னிருப்பவல் லிருள்பரந் தன்றே. 23

பெரிய ராற்பெருங காரியம் பேணினர் முடித்தற்
குரிய ராங்கவ ரொழிந்துழி யொழிந்தவர்க் கினமேற்
சிறிய ராலுமக் காரியுஞ் செய்துகொள் வதுபோற்
சிறிய தாமொளி விளக்கினாற் றிகழ்ந்தறிந் தனர்கண்.

ஆதவற்கும்வெண் மதிக்குமிக் கவிரொளி தனதே
யாத லிற்சுட ரிரண்டினு மடப்படா விருளுங்
காது தற்குரி விளக்கிடைக் கண்ணியர் வதன
மோது றுத்திரா ளிடைமதி யெனவுலாத் தருமே. 25

இருண்ட கேவலத் துயிரென விருண்டன சிலகண்
மருண்ட தாஞ்சக லத்துயிர் மானவே சிலகண்
வெருண்டி டாதொளிர் விளக்கினால் விளங்கின சிலகண்
டெருண்ட வீட்டின ரெனச்செறி யிருள்கழிந் திலவே. 26

அன்பி னைந்திணைக் களவொழுக் கத்தின்மிக் கான்றோர்
வன்பின் மற்றைய பொருள்களைக் களவின்வவ் வுநர்க
ளின்ப வன்பரைப் பிழைக்குநர் பேயிவ ரெல்லாந்
துன்ப மற்றனர் துகடுக ளினர்க்குத வாதோ. 27

தயங்கு பேரொளிச் செக்கரா னெனுந்தழற் பிழம்பி
னியங்கு கார்நிறப் புகைவிரா யிறுத்ததே போல
வயங்கு ருதுபல் லுயிர்த்தொகை யயர்வுற வடுத்த
மயங்கு காரிருண் மென்மெல மலிந்தது மன்றே. 28

மண்வி ராம்புனல் விராவழன் மானமேல் கடற்பால்
விண்வி ராவொளி விராவிருள் விளக்கழல் விராவு
மெண்வி ராவுகால் பொரவிதின் விராவுவான் குறியிற்
றண்வி ராவிய தவளமா மதியெழுந் தன்றே. 29

எழுந்த மாமதி தோற்றலு மீர்ங்கலை யமிழ்தச்
செழுந்தண் வார்கிர ணங்களெண் டிக்கினும் பாந்த
வழுந்து சேறெனப் பானிலாப் பிழம்படர்ந் தன்று
விழுந்த காரிருண் மெய்யெழப் பொய்விழுந் தாங்கு. 30

ஒளிமி குந்தவ ளையினு மூனமா திகழர்
களிமி குந்தவ ளையினுங் கடனமக் கன்றென்
றளிமி குந்ததா ரகைபகற் கழகுரு தழிந்து
தெளிமி குந்ததன் பதிக்கெழி நிகழ்ந்தது நெடுமீன். 31

உருக்கும வெய்யவ ராயினு முற்றவர்க் கின்பம்
பெருக்கு மன்பினர் தண்ணிய ராயினும் பேணார்
கருக்கும் வன்பின ராவர்வெங் கதிரவ னலர்த்தி
யிருக்கு மம்புயஞ் சுருக்கின னிலகுதண் கதிரோன். 32

நொதுமல் காட்டின கோட்டலர் நுண்டுளித் தேறற்
பதும நீடிய பகையினைக் காட்டின வெனத்தாம்

விதுவி னீன்றுற வாதனன் றெனவிழைந் தாங்கு
டதுவ ருதகதண் குமுதமு நீலமு மலர்ந்த. 33

செயலை மாவினுன் மரமெலாம புகழொடு சிறந்த
பயிலு நீரின பதுமநீ லங்களாற் சிறந்த
வுயர்க வார்கொடி யினத்துமென் றுலென வொருப்பட்
டயர்வின் மானுக் கொருகணை யலர்ந்தன முலலை. 34

தமியா வாண்முகத் தொடும்பக னிகர்த்ததண் மதிய
மெமியர் வாண்முகத் தொடுமிப வொத்தில கியதா
லெமியர் வாண்முகத் தொடும்பக லிருந்ததா மரைக
டமியர் வாண்முகம் போன்றன தயங்கிய விரவில். 35

புரிந்த வன்பனைப் புணர்ந்தவர் புணர்முலைக கழிந்து
பிரிந்த மங்கையர் பெருமுலை முன்பக னிகர்த்த
றெரிந்த சக்கர வாகங்க டிங்கள்பைங கதிர்கள்
விரிந்த பின்பகல் பிரிந்தவர் முலையும்வீழ்ந் திலவே. 36

கணவர் வைகிய காரிகை மடந்தையர் கருங்கண
மணம விந்ததண் டாமரை மலரலர் னிகரா
கணவர் வைகிய காரிகை மடந்தையர் கருங்கண்
மணம விந்ததண் குவளையுஞ் சகோரமு மலையும். 37

கரண்ட மேவிய பொய்கையிற் கமலமா மலரிற்
றிரண்ட தேத்துளி பருகியுஞ் செறியிதழ்க் குவளை
வரண்டு வார்மதுப் பருகியு மகிழ்ந்தவண் டொன்றே
யிரண்டு காலத்தும் பிரிவிலார் விழியிழைந் தனவே. 38

வீங்கு தண்புன லெடுத்தெழு மேகங்கள் வளர்ப்ப
வோங்கு பைம்பயிர்க் கொளிர்ந்துதன் வயிற்றெழுந் திங்க
ணீங்க ருங்கரு வுறுத்திடு நெடும்பயன் குறித்துத்
தாங்க ருங்களிப் பானனி தழைத்தது புணரி. 39

அளிக்கத் தக்கன விரவியி னரவிந்த மாதி
களிக்கத் தக்கன திங்களிற் கயிரவ மாதி
யொளிக்கத் தக்கது சுடரிரண் டானுமோங் கிருள்சோ
விளிக்கத் தக்கவர் யாவரின் விழைதகப் படுவார். 40

பிரசம் வார்கணைப் பெருஞ்சுவைச் சிலையெறும்ப் பெருந்தோ
ளரசன் மாமதி வெண்குடை நிழற்றவார் கலியின்
முரச மார்ப்பெழ மொய்குயிற் காகள முழங்க
விரசு காண்மணித் தேர்கடாய் வெய்யபோ ருழந்தான. 41

மாதர் பாலம ருளுதென மைந்தாக ளங்ததா
மாத ராடவர்க் குடைதரு மாரவே ளென்று
மாத ரோடுதங் கணவரை மணந்தன ரவர்பான்
மாதர் வேள்கணை தொடைமடக் குண்டன மாதோ. 42

கொங்கை யன்றிது மாரனூர் தொடுத்தகோ கநகஞ்
செங்கை யன்றிது மாங்கிற மன்றிது செயலை
தங்கு வெண்ணகை யன்றிது தளவுவாள் விழியன்
றிங்கி துற்பல மெனத்தணந் தார்சில ரினைந்தார். 43

காம னூர்மத யானையைக் கருங்குழற் பிணித்துக
காம னுருரு நுசுப்பிடைக் கரந்துதண் கவிகை
காமர் வாண்முகத் தடக்கியிங் ஙனமெலாங் கடந்து
காம வீரராய்க் களித்தனா கலந்தகா ரிகையார். 44

இனையபுன் மாலைவாந் திறுத்த வெல்லையிற
றனைநிகர் கவுதமன் றனது நெஞ்சிடை
நனையென வருமயிநற் போது கொண்டதோ
வினைநிகர் காமநோய் மிகக லாநரசே. 45

மாரனுந் தனதுகை மதுகை தோற்றிரு
ணீரவெண் டிங்களு மெரியு மிழ்நசது
கோரவல விடமெனக் குளிாநத தெனறலுஞ்
சாரவம் முனிவரன் றளாதன் மேயிருன. 46

எல்லுருக் கரததலு மெபூந்த காமநோய
வலலுரு மேறென மதியைப் போழ்ந்தது
கலலுரு வாயினள காதன மாதரா
ளல்லுருக் கின்றதென் றயாந்து மாழ்குமே. 47

உருவெளித தோற்றலு மோடிக கைகளான
மருவுறத் தழுவிடு மாய யோவெனுந்
தெருமரச் சிலையெனச் செபத தீமையாற்
பருவரற் படுத்திகொல் பாவை நீயெனும் 48

எரிகுங கண்ணானென் றறிந்துமீ சனுககெதிாந துடல
மரிக்கும் பேதை யை யிருந்தைபா ல ததவன் மனமுந்
திரிக்குந் தீமையை தெரிவையர் சிததமும் போராற்
பொரிக்கு மாண்மையை யென்னைநீ பொராய்கொன்மன் மதனே. 49

கடித்து மென்றூமெயா நூ திழ்ந்திடப் படுங்காத் தினில்வில்
பிடித்து மென்கரத் தார்பியசைந் திடப்படுங் கணைக

ஒடிகக மெலலிதழ் மாதரை நினைவொடுந ழுறப்பின
முடிததல வல்லைகொல வஞ்சின முழங்கினை மதனே. 50

வெம்பு சாபமுன் வாங்கின தொழியயோ வாங்கின்
வெம்பு சாபம்பின வாஙகுவை சாதமவெட் குரிசி
லம்பு தூவுவை யாயின்வா ளிக்கண்ணு விரதி
யமபு தூவுவ ளன்னவ ளாயுளின் காறுட. 51

தனது சேனையைத தணந்தவாக கலலது சாஙக
டனது சேனையைச சாரநதவாக குறுததிடா தவனைத
தனது சேனையைச சம்புவாற் றணப்பினல் லாது
தனது போரிடைத தணிததலுங கூடுமோ வென்னும. 52

கற்ற கல்வியுங கணணகத தருசனம் புறதமே
யுறற வொண்பொருள் விளககியுண் கண்ணினுக குதவாப்
பெற்றி யொப்புறப் பிறாககெலா முதவியே பேணிப்
பற்று மற்றெனக காவதின் றேயெனப் பரியும். 53

தேயு நீரினை தேயசதிடப் பட்டனை கறையை
காய மேகதி யாகிய கவலையை தூருவன்
பாய சூத்திரப பிண்பபினை பாருமழுத தருககி
மாயை நோயையும் வளாப்பது தககதோ திஙகாள 54

அந்தி வண்ணாதம வெண்பி னிரப்புயா ரமிழுத
முநது தண்கதி பாற்பயிா விளைககுமோ பறமுரு
சிந்த வெமபர வுண்பழ நுனையயிற நீரதோா
நந்த வெம்பிய பாவமன் றோநகு திஙகாள். 55

கரிய நஞ்சினும் வெண்ணிற நஞசுநீ கடியை
பெரிய தண்கடற பிறநதனான் றல்லது பெருமா
னுரிய கண்டநின் றெவரையு முலைசெயயா ததந்
புரியு மென்சடை யிருநதுநோய் புரிதிவெண டிஙகாள. 56

விடங்க ளிந்தவுட் டுளையெயிற் றராவும்வெய் துமிழு
மடஙக ருஙகொடுந் தீயைநீ யாதலி னமல
னிடங்கி டந்துமின னருளினை யலையிகல காம
னுடஙகு டன்றனை பாளிர்மதி தகுஙகொலோ வென்னும். 57

வான்ம ருந்திலக் குமிழுதல வளமபடு புணரி
தான்வ ருநதநஞ் சுமிழ்ந்ததே யெ ரிற்றவத தழுங்கி
மீன்ம லிந்துவர் புலான்மிடை நீ மிடி பளவு
நான்வ ருந்தவு முனிதரா திருநதியோ நபலாய. 58

நல்ல வர்க்கிட ரேபுரி நவையினர் தமக்கே
செல்லும் வண்ணமெல் லாந்திக ழுதவியே செய்து
மல்லல் குன்றுறப் பன்முறை வறந்தனை யணங்கற்
கொல்ல லொல்லெனு மொலிகட லேயென வுரைக்கும். 59

சந்தன மலயக் காலே தமியரை வருத்தி வெண்மெய்
வெந்தனன் கவிகை யாகி விதுக்குறைந் ததுதே ராகி
மந்தமுற் றனைநீ யென்னே மற்றுமன் யதனைத் தாங்கி
வந்தனை நீநட் பார்யார் வருந்தியும் வருத்தா ரென்னும். 60

காமனை யுயிர்த்த மாயக் காமரு விடையின் சாதி
யாமத விடையின் கண்டத் தணிந்திடப் படுத லாலே
தாமணிக் குலமு நம்பாற் றொகுபிணி செய்யா நின்ற
கூமணிக் குயிலோ பீழை கூர்ந்திடா தென்று நையும். 61

இவ்வகை யிரவி னெல்லாப் பொருளினு மினையா நின்ற
செவ்விய முனிவன் சாலச் செய்தவப் பயத்தின் பேறரு
ளவ்விய மளிக்குங் காமக் கருமருந் தளிக்கு நாத
னவ்வியங் கரத்தா னன்றி யிலையென நாட்டங் கொண்டான். 62

வானநாட் டவாக்கு மெய்தா வரம்பல வழங்கா நின்ற
ஞானகேத திரத்தை நண்ணி நாண்மதிக் கண்ணி யார்தா
பீனநா மகல வலமேல யினிதருள் வழங்கு வாரொன்
றானமாங் ககல வுன்னி யொருமருங் கிருந்தா ரோர. 63

பெருந்தவ முனிவரன் பெரிதுங் காமத்தின்
வருந்தின னின்னுநாம் வருத்திற் சாபமுந்
தருந்தரு மெனவரை யிரவுஞ் சாய்ந்தது
விருந்தென வைகறைப் பொழுது மேயதே. 64

இராக்குறி நுகர்ச்சியி னெய்தி னோர்களு
மராப்பாத் தையர்மனை மருவி னோர்களு
முராய்ப்பல விரைகளி னுற்ற மாக்களும்
விராய்ப்பயி றமதிட மேவ மீண்டனர். 65

ஊடிய மகளிரை யுணர்த்தும் பாணியும்
வாடிய வூடலை மாற்றி யின்பமே
நீடிய கலவிக ணிகழ்த்தும் பாணியு
மாடக நூபுரத் தொலிய ருதவே. 66

மெத்திய காரிருள் விடியன் மேவலு
மைத்தடர் காய்வல் லிருளு மல்கிய

நித்திய கேவல விருளு நின்மலன்
பத்திசெய் குநர்மல விருளும் பாறுமே. 67

மழுங்கிய விந்துதா ரகைம ழுங்கின
விளங்கிரு ளுமிழ்த்தொளிர் விளக்கு மங்கின
செழுங்கதி ரவன்வரு மென்று சிந்தைசிற்
கழுங்கிய கவலையி லடங்கி னுளென. 68

சந்திர னெனுமொரு தநயன் மாணொளிக
கொந்துகொண் டிலகிய கோலங் காண்டொறு
மந்தின்மெய் மலிந்தெழு மாழி மற்றவ
னந்தொளி காண்டொறு நந்தன் மேயதே. 69

வாரணத் தழனிகண் மனைதொ றீண்டின
வாரண முழக்கமுங் கிடைதொ றண்ணின
பூரண னருளிய பொருவின் மந்திரங்
காரணி கருக்குரீஇ கரைதன் மேயின. 71

காவலர் நகர்தொறுங் கடுக்குங் கைப்பறை
யோவின கடலொலி யோடு மற்றெதிர்
நாவலர் துதியொடு நன்கி யம்பின
தேவர்மந் திரந்தொறுஞ் செறிந்த டல்லியம். 71

இருளெனும் பகைக்கழிந் திளையுந் தாமரை
மருமலர்க் கிழத்திதன் வாட்டம் வீட்டுவோன்
பரிதியின் வரவினைப் பகருந் தூதென
வருணன்வந் தெழுந்தன னம்பு ராசிமேல். 72

பாச வறிவும் பசுவறிவும் பரந்த வருளின் முழுதடங்கத்
தேசு விரியுஞ் சிவஞானந் திகழ்ந்து விளங்கு மாறேபோன்
மூசு மிருளின் விழிக்குதவு மொய்த்த வுடுவு மதியொளியும
வீசு கிரணத் திடைக்காப்ப வெய்யோன் வேலை முகட்டெழுந்தான். 73

இரவை யகற்றி யொளிபரப்பி யிலகுஞ் சுடரோன் குடதிசையிற்
பரவை குளித்துங் குணதிசையிற் பரவை குளித்து மணியுருவின்
விரவு முவரு மாறியங்க மிக்க விளைப்பு மொருவுநர்போற்
காமென் மலரிற் புனலெதிர்தூய்க் கரைந்தார் மறைபூ சுரர்பலரும் 74

அருளிற் பெரிய சிவபெருமா னுன்ற வருவ மெதிர்நோக்குங்
கருணை யடியார் திருமுகமுங் கண்ணு மனமு மெனமலர்ந்த
பெருகு மதுத்தா மரையந்தப் பெருமா னுருவப் பொலிவினுக்குத்
திருகு மதத்தா ரெனக்குவிந்த தேன்செய் குமுதத் தொடுகுவளை.

கரும வகையை யென்னென்று கரைவா மிரவிற் களிகூர்ந்து
பரிதி யெழலுஞ் சிலவுயிர்கள் பருவந் தழிந்த விரவெல்லாந்
தெருமந் தழிந்த சிலவுயிர்கள் செம்மாந் தின்பக் கடற்குளித்த
வெருவி லுயிர்க டொறுஞ்செயல்கள் வெவ்வே றுகி வளர்ந்தனவே. 76

விடிய லடிப்ப வைகறையே விமலன் பாத முளத்திருத்திக்
கடிமென் மலர்வா ளிகடொக்கு காம னமரிற் சிறிதயர்ந்த
முடிவி லரிய பெருந்தவத்த முனிவன் வளர்நாட் கடன்முடித்தப்
படியில் வளத்தி னுயாசம்பு பதியை நோக்கிப் படர்கின்றான். 77

அமையாக் காதற் பெருங்காம வாழி பெருகி யயில்வேற்க
ணுமையா ளொருபா லினிதமா வுலக முழுது மொருங்குயிர்த்தா
னமைநா டியமெய் யுணர்வுங்தோ தளரப் பலகாற் றபுமுளத்தோ
டிமையா ரிறைஞ்சுந் திருவானைக் காவி னெலலை யெதிர்கண்டான். 78

கண்டவ னெழுந்து பொங்கிய காமக் கடல்கரை யிகவுறு தடங்க
விண்டனன் கவலை தண்டென நிலமேல் விழுந்தன னெழுந்தன னின்ப
நுண்டுளி யரும்பும் விழியினன் மறைக ளுவல்செழு நாவின னடந்து
மண்டிய பொன்னி நதிப்புன லாடி வளஞ்செறி யகநகர் புகுந்தான். 79

ஆங்குள தீர்த்த மனைத்தினும் படிந்திட் டருள்கெழு பூதிசா தனமு
மோங்கிய விதியா லணிந்தெழுத் தைந்து முறைத்தரு வுருவரு வுருவாய்
நீங்கரு மலத்தின் வலிகெடுத் தெவர்க்கு நின்மல ஞானமுய்த் தருளும்
வீங்கிய கருணைப் பிரமலிங் கத்தை விழியெதிர் கண்டுதொழ்ந் தெழுந்தான். 80

என்று கூற விருடியர் சூதனை, நன்று கூற நவில்பிர மேசனென்
றொன்று நாமமங் குள்ள பிரான்றழீஇ, நின்ற வாறு நிகழ்த்ததுகென் றாரே. 81

வேத நாவினர் மெய்யுணா நெஞ்சின, ரேத மேதுமெய் யாத வியல்பினர்
தீது சீரவி றைதலுஞ் செய்தவச், சூத மாதவன் சொலலுத தொடங்கினன். 82

இராதந் திரமென் றுருகற்பத் தியைந்த கிரேதா யுகத்தளிகள்
விராவுங் கமல மலரணையான் விளங்குஞ் சிருட்டித் தொழில்பெறுவான்
பராவி வழிபா டினிதாற்றும் பரிசா லனைய திருநாம
மராவு மதியு மணிந்தாருக் காயிற் றெனமற் றறைகிற்பான். 83

கண்டு பணிந்த கவுதமனார் கடிமென் மலரா திகள்கொணர்ந்து
மீண்டு மலத்தின் வலிமுருக்கும் விதியாற் பூசை யினிதியற்றித்
தொண்டு பலவு மந்நாட்போற் றுழிக்கச் சிலநாள் புரிகாலை
யண்டா பெருமான் பணிக்கிரங்கி யடல்வெள் ளேற்றி னெதிர்நின்றான். 84

விலங்கற் கரைய னின்றெடுத்த மிளிர்பூண் முலையா ளிடந்தழுவ
வலங்கற் கடுக்கை முடிகதிர்ப்ப வமரர் முனிவர் தொழுதேத்த

வலக்கொள் பூதம் புடைநெருங்க மழவெள் விடைமே னின்றாதந்
துலங்கு மலர்த்தா ளுறப்பணிந்து சூழ்ந்து குழைந்து துதிக்கின்றான். 85

இணைமலர் சிந்தும் வேழஞ் சிலரொடு மெறிவித் தாய்நின்
சினகரந் தகர்த்த வேழஞ் சிவகதி படைவித் தாயா
மனகளை காவ னீழ லண்ணலே யமர ரேறே
யுனதருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுணரு நீரார். 86

பதிவிர தைபருக கொவாம் பரிமட வொருசான் முகும
பிதிரொளி பங்கி பாட்டு பிரான்மனை விழைந்த பாவ
விதமுபு சகல ஆாதத வீரிய மளித்தா யின்பம
பொதியருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா புகலு நீரார். 87

மறைமுடி தனக்கு நீண்ட மாலயன் முடிக்கு மெட்டா
தறைகழற் செய்ய பாத மதிக்குறைப் புனலும் பாம்பும்
பிறையுமென் றிவற்றை யெல்லாம் பிறங்கொளிச் சடையில் வைத்தாய்
நிறையருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நினைக்கு நீரார். 88

மருமலி கின்ற மெனபூ வாளிகள் கழைவி லேறறிப்
பொருமொரு தேவ னுக்கை பொடித்தனை பொருவின் முதகி
யருவுக்ச் செகக லோச்சு மொருவருக களித்தி யானின்
றிருவருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா தெரிக்கு நீரார். 89

சிறுவிதி புரிந்த வேள்வி தீவினை யாக்கித் தேவாக்
குறுமுறை செய்தாய் தந்தை யுயிர்கொலை புரிந்த பாவ
முறுகுபுண் ணியம தாக்கி முதன்மையோர் பாலாக் கீந்தாய
பெறுமருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேணு நீரார். 90

ஒருவாபாற பிறந்தார் தம்முட் கலவிசெய் யொழுக்கந் தீதென்
றருளினை நினது மெய்யி னுக்கிய வுமைபொன் வாணி
வருமரன் மாயன் வேதன் மூவரு மணப்பச் செய்தாய்
பெருகருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேசு நீரார். 91

தீமபுனல் குடைந்து தூய திரவியத் தியற்றும் பூசை
பாம்படி விதித்தாய் சீமற் றழகடத் தாட லென்பு
வேம்பொடி கொண்ட தனறி வேடன்மிச் சிலுவகைக் கொண்டா
யோம்பருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுணரு நீரார். 92

எண்ணிரண் டாண்டே முன்ன ரீந்தனை யதனைத் தெள்ளி
யண்ணிய கால னாவி யடர்த்தொரு பாலன் றன்பா
லெண்ணிரண் டாண்டே யென்று மெய்துமா கடைக்கண் வைத்தாய்
நண்ணருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நயக்கு நீரார்.

வெல்லமா விழைந்த வாணன் வீங்குதோ ளைந்நூ றைய
வல்லெறுழ்த் தோள்க ளெல்லா மாற்றினை விழைந்து நீயே
சொல்லமர் விளைத்துப் பாதத்தன் றொடுசிலைத் தழும்பு கொண்டாய்
நல்லருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நவிற்ற நீரார். 94

மாலொடு பொருத தோன்று வாசலை மேநிதத்து வீழ்ந்த
சோலையின் னவாகு மூதத்தட் குறுகிப்போர் துரையு நட்டு
மேலைவா வலிக ளெலாம வேறுவே றாக்கு நினைநய
சாலருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவ சாற்று நீரார் 95

ஓங்குசெய் மனைவி கலாய்த்த தீர்த்த வெகுளி யயன்பால
வீங்ககமுன் புரிந்தா யின்றம் மெல்லிய லினயந் துய்த்த
நீங்கருஞ் செல்ல னீங்க நினைவினைக கொடுத்து நின்று
யோங்கருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுரைக்க நீரார் 96

எனத்துதி யியம்பி நின்ற விருடியை யினிது நோக்கிக்
கனத்தவண் டொருங்கு கொன்றைக் கண்ணியா னருளிச் செய்வான்
மனத்துய மொழிதி தாச ரதியினின் மனைவி சாப
மெனைத்தும்விட் டகல நின்பா லெய்துவ னினைய மெய்த 97

அறைறநாள் காறு நின்பா லனங்கவே ளமர்செய வாளி
யுற்றுட லாது நிற்க வோங்குமித தலைத்தி னந்தய
பொற்றநற் கழற்ருட் பூசை புரிந்தநீ வதிக வென்று
கற்றைவார் சடையார் கூறிக் கரந்திலிங் கத்து ளானார். 98

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருடனைக் கொண்டு நாளும்
புண்ணிய முனிவன் சாலப் பொருவின்மா தவங்க ளாற்றி
வண்ணமென் மலர்க ளாதி மாண்பொருட் டூவிய பூசை
பண்ணியங் கிருந்தான மீட்டும் பலபகல் கழிந்த வன்றே. 99

ஆயதோ ரமையந் தனனி லயோத்தியென் றுலகம் போற்றும்
பாயசீர் நகரின மேய படாசிலை யிராம னென்பான்
மேயசீர் மிதிலை நோக்கி வியத்தகச் செலவான் பாதந்
தோயமாண் கலவின வண்ணஞ் சுடர்தசொடிக் கொழிந்த தயயா. 100

கல்லுரு வொழித்த லோடுங் கனங்குழை யெழுந்து வல்லே
யல்லுரு நிருதர் சேனை யழித்திட வந்த செம்ம
னல்லுருப் பாதம் போற்றி நயத்தக்கு கணவனை மாட்டு
வெல்லுரு விலிசெய வெமபோர் விழுமமாங் கொழியச் சார்ந்தாள். 101

பிரமலிங் கத்திற் பூசை பேணுபுண் ணியத்தினை பேற்றுல
விரவிய சாப நீங்கி மேவிய மனைவி யோடு

பழியகற் கனழு தானமுன் டயினுழவ ழிறகலைக மேவிச
சரமெறு மெப்புறப்பட்ட தயதசனன் முனிவர் கோமான. 10

அங்கிரோ சடைப்பெருயான் கவுதமனுக கிருஞ்சகமங கனிதத வாற்றுற
சங்கருவீ சுடனெனுமபே தககதிதே தாயகதந்திற றபூவி நினறுல
மங்கையான் மலமாதி மேட்டம கதுய வானவீடு வாஞ்சைப் போககும
பொஙகுமர ருளசுபகதுஞ் சஙகமே சுரபலதுபுகலமேவ றுண்டோ. 10

பிரநீச ரெனும்பெபருஞ சஙகமே சுரமெனனுய பெயருமபூண்டா
வபநாளு மினிதருள வாஙக மேக வதிரபபு திரதத்ந் தோயமேவாக
குரமாதி நரகுணமும பல்பொரளு முயாவீடு முறுயா சாதி
வினூர்தக கசகலிறு சைசரமெகாறசித தமுறிமேயப மேவா தனமேற. 10

கோட்தமெபருநதவசதது கவுதமரு வழிப டன் கொலலைக சொற்றும
வாடாத பெருஞ்செலவத தனதனமுழி பங்கமைத வகுதத கண்ணாரி
னீட ழிப் பெருநிலகதி லைஞனொறு பாதலமே கேழ்கதா வீரென
னீடாக பெருநகத லாஙகதசருபப குதபுனி யுமைக கலாமான 10..

குபேரன் வழிபடுபடலம்.

வெள்ளி மால்வரை மேவிய வித்தகர்க்
குள்ள வாறுயர் பூசனைப் பேற்றினு
னள்ளு தோழ னெனும்பெயர் நாமடைந்து
கொள்ளு மேன்மைக் குபேரனென் பானவன் 1

அளகை மாநக ரானுமு மையிரு
களனி லாவிய காதகன கண்ணுதல்
விளரில பூசனை மேதகு பேற்றினால்
வளநி லாவிய வையகங் காக்குநாள். 2

தன்கு டித்தம ராகிய தனமையா
னன்கு முறறிய நாலவகைச சேனையுங
கொன்கொ ழிப்பக் குறுகி நெருங்குமா
பின்கொ டுததிரி யப்பெரி தாற்றினான 3

நதியின் மன்னவ னீங்கலு மன்னவன
பதியின மல்கிய பல்வள முங்கவாந
தெதிரின மேன்மை யிமையந்து பெருங்கவின
பொதியும் புட்பக முங்கொடு போயினான 4

இருப திற்றெறுழ்த் தோளினி ராவணன
செருவி னுய்ந்தொளி செய்திகரு போனங்
கொருவு மோகைய னேங்கு கயிலையைப்
பொருவி லன்பொடு பொள்ளென நண்ணினான. 5

திண்ண மாகிய செயதவ மாற்றினு
னண்ண லாரடித் தாமரை யன்பொடு
வண்ண மாமலர் தூவி வணங்கினு
னண்ண லான்செய் நலிவினைக் கூறினான. 6

தேவ தேவ திகம்பர தேவர்கள
யாவ ருந்தொழு தேத்து மிறையவ
பாவ காரி பறிதொழி செலவநான
மேவு மாறு விளித்தரு ளென்றனன். 7

தோழ னின்னைக் கொண்டெய்ய தேசத்தலுந்
கேழி லாத கிளர் நதிந்த தங்கள
போழி றுணைபுரை சீப கலைடகணித
தாழி றுலிவ தோ நல தாயி றுண ௮

தேவ வருடம பன்னிரணடு செல்லப பாசு பதவிரத
மேவி யரிய தவம்புரிந்து விழைந்து நமது பூசனையுந
தாவில விதியான் மிகசசெய்தாய் தனத விளிந் வெருவறச
பூவிற் பொதும்பா வளரொன பூமி யுளதங கினிதெய்தி. 9

பந்த மகற்றுங குளிர்தீர்த்தம் பலவும படிந்து தவததுயாநத
நந்தி வணங்கு நந்தீச நலவுகக வால கிலலீச
முந்து மளவில் சிவலிங்க முளைத்தங குளவா மவையெவலாங
கந்த மலர்தூய வழிபட்டுக் காத லொடிம்மை குதிகண்டாய 10

சின்னாள் கழியச் சிலை ராமன செருவி லரக்க னுயிர்குடிப்பப்
பின்னா னனது பெருந்திருவும பிறங்கா நின்ற புட்பகமு
முன்னா ளனவே நின்பாங்க முறறு மிதுவெய யெனககயிலை
மன்னா நின்ற பெருமானா வகுதது விடைநல கினாயாதோ. 11

விடைதந் தருளுந் தனித்தருமம விடைமேயக குயாதத பெருமானை
மடைவின் டொழுகும பேரன்பினை வணங்கிக கயிலை வரைநீங்கி
நடைகொண் டவனித தலத்தினறை னணணுந தலங்கள பலபணிந்து
புடைகொண் டொழுகுங காவிரியின மருங்கு புகுந்தான் பொருட்கிழவன. 12

அங்கு நகர மெதிர்நோக்கி யவனித தலததி னுறச்சார்ந்து
பொங்கு புனறகா விரியாதிப் புனிதத் தீர்த்தம பறபலவுந
தங்கு விதியாற் றினிதபடிந்து தயங்கு மிலிங்கம பறபலவுங
கொங்கு மலர்தூய்ப பணிநதமுத லிங்கர் திருமுன குறுகினான. 13

மீளா வடிமைப் பெயரனபின் வெண்ணா வலினமுதற கட்கணியைத
தோளா மணியைப சுவையமுதைத் தொழுது வணங்கி வலமவந்து
நீளா தரவி னிருந்தொருசார் நிசியுந் துயிலா தெழுததைநதுங
கோளா னதுதீர் தரக்கணித்தான குருவெங கதிரோன கடலுதித்தான. 14

அங்க ணொருசார் தன்பெயர்கொண் டமைய விலிங்க மொன்றிருத்தித
தங்கு மறையா கமவிதியாற் றண்டா விருப்பிற் பூசைபுரிந
தெங்கு நிறைநத பூரணனை யெல்லாப் பொருட்குங காரணனைப்
பொங்கு பரமா னநதமெனும பொருளை நினைந்து தவமபுரிந்தான. 15

அற்றைத் தினம்போற் பலநாளங களைகைப் பெருமான வழிபாடு
முற்றப் புரிந்து வருகாலை முக்கண் ணுருவச் சிலைராமன

வெற்றிப் படையா லரக்கனுயிர் விளிப்ப விழுந்த புட்பகமு
மற்றைப் பொருளுங் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தான் றனது பதிசார்ந்து. 16

பேறு ருடற்றும் பெரும்பகையும் பிறவிப் பகைசெய் யாணவமு
மாறு வினையு மாயைகளும் வறுமை பிணியா திகள்பலவும்
வீறு மழிய வோட்டவரும் வேட்டாங் கருளு மெஞ்ஞானருங்
கோறு வருளுங் கொடுத்தருளுங் குபேர லிங்கம் வழிபடினே 17

வடமா திரத்துத் தலைவன்மிக வழிபா டாற்றுந் திறமொழிந்தாங்
கிடமா மதிலக மொருமூன்றுஞ் சிந்து மிறையே யடியாராய்த்
தடமா மதிலொன் றினிதிழைத்த தன்மை தெரிந்த வாறுரைப்பாந்
தொடமா தவத்தீர் கேண்மினெனச் சூத முனிவ னோதுமால். 18

திருநீற்றுத் திருமதிற் படலம்.

செங்கட் சோழருந் தேமமுழுலை மேவாசரு, மங்கட் கூடி யரட்பணி செய்யுநாட்
டெங்கக் கோயிலிற் சூழ்மதி லியாவையும், பங்கிற் கோலிப் படைக்க முயன்றனர். 1

ஆங்கு நாத னருளிரு மேலாமொழி, யீங்கு நீர்பணி யாவையுஞ் செய்திரே
யோங்கி யாவையு முள்ளடக் குமதி, லீங்க வென்று நிவந்தது வானிடை. 2

ஓது வான்மொழி யொண்செவி யேறலு, நாத னருளிதெனி னன்றென.
நீதி வேந்தரு நீண்மதில் செய்திலர், மாதி யெயிலைப் பாமான நகன்றனர். 3

திருமால் பிரமன் புருகூதன் றேவர் முனிவர் போற்றிசைப்ப
வொருநா வலின்கீழ் வீற்றிருக்கு முமையாள் கணவன் மதிசூடி
மருவார் கொன்றை மலரலங்கல் வயங்குந் தடந்தோ ளெழுந்தேசன்
பெருவாழ் வுலகுக் கருளுவான் பிறங்கு மதில்செய் திடநினைந்தான் 4

பணியா திடினு மதுவேற்றுப் பயனைப் பெறமா லயனமுதலோர்
தணியா விழைவி னருட்கடைக்கண் டன்னை நோக்கி யெதிர்நிறப
வணியா நகர மெவற்றுள்ளு மதிக வுரிமை தனக்கா மிம
மணியா லகக்கு மதிருனே வகுப்பித் திடுமா மதிசதிட்டான். 5

தாழ்ந்து பழிச்சு மடியார்க்குத் தனதின் னருளைத் தன்னேடு
வீழ்ந்து வழங்கும் பெருங்கருணை விமல னிருதப் பணியொருவர்
வாழ்ந்த மனத்திற் செயவிரப்பின் மறுக்க மாட்டா மையைக்குறித்தே
போழ்ந்த மதியா திகள்கரந்து பொறப வேறு வரநினைந்தான். 6

அருளிற் கலந்த திருவேட மல்லாற் றனக்குப் பேறுவகை
தருவ திலையென் பதுமதுவே பணிக்குத் தகுவ தென்பதுவு
மருளிற் கலந்தார் களுமறிய வார்செஞ் சடையுங் கறக்கலையுந்
தெருள்கண் மணியு நீற்றணியுந் திகழு முருவத் தொடும்போந்தான். 7

தவத்தால் வருந்த திருப்பணியாற் சால வருந்த லவைகளே
யவத்தாம் வினைகண் முழுதகற்றி யருள்சேர் கதிக்கு வித்தாகு
பவத்தாற் சுழல்வோர் களுமறிந்து பணியே புரிய வைந்தொழிலு
நவத்தா ரணியா திகட்கியற்று நம்பன் கருத்தாற் செயமதித்தான்,

அவனு லவனா லதுதன்று லனைத்தும புரியுந் தனதியல்பை
புவிமே லெவர்க்கு மறிவிக்கும் பொருட்டும் புவியோர்க் கலதுபணி
தவவா யாமை யறிவிக்கும் பொருட்டுந் தச்சர் முதலோரைத்
துவர்வார் சடிலப் பெருமானார் தொழிலுக் குரிய ராக்கினார். 9

எல்லாம் வல்ல தனதியல்பு மீண்டு கருமந் தமக்கியைய
வெல்லார் தமக்கும் பயனுதவு மியல்பும் விபூதி யெனும்பெயரைப்
புல்லா நின்ற திருநீற்றின் பொலிவும் விளங்கக் கூலிக்கு
நல்லா தரவி னீறளிப்ப நயந்தா ரவற் பெருமானா 10

தெளிக்குந் திருநீ றதனைத்தஞ் செய்கைக் கேற்பச் செழும்பொனாயக்
களிக்கும் வகைசெய் தறன்கடைகள் கதுவா தொழிக்கும் பெருஞ்சிறப்பால்
வெளிக்க ணருசித் தரைப்போல விளையாட் டயரு மமுதேசர்
கொளிக்கும் வகையின் றியெவரு முறுதி யோடு பணிபுரிவார். 11

நிலைபெ றப்பல துளைதுளைத தாணிக ணறுவித
கொலைமு கத்தவ வெனப்படை குடங்கையி னேர்ச்சி
மலைபி ளர்த்தவன் பூண்யிற் கொணர்குந ரொருபாற்
சிலைபி ளந்தரிந் திணங்குறச் சேர்க்குந ரொருபால். 12

பொருப்புக் கொம்புறப் புதுமணல் குவிக்குந ரொருபா
னெருப்புக் கொப்புற முலத்திர ணீற்றின ரொருபா
லிருப்புக் கட்டிக ளெரியின்வைத் தடிக்குந ரொருபாற்
கருப்புக் கட்டிக ணிறைகளிற் கரைக்குந ரொருபால். 13

மாறு மிட்டிகை வேறுவே றியற்றின ரொருபாற்
கூறு மிட்டிகை குறைதழற் படுக்குந ரொருபா
லூறு கொட்டிநுண் மணல்விராய் நுணுக்குந ரொருபால்
வேறு பட்டவல் வினைகளு மொறுக்குந ரொருபால். 14

இன்ன வாறுபல் வினைஞரு மீண்டின ரிழைப்பக்
கன்னி மாமதில் வளர்தொறுங் கண்ணுதற் பார்த்து
நன்னர் வேட்டமோ டுத்தவெண் ணுவலி னிழலா
ரன்ன மாமதில் வரிசையே லடிமிதித் திவர்ந்து. 15

முற்று மோர்முறை சூழ்ந்துமும் மலப்பகை கடந்து
பற்றி லாருயிர்ப் போதந்தன் பாததா மரைக்கீ
ழுற்று வேறறத் தோன்றுறு தொளித்தென நிலைதி
னற்ற மேதுமி லாவகை யடைச்சினர் மாதோ. 16

மண்ணிடை வரிசை யெல்லாம வைகலு மமுத்திப் பின்னர்
விண்ணிடை நிவந்து தோன்ற வியன்மதி விழைத்துத் தம்பா

னண்ணிய வரிட்ட நீங்கி நலத்தகு மிட்ட மெய்த
வண்ணினர் தம்மை நோக்கி யருளினா லருளிச் செய்வார். 17

சித்தெல்லா முடைய நம்மாற் றிகழ்தரு பொருள்க ளெல்லாம்
பைத்தநா ணிலத்தீ ரிந்தப் பரந்தமா மதிலி னாக
வைத்தன மாத லாலே வரங்களை வேட்டோ ரெல்லாம்
மெத்திய வன்பா லிந்த வியன்மதில் சூழ்க வென்றா. 18

அன்றுதொட் டவனி யுள்ளோ ரருமகப் பேறு வேட்டும்
வென்றியை விழைந்து மாறு வெறுக்கையை விழைந்து மின்ப
நன்றியை விழைந்துஞ் சால நாட்டினை விழைந்து மிவ்வா
றொன்றிய மதில்சூழ் போந்திட் டிளைப்பிலா வரங்கொள் கின்றார். 19

மதிலினைச் சூழ்வா மென்று மனையகந் தனைநீங் கிற்
பொதிதரு பாவ மாதிப் புலவினை யவனை நீங்கு
மெதிர்கொளின் வரங்க ளெல்லா மெதிர்கொளுங் கதுவின் ஞானங்
கதுவுறுஞ் சூழிற் சூழுங் கரிசறு முத்தி நான்கும். 20

வலம்புரி கின்றோ மெல்ல வைக்குமோ ரடிக்குக் கோடி
நலம்புரி பரிமே தங்க ணவையறப் புரிந்த பேறுஞ்
சிலம்புறழ் மதிலை யந்தோ சிறிதவ மதித்தா ரேனுங்
குலம்புரி சுற்றத் தோடுங் கொடுநர குழப்ப ரென்றும். 21

தடநெடு மதிலை யோர்காற் றம்மியல் பானே சூழின்
மடவாக ளேனும் பாவ வல்வினை முழுதுந் தீர்ந்து
கடவுள ராவ ரென்னிற் கரிசறு முனிவீ ரந்த
விடவிய மதிலின் மேன்மை யாவரே யியம்பு நீரார். 22

தண்ணிய தாகி யெல்லார் தமக்குமின் புதவித் தானு
நண்ணிய வுணவ தாகு நறும்புன லுருவா நின்ற
வண்ணலே யானுந் தாழா தவமதித் தவரை முன்னாப்
பண்ணிய முறையுங் கேண்மி னெனப்பகர் கின்றான் சூதன். 23

அமுதலிங்கேசருண் முறைசெய்தபடலம்

குவலயத்துச் சிவம்பெருக்குங் கோச்செங்க ணாரிறுத்த
தவலில்பெருஞ் சிவத்துவிசர் சகலகலை வல்லவரா
யுவமையிலா கமக்கடலி னுள்முழுதுந் துளைந்தவராய்க்
கவளமத கரியுரியார் கழலருச்சித் துறுநாளில். 1

மன்னவரும் பணிகேட்ப மறுபுலத்தி னுள்ளவரு
மென்னவினை புரிந்திடினு மின்றியமை யாததமை
நன்னயத்தி னுடன்படுக்கு நலத்தகைமை யுடைமையினா
லன்னசிவத் துவிசரெலா மகமதித்துத் தருக்கினரால். 2

ஒப்பற்ற ஞானதலத் தொழியாத வாழ்க்கையினு
மப்புற்ற திருமேனி யமுதலிங்கர் பூசையினுஞ்
செப்புற்ற பெருமையெலாந் திகழ்ந்தனவென் றறியாமே
தப்புற்ற வகமதிப்பாற் றவறுகளே புரிந்திட்டார் 3

கணிகையர்த நலநுகர்ந்துங் கண்ணுதலார் பொருள்கவர்ந்தும்
பணிபுரிதல் பாணித்தும் பயிலொழுக்க நனிவிடுத்து
மணிதுளக்க வியமியம்பல வகுத்தலிவை யல்லாது
பிணிதுளங்க வுபசாரம் பேணாது பிழைத்திட்டார். 4.

உள்ளந்தங் கிபகாவே யுடையவரா யிவர்நடப்பக்
கள்ளந்தங் குறினவர்க்குக் கள்ளந்தங் குதற்குரிய
வெள்ளந்தங் கியமுடியார் விளங்குதிரு வுளங்கறுத்துப்
பள்ளந்தங் கியநதியிற் படுத்துமென நினைந்திருந்தார். 5

பிழைதீர்க்கும் பிச்சாட நாயகர்க்குச் சிறப்பெய்தத்
தழைநாவ லுடையார்க்குத் தனையனொரு வனைவைத்து
விழைவோடு மனைவோரும் வெளிக்கொண்டு கொள்ளிடத்துக்
கழையாடாப் பெருநீத்தங் கடப்பதற்குக் கலத்திவர்ந்தார். 6

முருகுவிரி வெண்ணாவன் மொய்ம்பிழலின் வீற்றிருந்தார்
திருவருளா லொருசூறை சென்றலைப்பக் கலங்கவிழ்ந்து
பெருகுபுன லிடைமடவார் பிள்ளையுட னனைவோரும்
பளுவா லுற் றுயிர்மடிந்தார் பார்முழுதும் பனிப்பெய்த.

அருளினுக் குவமை யில்லா வமுதலிங் கேசர் தாமே
திருவுளங் கறுத்துச் சார்ந்த சிவத்துவி சனையுங் கொன்று
ரொருவர்கண் மாட்டுங் குற்ற முஞற்றுறு திருத்த னன்றென்
றிருநிலத் தவர்க ளெல்லா மெண்ணின ருறுதி கொண்டார். 8

வெறுப்பறு தாயின் மிக்க வெறுப்பறு தாயே யான
வெறுத்தமென் சாயை நாவல் விரிநிழ லிறைவர் தம்மால்
வெறுப்பன செய்தா ரெல்லாம் விளிந்தன ரென்று லந்தோ
வெறுப்பன யாவர் மாட்டும் விளைத்திடார் திருத்த லேயாம். 9

இரும்புன னதியிற் செல்லா தெஞ்சிய சிறுவன் றனைப்
பெரும்பெயர்ப் பொருளா யுள்ளார் பேரருட் கிலக்க மாக்கி
யரும்பொருட் கலைகள் வேதா கமங்களு மருளி மேன்மை
தரும்பணி விடையின் வைத்தார் சகமெலா மிறும்பூ தெய்த. 10

வெற்றிவேற் குமரப் புத்தேள் வெள்ளிமால் வரையி னின்றும்
பற்றிகல் கடந்தார் பூசை பயிற்றுதற் குரியா ரென்று
செற்றிய வளத்தின் மிக்க திருப்பிட வூரின் மேனாட்
குற்றமின் மறையோர் தம்மைக் கொணர்ந்துதா பித்திட் டாரால். 11

அத்தகு மறையோர் தம்மு ளறிவினிற் பெரிய ராகிப்
பத்தியின் வழுவாச் சிந்தை பரித்தவர் சிலரைக் கூவி
யுத்தம பூசை யாதி யுஞற்றுதற் குரிய ராக
வைத்தன ரொருவெண் ணேறவன் மணிநிழ லமர்ந்த வள்ளல். 12

தொல்வினைத் தொடரா மேன்மைத் தூயவே தியர்க டாமுங்
கொல்வினைக் குரிய சூலங் குடங்கையிற் கொண்ட செம்ம
னல்வினைக் கருளு மாறு நல்லன வல்ல வான
புல்வினைக் கொறுக்கு மாறும் புந்தியிற் றேர்ந்து தேர்ந்து. 13

அச்சமு மன்புந் தாங்கி யண்ணலார் மகிழ்ச்சி கூர்ப்ப
வெச்சமில் லாத சைவம் வைதிக மிரண்டி னானு
நிச்சலும் பூசை யாதி நின்மலப் பணிக ளெல்லா
முச்சகம் வியக்கும் வண்ண முற்றுறப் புரியா நின்றார். 12

உமையொரு பாகர் பூசை யுஞற்றுமந் தணரை யந்த
வமுதலிங் கேச ரன்றே யகமதித் திறைஞ்சி னோரு
மிமையவ ராதி யோரா லிறைஞ்சிடப் படுவ ரென்றாற்
றமதருட் பெருமை யாரே சாற்றுதல் வல்ல நீரார். 15

பரிந்துபின் னிரக்கஞ் செய்த பரமனார் சரிதந் தன்னைத்
தெரிந்தவர் தெரித்தோ ரெல்லாந் தீவினை முழுது நீங்கி

விரிந்தபல் கதிக டம்முள் வேட்டநற் கதியுண் மேவிப்
புரிந்தபே ரின்ப வெள்ளப் புணரியுட் டிளைத்து வாழ்வார் 16

பொய்யினை யறுக்கு ஞான பூமியில் வசிக்கும் பேறுங்
கொய்யலர் மலருந் தீர்த்த மொன்பதுங் குடையும் பேறுஞ்
செய்யரு ளமுத லிங்கர் தெரிசனப் பேறு மெய்தும்
பையவிப் புராணந் தன்னைப் படித்தவர் கேட்டோர்க ளெல்லாம். 17

விழுமிய வமுத லிங்கர் வியத்தகு சரிதந் தன்னை
யெழுதினோ ரெழுது வித்தோ ரெழுதியீந் தவர்க ளெல்லாம்
வழுவறு மெழுத்தொவ் வொன்றுக் கோரோவொரு கற்ப மான்ற
செழுவிய சிவலோ கத்திற் சென்றுவாழ்ந் திருப்ப ரன்றே. 18

என்றுயர் சூத மேலோ னிலகிய ஞான பூமிக
கொன்றிய சரித மெல்லா முரைத்தன னுவைத்த லோடு
நன்றியின் மலர்ந்த சிந்தை நைமிச முனிவ ரெல்லாம்
வென்றிகொள் பரமா னந்த வெள்ளத்துட் டிளைத்து வாழ்ந்தார். 19

அருள்வளர் சம்பு மூலத் தமுதலிங் கேசர் வாழ்க
வருமகி லாண்ட வல்லி வாழ்கவே தாக மத்தின
பொருணிலை வழாது வாழ்க புகழ்திரு வானைக் காவாந்
திருநகர் வாழ்க வாழ்க தேயங்க ளனைத்து மாதோ. 20

செய்யுள் அகராதி.

அ.

அகத்தியதீர்த்தப்பாங்கர்	62
அகன்மாநிலத்தை	120
அகிலகாரணா	125
அகிலமுமுயிர்த்ததாயே	78
அகிலமுமுயிர்த்தநின்னுல	86
அகிலலோகமும	117
அகோரமனுவால்	144
அக்கினிதீர்த்தப்பாங்கர்	62
அங்கணகன்று	111
அங்கணொருசார	181
அங்கண்வாழ்தரு	28
அங்கதன்றன்னை	104
அங்கிகரத்து	137
அங்கிசம்பந்தமாகி	63
அங்கிநோசடை	179
அங்கிமேற்றிசை	156
அங்கியினுத்தரத்தில	151
அங்குசகரமெதிர்நோக்கி	181
அங்குரம்புரி	141
அங்குவிளங்கும	67
அசித்துமுப்புரம்	127
அச்சமுமன்புந	187
அச்சுதத்தோடு	148
அஞ்ஞானவிருளோட	50
அஞ்சலென	107
அஞ்சனமெழுதி	25
அடங்கிநோற்ற	72
அடரும்வல்வினை	107
அடிமையானவர்	3
அடியவர்செய்திடும்	73
அடியவர்தமக்கெய்தாத	164
அடியவர்வேடமோடு	162
அடியனேமக்கட்பேறு	136
அடியனேனுய்ந்தனன்	91
அடியனேன்சிவ	60
அடியானும்விழியானும்	123
அடியேன்மதியா	74
அடுத்துநோக்கிய	71
அணாந்தபூண்	18
அணியிலராயினும	41
அண்டாகற்பக	66
அண்டாபோற்றிட	72
அண்டமீரடி	70
அண்ணலாருளி	178
அதிவளமபெற	61
அதுமாத்திரமன்று	74
அத்தகுமறையோர	187
அத்திரசநதி	149
அத்திரமனுவை	149
அந்தணர்தமக்கு	148
அந்தப்பதினேழ்	98
அந்தவாவிக்கெதிரே	57
அந்திவண்ணர்தம	173
அந்நாண்மாலைமுதலாக	98
அந்நாண்மாலையெண்	99
அப்புத்தலமது	46
அமரர்நாயகன்	8
அமுதநாயகா	134
அமுதமென்றதண்	65
அமுதேசமெனப்படும்	90
அமையாக்காதல்	176

அம்பிகைபவானி 146
அயிர்வரிததரல 122
அயிலுறுசூற்படை 163
அயில்கொள்சூலி 35
அயின்முற்றிய 42
அரசர்முதல 140
அரசுகூவிளம் 59
அரதனத்தசுபடை 79
அரிக்குரற்கிண்கிணி 103
அரிதவணகன்று 162
அரியயாதவம் 7
அரிவையைக்கோடற்கு 155
அருங்கலம்புத்திரன 158
அருடலைக்கொண்டென்று 162
அருடலைக்கொண்டெல்லே 76
அருந்தவக்குறமுனி 84
அருநதவப்பேறு 38
அருந்தவமன்னவன் 71
அருந்தவவசிட்டன் 110
அருந்துதிக்கற்பின் 110
அருமைமகவின் 145
அருவாயுருவாய் 44
அருவிபற்பல 6
அருளியவருடலை 75
அருளிற்கலந்த 183
அருளிற்பெரிய 175
அருளினுக்குவமை 187
அருளெலாம் 96
அருளேதமிலா 87
அருள்சிவத்தின் 169
அருள்வளர்சிவனை 153
அருள்வளர்சம்பு 188
அருள்வளர்நாவல 68
அலர்முலை 17
அல்லதூஉமிருள் 94
அல்வரைந்தமலர் 88
அவத்தினுன்றவர் 30
அவரவர்மகிழ்ச்சியின 91
அவிற்றுளுபவீதம் 150
அவனுலவளால் 184
அவியிருங்கொடை 36
அழிக்கப்பட்டபின் 7
அழுகையேயிருமல் 142
அளகிரேறுடு 127
அளகைமாநகராளுழி 180
அளகைமாநகா 28
அளவில்சிந்தாமணி 41
அளிக்கத்தக்கன 171
அளிசெய்தின்னலை 169
அளியினீங்க 13
அள்ளிலைவேல் 73
அறங்களாகுக 159
அறமுதனான்கும் 68
அறல்படிநதகத்தை 142
அறிஞாதமமை 120
அறிவுவளரும் 53
அறுசுவைகொழிககும 87
அறுசுவைநாலவகை 47
அறுவகைசமதத்தினோர்க்கு 34
அறையுமத்தகு 57
அறையூருவின் 126
அறைவியாகிருதி 156
அற்புதமெய்தி 69
அற்றராக்கலது 133
அற்றாற்றும 56
அற்றைத்திருநாள் 100
அற்றைத்தினம்போற் 181
அற்றைநாள்காறு 178
அற்றைநாளிரவில் 143
அற்றைநாளென்பெயா 91
அனகாவதியும் 66
அனகன்கயிலை 83
அனையகாலையில 124
அனையதீர்த்த 53
அனையதுகேட்டலோடும் 38
அனையபெருந்தவ 166
அனையவாகிய 66
அன்பான்பினுககு 126

அன்பினைந்திணை 170
அன்றதொட்டவன் 58
அன்றுதொட்டவனியுள்ளோ 185
அன்னசெய்வினைகள் 149
அன்னதானம் 90
அன்னதீர்த்தத்தகன்கரை 55
அன்னதுமின்றகாறும 42
அன்னவன்வழிபாட்டுகெகு 56
அன்னவாறுநீ 126

ஆ.

ஆகையான்மல 92
ஆக்கையின்வலியில்லா 57
ஆஙகணிலலாதென்று 30
ஆஙகவரிருந்து 45
ஆஙகவற்கதனை 163
ஆங்கவற்கிரஙகி 71
ஆங்குநாதனருளிற 183
ஆங்குமந்திரஙகள் 64
ஆங்குவைகிய 55
ஆஙகுளதீாததம் 176
ஆஙகுறுஙகாலம் 75
ஆசைநீட்சியின் 23
ஆடலினரவம் 26
ஆடவர்குழாஙகள் 121
ஆடுமாமயில 7
ஆணவமகன்ற 1
ஆணிப்பொன் 77
ஆண்டுதோறும் 118
ஆண்மகவினுக்கு 146
ஆண்மையின்மிக்க 104
ஆதலாலடியேனது 125
ஆதலினுஙகு 163
ஆதலினீஙகுரு 103
ஆதவற்கும் 170
ஆதனமூர்த்தி 87
ஆதிப்பிரமன் 100
ஆதிப்பெருஞ்செல்வ 113
ஆம்பலுந்தாமரை 10
ஆயகாலை 57
ஆயதண்பணி 122
ஆயதோரமையந் 178
ஆயதோர்செவ்வி 43
ஆயதோர்தவறு 54
ஆயவேலையின்மலமென 95
ஆயவேலையின்முனனரே 126
ஆயிடையிருநதவாறே 165
ஆயிடைவதிவதே 118
ஆயிரஙகண 129
ஆயிரத்தெட்டே 142
ஆயிரததெட்டொரு 148
ஆரணங்கடந்த 80
ஆரநதேககில 127
ஆரந்தொடையான 114
ஆருயிாதொகை 72
ஆவவென் 131
ஆழ்ந்துபெருநூல 16
ஆளுமவிண்ணழகு 31
ஆறுடியவேணி 113
ஆறுந்திருநாள் 98
ஆற்றரிய 74
ஆறறுநதருமம் 43
ஆனவேனிலின 122
ஆனேறுயர்த்த 111

இ.

இசைமொழியாதி 121
இசசைஞானமும 95
இடியெனப்பிளிறம 132
இட்டகாமியம 140
இதமெனப்படு 93
இததகுஞான 78
இததகுவளமை 34
இத்தகையதீாத்ததது் 52
இததகையவிளையாட்டின 161
இந்தமாநகா 31
இந்தமாயையும 94
இந்தவடியேன 106
இந்திரகோபம 79
இந்திரதீாத்தப்பாஙகர் 61

இந்திரனகர் 84
இந்திரனிறைஞ்ச 5
இந்திரனேநமை 167
இந்திரன்பதம் 40
இந்திரன்விடணம் 168
இமையமால்வரை 57
இமையார்கள் 89
இம்மையினோர் 16
இயக்குநாயகன் 28
இயம்பியவாமத்து 157
இயற்கைமெய்யெழில் 32
இரக்குமாந்த 28
இரண்டுநொடி 36
இரதமொடெழில்வேழம் 27
இரந்தபல்வரங்களும் 90
இரந்தவர்வறியர் 42
இரவிமரு 160
இரவினுந்துயிலற 132
இரவையகற்றி 175
இராக்குறி 174
இராசதவன் 106
இராதந்திர 176
இராமதீர்த்தத்தின் 62
இராமநீயெமை 107
இராவணனை 56
இருங்கண்ணிற்சிறந்த 88
இருசுடரெதிராது 79
இருடிகேசன் 144
இருட்பிழம்பெடுத்து 34
இருண்டகேவலத்து 170
இருண்மலவலியை 37
இருதிங்கள் 136
இருதுசங்கமம் 142
இருதுவின்சங்கமம் 143
இருநதியினிடை 20
இருந்தருந்தவங்கள் 78
இருபதிற்றெறுழ்த்தோளினி 180
இருப்புலக்கை 135
இருப்பையினுண்மலர் 18
இருமதிநான்கு 144
இருமதியில் 158
இருமுதுகுரவர் ௨
இரும்புனனதியிற் 187
இருளுந்தானவா 169
இருளுமாமலம் 93
இருளெனும்பகை 175
இரைநுகர்ந்திடு 127
இலகொருமருப்பன் 156
இலகொளிமணி 79
இலங்கைமாநகர 116
இலஞ்சிபொய்கை 122
இலம்பகமிலைந்த 20
இல்லவள்சூல் 143
இவ்வகைப்பணிகண்முற்ற 85
இவ்வகைப்பணிகளெல்லாம் 165
இவ்வகையிரவி 174
இவ்வாறுதி 100
இவ்வாறயர் 53
இவ்வாறுவளஞ்சிறந்த 135
இவ்வாறெவரும் 42
இவ்வுலகே 160
இழிந்தயோனி 133
இழைமென்றோளை 6
இளங்குழவி ௨
இளமரக்காவினுல் 15
இளமைபெரும 72
இளமையுஞ்செல்வமும் 48
இறைவனெடுத்த 15
இறைவன் யாவரும் 24
இனமலர்சிந்தும் 177
இனியதாய் 62
இனியிவற்குரிய 128
இனையபுன்மாலை 172
இனையவெள்ளியங்கிரி 40
இனையவைம்மல 94
இன்பமாரிமை 55
இன்றுசிறுவ 111
இன்னணஞ்சாலி 15

இன்னணஞ்சிலபகல் 71
இன்னணமாடிய 124
இன்னணமிறைவனுர் 84
இன்னதாகிய 37
இன்னபல்வளங்கள் 79
இனனல்கெட 89
இன்னவாறுபல் 184
இன்னவாறிபம் 128
இன்னவாறியம்பு 53
இன்னவாறிருங்கிரியை 157
இன்னவாறுரைகரும் 156
இன்னவான 19

ஈ.

ஈங்கிதுவும 159
ஈங்குரைதத 143
ஈங்குவாழ்தலே 117
ஈசனுடைய 104
ஈண்டுதேவா 31
ஈந்தனேனென்னு 113
ஈரிருமதியின் 144
ஈன்றுள்புதல்வி 52

உ.

உக்கிரமாய் 105
உடங்குநின்றதன் 102
உடங்குமாதொடு 125
உடங்குறுசேனை 77
உடைந்துசார் 116
உடையநாயகன் 7
உடையினுமணியினும் 25
உண்டலுமூட்டலும 47
உதரவங்கி 35
உத்தமகுணததோர் 65
உத்தமஞ்சத்தமி 149
உத்தமவசிட்டனும் 109
உத்தராயணத்தில 154
உந்தொளி 5
உமையொருபாகர் 187
உயிரினுக்குலவா 86
உயிரொன்றிரண்டு 52
உயிரீத்த 73
உரிமையிற்சிலம்பி 20
உருககியபசும்பொன் 30
உருக்கிளர்புரமூன்று 75
உருக்கும்வெய்யவர் 170
உருத்திரப்பெயராண் 115
உருத்திரப்பெயர் 39
உருத்திரமந்திரத்தினுல் 147
உருப்பவிர்பருவத்து 81
உருப்பவிர்வேணியின் 9
உருவததாற்கருமம் 93
உருவநூற்கோயிலே 132
உருவவார்சிவிறி 31
உருவெளித்தோற்ற 172
உரைசெய்மாமறை 70
உரைததபெரும 130
உரைத்தலேவேதம் 153
உரோகிணிதானம் 155
உலகமளித்தல் 2
உலகமாட்டுவைகிய 65
உலகமியாவையும் 92
உலகமயர்வையும் 39
உலகேழுமொடுகை 87
உலப்பறுதீர்த்தம் 37
உழுதியாவரும் 27
உழுவலன்பின் 114
உளதுகொலிலதுகொல் 27
உளத்திற்றேக்கிய 3
உள்ளகக்கமலத்து 105
உள்ளந்தங்கி 186
உள்ளம்யாவையும் 28
உள்ளவாறுரையென 168
உறுநாள்கோளே 66
உறுநூலின் 130
உறுபவத்தினுக்கு 148
உறுப்பினுற்றம்மை 11
உறும்பொறை 9
உறைந்தசோழநாடே 159
உற்றதோர்வினை 161

ஊ

ஊடியமகளிரை 174
ஊதவுரு 130
ஊழியிறுவோ 66

எ

எங்கணும் 6
எங்கண்மிடற்றிசை 17
எங்குநிறைந்த 2
எஞ்ஞானமில்லாமல் 160
எடுத்தசாங்கரத்து 27
எடுத்தமேனிலத்து 31
எட்டுறுப்பினும் 125
எண்ணிரண்டாண்டே 177
எண்ணிலுயிர்கட்கும் 104
எண்ணில்பாவமும் 61
எண்ணிறந்த 1
எண்ணிறந்தன 93
எதிரெதிரொருவா 121
எந்தவுயிர 130
எம்பிரான்றிரு 39
எம்பெருமான்றிருவடி 107
எய்தியசூதன் 37
எரிகருங்கண்ணன் 172
எரியழல்வடபால் 157
எல்லாம்வல்ல 184
எல்லுருக்கரத்தலும் 172
எவ்வழிமுபனறுபூசை 34
எவ்வளனும் 9
எவ்வாயுந்திருமுடிகள் 107
எவ்வுயிர்க்கும 88
எழிலமுதீச்சரம 91
எழில்வளரும் 56
எழுகோமுகமலை 46
எழுதருமறையும் 83
எழுந்தவெண்ணுவல் 71
எழுந்துசூழ்ந்து 128
எழுந்துபரந்து 64
எழுந்துமாமதி 170
எறிந்துவண்டெளர் 24
எறழ்வன்கணம 104
எற்றமிலாளராகி 38
எனததுதியம்பி 178
எனமாதவதது 114
என்றிராமன் 107
என்றுகூறலுமகிழ்ந்து 92
என்றுகூறவிரூடியா 176
என்றுதோத்திரம் 133
என்றுநாயகன 126
என்றுபல்வரங்களும 91
என்றுபணிமால் 64
என்றுமறைகள் 44
என்றுமிக்குரைத்த 165
என்றுயர்சூத 188
என்றுயாழூாததி 68
என்றுவரு 135

ஏ

ஏகநாயகனோடு 132
ஏகநாயகனருள் 126
ஏத்தலுறுநீக்கை 139
ஏத்தியசீமத்தீரத்த 87
ஏத்துபநயனம 148
ஏந்திணாகொங்கை 121
ஏந்திசழ்க்கபல 110
ஏாத்தவதசடம் 55
ஏழுகோடிமா 140
ஏறுமிட்டிகை 184
ஏன்றவூழுடல 95
ஏனைவைப்பிடை 117

ஐ

ஐம்புலனீக்கபபட்ட 112
ஐயிருகன்மதி 159
ஐயிருமதியும 110
ஐயநமெதன 99

ஒ

ஒக்கவுபமந்திரம 152
ஒண்டொடியாய 51
ஒப்பறமுதலவன 80
ஒப்பற்றஞானதல 186

ஒப்பாருயாவரை 74
ஒப்பிமேருடு 3
ஒருகங்கை 129
ஒருகணந்தாழ்க்கின 113
ஒருகொம்பானையும் 40
ஒருசிறையிருந்து 63
ஒருஞான்றும் 22
ஒருத்தலாகக்கை 133
ஒருநிலத்தன 17
ஒருபன்னிரண்டாம 98
ஒருவயிற்றுதித்தோர் 154
ஒருவர்பாற்பிறந்தா 177
ஒருவரொருவரை 165
ஒழுகுஞ்சுடர்வாள் 22
ஒழுக்கமறிவு 52
ஒளிக்கொளியாய் 105
ஒளித்தொருமருங்கு 132
ஒளிநகையுற 142
ஒளிமிகுந்தவன் 170
ஒள்ளிதாகிய 141
ஒளிதாங்குழை 13
ஒற்றைவெண்மருப்பு 60
ஒன்பானிரட்டி 98
ஒன்பான்றிருநாள 98

ஓ

ஓங்குமும்பர்யன 161
ஓதியுணரந்தணர் 48
ஓதுவான்மொழி 183
ஓவியவுருவமெல்லாம 25

க

கங்குணிகாத்த 64
கங்கைகொழிப்ப 43
கங்கைநதியும் 105
கங்கைநதியொரு 20
கங்கையணிந்தது 130
கங்கையீரைந்தும 78
கங்கைவான்மதி 115
கஞ்சுகமணிந்த 77
கடகரிமருப்பு 81
கடலுவர்பருகும 77
கடவுளர்சூழ்ந்தனர் 168
கடவுளானுதவும 85
கடவுளீரறிவன் 109
கடவுள்வெண 112
கடிகமழும 129
கடித்துமென்று 172
கடிமலர்கொம்ப 82
கடுத்தெதிர்விளைவி 165
கணங்களகாதலில 40
கணவரைவைகிய 171
கணிகையர்காதலின் 48
கணிகையர்தநலநுகர்ந்து 186
கண்டகண்கள் 107
கண்டமொன்பதிற்றினும் 84
கண்டவருயிரை 25
கண்டவனெழுந்து 176
கண்டனரிறைவனை 133
கண்டனனெழுந்தனன 113
கண்டுபணிந்த 176
கண்ணளியடுத்து 79
கண்ணீலமெனும 158
கண்ணுதலமர்ந்த 115
கண்ணெடுங்கயல 124
கதழ்ந்துபுகு 131
கந்தமலிபொழில 48
கந்தமாருறு 106
கந்தமூலம் 72
கமலமெல்லணையினன் 91
கயல்கண்ணோடும 12
கயல்விருப்பின் 51
கயிலைநெடுவரை 165
கரண்டமேவிய 171
கரிசொழிய 144
கரியநஞ்சினும 173
கரியவாணவம 95
கருங்கயற்கண் 32
கருணைக்கடலாகிய 21
கருணைப்பெருமான 134

கருணைநாயகன் 40
கருதலர்போரினால் 167
கருந்துணர்க்கடுகை 79
கருப்பமியைந்தமை 143
கருப்புவில்லோடு 78
கருப்புவிற்குழைக்கும் 81
கருமத்தாலறுசுவை 106
கருமமென்பது 93
கருமமேவிரும்பி 14
கருமவகையை 176
கருவாய்ந்து 158
கருவிடத்துநீறிடுதல் 158
கருவிநூலும் 37
கருவிற்கொருமூன்று 147
கரையறுகருணை 14
கலங்கிப்புலவோர் 88
கலதிபுரி 129
கலவிதுய்த்து 168
கலியுகமோரிரண்டு 154
கலைச்செழுங்கரத்தவர் 163
கலைத்தொழிற்சுவை 25
கல்லதரியங்குநர் 18
கல்லுருவொழித 178
கவசமந்திரத்து 141
கவரிகடுள்ளின 41
கவர்மணிவிளக்கு 33
கவலையுற்றவன் 116
கழிகாதல் 129
களத்துறப்போர்கள் 15
களமலி 6
களித்தவாதுயின்றோர் 156
களிறுபண்ணியும் 122
களிற்றிற்றீர்ந்தவன் 134
களைகட்டோறும் 12
கள்ளம்படரும் 111
கள்ளுமிழ்ந்தலர் 117
கறைகொண்ட 128
கறையடிவெங்கயம் 168
கற்பகஞ்சுரபி 37
கற்பகத்திழையும் 85
கற்பகத்துக்கவினிழை 36
கற்பிலர்பொய்யினர் 25
கற்புமேம்படு 9
கற்றகல்வியும் 173
கற்றைவெண்கதிர் 39
கனவினைநனவென 118
கனிவொடுங்கோயிலை 103

கா.

காசிகேதாரம 165
காசினமிலகிய 91
காட்டலாற்கமலப்பகை 12
காதன்மொட்டரும்பி 168
காந்துபணமணி 122
காப்பணிந்தகற்பின் 154
காமருகற்பகநாட்டின் 48
காமருதுறக்க 121
காமருபிரம 54
காமாட்சி 45
காமவேளெரித்த 82
காமவேளனும 122
காமனுருருவம் 79
காமனாமதயானை 172
காமனையுயிர்த்த 174
காரமர்குழல் 125
கார்த்தபூம்பொழில 116
காலமுற்றுறுதி 43
காலமோராறும 165
காவலர்நகர் 175
காவிரிக்கரை 125
காளவன்மல 93
கானனையின் 160
கான்றதீஞ்சுவை 29

கி.

கிழவனிறந்திடில் 144

கு.

குங்குமங்குளிர 7
குங்குமம்விரவிய 124
குட்டந்தொழுநோய் 52

குதலைமென்மொழி	124
குமரியினல்லது	18
குமுதவாவி	23
குருதியுமிழ்	107
குரு ணிக்கலனும்	156
குருமணியிழைத்த	33
குலங்களோரிரண்டும	154
குலமிக்குயர்ந்தோர்	*67
குவலயத்துச்சிவம	186
குவளைவண்டு	12
குறங்கின்மீமிசை	65
குறிகுணங்கரணம்	106
குறிஞ்சியை	9
குறுகுறுநடந்து	77
கூ	
கூம்புகையவாய்	39
கூர்த்தநுதி	9
கூறுமானுடை	61
கே.	
கேட்டமெய்	10
கேழ்த்தபூங்குழலார	14
கை	
கைத்தளிரும்	123
கைபழுக	21
கைம்மலையுரித்த	61
கையர்சாயை	108
கையணி	33
கையெனக்கில்லை	131
கொ	
கொங்குமலி	45
கொங்குயிர்த்த	160
கொங்கையன்றிது	172
கொண்டலாடிய	3
ண்டல்படிந்திடும	158
ல்வாய்திறந்து	40
ாண்டனீர்முகந்து	54
கொம்பரிலா	73
கொம்பரென	123
கொம்பரேமலர்	13
கொய்யுநறு	123
கொழுகொம்பிழந்த	111
கொழுநாகொங்கை	23
கொழுநதுகொண்டெழு	39
கொள்ளுநாதமகமெச	27
கொன்னிராவண	102
கோ.	
கோடாதபெரு	179
கோட்டமிலெமதருள்	71
கோட்டம்வைத்திடு	60
கோழிவிட்டெறி	19
ச	
சகத்துறுபொருள்கள	43
சங்கரநாத	55
சஞ்சிததொடு	13
சதமாகுதி	145
சத்தியுஞ்சிவமும்	156
சத்தியோசாதத்தான்	157
சத்தியோசாதத்தின்	144
சத்தியோசாதம்	153
சத்தியோசாதா	105
சத்தியமாய	105
சந்தவானமதி	92
சந்தனமலய	174
சந்திரதீர்த்தப்பாங்கா	63
சந்திரனீ	160
சந்திரனெனுமொரு	175
சந்துகாரகில்	69
சம்புகேசுரம	49
சம்புதீர்த்தத்தின	62
சம்புநாயகன்	118
சம்புமாதவனாதி	92
சம்புமாதவன்பராசரன	117
சம்புமாமுனியாற்று	70
சம்புமாமுனிவன்	71
சம்புமுனி	72
சம்புமூலத்தின	126
சம்புவீனிழல்	164
சம்புவின்மூலம	67

சயபுரோககணநபனைய 141
சரியையாற்றுநர் 29
சருமனைவருமன் 145

சா

சாதகன்ய 138
சாப்பறை 17
சாம்பல்புரிநெய 146
சாலுங்கூடத்தினி 7
சாலுமெய்யன்பின் 113
சாற்றுமளவில் 83
சாற்றுவாதனை 151
சான்றவா 6

சி

சித்திரகோயில 164
சிதலெல்லாமுடைய 185
சிமையமால்வரைத்தைய 8
சிமையமால்வரையென 92
சிமபுளாயெனைபடும் 41
சிலம்பிசிறு 131
சிலமபியாகளை 134
சிலம்புகிண்கிணி 82
சிலம்புசறுகிண்கிணி 45
சிலையுயிர்த்தவன் 93
சிலைமரமென்னவே 168
சிவங்சியில 90
சிவபுரத்தண்மை 84
சிறப்பப்புலி 46
சிறந்தபொன்னி 120
சிறந்தயன்னவ 107
சிறுகுகாருடல 59
சிறுபுறத்தின் 123
சிறுமையாளரில 11
சிறுவிதிபுரிந்த 177
சிறைபடுபூவை 80
சிற்பநூல்விதி 104
சின்னுளிவகெளை 74
சின்னுளில 161
சின்மூள்கழிய 181
சீமதீர்த்தத்தின் 62
சீரங்கநகரென 118
சீரியவப்பெரும் 58
சீவனமுதநியே 96

சு.

சுடருமவண்ணீற்றெரு 47
சுடாவிடுமவையவம் 26
சுண்ணமுநறுமலா 124
சுந்தாமிகுந்த 109
சுரநதுசூழ்மேகம 54
சுராக்குமாற்றலன 102
சுருமபுகிள்ளைகள் 70
சுருள்படும 8
சுவையதாயவிமலன் 62
சுவையாது 158

சூ.

சூதுபொய 25
சூததிராகசு 150
சூலியுண்மகிழ்பெற 10
சூழ்சசியினமிகுநதவா 162

செ.

செஙகட்சோழரு 183
செஞ்சுடரோன் 129
செநதழலாகுதி 112
செநதாதுகுககு 101
செமபொன்மணிததோ 97
செமபொன்னு 128
செயலைமாவிருண 171
செய்யகோலுடை 160
செய்யதளிரின் 113
செய்யதாமரை 80
செயயித்தை 103
செருத்தலான்பல 29
செழுநீர்த்திரளே 133
செழுநதண்மாமணி 24
சென்னிவேறெரு 29

சே.

சேருருமணி 129
சேமவீட்டில 12

தொண்டகந்தடி 85
தொண்டையங்கனிவாய் 82

தோ.

தோழனின்னணங் 181

ந

நகுகதிர்ப்பிழம்பு 32
நங்கைசங்கர 60
நங்கைபாகற்கு 103
நஞ்சேந்தி 76
நடக்கலுற்றமை 12
நடனம்புரியும் 67
நடுநிலைபிழையாா 26
நடைமாமலை 22
நதிகோட்டம் 135
நந்தியின்னணம 74
நமதுவாயின 70
நம்பனுரைடிபபூசை 29
நம்பிரானினிது 33
நரகவெந்துயா 116
நல்லஞானம் 36
நல்லவர்க்கிடரே 174
நல்வினைபுரிவோா 15
நவநீத்தமும் 114
நவமணிதீாதகம 58
நவின்றவருண்மொழி 74
நறகிளா 5
நறுங்கனிதூங்கு 131
நறுமலர்ப்புனல் 57
நன்முகுர்த்தம் 159
நன்றநன்றெனை 57
நன்னிழற்பரப்புறு 90

நா.

நாடொருங்கடகரி 132
நாரணர்நான்முகர் 42
நாரணர்பிரமர் 20
நாரணன்முதலோர் 30
நாலிருவயது 155
நால்வகைப்பெரு 25
நாள்வரையறையே 14
நாறுமென்பனிநீா 85

நி.

நிசுளாபுரி 120
நிச்சமுமென்றூழ் 121
நிச்சலுங்காலம 87
நிதியின்மன்னவநீ 180
நித்தியநைமித்திகமே 141
நிரஞ்சனப்பொருளாய 81
நிரம்புகல்வி 52
நிருதிசன்பூசு 113
நிலம்போற்றும 1
நிலைபெறப்பல 184
நிறைமலாசமபு 85
நினக்குநேரிலை 57
நின்மலனசால 62
நின்மலாமணி 125
நின்றுழநின்றே 149
நின்னடித்தரிசன 118
நின்னையன்றி 53

நீ.

நீக்கமில்லாமல் 86
நீங்கரிதாம் 56
நீங்கரும்வளத்தில் 25
நீடியபரையாய் 83
நீடுமெத்தட 58
நீட்டிவார் 128
நீட்டுசிறு 131
நீருருவமாகி 21
நீலமேகநிமிர்ந்து 31
நீலவிண்டு 108
நீறுதரித்து 69
நீறுமெய்யினி 54
நீற்றின்வெள்ளொளி 40

நு.

நுழையிழைதுகிலால் 87
நுன்குலம்விழுப்பமெய்த 110

நெ.

நெகிழன்புருக்க 97
நெகிழ்ச்சிமிக்குடை 34

நெஞ்செல்லாமழிதர 112
நெடியவன்வழிபடு 119
நெடும்புழைக்கை 131
நெருநனூற்றிரளின் 131
நெருப்பவிர்ந்தன 6
நெறியிடை 77

நோ.

நோதுமல்காட்டின 170
நோநில்வெள்விடையின் 111

ப.

பகர்ந்தபாத்தியம் 87
பகுத்தநாளிலம் 18
பகைமைமீககொளும் 28
பக்குவமே 49
பங்கயனின்னணம் 91
பஞ்சுநொடித்து 48
படிநெளியும் 162
படியில்வேறுபற்று 36
படைத்தலும் 94
பட்டமாடுவார் 23
பணியாதிடினும் 183
பண்டறியாத 69
பண்டுவெண்ணீறு 21
பண்டைவல் 128
பண்டையவூழ்வினை 167
பண்ணவர்க்கரியாய் 42
பண்ணவர்குழும 67
பண்ணையாட்டயர்பாவைநல்லார் 13
பண்ணையாட்டயர்பாவைமார 23
பதிவிரதையரு 177
பதினேழென 98
பதுமைநன்கியற்றிடும் 118
பத்தாமிடம் 146
பத்தியினால் 49
பத்தினில் விசுவதேவர் 157
பந்தமகற்றுக 181
பயந்தருஞானமாபதி 47
பயிலியவுலகம் 83
பயிலுபயனம் 153
பயில்வானவர்கள் 99
பாத்துத்தரிக்கும் 11
பரந்தவுலகம் 43
பரந்துநிறைந்த 16
பரவிவிண்ணவா 58
பராவிப்பணியாது 88
பரிதிமுன்னிருள் 95
பரிதியின்றீர்த்தசப்பாங்க 63
பரிதிவானவன் 72
பரிந்துபின்னிரக்க 187
பருமக்கலனை ,,22
பருவநோக்கி 12
பலர்வியப்புறம 22
பல்லவங்கை 70
பலவகை 5
பவதிமொழி 152
பவளச்சடிலத்திளம்பிறை 11
பளிக்குக்குன்றமும் 22
பறந்தலை 161
பற்றுபருவம் 11

பா.

பாங்காநின்ற 83
பாசவறிவும் 175
பாடகப்பசும்பொன் 32
பாடியம்மனை 23
பாயிரும்பவியிடை 71
பாயிருள்பருகுபு 58
பாலனுக்காக 112
பாலையேகொள்ளும் 121
பாவகாரியா 169
பாவநோய்முதல் 61
பாவமும் 47
பாவிக்கப்படுவானும் 105
பாழிவையகத்து 60
பாளையட்பொதிந்து 80

பி.

பிணர்படுவடிவின் 82
பித்துமிகுந்த 67
பிரசம்வார்கனை 171

பிரணவஞ்செஙகனல் 150
பிரமசாயை 55
பிரமசிரமந்திரத்து 147
பிரமதீர்த்தத்தின் 60
பிரமமேபிரசாபதியய 155
பிரமலிஙகததிற் 178
பிரமனைமாயன் 112
பிரமன்மாதஙகள 86
பிரமாங்கமந்திரததால் 152
பிரமீசரெனும் 179
பிரிவுறுதவெம 95
பிரிவில்சண்டாளி 142
பிழைதீர்க்கும 186
பிறந்ததம் 8
பிறந்தவுடனன்றெனனை 145
பிறவியெனும் 161
பிறவியொப்பினும் 36
பிறன்மனைவிழைவுறற 56
பிணைரிநூல 136

பு.

புடவிநாயகி 6
புடைபெயாந்திடும 94
புணருமிடனும 98
புண்ணியாவாசனத்து 142
புதியவுத்திரஙகள் 144
புக்திவாககுரு 93
புரந்தரனுய 47
புரிசையாதி 97
புரிந்தபுண்ணியா 140
புரிந்தவன்பனை 171
புருடமனுவால் 145
புரையகற்றும 138
புரையறுசிற்பநூல் 163
புலந்துநிற்கும் 32
புலனுகராப்பொறி 73
புல்லியமெல் 130
புழுக்கணொளிய 64
புவனபோகம 11
புறவநின்றலர் 19
புறவுகோட்டம் 16
புற்புதமெழுந்தால 164
புன்னைகூவிளம் 69

பூ.

பூசைசெயது 140
பூசைமுறறுற 116
பூணிருதுசஙகமன்ம 136
பூதகணம்புடைசூழ 88
பூதமுநிருதியும 113
பூதலமருஙகு 109
பூதேச 76
பூத்தவள்வதுவை 155
பூத்துநீராடி 143
பூநதுகள்விரவி 121
பூமடந்தைமாரபிலிட்ட 32
பூமேவுபசுமபொழில் 20
பூவிருநறுநறொடை 46
பூவினுட்கமலமும 5
பூவையுநகிளியும் 77

பெ.

பெணணொண்முயகி 40
பெண்ணுமை 15
பெண்ணுருவெடுத்து 82
பெயருறுததியபின் 146
பெரியராற்பெறும 169
பெருகியவனபு 33
பெருகுமததடம் 61
பெருகுமன்புடன 72
பெருஞ்செல்வராயிடினும 17
பெருந்தவமுனிவரன 174
பெருந்தவனகாமநோய் 169
பெருமானே 89

பே

பேணுஙகழை 120
பேறூருடற்றும 182
பேதமாகிய 95
பேதைமையே 73
பேதையாருழை 23

பை.

பைததபாமபணை	130
பையவநது	13
பொ.	
பொஙகெழிற்றிருவிழா	91
பொததனுக்கு	44
பொய்யினையறுககு	188
பொருதுதண்ணிலை	24
பொருதெறும்வலி	112
பொருந்தவபநம்	146
பொருந்துபுண்ணியா	140
பொருப்புக்கொப்புற	184
பொருள்விழைந்தணஙகை	155
பொழிந்துதண்டுமை	140
பொழியுஙகிரண	84
பொறிவண்டுழகக	97
பொறிவழி	10
பொறுமையள்	10
பொற்பமர்பொனனைம	82
பொன்பூத்த	4
பொன்பூதது	76
பொன்னஙகடுகைை	2
பொன்னணி	2
பொன்னுலகாள்பவண	167
போ.	
போகபூமியும	24
போகமேநுகரா நிறகும்	15
ம.	
மகட்பயநதவனை	155
மக்கட்பவததின	145
மஙகலச்சிறப்பு	32
மஙகலந்துவன்றி	86
மஙகலமருளும	105
மடஙகல்வாரணம்	35
மடமாதிடமா	133
மட்டலாகோதை	8
மணந்துளாருயிா	169
மணிபூத்த	1
மணிமல்கிய	46
மண்டபம்பி காரஙகள	164
மண்டபமேடை	85
மண்டிலை	132
மண்டுபெரும	48
மண்டுமுப்பது	60
மணணயநததண	35
மண்ணுய்மண்ணி	43
மண்ணிடைச்சிலம்பி	133
மண்ணிடையிழிந்து	77
மணணிடைவரிசை	184
மண்ணிடைவருதறகு	148
மண்ணிடைவிழு	131
மண்ணிலரசன்	11
மண்ணிலேபல	28
மண்ணுலகம	161
மண்ணைப்ரமகசொலை	52
மண்விராமபுனல	170
மதிமுடிததருள	36
மதிலிணைசசூழ்வா	185
மதிவளம்படைதது	1
மதுவார	20
மதுநெயநறுமபால	147
மதுமலாப்பொழில	127
மதுவிதழின	123
மநதணமாய்	44
மநதிரமாகுமால	47
மநதிரமாதிதமமால	63
மநதிரவசிட்டன	109
மநதிரவாசம்	156
மயரறவொருவா	8
மயிரொறிகருவி	80
மரகதமணிகஙிடுகு	26
மரபுளிசசவுளம்	148
மருததகற்பக	55
மருததகுநாவல	86
மருத்துவருருத்திா	45
மருந்துதரு	135
மருமலரொன்று	67
மருமலிகின்ற	177
மருவியதொபூமபின்	86

பயாசருரு
பயிலியவுலகம்
83 பதுறுயாடு

	183
தி.	
திகழுநஞ்சந்தி திக்கு	56
திசழ்தருதசமி	146
திங்கட்கடவுள்	100
திங்களொண	51
திங்கள்சூடிய	72
திங்கள்சூடிஞா	117
திங்கள்பயிர்	141
திங்கள்வெண்கதிர்	14
திண்ணமாகிய	180
திப்பியமாகிய	89
திரண்மணி	23
திருமறுமாரபத்தண்ணல்	115
திருமாலைப்பதிட்டை	90
திருமால்பிரமன்	183
திருமாறனது	98
திருவுருநோக்கினா	162
திருவிளங்கிய	35
திருவின்மாதரான்	118
திரைக்கும்புனல்	83
திரைசெயுங்காவிரி	103
திரைதவழ்பொன்னி	164
திலதானம்புரிந்தவா	89
திறைகொடாது	159
தினந்தொறு	112
தீ.	
தீக்கையிலா	137
தீக்கையில்லாக்கு	10
தீங்கரும்பும	37
தீங்கனிகாய்	128
தீங்குசெய்மனைவி	178
தீம்பாளிதத்தின்	147
தீம்புனல்குடைந்து	177
தீவினைகள்	66
தீரத்தத்தெழில்	53
தீத்தமாடினன்.	58
தீதமுடி	21
துவகஞ்சேர்	139
துணிநீர்ப்பாங்கர்	100
துலக்கமுறும்	138
துருவினர்	9
துவ்வாதவமிழ்தனைய	123
துறவர்களின்னணம்	103
துன்புரினல்லது	18
தூ.	
தூங்குவீங்கிரு	24
தூயநீர்	159
தூயமறை	4
தூயவுபநயன	137
தூலதேகம்	115
தெ.	
தெண்ணீருள	16
தெளிகருந்திருநீறே	184
தெள்ளடியாரினும்	41
தெள்ளித்தெளிந்து	16
தே.	
தேங்குநறும்	51
தேங்குபேரொளி	94
தேசத்துள்ளவர்	122
தேசார்மணி	53
தேயுநீரினை	173
தேவதேவதிகம்பர	180
தேவதேவனை	152
தேவருக்காகாவுண்டி	8
தேவரும்விழைய	38
தேவர்கடமக்கெலாம்	56
தேவர்கள்விழைவதாகி	63
தேவவருடம்	181
தேஞாபலமா	120
தேனைக்காதலித்தது	134
தொ.	
தொலவினை	187
தொகையாநாவலூராளி	3
தொடர்சீர்மாமன்	147
தொடுகெருமன்புடைய	78
தொடுத்தசின்பெரும்	95

சேயிடைப்பொருள் 27
சோ.
சோதிமல்கிய 66
சோர்விலொன்பது 60
ஞா.
ஞானகேத்திரத்திருந்தருள் 125
ஞானகேத்திரமான 133
ஞானகேத்திரமானைக்கா 134
ஞானகேத்திரமென்று 44
ஞானதலத்தினமுதலிங்கத்தை 67
ஞானபூமியின் 54
ஞானபூமியை 127
ஞானமிக்களிக்கும் 65
ஞானமுநினக்காஙகு 74
த.
தகாவார்குழலை 59
தகுமீரெண்கிரியை 141
தக்கபவமுறுங்காலம் 159
தககஞர்பெறுந்தையல் 57
தஙகஞயகன் 6
தஙகளுக்கிறைவனின்ற 33
தங்குபன்மலர் 81
தஞ்சமறை 109
தடநெடுமெதிலே 185
தணிவிலாத 55
தண்டமேந்திய 102
தண்டமொரு 151
தண்டரளப்புனல் 73
தண்ணஙகமலத்தயன் 74
தண்ஞர்மதி 21
தண்ணியதாகி 185
தத்துதிரை 55
தந்தையேவலில் 102
தமணியததகடு 30
தமியாவாண்முக 171
தம்பிரானதுகூற 44
தம்பிரானுருவம் 33
தம்மைப்பொன்மலர் 13
தமமைவணக்கும் 120
தயங்குபேரொளி 170
தயிலமாமலகம் 85
தரங்கவார்நதி 116
தரஙகவார்புனல் 125
தருகவிழியினை 106
தருக்கமலை 135
தருக்கியிருவருமே 166
தருமமாதி 144
தருமமுநதவமும 165
தருமந்திகழும் 135
தருமவிடையும் 99
தருமஞயினும் 27
தருமுதற்பேதம் 63
தருவுருவா 78
தரையவா 10
தலத்தினுயர் 49
தவத்தாலவருந்த 183
தவத்துயாவலிமை 38
தவந்தானவிரதம் 49
தவமலியோகருள் 167
தவமாதிபுரிகுந கரு 49
தவளவிரசிதம 90
தவறதாகலால 58
தழஙகியகிண்கிணி 41
தழலையல்லது 11[illegible]
தளவவாணகை 59
தளிர தழுமாய்புளி 5[illegible]
தள்ளுமசறகுத்திரனை 1[illegible]
தன துசேனையை 1[illegible]
தன்குடிததமஞகிய 1[illegible]
தன்னிகர்வசிட்டமேலோன 1[illegible]
தன்னேய்மறுகி 1[illegible]
தன்னுருவந்தோற்றுமல் 1[illegible]
தா.
தாஙகளேயருள
தாஙகியபெரும்புகழ்
தாய்முகநோக்கி
தாரணியிண்டை 7[illegible]
தாவிலுருநதனைத்து [illegible]6

மருவியவந்தராளாகரு 156
மருளிஞன்முதல 95
மலடெனக்கொழி 18
மலர்க்கனத்தால் 123
மலிதொறுமவண்டு 121
மலர்பலகொண்டெமை 58
மலேயடுதத 16
மலேயவெற்பிடையே 78
மல்குந்தவத்து 114
மலகுவைகறை 142
மழலேயின்னமு 3
மழலேவண்டிமிரும் 80
மழுங்கியதிந்து 175
மழைமுகிலடுப்ப 54
மறநவிலும் 21
மறந்திகழ்வேல 46
மறப்பெருஞ்சேனே 15
மறியுடம்புதைவநது 35
மறுவறுதிருவோணம 149
மறுவறுமோமம 157
மறைகளின்முடிகரும 47
மறைசூத்திரமே 100
மறைமுடிதனக்கு 177
மறையவன்றேற்ற 110
மறையவாமுனமூவர்க்குந்தீகைக 137
மறையவாமுன்மூவர்க்குமுரிய 138
மறையினெழுக்கம் 64
மறையின்வார்புனல 117
மறையாகமத்தால 83
மறையோர்கொலே 52
மனேகருரியாள் 157
மனேயவளின்றியே 169
மன்மகிழ்சிறப்புடை 84
மன்றல்கமழும் 45
மன்றவடியாா 99
மன்றவடியேன் 114
மன்றினடிக்கும் 99
மன்னர்மன்னரும் 125
மன்னவாதிறை 136
மனனவருமபண்கேட்ப 186
மனனவற்கு 136

மா.

மாகாயவாசுகி 105
மாசறுபுண்ணியா 143
மாதராலளிககபபடுமெ 14
மாதாபாலமா 172
மாதவங்களத்தகு 89
மாதனமெய்து 37
மாதாவயிற்றில 147
மாதிரதடுதண் 51
மாதிரக்களிற்றின் 84
மாதொடுமடிகள் 42
மாநிலமவிளக்கும் 79
மாந்தளிாமருட்டும 81
மாயவனெமதருள் 58
மாயனுதிப்பல 115
மாயிருமபுவி 65
மாயைகாரியம 94
மாயைசுததமே 93
மாயையாலிறந்திடு 102
மாயையின்வேறுவேறு 9
மாயையெனும் 160
மாரவேண்மலாககணே 167
மாரவேணமுதறகணே 158
மாரனுந்தனதுகை 172
மாலொடுபொருதனானறு 178
மாலேகால்யாத்த 79
மாருதபெருஞ்சாப 166
மானேகுயிலே 83
மானிமதமீந்த 68

மி.

மிகவொளிதிகழங்கி 57

மீ.

மீளாவடிமை 181
மீனம்பாய்ந்தெழு 49

மு.

முகிலுறழகுருவகுழல 167
முடங்கலேற்றி 97

முடியிலவணசெப்ப	24
முஞ்சியெறுவ	151
முதல்கெடவலச	28
முந்திடத்தெய்தி	163
முந்திடவெழிர்ப்ப	26
முந்தியபவங்சொறு	162
முந்தியபுட்பே	142
முந்துபசை	21
முந்துமந்தணா	59
முப்புரம்பொடிக்கமேருவார்சிலை	54
முப்புரம்பொடித்தமேருமேலைவென்	112
மும்மதிவலைப்பில	146
மும்மலநாட்ட	90
மும்மம	2
மும்மைப்பெருட்கும	3
முரசமவிண்முகில்	33
முருகுநாந்த	69
முருகுவிரிமலணமரண	186
முருகுதிளஞ்ச	80
முலலங்கா	51
முழுத்தபேணபில	81
முள்ளைப்பசுந்தா	21
முற்றுமோர்முறை	184
முன்செய்த	128
முன்னைமண்ட	59
முன்னொதகவசதன	64
முன்னவாருள்பொரு	163
மூ.	
மூபன்முதகொடு	7
மூர்க்கருயப்பிறந்து	49
மூர்த்திமேன்மை	117
மூவருக்கு	139
மூவருமுலக	11
மூவரையடக்கி	81
மூவர்தாடொ	29
மூவாமுதலவன்	100
மூவுலகு	4
மூன்றிரட்டிய	30
மூன்றுசைபெட	99
மூன்றுதினத்தும்	145
மெ.	
மெத்தியகார்முன	174
மெய்வித்திப்புர	127
மே.	
மேகமண்ட	39
மேகமெழுந்த	70
மேகசூசிவத்த	153
மேககூச்த்தா	33
மேதகுநயிட்டிக	153
மேசகைய	49
மேலணவகப்பொருள்	26
மேவியகொண்டகை	162
மேனிலத்தின்	31
மை.	
மைக்கண்மாதரார	23
மைந்தரிருந்த	64
மொ	
மொழிகருமறைமேடா	149
மொழிகருமுபாக	154
மொழிந்தசண்டன்	100
மொழிந்தமெதன்	164
மொழியுமாமொழி	36
மோ.	
மோனமுற	100
யா	
யாரிவனென்று	168
யாரொருவன்	106
யாவருமபழிக்கும	8
வ	
வருத்தபட	147
வடமாதிரத்து	182
வடவைக்கனலும்	22
வணக்கமில்லாகலையர்	14
வணடாடிய	22
வண்மொழியும	13
வண்டுவரிபாட	45
வத்திரதான	89
வநதெதிரபணியும்	92